له وسلې سره مخه ښه

A FAREWELL TO ARMS

Ketabton.com

يكوال: ارنيسټ همينګوي

ژباړن: رزاق راحل

ketabton.com - The Digital Library

آغلې مريم دراني، د خدېجة الکبرا فرهنګي او ټولنيزي ټولنې بنسټ ايښېوونکې او مدني فعاله
چي د همدوی په مالي مرسته (له وسلې سره مخه ښه) کتاب د چاپ په ګاڼه وپسولل شو او
د کتاب د مينه والو د تندي خړوبولو لپاره تاسي د کتاب مينه والو ته وړاندي شو.

د

ketabton.com - The Digital Library

کتاب په اړه.

د کتاب نوم: له وسلې سره مخه ښه.

ليکوال: ارنيسټ همينګوي.

ژباړن: رزاق راحل.

د ژباړې پای: ۱۳۹۳,۱۲,۱

د ژباړن بريښناليک پته:anwerafghan147@gmail.com

خپرندويه: مومند خپرندويه ټولنه.

د پښتۍ ډيزاين: مصطفی درانی.

چاپ: لمړی چاپ.

د کتاب کرکټرونه.

د دې کتاب عمومي کرکټر يا راوي: فريډريک هنري. د پوځ د امبولانس د برخې کارکونکی.

کاترين بارکلي: بريتانوی نرسه ده. بارکلي او هنري يو له بل سره په مينه کي دي.

هيلن فرګوسن: سکاټلنډی نرسه ده. دا او کاترين يو ځای کار کوي.

رينالډي: فريډريک هنري او دی يو ځای کار کوي. رينالډي پوځي جراح دی.

پادري(کشيش): دوی ته مذهبي مشورې ورکوي.

فرعي کرکټرونه: تورن، جګړن، د روغتون چوپړوال او ميرمن يې، بوډا ميرز او ميرمن يې او د هنري ځيني نور ايټالوي ملګري.

ketabton.com - The Digital Library

ډالۍ.....

هغه چا ته، چې د پښتو ادب بډایه کولو لپاره یې لستوڼي رابډ وهلي، چې یا یې په تېر کې کار ورته کړی یا په حال کې یا هم په راتلونکې کې کار ورته کوي.

ketabton.com - The Digital Library

یادابښت!

د خدیجه الکبرا فرهنګي او ټولنیزه ټولنه له لسو کلو راپدېخوا په ښکلي او تاریخي ولایت، کندهار کي د آغلي مریم درانۍ تر مشرۍ لاندي فعالیت کوي. دا ټولنه ویاړ لري، چي په دې موده کي یې د زده کړیزو او تعلیمي پروګرامونو له لارې، په ښځینه قشر کي ظرفیت جوړونه رامنځته کړې او د هغوی د عامه پوهاوي سطحه یې لوړه کړې. د ښځینه شخصیتونو روزل، د هغوی د پوهي، کورني او اقتصادي، حالت لوړول نور هغه کارونه دي، چي یاده ټولنه یې سرلوړې کړې ده.

الف: د زده کړې او تعلیم په برخه کي:

په کورنۍ او ټولنه کي د یوې مسلماني مېرمني مسؤلیتونه او د عامه پوهاوي د کچي لوړول د قرانکریم او د دیني مسایلو د وروښوولو له لاري. د کورنیو د اقتصادي کچې د لوړاوي لپاره د فني او حرفه یي ټولګیو په لاره اچول. لکه: خیاطي، ګلدوزي، غالۍ اوبدنه، ګلسازي، بیک جوړول، څپلۍ ګنډنه او ارایشګاه. د خویندو د پوهي د سطحي د غوړېدا په برخه کي د دې ټولني مسؤلین د کورنیو له مشرانو سره په ګډه په دې توانېدلي، چي د سواد زده کړي، انګلیسي کمپیوټر، انټرنیټ، رسامي و خطاطي او لاسي کارو د ټولګیو له لاري د خپلو کندهاري خویندو په خدمت کي وه اوسي. نوموړې ټولنه همدا ډول ویاړي، هغه خویندي چي له دې ټولني سره یې اړېکي لرلې او لرې یې هم، نن ورځ د ښونځیو په لوړو ټولګیو کي درس لولي او یا هم له دولسم ټولګیو فارغه سوي او په ټولنه کي په دنده بوختي دي. د خدیجه الکبرا فرهنګي او ټولنیزه ټولنه په ورته وخت کي په کندهار کي د معلولو او کنو خویندو په خدمت کي ده. هغوی اوس دومره بریالۍ سوي، چي د ژبي زده کړي په ټولګیو کي له پښتو او دري ورهاخوا په انګلیسي هم خبري کولای سي.

ب: د عامه پوهاوي په برخه کي:

د کندهاري خویندو د عامه پوهاوي د کچي لوړاوي لپاره د خبرو اترو د محافلو، سیمینارو او کنفرانسونو په لار اچول. د دې لپاره چي د پوهاوي لړۍ د کندهار تر ټولو کورنیو پوري

ketabton.com - The Digital Library

ورسېږي او د کندهاري ولس په تېره بیا د ښځینه قشر په خدمت کي وه اوسي. دې ټولني په کال ۲۰۱۲ کي مېرمن راډیو پرانیسته. چي د پروګرامونو ۷۵٪ تمرکز يې پر ښځینه مسایلو او پاتې ۲۵٪ تمرکز يې پر عمومي مسایلو ورټول دی. د مېرمن راډیو نشراتو د کندهار له ۱۷ولسوالیو څخه ۱۴ولسوالۍ تر پوښښ لاندي نیولي دي. خپروني يې عبارت دي له: دیني ټولنیزي، ښوونیزي، فرهنګي، اقتصادي، په خاص ډول د عامه پوهاوي خپروني. د یوې ترسره سوې سروې له مخي تر اتیا زره زیات خلک د دې راډیو له خپرونو ګټمن سوي. مېرمن راډیو په کندهار کي د ښځینه قشر د ستونزو سپړونکې.

ج: د عدالت غوښتني په برخه کي:

د کندهار د ښځو د عدالت غوښتني شبکه د خدېجه الکبرا ټولني د خدماتو یوه بله بېلګه ده، چي په ۲۰۱۲ کال کي د ښځو له حقوقو څخه د دفاع په خاطر تاسیس سوه. هدف يې په کندهار کي د زیانمنو سویو مېرمنو سره د هغوی د حقوقو د لاسته راوړلو په لار کي همکاري او مرسته ده.

د: ملالۍ میوندي انټرنیټ کیفې:

د دې لپاره، چي خویندي لا ډېر معلومات ترلاسه کړي او خپلې درسي ستونزي حل کړي. دغه کیفې رامنځته سوه، چاپېریال يې بشپړه ښځینه او وړیا دی. خویندي کولای سي، چي د اسلامي او پښتني اصولو په مراعتولو سره له دې اسانتیا ځانونه ګټمن کړي.

ر: له بې وسه مېرمنو سره اقتصادي مرستي او په اضطراري حالاتو کي د کندهاري ولس په شمول د نورو هیوادوالو لاسنیوی.

س: د کندهار د ځوانو لیکوالو د کتابو د خپرولو په لړ کي له هغوی سره مرسته او همکاري.

لاسته راوړني:

څنګه چي هیڅ یوه کړنه د خدای او خلکو په وړاندي بې مزده نه پاتېږي، آغلې مریم درانۍ هم د دې د هغو ارزښتمندو هڅو په وړاندي، چي د جنوب غرب حوزې د ښځو له حقوقو څخه د دفاع په خاطر يې سرته رسولي؛ ګڼې کورنۍ او بهرنۍ جایزې ترلاسه کړي. هغه جایزې او ستاینلیکونه چي له هیواده بهر يې ترلاسه کړي:

لمړۍ: د امریکا د بهرنیو چارو وزارت له خوا د ۲۰۱۲ کال د زوړري مېرمني جایزه.

ketabton.com - The Digital Library

دوهمه: د پنسلوانیا ایالت د ښاروال له لوري د ۲۰۱۲ کال د مارچ ۵ نېټې د زوړرې مېرمني ستاینلیک.

دریمه: د واشنګټن ډي سي د ښځو له طرفه د ۲۰۱۲ کال د مارچ ۶ د فعالې مېرمني ستاینلیک.

څلورمه: د انډیانا ایالتي مجلس له لوري د فعالترینې مېرمني ستاینلیک. ۲۰۱۲ د مارچ ۱۲.

پنځمه: د ټایم مجلې له لورې په کال ۲۰۱۲ کي د آغلې مریم درانۍ پېژندنه د نړۍ د سلو اغېزمنو شخصیتونو په جمله کي.

شپږمه: په کال ۲۰۱۲ کي د عراقي او افغان مېرمنو، د سولې په اړه په ګډو خبرو اترو کي د ګډون ستاینلیک.

اومه: په ۲۰۱۳کال کي د مریم درانۍ پېژندنه د ۳۰ ځوانو شخصیتونو د حقوق بشر د ځوانو فعالو په لړ کي.

اتمه: د هالنډ پادشاهي، د روزولټ بنسټ له لوري د بیان ازادۍ په برخه کي د څلور ازادۍ مډال ترلاسه کول.

په وروستیو کي د خدیجه الکبرا فرهنګي او ټولنیزه ټولنه په دې ویاړي، چي د دې کتاب په خپرولو سره د کتاب د مینه والو په خدمت کي ده. دغه کتاب چي اوس ستاسو په لاسو کي دی، په پنځه سوه ټوکه کي؛ زموږ د دوست او همکار، ښاغلي عبدالرزاق راحل ژباړه ده. نوموړی کتاب د دې ټولني په مالي مرسته چاپ سوی او د هیوادوالو خدمت ته وړاندي سوی. په وروستیو کي په علمي او نورو برخو کي د ښاغلي عبدالرزاق راحل او د هیواد د نورو ځوانانو د کامیابیو په هیله یو. د پرمختللي افغانستان په امید.

خدیجه الکبرا فرهنګي او ټولنیزه ټولنه.

۱/۴/۱۳۹۴

ketabton.com - The Digital Library

لمړی فصل

د هماغه کال د خزان په وروستیو شپو او ورځو کې موږ په یوه کلي کې اړولي وه. د کلي په سر کې سیند بهېده. د سیند په هاغه اړخ کې یوه هواره منطقه او له هغې ورهاخوا د غرو لړۍ پیلېده. د سیند په بستر کې غټې او وړې ډبرې، پر دوی باندې د لمر وچې او ځلیدونکې وړانګې او له پاسه پرې زلالې او تکې شنې اوبه په شرهاري رواني وې. د کور ځنګ ته مو یو سړک غځېدلی وو، چې د پوځیانو د تګ راتګ لار وه او کله چې به دوی تېریدل، د دوی د پښو راولاړ شوی ګرد به د ونو پر پاڼو باندې لوېده. د ونو تنې خو په دوړو کې له سره تر پایه غرقې وې. هماغه کال بلګونه له وخته وړاندې ورژېدل. پر سړک باندې تېریدونکو پوځیانو ته به مو کتل، دوی چې به هر قدم پر مځکه ایښوده، ګرد به نور پسې ډیرېده. له دې خوا به بیا باد به د ونو په بلګو پسې راوهلې وه، له یوې ځپې سره به یو خروار بلګونه کښته پر مځکه پراته ول. پوځیان چې به تېر شول، پر سړک به د پاڼو او بلګو پرته بل څه نه وه.

د سیند په ګاونډ کې هواره سیمه ډیره آباده وه. ګڼ میوه لرونکې باغونه او ښکلې سرسبزي یې لرل. خو تر دې ورهاخوا بیا پراته غرونه خړ او سپېره ښکاریدل. په همدې غرو کې جګړه روانه وه. د شپې له خوا، چې کله به توپونه پر ډزو راغلل، لمبې به یې موږ لیدلې. لمبې یې د دوبي لمر ته پاتېدې، خو دوبی نه وو. د شپې به ډیر یخ وو، خو د باران یا واورې څرک نه لګېده.

ځیني وختونه به مو په تیاره کې د پوځیانو د تګ راتګ او درنې توپخانې چې موټرونو به کشولې شورماشور اورېده. ماخستن به پر سړک باندې ازدحام زښت ډیریده. بېشمېره غاطرې، چې په خورجینو کې به یې وسلې او مهمات بار ول، خړ خړ موټرونه چې پوځیان به یې انتقالول او ګڼ نور باربري موټرونه چې له پاسه به پرې ترپالونه هوار ول؛ پر سړک باندې ورو ورو روان ول. لوی او درانه توپونه به بیا د ورځې له خوا هم انتقالېدل، په لویو موټرانو پسې به یې تړلې ول، د غټو غټو سرمو له پاسه به یې زرغونې پاڼې او ښاخلې پرې اچولې وې. په شمالي اړخ کې مو تر درې ورهاخوا د شابلوط ونو یو ځنګل او د سیند په دې ځنګ کې یو غر وو، د دې غر پر سر هم جګړه روانه وه، خو چنداني په مزه کې نه ښکارېده. په مني کې چې کله باران وشو او بلګونه ټول پر مځکه راپرېوتل، ټولې زرغونې ونې په تشو تنو او سپېرو ښاخلو بدلې شوې. د انګورو کروندې هم ګرده سپیرې او خړې ایسېدې. د سیند له پاسه یو ډول خوپ وو او د غره له پاسه وریځې راټولیدې. لوی موټرونه چې به کله پر سړک تیریدل، د لارې په اوږدو کې پلې پوځیان به یې په ختو ولړل. دوی به

ketabton.com - The Digital Library

تر لندو باراني کوټو لاندي لانده ټوپکونه له ځېګر سره جوخت نیولي ول. د دوی پر ملاوستي به دوې چرمي غوټکۍ، چي ۶،۵ملي متره مرمۍ پکښې وې، ځوړند وي. په دې خړ رنګه غوټکیو کي مرمۍ شخي شخي راوتي وې. کوم پوځیان چي لاندي پر سړک به تېرېدل او دا ډول چانټې به یې تړلي وي، داسي به ښکارېدل لکه شپږ میاشتنۍ ماشوم چي یې په نس وي.

یو ډول وړوکي خړ رنګه موټرونه ول. ډیر په بېړه به پر لار تلل. یو افسر به له موټروان سره په مخکي سیټ او ځو نور افسران به شا ته ناست ول. دغو موټرونو تر غټو موټرونو ډیري ختې پاشلي او که به یو کوتاه قده عسکر د دوو جنرالانو په مینځ کي ناست وو، ډیر وړوکی به معلومیده. یوازي به یي خولۍ او ډنګرې اوږې ښکاریدې. او که به موټر یو څه ډیر تیز روان وو، نو هغه بیا پادشاه وو، چي په یوډین کي هستېده او په ښار کي به د دې لپاره ګرځېده، چي د ښار له حال و احوال نه ځان خبر کړي، خو حالات خراب ول.

د ژمي له پیل سره دایمي بارانونه له اسهال سره یو ځای راغلل، خو تداوې یې پیل شول. په پای کي معلومه شول، چي پوځ کي یوازي اوه زره نفره مړه شوي وه.

دوهم فصل

په راروان کال کي مو ګڼ فتوحات وکړل. له درې ورهاخو غر او د شابلوط ځنګله ډډه مو په خپل واک کي راوستل. د دې تر څنګ په جنوبي دښته کي هم پرمختګونه وشول. له دې سره موږ هم تر سیند پورېوتو او په ګوریزیا کي مو په یوه کور کي واړول. ښکلې فواره، تک شین باغ او د انګورو په تاکانو پټ دېوالونه یې درلودل. جګړه اوس په ځنګلوري غره کي چي له موږ څخه ایله یو میل لا لیري نه وو، په زور کي وه. ښار ډیر ښکلی وو، زموږ د زړه راکښونکي کور شا ته سیند بهېده البته ښار له ډیري ویجاړۍ او ورانۍ پرته فتح شوی وو. خو له موږ څخه ښه ورهاخوا غر لا د دښمن په لاس کي وو. خوشاله وم. داسي ښکارېدل، چي اتریشیان د جګړې له پایته رسیدو وروسته ښار ته د راستنېدو هوډ لري، ځکه له ښاره د وتو په وخت کي یې سخت بمبار نه وو کړی. یوازي یې ځانته د اوړو پزه اینښې وه. په ښار کي اوس هم خلک اوسېدل. کافي شاپ او روغتونونه اوس هم فعال ول. د کوڅې په سر کي توپخانې سنګر نیولی وو. دوې کنجره خاني هم وې. یوه د عسکرو او یوه هم د افسرانو لپاره. د دوبي له ختمه سره یخو شپو، له ښاره ورهاخوا غرو کي جګړې، په توپ ویشتل شوې د اورګاډې پټلۍ، د سیند له پاسه مات پل چي د جګړې ډګر وو، د

ketabton.com - The Digital Library

څلورلارې پر دواړو اړخو ولاړو ونو؛ په ښار کې موجوده نجونو او هغه بادشاه چې په موټر کې به تېرېده، ځيني وختونه به يې کوچنی تنه او مخ چې خړه زېړه يې هم پرې ايښي وه ښکارېده، او بيا ناڅاپه د هغو کورونو د دننه منظره چې د توپ په مرمۍ لګېدلي ول، د کورو ماتو خښتو او کودرکو په باغ يا به هم ځيني وختونه دباندې په کوڅه کې په ښکاره معلوميدل، دغو ټولو شيانو د (کارسو) خزان له تېر خزان څخه چې موږ په وطن کې وو، ډېر متفاوت کړی وو. جګړې هم په عين حال کې تغير کړی وو.

له ښاره سره نژدې د شابلوط ځنګل له خاورو سره برابر شوی وو. په دوبي کې، کله چې موږ دلته راغلو، ځنګل زرغون او اباد وو، خو اوس د ونو د تشو تنو، ګوګليو، ماتو ښاخلو او په بمانو الوزول شوي مځکې پرته بل څه نه وه. يوه ورځ د مني په پای کې دې ځنګله ته راغلم، همالته ولاړ وم چې د غره له پاسه راروانې وريځې ته مې پام شو، ډېره په بېړه مخ په وړاندې راروانه وه، په ضرب د څو دقيقو کې ټوله شين اسمان او ژړ لمر پټ شول. ورسره رنګينه نړۍ په توره و سپينه بدله شوه. په څو شيبو کې واوره پيل شوه. له واورې سره باد هم ملګری وو، تش تور ميدانونه، د ونو تنې، توپونه، او د توپخانې شاته وه ټټۍ ته تللې لار، ټول په واورو کې پټ شول.

ګړی وروسته، په ښار کې د افسرانو په کنجره خانه کې ناست وم او د کړکۍ له لارې مې دباندې وه ورېدونکې واورې ته کتل. په همدې ننداره بوخت وم، چې يو ملګری مې هم راغلی. استي شراب مو راوغوښتل، دوه ګيلاسونه مو ځيني ډک کړل او بيا د واورې غټو غټو غټيو ته چې ورو ورو مځکې ته راکښته کېدل په سيل شوو. موږ پوهېدو چې د سږ کال لپاره جګړه پر همدې ځای پايته ورسيدل. له سينده ورپورې غر فتح نه شو. البته د سيند ورهاخوا يو غر هم ونه نيول شو. د هغوی فتح کول راروان کال ته وځنډول شول. زما سره پر مېز ناست ملګري پادري وليد، چې د کوڅې په خټو او ډم بارانې اوبو کې خورا په احتياط روان وو. ده د پادري پام رااړلو په خاطر کړکۍ وټکول. پادري لوړ وکتل، ويې ليدو او مسکی شو. ملګري مې د راتګ بلنه ورکړه، خو هغه سر وښوراوه او پر خپله لار رهي شو. هماغه شپه په خوړنځای کې، ټولو په بېړه آش وخوړل. په پنجو به مو راپورته کړل، هغه به نو په پنجه پسې ځړېدل، تر څو چې خولې ته به کښته شول يا به مو هم په شونډو کې ونيول او خولې ته دننه به مو راسر وهل. بيا به مو په وښو کې له پېچلي منګي نه څيښاک پسې کاوه. په يوه ګوته به مو هم پر ګيلاس منګی راکوږ کړ او هم به مو په هماغه لاس ګيلاس ورته نيولی وو. ګيلاس ته به سره او رانه شراب ورتوی شول. له خوراک وروسته تورن د پادري چخولو ته وجوغېده.

ketabton.com - The Digital Library

پادري ځوان او شرمېدوکی وو. زموږ ټولو په څېر، یونیفورم ده هم اغوسته، البته پر خړه کورتۍ یې د سینې په چپ اړخ کې د جېب له پاسه یو سور بخملي صلیب ځړېده. تورن په ماته ګوډه ایټالوي خبرې پیل کړې، تر څو زه هم پوه شم او کوم څه رانه پاتې نه شي.

تورن یو ځلي پادري او بیا ما ته وکتل "پادري هم له نجونو سره لین بسته کړئ!" پادري له شرمه مسکی شو او سر یې وښوراوه. دغه تورن به ډېری وختونه پادري ځوراوه.

تورن " څنګه رښتیا نه وایم؟ نن مې پادري له نجونو سره ولید."

پادري وویل " نه، داسې نه ده." نورو افسرانو به د پادري له ځورولو څخه خوند اخیست.

تورن "پادري له نجونو سره! داسې نه شي کیدای." مخ یې ما ته رااړولی وو، تورن ګیلاس راڅخه واخیست او ډک یې کړ. سترګې به یې تل زما له سترګو سره جنګولې، خو پادري یې هم له نظره نه غورځاوه.

"پادري، هره شپه یوازې له پنځو سره!" ناست خلک ټول په خندا شول. " پوهیږې؟ پادري هره شپه یوازې وي او په وړاندې یې پنځه وي." تورن په لاسو د یوې اشارې سره په زوره زوره وخندل. خو پادري دغه خبره نظر انداز کړه او دا یې یوه ټوکه وګڼل.

جګړن "پاپ د اتریشیانو ملاتړی دی. هغه په دې خوشاله دی، چې اتریشیان جګړه وګټي. فرانزجوزف یې په طبعه ښه لګیږي. پیسې هم له هغه ځایه ورته راځي. زه لامذهبه یم."

بریدمن "تورخرس کتاب دې کله لوستی؟زه به یې یوه نسخه درکړم. همدا کتاب وو، چې زما عقیده یې راولړزول."

پادري ورته وویل " ډېرناولی او چټل کتاب دی. دغه کتاب اصلاً د ویلو نه دی."

بریدمن "هغه ډېر ګټور کتاب دی. د پادریانو په اړه معلومات پکښې دي، خوښ به دې شي. نه یې وایې؟" ما ته یې وخندل. زه پادري ته مسکی شوم د شمعې په رڼا کې راته مسکی شو بیا یې زه مخاطب کړم "دغه کتاب مه وایه."

بریدمن "زه به یې یو جلد درته راوړم."

جګړن "ټوله بافکره لامذهبه دي. خو زه بیا هم پرفري ماسون عقیده نه لرم."

بریدمن "زه خپله عقیده پرې لرم. ښه ډله ده." یو څوک دننه راغلی، څنګه، چي دروازه خلاصه شول ومي لیدل چي واوره اورې. ما ورته وویل "واوره پیل شول فکر نه کوم، چي جګړه دي بیا پیل شي."

جګړن زه مخاطب کړم "تر قیامته خو به نه وي؟ ته باید رخصتي واخلې او روم، ناپلز، سیسلي....... ته ولاړ شې."

بریدمن "امالفي ته هم ولاړ شه. زه خپلي کورنۍ ته ستا په اړه وایم. هغوی به د زوی په څیر مینه درسره وکړي."

"پالرمو ته هم یو ځلي ولاړ شه."

"کاپري ته هم یو سر ورښکاره کړه."

پادري وویل "زما مشوره دا ده، چي په ابروزي کي وه کاپراکوتا ته ولاړ شې."

"دې د ابروزي طرفدار ته بیا وګوره! هلته تر دې ځاي ډیره واوره اوري. دی نه غواړي چي د کروندګرو په منظره ولاړ شي. دی غواړي د فرهنګ او مدنیت مرکز ته ولاړ شي."

"همالته به ښکلي نجونې هم وي. ګوره زه به بیا په ناپل کي د ښکلو ځایو ادرسونه درکړم. ښکلي نجونې، له خپلو میندو سره.ها! ها! ها!". تورن خپل ورغوی وغوړوی داسي چي بټه ګوته یي لوړه او نوري ګوتې یي بېلي بېلي وي ونیولې د لاس سایه یې په رڼا کي پر دیوال باندي ښکاریده، دی بیا په ماته ګوډه ایټالوي سر شو "ته داسي ځې" وه بټې ګوتې ته یي اشاره وکړل،" بیا داسي راځې". خمچۍ ګوتې ته یي لاس ونیو. ټولو وخندل.

تورن "ورته وګوره" لاس یې بیا وغوړوی او د شمعې په رڼا کي یې سایه پر دیوال باندي ولوېدل. د لاس ګوتې یې ټولي نامګذاري کړې، نامګذارې یې له بټې ګوتې څخه پیل کړل "(سوټوټینینټ) بټه ګوته (ټینینټ) شهادت ګوته (کاپیټانو) منځنی ګوته (میګیوري) د خمچۍ ګوتې څنګته (ټینینټ کولونیلو)خمچۍ ګوته "ته (پادري) د سوټوټینینټ وه خواته ځې اوبیرته د سوټو کولونیلو وه خواته راځې.". پدي سره یو ناڅاپه د خندا انګازې په خوړنځای کي پورته شوې. د تورن پدې لوبه خورا ساعت تیر وو. پادري ته یي وکتل او چغه یې پرې وکړل "هره شپه یو د پنځو په وړاندي" یو ځلي بیا ټول په خندا شول.

جګړن "ته باید ډیر ژر رخصتي واخلې."

ketabton.com - The Digital Library

بریدمن ”کاشکي زه او ته په ګډه تللي وای او ښه مسته مېله مو کړې وای.“

“هر وخت چي راستنېدې فونوګراف[1] بیا درسره راوړه.”

“ګوره، خوندور اوپیراډیسکونه هم راوړه.”

“کارسو هم درسره راوړه.”

“کارسو مه راوړه. دی بیا رمباړې وهي.”

“ته د ده په څېر د رمباړو وهلو ارمان نه لرې؟”

”دی رمباړې وهي. وایم رمباړې وهي.“

دوی ټول یو له بل سره په جر و بحث اخته ول، پادري زه مخاطب کړم ”که تاسي ابروزي ته ولاړ شئ، زه به ډېر خوشاله شم. ښکلي ښکارځایونه پکښې شته. ښه پاسته خلک یې دي او هوا یې که څه هم یخه ده، خو ډېره صافه او ښکلې ده. همالته زموږ په کور کي اوسه. زما پلار نامتو ښکاري دی.“

تورن ”راځئ، بیره وکړئ، چي بیا کنجره خانه بندیږي.“

پادري ته مي وویل ”د خدای په امان.“

پادري ”په مخه دي ښه.“

دریم فصل

د رخصتۍ له پایته رسېدو وروسته، بیرته هغه خپل پخواني ښار ته راستون شوم. د پسرلي له راتګ سره په سیمه کي پوځي تدارکات زیات شوي ول. کروندې زرغونې شوي وې. پر تاکانو نوي راټوکېدلي غوټۍ زړه راکښونکي وې. د ونو پاڼو هم خپله ځواني د کوچنیو پاڼو له لارې موږ ته ښوول. کله کله به له سیند نه د شمال یوه نرۍ څپه راالوته. ښار ته مي وکتل، پر یوې تپې مي سترګې ونښتې، د همدې تپې په سر کي یوه پخوانۍ کلا ودانه وه. شا

[1] هغه اله چي اواز او موسیقي ثبتوي او بیرته یې اوروي.

ketabton.com - The Digital Library

ته يې خړ خړ غرونه چي په ډېرو کي يې لږ سرسبزي هم ښکارېدل، پراته ول. د پخوا په پرتله اوس پوځي تدارکات زيات ول، نوي روغتونونه هم جوړ شوي ول. په ښار کي راروان وم، چي څو ځله له نارينه او ښځينه بريتانو سره مخ شوم. له داسي کورو سره هم مخ شوم، چي زما په نه شتون کي په توپو ويجاړ شوي وه. هوا معتدله وه زه په يوه کوڅه کي چي دواړو اړخو ته يې ونې ولاړي وې روان وم. د لمر وړانګو، چي د کورو پر دېوالو لګېدې هوا ګرمه کړې وه. يوه شوم چي په هماغه پخواني کور کي اوسيږو، هر څه د پخوا په څېر وه. دروازه خلاصه وه. يو عسکر پر ميز دباندي وه لمر ته ناست وو. له دېوال سره په خوا کي يو امبولانس تيارسی ولاړ وو. کور ته دننه ورغلم. د مرمر او روغتون بوی ترې راته. هر څه د پخوا په شان ول، پرته له دې چي اوس پسرلی وو. له دروازي څخه مي وه غتې کوټې ته وکتل. جګړن مې وليد چي د ميز ترشا ناست وو. کړکۍ خلاصه وه لمر خپلي زرينې وړانګي دننه خپرې کړي وي. زه يي ونه ليدم نه پوهيدم چي دننه ورشم، ريپورټ ورکړم او که لوړ وخېژم او ځان پاک کړم. فيصله مي وکړل چي لمړی به لوړ وخېژم.

زه او بريدمن رينالډي په کوټه کي يو ځای اوسېدو. زموږ له کوټې څخه د سرای غولی ښه واضح ښکارېده. کړکۍ خلاصه وه. کټ مي ښه تيار، توس پرې هوار او شيان مي ټول پر چنګګ ځړول شوي ول. ضد ګاز ماسک مي په يو اوږد فلزي بکس کي پروت وو. فولادي هلمټ مي پر کوټ بند باندي ځړېده. بسته او ژمني بوټونه مي له کټ سره پراته ول، پالش شوي هم وه چي يو ډول ځلا يي کول. زما شين اتريشی سنيپر چي کنداغ يي د جوز له لرګي څخه جوړ شوی وو، د کټ له پاسه ځړېده. د ټوپک دوربين مي ياد دی چي په بيک کي مي ايښی وو. بريدمن رينالډي پر يوه بل کټ بيده وو. کله چي يي زما ږغ واوريد راپاڅيد او کښېناست.

رينالډي "سلام! اوه، رخصتي دي څنګه تيره کړه؟"

"ډيره ښه تيره شول."

يو له بل سره مو ستړي مشي وکړل. په غيږ کي موسره ونيول او مچ يي کړم.

ورته وه مي ويل "اوف!"

رينالډي "خيرن يې. يو ځلي حمام وکړه. ښه داراته ووايه چي چيري ولاړې؟څه دي وکړل؟ ټوله کيسه په لنډو کي راته وکړه."

ketabton.com - The Digital Library

"ټولو ځایوته ولاړم. میلان، فلورانس، روم، ناپلز، ویلاسان ګایواني، مسینا، تاورمینا[2]....."

"ته خو د تقسیم اوقات غوندي راته چالان شوې. خیر، له کومې په زړه پوري خاطرې سره مخ شوې؟"

"هو."

"چیري؟"

"میلانو، فایرنز، روم، ناپولي.........."

"ښه بس همدومره کفایت کوي. ریښتیا ووایه، چیري دي ډېر سات تېر شو؟"

"میلانو کي".

"دا له دې امله چې هغه دي اولنی ځای وو. ښه نو له هغې سره دي چیري ولیدل؟ په کوا[3]کي؟ چیري ولاړاست؟ څه ډول احساس دي کاوه؟ ټوله راته ووایه، ټوله شپه ویښ واست؟"

"هو".

"دا خو هیڅ نه دي. اوس موږ ترهغوی ښکلي (نجوني) لرو. له دې وړاندي جبهې ته نه وي راغلي."

"ډیراعلی."

"ستا باور نه کیږي؟ همدا نن غرمه به ولاړشو، ته به یې په خپلو سترګو ووینې. ښار له ښکلو بریتانوي نجونو ډک دی. اوس له میس بارکلي سره په اړیکه کي یم. وه ملاقات ته به یې ورځو. کیدای شي له هغې سره واده وکړم."

"لمړی باید ولامبم او بیا ریپورټ ورکړم. تاسي لکه چي ټول بېکاره یاست؟"

"له کومه چي تاسي تللي یاست هیڅ کار نه لرو. پرته له یخه، ژړي، د پښو او لاسو له چاودو، ګونورهیا، قصدي زخمونو، سینه بغل، سخت او نرم چانکریس. لنډه دا چي هره

[2] په اروپا کي د ایټالیې هیواد د ولایتو نومونه دي.
[3] دا هم د ایټالیا له ولایاتو څخه یو ولایت دی.

ketabton.com - The Digital Library

ورځ يو نفر د لويو ګارو د ټوټو په وسيله زخمي کيږي. هغه چې په ريښتيا زخميان وي، د هغو شمېر ډېر کم دی. راروانه اونۍ جګړه بيا پيلېږي. اوازې خو همداسي دي. ستا په نظر ښه به نه وي چې له ميس بارکلي سره واده وکړم ـــ يعني د جګړې له پايته رسيدو وروسته؟"

ورته وه مي ويل "بيخي ښه کوې". له دې ويلو سره مي تالۍ له اوبو څخه ډکه کړل.

رينالډي "ماښام به ټوله کيسه راته وکړې. زه اوس بيدېږم، چې بيا د ميس بارکلي سره د ملاقات په وخت کي بيداره او پر حال يم." کالي مي وکښل او په تالۍ کي په يخو اوبو ولمبېدم. په اتوال مي د ځان وچولو پرمهال د کوټې وه شاوخوا او رينالډي ته، چې سترګې يې پټې وې؛ وکتل. ښکلی ښکاريده، زما همزولی او د امالفي اوسيدونکی وو. له خپلي دندې نه، چې جراحي وه، خوښ وو. ښه ملګری وو. ما لا ده ته کتل، چې سترګې يې پرانيستې.

زه يې مخاطب کړم "پيسې ميسي لرې؟"

"هو".

"پنځوس ليرې خو په پور راکړه."

لاسونه مي وچ کړل او له کورتۍ څخه مي، چې په چنګک ځړيدل بټوه راوايسته. رينالډي پيسې واخيستې، بيله دې چې له ځايه راولاړ شي په جيب کي يې واچولې او وې خندل."زه بايد ځان وه ميس بارکلي ته شتمن ښکاره کړم. ته زما ملګری او زما اقتصادي ملاتړی يې." ورته وه مي ويل "ځه ورک شه."

هماغه شپه په خوړنځای کي له پادري سره يو ځای کښېناستم. کله، چې خبر شو زه ابروزي ته نه يم تللی خواشينی شو. ده خپل کور ته يو خط ليږلی وو. په هغه کي يې ليکلي ول، چې زه ورځم، ځکه نو هغوی زما لپاره تياری هم نيولی وو. زه هم د ده په څېر پريشانه شوم. په دې، چې ولي نه ولاړم. ما ريښتيا هم غوښتل چې ولاړ شم. ده ته مي قناعت ورکړ چې څنګه مي له يوه کار څخه فکر او توجه د يوه بل کار په لور واوښتل. په اخره کي دی هم قانع او پوه شو چې ما ريښتيا هم غوښتل ابروزي ته ولاړ شم. هرڅه بيرته د پخوا په شان عادي شول. ما نن بيا ډېر څښل وکړل له دې وروسته مي قهوه له هغه وروسته مي بيا

ketabton.com - The Digital Library

سټریګا[4] وڅښنل. نشه یې کړم. پادري ته مې وویل چې څه ډول هغه کارونه چې مور یې د کولو نیت کړی وي هغه نه کېږي او بیا هېڅکله د هغه کار د کولو موقع نه پیدا کېږي.

مور په خپل مینځ کې ښه تود باندار اچولی وو، خو ځنګلوري ملګري مو یو له بل سره په جنجال وه. ما ابروزي ته د تګ عزم کړی وو، خو نه ولاړم. زه وه داسې ښار یا سیمې ته، چې سړکونه یې یخی او داسې شوي وي لکه وسپنه، چې هوا یې یخه خو صافه او تازه، واوره یې وچه او داسې وي لکه ګرد اوغبار، چې پر واوره باندې یې د سویانو پلونه وي، په هغه ځای کې چیرې چې بزګران خپلې خولۍ ستا لپاره له سره ایسته کړي او دا لفظ ووایي "مشره" او ګڼ ښکار ځایونه وي، نه ولاړم. البته داسې ځای ته ولاړم، چیرې چې د کافې شاپ دودونه ول، په شپه کې به خونه ځرخیدل او د برقرار ساتلو لپاره اړ وې چې دیوال ته دې پاملرنه وي. په شپه کې د کټ له پاسه نشه پروت. انسان فکر کوي چې هر څه همدا دي. او کله چې به راپاڅیدې نو یو ډول عجب او غریب احساس به وو. هغه دا چې ستا سره څوک درسره وه. په تیاره کې به له یوې غیر حقیقي نړۍ چې په یوه عجبه احساس سره به دې یې د بیا لاسته راوړلو هڅه کول ورک شوې. او یقیني وه چې همدا ټوله، ټوله همدا وه او بیا له ځانه بیځانه. بیا ناڅاپه سړی پوه شي او ځان په خوب واچوي، بیا پاڅیږي او سهار شوی وي اوهر څه تیر شوي وي. بیا هرڅه تېز، سخت او څرګند وي، خو ځیني وختونه یې د بیې پر سراختلاف وي.

ځیني وختونه تر اوسه هر څه عادي وي. ښکلې ناشته او خوندوره غرمنۍ وي. ځیني وختونه ټولې خوښۍ او خوشالۍ له منځه ولاړې شي او غواړې له تنګ ماحول او چاپیریال څخه ازادې فضا ته ولاړ شې؛ خو هر ځلې ورځ ختمه شي او یوه بله شپه پیل شي. هڅه مې وکړه، د شپې په اړه یو څه درته ووایم، همدا ډول د شپې او ورځې توپیر بیان کړم، دا چې شپه څومره ښه ده، خو دا چې ورځ صافه او یخه وي، خو ومې نه شوای ویلای. ځکه د ویلو توان راپکښې نه وو. خو که تاسې ورسره مخ شوی بیا خپله پوهیږئ. پادري ورسره مخ شوی نه وو. خو پوهیده چې ما ریښتیا هم غوښتل ابروزي ته ولاړ شم، خو و مې نه شوای کړای چې هلته ولاړ شم. البته زمونږ ملګرتیا اوس هم برحاله وه، په عین حال کې زمونږ دواړو طبیعت تقریباً یو ډول وو، خو له یوه توپیر سره، هغه دا چې هغه په هغو شیانو پوهېده، چې زه نه په پوهېدم، خو کله چې زه پرې پوه شوم بیرته به رانه هېر شول. که څه هم وروسته مې زده کړل، خو بیا هم نه په پوهېدم. مونږ تراوسه په خوړنځای کې وو، ټول

---

[4] یو ډول ځانګړی ایټالوی مشروب دی.

ketabton.com - The Digital Library

ماړه شوي ول او اوس يې يو له بل سره باندار کاوه. موږ خپل مجلس پايته ورساوه تورن ناريې کړل "پادري خفه دی. پادري د نجونو د نه شتون له امله خفه دی."

پادري د ده په جواب کي وويل "زه خوشاله يم."

تورن "پادري خفه دی. پادري په دې خوشاله دی، چي اتريشيان جګړه وګټي." ناستو خلکو ټول د ده خبرو ته متوجه ول. پادري سر ته تکان ورکړ او وې ويل "نه."
"پادري وايي لمړی حمله بايد موږ ونه کړو، همداسي نه ده؟"

"نه. زما په اند که چيري پر موږ حمله وشي، بايد حمله پرې وشي."

"بايد حمله وکړو، که حمله وشي!"

پادري سر وښوراوه.

جګړن "دی يوازي پريږده. په ده نه ده جوړه."

تورن "په هر صورت، دی نه څه کولای شي او نه يې څه په وسه دي."

ټوله له مېزو راپاڅېدو.

څلورم فصل

په څنګلوري باغ کي د توپ درنو ډزو سهار وختي له خوبه راويښ کړم. د لمر وړانګې له کړکۍ نه دننه کوټې ته راتلې. له کټه راولاړ شوم، د کړکۍ خوا ته ورغلم او دباندي مي وکتل. کوڅه نمجنه ښکارېده او پر ګلانو باندي شبنم له ورايه معلومېده. توپچي دوه ځلي ډزې وکړې له هر ځل ډز سره به ګرد او غبار د اسمان لور ته پورته کېده، کړکۍ به يې ولړزول او زما د مخ لمن به پورته ولاړه. توپونه نه ښکاريدل، خو ډزې يې زموږ له پاسه تېرېدې. د دې توپو شته والي يو ډول سرخوږی راته جوړ کړی وو، خو خوشاله په دې وو، چي تر دې غټ توپونه نه ول. ما لا باغ ته کتل، چي پر سړک د رواني لاری ږغ مي واورېد. کالي مي واغوستل لاندي ولاړم، په اشپزخانه کي مي يو څه قهوه وڅښل او له هغه وروسته ګاراج ته ولاړم.

ketabton.com - The Digital Library

تر یوه غټ سایوان لاندي لس غټ، پیټ پزې او خړرنګه امبولانسونه لیک قطار ولاړ ول. بهر مستریان د یوه امبولانس په ترمیم مصروف ول. درې نور امبولانسونه لوړ د غره په روغتون کي ولاړ ول.

له یوه مستري څخه مي وپوښتل "پر دغي توپخانې له هغې خوا نه ډزي نه کیږي؟"

"نه. ښاغلی بریدمن. پر هماغه سیمه یوه غونډۍ راتاو شوې"

"حالات څنګه دي؟"

"بد نه دي. دغه موټر له کاره لویدلی، خو هغه نور سم دي" کار یي بس کړ او راته مسکی شو." تاسي په رخصتي تللي واست؟"

"هو"

لاسونه یي په پتلانه پاک کړل بیا مسکی شو "څنګه وه رخصتي ښه در باندي تیره شول؟" هغه؛ نور مستریان هم مسک شول.

ورته ومي ویل "هو ښه وه. په دې موټر څه شوي؟"

"خراب دی، هر ځلي یوه خرابي ورپیښه شوي وي."

"اوس څه په شوي؟"

"نوي رینګان غواړي".

دوی مي خپل کار ته پرېښوول. هغه موټر چي ماشین یي خلاص شوی وو او پرزي یي پر میز پرتې وې، نس یي ګوګ ښکاریده. تر سایوان لاندي ټول موټرونه مي تر نظر تېر کړل، ځیني پاک ول او ځیني تازه پریولل شوي ول، خو ځیني یي تر اوسه لا دوړن او خیرن ول. وه ټیرو ته مي یي په دقت وکتل چي پرې او څیري شوي خو به نه وي. هرڅه سم ښکاریدل. زما موجودیت او نه موجودیت کومه توپیر نه و رامنځته کړی. له ځان سره مي فکر کاوه، چي د امبولانسونو ساتل، د اړتیاوو او کمبوداتو پوره کول، وه روغتونو ته د زخمیانو وړل او بیا هلته ځاي پر ځاي کول، د غرو څخه وه رغتونو ته د جسدونو راوړل او بیا د هغوی نومونه لیکل او ثبتول دا ټوله زما دنده او مسولیت دی، خو وروسته پوه شوم که زه یم که نه یم دا کارونه کیږي.

ketabton.com - The Digital Library

ما د مستريانو له ډلګۍ مشره پوښتنه وکړه "د ماشينانو د پرزو په موندلو کي خو به له ستونزوسره نه ياست مخ شوي؟"

"نه، ښاغلی بريدمنه."

" پټرول پمپ چيري دی؟"

"په هماغه پخواني ځای کي دی".

ما ورته وويل "تشکر". له دوی نه تېر او بيرته کور ته ستون شوم. د ډوډۍ پر مېز باندي مي يوه پياله قهوه وڅښل. قهوه خامه، خړرنګه او په ګاټه شيدو خوړه شوې وه. بهر ښکلی پسرلنی سهار وو. په هوا کي مي يو ډول وچواله احساساوه، چي په راتلونکو ساعتونو کي يې د هوا د ګرموالي خبرداری راکاوه. په هماغه ورځ د غره وه پوستو ته ولاړم او بيا ماپښين مهال ښار ته ستون شوم.

داسي ښکاريدل، زما په نه شتون کي هرڅه پر خپل ټاکلي وخت و زمان تر سره شوي وو. تر غوږ.و مي د جګړې د پيليدا اوازې راورسيدې. په کومه فرقه کي چي ما کار کاوه، ټاکل شوې وه، هغه به د سيند په هاغاړه کي پر يوه هدف باندي حمله کوي. جګړن ما ته دنده راوسپارل، چي پوستې د حملې لپاره اماده باش کړم. پلان داسي وو، چي حمله به د سيند له کم برې نقطې څخه پيليږ.ي او له سيند څخه تر پورېوتو وروسته به پوځيان د تپو لور ته پرمختګ ته دوام ورکوي. د امبولانسو تمځای بايد د شونتيا تر بريده وه سيند ته نژدې او يوه خوندي ځای کي وای. د پوستو د موقعيت ټاکل د پلي ځواکونو له خوا کېده، خو پلي کول او عملي کول يې زمونږ. دنده وه. دې کار مونږ. ته يو ډول د غير حقيقي نظاميتوب احساس راکاوه.

کور ته چي راغلم، په دوړ.و او ګرد کي پټ وم. پاس کوټې ته د لمبېدو لپاره وختم. ريناليډي په کټ کي ناست وو او د (هوګو انګليسي ژبې ګرامر) يې لوسته. ځان يې ښه تيار کړی وو او خورا ساټ و باټ ناست وو. تور بوټونه په پښو او سريې هم ښه غوړ کړی وو.

زما له ليدو سره يې وويل "وا وا! له ما سره به د مس بارکلي وه ليدو ته ولاړ شې".

"نه، زه نه شم تلای".

"داسي نه شي کيدای. ته به له ما سره خامخا ځې، چي زما يو څه ستاره پرې وغورځي. "

ketabton.com - The Digital Library

"سمه ده. خو زه به ځان پاک کړم او ته راته منتظر شه".

"پریږده یې، همداسي ښه یې راځه چي ځو له خیره".

ځان مي پاک کړ، وریښتان مي ږمنځ کړل او روان شوو.

رینالډي "شیبه صبر وکړه. یو شی می به وڅیښنو". غوټه یې خلاصه کړه او یو بوتل یې ترې راوایست.

ورته ومي ویل "زه سټریګا نه څیښم."

"سټریګا نه، ګراپا[5]".

"ډیر ښه".

دوه ګیلاسه یې ډک کړل، یو له بله مو وجنګول او پرسر مو پورته کړل. ګراپا ریښتیا هم ښه خوند کاوه.

"نور څیښې؟"

"ته خو یي وروا چوه". دوهم ګیلاس مو هم ترستوني کړ. رینالډي بوتل څنګته کړ، راپاڅېدو او د زینو له لارې لاندي ولاړو. په لار کي مو ګرمې وشول، خو لمر نور په کښته کیدو وو او ډیر ښه خوند یې کاوه. د بریتانویانو روغتون په یوه لویه کلا کي وو، چي تر جګړې وړاندي جرمنیانو جوړه کړې وه. مس بارکلي له یوې بلي نرسې سره په بڼ کي ناسته وه. د ونو له دې خوا مو د دوی سپیني جامې ولیدې او په لور یې ور رهي شوو. رینالډي سلام ورواچاوه. ما هم سلام ورواچاوه، خو ورو.

مس بارکلي وویل "سټري مه شئ. تاسي ایټالوی نه یاست، که څنګه؟"

"اوه، نه". رینالډي له یوې بلي نرسې سره په خبرو بوخت وو. کله کله به یې خندا زموږ تر غوږو هم رارسیدل.

"جالبه! تاسي ایټالوي پوځ ته څنګه مخه وکړل؟"

"که ریښتیا شي، زه پوځي نه یم، یوازي د امبولانس موټروان یم".

---

[5] دا هم یوډول څښاک دی

ketabton.com - The Digital Library

“بیا هم جالبه ده. څه لامل وو چي دا دنده مو پیل کړه؟”

“نه پوهېږم. شوني نه ده چي د هرڅه د کولو لپاره دي یو لامل وي”.

“ریښتیا وایې؟ ما تر اوسه پوري همداسي فکر کاوه”.

“ډېر ښه”.

“خوښه دي، نه ده، چي پر یوه بله موضوع مجلس وکړو”.

ما ورته وویل “ستاسي سره موافق یم”.

“دا خو ښه دی. که څنګه؟”

دې ته مي وویل “دا لرګی څه په کوې؟” میس بارکلي په ونه ډېره جګه وه. له جامو څخه یې ښکارېدل چي نرسه ده. ژړ رنګه وریښتان، غنم رنګه څېره او خړي سترګې یې وې. ښکلې راته وایسېده. په لاس کي یې یو وړوکی لرګی چي په چرم کي پیچلی وو، نیولی وو.

“دا د یوه ځوان د لاس نښه ده. تېر کال په جګړه کي ووژل شو”.

“په اورېدو یې خواشینی شوم”.

“ښه ځوان وو. موږ نیت کړی وو، چي یو له بل سره به واده کوو. خو د (سوم) په جګړه کي یې له دې نړۍ سره مخه ښه وکړه”.

“افسوس!”

“تاسي (سوم) ته تللي یاست؟”

“نه”.

دې وویل ” د هغه ځای په اړه مي اورېدلي. که ریښتیا درته ووایم د هغه ځای په څېر جګړې دلته نشته. هغوی ما ته دغه کوچنی لرګی راولیږه، مور یې ما ته راولیږه. پوځ د ده سامان د دوی کورنۍ ته راولیږه، همدا لرګی هم پکښې وو”.

“د کوژدني مو ډېر وخت کېده؟”

“اته کاله. زه او هغه یوځای رالوی شوي وو”.

"نو واده مو ولي ونه کړ؟"

مس بارکلي "په(ولي) يې زه هم نه يم خبره. ګناه زما وه، د ده لپاره ما همدومره کولای شوای. فکر مي کاوه، چي زه به د ده لپاره یوه ښه جوړه نه یم".

"پوه شوم".

"تراوسه دي له يو چا سره مينه کړې؟"

ما ورته وويل "نه".

پر يوه اوږده چوکۍ باندي کښېناستو او ورته وه مي کتل.

"وريښتان دي ښکلي دي".

"خوښ دې شول؟"

"ډير زيات."

"د هغه له مرګ وروسته مي يې د غچي کولو هوډ وکړ".

"نه".

"ما غوښتل د هغه لپاره يوڅه وکړم، خو زما سر نه خلاصېده. ده له ما پرته بل څه نه درلودل، خو که چيري زه هغه وخت په هوښ کي وای؛ نو ما به له ده ځان نه وای سپمولای. خو زه اوس په هوښ کي شوم. دی جګړې ته تلی، خو زما سد کار نه کاوه".

ما څه ونه ويل.

"زما په هيڅ شي باندي سر نه خلاصېده. فکر مي کاوه که موږ واده وکړو، کېدای شي د ده لپاره په خير تمام نه شي، وروسته دی ووژل شو او هر څه ختم شول".

"زه څه نه شم ويلای".

"ولي نه. همدا زموږ د مينې پای وو".

رينالډي ته مو، چي له نرسې سره په خبرو بوخت وو، وکتل.

ketabton.com - The Digital Library

"د دې اغلې نوم څه دی؟"

مس کاترین بارکلي "فرګوسن، هیلن فرګوسن. ستاسي ملګری ډاکټر دی؟"

"هو. تکړه سړی دی".

"ډېر ښه. په دې وختو کي په جبهه کي تکړه ډاکټران ډېر لږ پیدا کیږي. موږ د جګړې لمړۍ کرښې ته ډېر نژدې یو، همداسي نه ده؟"

"هو. ریښتیا هم ډېر نژدې یو".

بارکلي "ډېره جالبه، خو ښکلې جبهه ده. دوی خو د حملې هوډ کړی، که څنګه؟"

"بلي. د جګړې د بیا پیلېدو شونتیا شته".

"نو بوختیاوې به بیا ډېري شي. اوس خو ټوله ورځ مچان جنګوو".

"ډېر وخت به مو کیږي، چي د نرسې په حیث دنده ترسره کوئ؟"

"د نولس سوه پنځلسم میلادي کال راهیسي. ما او زما نامزاد دواړو یو ځای دا دنده پیل کړه. تر اوسه مي یاد دي، یوه ورځ مي یو ناکاره فکر ذهن ته راغلی، په خیال کي مي داسی تصور کړل، چي یو ورځ به په توره ژوبل زموږ روغتون ته راشي، سر به یې په سپین بنداژ کي تړلی وي او یا هم په اوږه کي به ویشتل شوی وي. په هر صورت یوه ښکلې منظره به وي."

ما ورته وویل "جبهه خو ښکلې ده".

"هو. خلک د جګړې له آره ناخبره دي، البته که پرې پوه شي؛ جګړه خود به خوده پای مومي. په هرصورت، هغه په توره زخمي نه شو، بلکي په بم ټوټې ټوټې شو."

همداسي غلی پاته شوم.

"ستاسي په اند دا جګړه به تل تر تله وي؟"

"نه".

"نو بیا څنګه ختمېدای شي؟"

”یو ځاي به یې مخه ډب شي“.

”مور به يي مخه ونيسو. همدا په فرانسه کي به يې مخه ډب کړو، څو بیا د سوم د جګړې په څېر له یوې بلي ترخې تجربې سره مخ نه شو“.

ما ورته وویل ”فکر نه کوم چي دلته دي يې مخه ډب شي“.

”ته فکر کوې، چي دا کار شونی نه دی؟“

”نه. دوی تیر دوبی ښه کارکردګي له ځانه ښکاره کړل“.

بارکلي ”کیدای شي مخه يې ډب شي. هر یو کولای شي جګړه بنده کړي“.

”جرمنیان هم“.

”نه، فکر نه کوم“.

د رینالډي او مس فرګوسن وه لور ته ورغلو.

رینالډي په انګلیسي کي له مس فرګوسن څخه وپوښتل ”ایټالیه دي خوښه ده؟“.

”ښېحده“.

رینالډي سر وښوراوه او وې ویل ”زه نه پوهېدل“.

ما ورته وژباړل”Abbastanza bene“. سر یې وښوراوه.

”دا ښه نه ده. ستا انګلیستان خوښ دی؟“

”ډیر نه؛ زه په خټه سکاټلنډی یم، پوه شوې؟“

رینالډي سترګه راته ووهل.

ما په ایټالوي کي ورته وویل ”دا سکاټلنډی ده. له همدې امله د سکاټلنډ سره تر انګلیستان زیاته مینه لري“.

”خو سکاټلنډ او انګلیستان یو دي“.

همدا خبره مي وه فرګوسن ته وژباړل.

ketabton.com - The Digital Library

میس فرګوسن"pan encore"

"ریښتیا؟"

"هیڅکله نه. زموږ له انګریزانو څخه ښه نه راځي".

"له انګریزانو مو ښه نه راځي؟ نو تاسي به له مس بارکلي څخه هم نفرت کوی؟"

"اوه، هغه بېله ده. تاسي باید هرڅه دومره دقیق ونه نیسئ".

ګړی وروسته مو یو له بل سره مخه ښه وکړه او سره بېل شوو. په لار کي رینالډي راته وویل "ما ته د لمر په څېر روښانه او څرګنده شول، چي د مس بارکلي ته تر ما خوښ شوې، خو هغه کوچنی سکاټلنډۍ یې بیا ډېره ښه ده".

ما ورته وویل "ډېر. ستا خوښه ده؟" زه مس بارکلي ته ډېر دقیق متوجه نه وم.

رینالډي "نه".

پنځم فصل

سبا غرمه بیا د مس کاترین بارکلي ملاقات ته ولاړم. په باغ کي نه وه؛ د امبولانسونو د تګ راتګ پر لار وه کلا ته ورننوتم. دننه د دوی له مشرې سره مخ شوم. د هغې له خولې خبر شوم، چي هغه اوس مصروفه ده. مشرې یې زه مخاطب کړم "خامخا د جنګ حالات دي، تاسي هم پوهیږئ".

ما ورته وویل هو پوهیږم.

دې پوښتنه وکړل "ته امریکایې الاصله ایټالوی پوځي یې؟"

"هو. آغلې".

"ایټالوي پوځ ته ولي راغلاست؟ موږ ته به راغلی وای".

"نه پوهیږم، چي دې پوځ ته څنګه او ولي راغلم؟ اوس ستاسي سره کار نه شم کولای؟"

"په معذورت سره اوس نه. دلته په ایټالوي پوځ کي څنګه داخل شوی؟"

ketabton.com - The Digital Library

"اوله خبره دا چي زه دلته په ایټالیه کي وم او بله دا چي ایټالوي مي هم بده نه وه".

"اوه، زه یې هم زده کوم. ښکلې ژبه ده".

"یو چا ویلي چي په دوو اونیو کي زده کیږي".

"اوه، زه به یې په دوو اونیو کي زده نه کړای شم. اوس یې نو څو میاشتې کیږي، چي زه یې په زده کړه بوخته یم. که دي له میس بارکلي سره لیدل نو بیا د اوو بجو وروسته راشه. له هغه وروسته فارغه وي، او پام دي وي چي ډیر ایټالویان له ځان سره مه راوله."

"ان د ښکلې ایټالوي ژبې په خاطر هم نه؟"

"نه، آن د ښکلي یونیفورم په خاطر هم".

ما ورته وویل"تر بیا د خدای په امان".

"A rivederci,Tenente"

"A rivederla" سلامي مي ورته وکړل او ځني ولاړم. وه بهرنیانو ته د ایټالویانو په څېر سلامي کول له تکلیفه خالي نه وه. داسي ښکاریدل چي ایټالویانو دغه ډول سلامي د صادرولو لپاره نه وه رامنځته کړې.

ورځ ډیره ګرمه وه. پر پله باندي تر سیند پورېوتم او د پلاوا تر سنګره پوري ولاړم. اټکل کېده چي عملیات به له همدې ځایه پیلیږي. تېر کال له دې سیند څخه پورېوتل ناشوني وه، ځکه له لوړي څخه بیا تر کښته پوري یوازي یو پل وو. هغه هم د مشین ګنو تر سختو ډزو لاندي وو. همدا یکې یو پل هم کم سوره وو. زیات سوقیات پرې نه شوای کیدای. اتریشیانو کولای شوای دغه ځای د ایټالویانو لپاره سور تنور وګرځوي. خو ایټالویانو خپل پوځیان ورباندي تېرکړل او د سیند په هاغاړه کي تر یو میله پوري، چي د اتریشیانو په ولکه کي وه، ولاړل او سیمه یې په خپل واک کي راوستل. د دې سیمې د ستراژیک موقعیت له امله اتریشیانو نه غوښتل دا سیمه ایټالویان ونیسي. فکر کوم چي دا یو دوه اړخیز زغم وو، ځکه لږ وړاندي اتریشي پوځیان ګوته په ماشه په سنګر کي ناست ول او د غونډیو په لمن کي له ایټالوي کرښې څو متره لیري اتریشی توپخانې سنګر نیولی وو. همدلته نژدې یو ښارګوټی هم وو، خو همالته له کنډوالو پرته بل څه نه ول. د اورګاډي یو زوړ تمځای، مات او له کاره لویدلی پل، چي د هغه جوړولو شونتیا هم نه وه، ځکه په هواره سیمه کي وو.

ketabton.com - The Digital Library

تر سینده پر کم سوره سړک باندي ولاړم، همدلته مي موټر تر غونډۍ لاندي په ساحوي روغتون کي ودراوه. د سیند دا غاړه او هاغاړه له لرګو څخه د جوړ شوي پله په وسیله نښلېدل او غره د دښمن له ډزو څخه ساته. پرې پوربوتم، د پوځیانو مورچلې او د ښار وران شوی مرکز مي له نظره تېر کړل. پوځیان ټول په خزو کي ناست ول. راکټونه، توغولو ته تیار ول. البته دوی هغه وخت توغول کېدل، چي یا به توپچي قواو ته اړتیا شول یا به هم مخابرې کار پرېښود. خاموشه، ګرمه او چټله ورځ وه. د اتریشیانو کرښې ته مي وکتل، خو څوک مي ونه لید. همالته په خزه کي له یوه ملګري سره چي په رتبه تورن وو مخ شوم، له هغه سره مي یو ګیلاس چای وکړ او بیرته د پله پر راروان شوم.

یو نوی او پراخ سړک چي کار یې مخ پر بشپړیدو وو، د غره په مینځ کي د ماریپچ په شکل تر پله پوري غځیدلی وو. عملیات د همدې سړک له جوړېدو سره پیلېدل. سړک د ځنګله له سختو کږلیچو وروسته لاندي راکوزېده. پلان داسي وو، چي هرڅه به د نوي سړک له لاري لوړ راوړل کیږي. خالي موټرونه، ګاډیانې، ډک امبولانسونه او نور انتقالات به د هماغه زاړه او تنګ سړک له لارې کیږي. بیړنی روغتیایي مرکز د سیند ورهاخوا تر غونډۍ لاندي د اتریشیانو په اړخ کي وو او تذکیره والاو ژوبل کسان تر پله پورې ایستل. دا پلان د جګړې له پیلیدا سره عملي کیده. زما د اندازې له مخي نوی سړک تر هغه ځایه چي سړک تنګېده یعني نژدې تر یوه میله پوري ښه سم د اتریشۍ توپخانې تر برید لاندي وو. دغه سیمه له خطره خالي نه وه. خو ما یو داسي ځای پیدا کړ، چي که امبولانسونه له دې خطرناکې سیمې تېر شي بیا یې کولای شوای، چي همالته پناه واخلي او د ژوبلو کسانو تر رارسېدو پوري تم شي. پر نوي سړک تګ ښه خوند کاوه، خو هغه لا تراوسه تکمیل شوی نه وو. پراخ او په ښه کیفیت جوړ شوی معلومېده او د غره د لمني کږلېچونه یې چي له ځنګله څخه ښکارېدل، ډېر په زړه پوري ایسېدل. بیرته پر هماغه کم سوره سړک رهي شوم.

له موټر سره دوه پوځیان ولاړ ول. د توپ توغندۍ دلته نښتې وه، موږ لا همالته ولاړ وو، چي درې نوري راغلې. ۷۷دوله توغندۍ وې، له ړندونکو رڼاوو، سخت باد، پښهاري او خړو لوګیو سره ملې د سړک پر هاغه بله څنډه ولګیدې. پوځیانو د تګ د نښې په توګه لاسونه وښورول. په لار کي توغندۍ ځیني کندې جوړي کړي وي. هڅه مي کول چي موټر ترې بچ کړم. له کندو خو مي ځان خلاص کړ، خو د توغندۍ د تېزو باروتو او سوځلې خاورې د بوی څخه خلاص نه شوم. بیرته په ګوریزیا کي وه خپلي کلا ته راستون شوم او لکه څنګه، چي مي مخکي یادونه وکړل د میس بارکلي ملاقات ته، چي پر دنده وه ولاړم.

ketabton.com - The Digital Library

په بېړه مي ماښامنۍ وخوړل او کلا ته چي د انګرېزانو روغتون پکښې وو، ولاړم. په رېښتیا هم ډېر پراخ او ښکلی روغتون وو. ښکلي او زړه راښکونکي ونې پکښې شنې وې. مس فرګوسن هم له هغې سره وه. زما په لیدو خوشاله شوې. شېبه وروسته فرګوسن د بخښني په غوښتلو سره ولاړل.

فرګوسن ی"تاسي دواړه به یوازي پرېږدم. فکر کوم له ما پرته به ښه یاست."

میس بارکلي هغې ته وویل "هیلن، ته کښېنه".

"زه به ولاړه شم، یو څو لیکونه باید ولیکم".

ما ورته وویل "په مخه دي ښه".

"ښاغلی هنري، د خدای په امان".

"داسي څه مه لیکه چي سانسورچیان په تکلیف کړي".

"ته يې غم مه کوه. زه به یوازي زموږ د ښکلي هستوګنځای په اړه لیک ولیکم. او بل هم د ایټالویانو د زړورتیا په اړه".

"که دي همداسي وکړل، نو بیا خو خامخا مډال درکوي".
"ډېر ښه خوند به وکړي. کاترین ښه شپه".

کاترین "زه هم څو شیبې وروسته درځم".

فرګوسن په تیاره کي غیبه شول.

کاترین ته مي وویل "ښه نجلۍ ده".
"اوه، هو ریشتیا ډېر با اخلاقه ده. نرسه ده".
"ته نرسه نه يې؟"
"اوه، نه. موږ ته رضاکاره ویل کیږي. شپه او ورځ کار کوو. خو زموږ وړتیا ته څوک ارزښت نه ورکوي".

"ولي؟"

ketabton.com - The Digital Library

“کله چي کوم کار نه وي نو پر موږ باور نه کوي. کله چي بیا کار پیداشي نو بیا راپسي ګرځي”.

“نو ستاسي او د نرسانو تر منځ توپیر په څه کي دی؟”

“نرس د ډاکټر په څېر دی. او دې درجې ته رسېدل ډېر وخت غواړي. البته رضاکاري یوه لنډه طریقه ده”.
“پوه شوم”.

کاترین بارکلي “ایټالویان وه جبهې ته د ښځو د نژدېوالې مخالف دي. خو له موږ سره یې کړه وړه بل ډول دي. موږ بهر ډېر نه وځو”.

“ما ته د دننه راتلو اجازه شته؟”

“اوه، هو. موږ خو ترک دنیا نه یو”.

ما ورته وویل “دا د جګړې مګرې بحث به پرېږدو”.

“ډېره ستونزمنه ده. د پرېښولو هیڅ ځای ځایګی یې نشته”.

“په هر صورت دا موضوع به څنګته کړو”.

“خوښه مي ده”.

په تیاره کي مو یو بل ته وکتل. تر نظر مي ډېره ښکلې ښکاره شول او لاس مي یې ونیو. لاس یې په لاس کي ونیول شو د لاس پرې راچاپېره کولو هڅه وشول.

“نه”. لاسونه مي، چي چیري وه همالته پاته شول.

ما ورته وویل “ولې؟”

“نه”.

ما ورته وویل “ولې؟ لطفا” تاریکه وه. زه یې د ښکلېدو په نیت ورخم شوم، خو له ها خوا څخه یوه کلکه چپلاخه زما پر باړخو ونښتل. لاس یې زما پر سترګو او پزه باندي لګېدلی وو. له سترګو مي د اوښکو څاڅکي راوڅڅیدل.

ketabton.com - The Digital Library

کاترین "زه ډېره بخښنه غواړم". په ځان کې مې یو شومه حس کړل.

"تاسې حق درلود".

"زه ډېره بخښنه غواړم، یوې نرسې ته د سپکاوې احساس مې وکړ. ما نه غوښتل چې تاسې ووهم. خوږ خو نه شوې؟"

په تیاره کې یې ما ته کتل. له غصې څخه ایشېدم. دا هر څه مې د شطرنج د لوبې په څېر مخې ته روان ول.

ما ورته وویل "تاسې برحقه واست. هیڅ خبره نه ده".

"بیچاره".

ما ورته وویل "تاسې ولیدل چې ژوند له ما سره څه ډول لوبې کوې؟ او ان ما خو په انګلیسي خبرې هم نه دې کړې. او بل خوا تاسې ډېر ښکلې یاست".

"د زیاتو چټیاتو ویلو ته اړتیا نشته. بخښنه مې درڅخه وغوښتل. سوله به وکړو".

ما ورته وویل "سمه ده، او د جګړې له نړۍ څخه به کوچ وکړو".

وې خندل. دا لمړۍ ځل وو چې دا مې د خندا پر مهال ولیدل. وه څېرې ته یې متوجه شوم.

دې راته وویل "تاسې ډېر ښه یاست".

"نه، نه یم".

"هو. ته ډېر ښه یې. خوښه به شم که چیرې تاسې ښکل شئ، په دې شرط که تاسې نه خفه کیږئ".

سترګو ته مې یې وکتل، لاسونه مې پرې راچاپېره کړل او ښکل شول. په عین زمان کې وه جوختیدو او ښکلیدو هڅه وشول. د زړه ضربان حس کیدل. بیا یې ناڅاپه سر زما پر اوږه راپریوت او په ژړا یې پیل وکړ.

کاترین "اوه، ګرانه، تاسې به له ما سره همېش راسره یاست. که څنګه؟"

يو عجبه کشمکش وو. لاس مي يې له وريښتو څخه راوايست او پر اوږه مي وټکول. ژړل يې.

سر يې راپورته کړ "راسره به يې؟ مورږ به ښه ژوند ولرو".

شپېه وروسته يوځای د کلا د دراوزې وه لور ته روان شوو. دا ننوتل او زه د کور په لور روان شوم. کور ته له راستنيدو سره پاس په زينو کي وختم او کوټې ته ولاړم. رينالډي په کټ کي پروت وو. زما له ورننوتو سره يې راته وکتل.

"نو د ميس بارکلي په موضوع کي پرمختګ شوی؟"

" مورږ د يو بل ملګري يو".

"په دې ګرمې کي دي د يوه ښکلي سپي شکل کښلی".

په مطلب يې پوه نه شوم.

"د څه شي شکل".

يو څه شرح يې راکړل.

ورته ومي ويل "تا هم د يوه خوشکله سپي شکل کښلی".

"بس يې ده. په څو شيبو کي به ښکنځل شروع شي". ويې خندل.

"ښه شپه".

"ښه شپه، کوتريه".

په بالښت مي شمعه ګل کړل. او په تياره کي د کټ په غيږ کي اوږد وغځيدم.

رينالډي شمعه راپورته کړل، ويې لګول او په مطالعه يې پيل وکړ.

شپږم فصل

دوې ورځې له هر څه څخه ليري په پوستو کي وم. کور ته چي راستون شوم ډېر ناوخته وو. له کاترين سره مي هم تر راتلونکي ماښام پوري ونه ليدل. د دې د ليدو لپاره کلا ته

ketabton.com - The Digital Library

ورغلم، خو دا په بڼ کي نه وه. مجبور وم چي د هغې تر راتګ پوري په دفتر کي ورته منتظر شم. د دفتر په مينځ کي له ولاړو ميلانو سره ګڼ شمېر د مرمر نيمه مجسمه يې تنې ولاړې وې. په دهلېز کي هم چي د دفتر دروازه ورخلاصيدل يو قطار مجسمې ولاړې وې. بيا نو برونزي کارونه څه دي. د دومره مرمرينو مجسمو له امله دفتر خاص د هديرې په څير ښکاريد. يوه ښکلې هديره خاص لګه د پيسا. جنووا د بد شکله مجسمو د ليدو ځای وو. دغه کلا، چي اوس د روغتون کار ترې اخيستل کيده د يوه شتمن جرمني وه. کيدای شي دا مجسمې، دې جرمني په ډيره ګرانه بيه پيرودلي وي. نه پوهيدم چي چا به جوړي کړي وې او څومره خوشمرې به يې پرې اخيستي وي. هڅه مي وکړل چي وه يې پيژنم چي ټوله د يوې کورنۍ دي که پردي هم پکښې دې. خو ټولو يو ډول پخوانی څيرې درلودې. په اړه يې چا څه نه شوای ويلای.

پر يوه چوکۍ باندي کښېناستم، خپله فولادي خولۍ مي له سره ايسته کړل او په لاس کي مي ونيول. موږ ته امر شوی وو، چي آن په ښار کي هم فولادي خولۍ پر سر کړو، خو په يوه داسي ښار کي، چي ملکيان له فولادي خوليو پرته ګرځېدل، ما ته يې پر سر کول ښه خوند نه راکاوه. کله چي د پوستو معاينه کولو ته تلم، يوه فولادي خولۍ او يو انګليسی ضد ګاز ماسک مي له ځان سره واخيست. دغه انګرېزي ماسکونه اوس تازه راغلي ول. خوندور ماسکونه ول. زموږ په شمول ډاکټران او آن ساده روغتيايي کارکوونکي ټول اړ ول، چي يوه اتومات توپنچه له ځان سر وګرځوي. زه اوس پر چوکۍ ناست وم او د شا له خوا راجګېدل. که په يوه خطري سيمه کي له موږ سره توپنچه نه وای، د ګرفتارۍ شونتيا وه. رينالډي به د خپلې توپنچي خانچه له کاغذانو ډکه کړې وه. خو ما به له ځان سره اصلي توپنچه ګرځول، خو د تمرين څخه مخکي مي ځان د يو وسله وال غله په څېر احساساوه. زما توپنچه استرا۶۵٫۷ ډوله يو کوچنی ميل لرونکې وه. کله چي به مي هدف په ويشتی ډيره به غورځيدل، د هدف د لګيدو په اړه کومه پوښتنه نه وه. په همدي توپنچه به مي تمرين کاوه. تر هدف لاندي به مي نښه ونيول، او هڅه به مي کول چي پر خپله لنډ ميله تو پنچه باندي کنټرول پيداکړم؛ له مسلسلو هڅو وروسته وتوانيدم، چي په شل قدمی کي يو هدف وولم. بيا هم د توپنچې له ځانه سره ګرځول راته شرم ښکاريده، البته څه وخت وروسته ورسره عادي شوم او توپنچه به مي له ځانه سره ګرځول، پر لار چي به روان وم پر ملا باندي به مي پورته کښته کيده. بيا يې هيڅ په فکر کي هم نه وم. خو کله چي به بيا له انګليسي ژبو سره مخ شوم نو د يو ګمنام شرم احساس به مخي ته راته ودريد. په هماغه دفتر کي د کاترين په تمه ناست وم. زما شاته پر مېز باندي يو چوپړوال ناست وو، د ده د څېرې له ګونجو نه پوه شوم، چي زما په ناسته خوښ نه دی. خو ما په بي پروايې سره وه

مرمرین فرش، پرتو مجسمو او پر دېوال باندي وه ځوړند تصویرو ته کتل او د مس بارکلي په تمه ناست وم. پر دېوال رسم شوي رساميانې بدي نه وي. خو دغه رساميانې، چي پر پانو وي او وپاشل شي بيا نو ښه خوند کوي.

کاترین بارکلي مي ولیدل چي لاندي وه هال ته راروانه وه. ولاړ شوم. د راتګ په وخت کي جګه نه ښکاریدل خو ښکلې ښکارېدل.

"ښاغلی هنري ستړي مشئ".

ما ورته وویل "تاسي څنګه یاست؟" خادم زموږ خبرو ته غوږونه څرک کړي ول.

"همدلته کښېنو، که بڼ ته وزو؟"

"بڼ ته به ولاړ شو، هلته هوا ښه يخه ده".

بڼ ته رهي شوو. خادم اوس هم موږ ته ږد ږد کتل. کله چي وه کرېږ شوي لارې ته ورسيدو کاترین راته وویل "تاسي چېري واست؟"

"په پوسته کي وم".

"یو ليک دي نه شوای رالیږلای؟"

ما ورته وویل "نه، نه مي شوای کولای. ځکه فکر مي کاوه چي ژر به راستون شم".

"له تګه وړاندي دي باید ما ته هم خبر راکړئ وای".

له لاري څخه ووتو او تر ونو لاندي روان شوو. لاسونه يې ونيول شول او قبله شول.

"بل ځای نه ځو؟"

کاترین "نه، همدا ځای سم دی، مسافري دي هم ډېره وکړل".

"ګردسره مي درې ورځې تېرې کړې او دا دی اوس راغلم".

ما ته يې وکتل او وې ویل "له ما سره مینه لرې؟"

"هو".

ketabton.com - The Digital Library

"تا وویل چي مینه درسره لرم. ریښتیا؟"

په دروازه مي ورته وویل "هو، مینه درسره لرم". له دې وړاندې مي چا ته د مینې اقرار نه و کړی.

"او ته ما ته کاترین وایې؟"

"کاترین". په بڼ کي ګرځېدو، شیبه وروسته تر یوې ونې لاندي ودریدو.

"راته ووایه، چي زه په ماښام کي وه کاترین ته راستون شوی یم".

"زه په ماښام کي، وه کاترین ته راستون شوی یم".

"اوه، ګرانه. ته بیا راغلې! همداسي نه ده".
ما ورته وویل "هو، زه راغلم".

کاترین "ډیره مینه درسره لرم. ستا په تګ ډیره خوابدې شوم. بیا خو به نه ځې؟"

"نه، زه به تل دلته یم".
"اوه، مینه درسره لرم. لاسونه دي بیا هلته کښېږده".

"پر هغه ځای دي". و څرخیدل او قبل شوه. پر پټو سترګو مي ښکل کړل. یو څه لیونۍ غوندي راته وه ایسېدل. خو که لیونۍ هم وایي کومه خبره نه وه. په دې کیسه کي یې نه وم چي په مستقبل کي به څه پېښ شي. فکر مي وکړ، چي هره شپه وه هغه کور ته تر تګ خو ښه دی چي خاص د افسرانو لپاره وو، چي هلته به یې له خپلو ملګرو څخه د ساعت تیري په موخه خولۍ له سره ایسته کول. پوهیدم چي نه اوس له کاترین سره مینه لرم او نه مي هم د دې سره د مینې خیال په ذهن کي ګرځېده. دا هرڅه یوه لوبه وه، لکه د ورقو لوبه. داسي چي د لوبې پر ځای باندي خبرې کیږي. داسي چي څوک یې له ځانه سره داسي وګڼي لکه د ورقو لوبه چي د پیسو یا هم د شرط لپاره کوي. خو یوه هم ویلي نه وي، چي شرط پر څه باندي دی. خو دا چي هر څنګه وه، ما ته قبوله وه.

ما ورته وویل "کاشکي یوځای تللي وای". د ډیري دربېدا له لاسه مي پښو درد کاوه.

دې وویل "ځای نشته". چیري چي ولاړه وه له هماغه ځایه راغله.

"یو څو شیبې به همدلته کښېنو".

ketabton.com - The Digital Library

پر یوه ډبرینه چوکۍ باندي کښېناستو. د کاترین لاس مي ونیو، البته اجازه نه وه چي لاسونه پرې راچاپیره شي.

کاترین "ډېر ستړی یې؟"

ما ورته وویل "نه".

لاندي یې وښو ته وکتل.

"دغه لوبه چي، موږ یې کوو پایله به یې ناوړه وي. همداسي نه ده؟"
"کومه لوبه؟"

"ځان ناګومانه مه اچوه".

"ځان نه اچوم. ستا په خبره مي سر خلاص نه شو".
کاترین وویل "ته ښه انسان یې او تاسي یې د لوبولو په اړه معلومات هم لرئ، خو بیا هم یوه بېځایه لوبه ده".

"ته هر وخت پوهیږې، چي خلک څه ډول ګومانونه کوي؟"

"هر وخت نه. خو زه له تا سره یم. البته دې ته اړتیا نشته، چي له ما سره د مینې کولو تمثیل وکړئ. د نن لپار همدومره کفایت کوي. کوم ویل خو نه لرې؟"

" خو زه مینه درسره لرم".

"لطفاً یو له بل سره به د درواغو د مینې اقرار نه کوو. ښکلې ننداره وه، اوس زه ښه یم، ته پوهیږې چي نه تر اوسه لیونۍ او نه هم کاواکه شوې یم، خو ځیني وختونه بیا کاواکه کیږم".

لاس مي یي ور کښېکاږه. "کاترین زما ګرانې".

"کاترین ــ بیخي بدخونده بریښې، زما په څېر یې نه تلفظ کوې. خو ته ښه انسان یې، ډیرښه!"

"پادري هم همداسي وایې".

ketabton.com - The Digital Library

”هو، ته ښه انسان یې. بیا مي لیدو ته راځې؟“
”هو، ولې نه“.

”او اړ نه یې چې له ما سره د مینې اقرار وکړې. د نن لپاره همدومره کفایت کوي“. پاڅېدل او خپل لاس یې ایسته کړ.

”ښه شپه“.

غوښتل مي چې قبل شي.

”نه، زه ډېره ستړې یم“.
”صبر و کړه، ما ښکل کړه“.

”ګرانه زه ډېره ستړې یم“.

”بیا هم، هڅه یې وکړه“.

”خامخا؟“

”هو“.

ښکل مو کړل او یو ناڅاپه وغورځېدل ”نه، ښه شپه. خواهش کوم“. د دروازې لور ته ولاړو ورته کتل مي چې دننه ولاړل. دبته مي کتل چې روانه وه په نظر مي ښه وه ایسېدل. دا دهلېز ته داخله شوه او زه هم کور ته راستون شوم. هغه شپه ګرمې خورا زیاته وه. په غرو کې تېنګه جګړه روانه وه. د سان ګبریل ناحیې له پاسه مي راپورته کیدونکي لمبې لیدې.

زه د ویلا روسا مخې ته ودرېدم، دروازې یې بندې وې، خو کاریګرو لا کار کاوه. دننه یو چا سندرې ویلې. کوټه کې مي جامې بدلولې چې رینالډي هم راورسېد.

” اه، اه! داسي ښکارې لکه په کباب کې چې هډوکی پیدا شوی! ماشوم خفه ښکارې.“

”ته تر اوسه چېرې وې؟“

”په ویلا روسا کې وم، هغه ډېر ښه ځای دی. موږ ټولو سندرې وویلې، ته چیرې وې؟“
”د انګریزانو ملاقات ته تللی وم“.

ketabton.com - The Digital Library

“شکر خدایه چي زه خو د دې انګلیسیانو په دام کي نه یم راکښېوتی”.

اوم فصل

په سبا غرمه له اولنۍ غرنۍ پوستې نه راستون شوم. په (سمستمینتو) کي مو موټر ودراوه، دلته یې ژوبل او ناروغه کسان د هغوی د اسنادو او معلوماتو له مخي طبقه بندي کول او بیا یې مختلفو روغتونو ته د درملنې لپاره لیږل. موټر ما چلاوه. زما سره په موټر کي ناست ملګري ته مي اسناد ورکړل، چي دننه یې یوسي. هوا بیا جهنمي شوي وه، اسمان ډیر صاف او شین وو، خو سړکونه له دوړو او چټلیو ډک ول. زه د موټر په لوړ سیټ کي پرته له دنیایې فکرونو بېغمه کښېناستم. د پوځیانو یو غونډ چي پر سړک باندي روان وو، هغوی ته مي کتل. پوځیان د ډیري ګرمۍ له لاسه په خولو کي غرق ول. ځینو خپلي فولادي خولۍ پر سر کړې وې، خو ځینو شاته اړولي وې او پرې ځړیدې. د ځینو خولۍ خو دومره ورباندي غټي وې چي پر غوږو باندي یې راځړیدي، خو افسرانو داسي خولۍ پر سر کړي وي چي پر سرونو باندي یې ښه فټ او جوړي وي. د دغو پوځیانو نیمایي یې له باسیلیکاتا لوا نه وو. ما دوی، د دوی پر کالرونو باندي د سرې او سپینې تراړې له امله وپیژندل. د دې پوځیانو له تیریدو ښه ګړی وروسته هغه پوځیان چي له دوی سره یو ځای نه شوای تلای راروان ول. دوی په خولو کي غرق، ستړي ستومانه او د لاري مټ وهلي ول. د ځینو حالت بیخي وخیم ښکاریده. دوی هم تېر شول په پای کي یو بل پوځي راښکاره شو، ګوډ ګوډ پر لار روان وو. داسي ښکاریدل لکه په بدن کي چي یې نور سبک پاتې نه وي. د سړک یوه څنګته شو او بیا کښېناست. زه له موټره راکښته او د ده خواته ورغلم.

” په تا څه شوي؟”

ما ته یې وکتل، او بیا پاڅید.

“دادی روان یم”.

“نه، ستا مشکل څه دی؟”

“جګړه”.

“په پښه دي څه شوي؟”

“دا مي خپله پښه نه ده. پلاستیکي پښه ده”.

ketabton.com - The Digital Library

"په موټر کې ولې نه ځې؟ روغتون ته ولې نه يې تللئ؟"

"روغتون ته مي نه پرېږدي. زموږ قومندان راته وايي چي ما خپله پټۍ قصداً پرې کړې".

"ته يې راښکاره کړه، چي وه يې ګورم".
"دغه ده".

"کوم اړخ يې دی؟"

"دغه دی، دغه ځای دی".

هغه ځای مي تر نظر تېر کړ.
ما ورته وويل "ته، وتوخه".

"بيريږم چي زخم يې نور هم پسې خراب نه شي. د سهار په پرتله دوه چنده زيات شوی".

ما ورته وويل "کښېنه. څنګه چي د نورو ژوبلو کسانو اسناد راوړل شول، زه به دې له ځان سره واخلم او ستاسي طبي ټيم ته به دي وسپارم".

"هغوی به هم هماغه بابولاله وايي، چي دا يي په قصدي ډول کړی".

ما ورته وويل "دوی هيڅ نه شي کولای. دا زخم نه دی، له دې وړاندي هم وو؟"

"له ما نه هغه خپله پټۍ هم ورکه شوې".

"ستاسي د غونډ طبي ټيم به دي وه يوه روغتون ته وليږي".

"بريدمنه، تاسي ما له خپل ځان سره نه شئ بيولای؟"
"نه. ستا اسناد له موږ سره نشته".

ملګری مي هم له روغتونه راووت او په امبولانس کي د پرتو ژوبلو کسانو اسنادونه يې ورسره رواړل.

زما ملګری"څلور د ۱۰۵دوه د ۱۳۲ لپاره". دا له سيند سره نژدې د روغتونو نومونه ول.

ketabton.com - The Digital Library

ما ورته وويل "موټر ته درروان کړه". ما له ټپي شوي عسکر سره موټر ته په راپورته کېدو کي مرسته وکړه.
پوښتنه يي وکړل "تاسي په انګريزي ګړيږئ؟"

"هو".

"دې لعنتي جګړې ته دي څنګه مخه وکړل؟"

"ناولې!"

"زه وايم، چي جګړه ناولې ده! اوه خدايه زه اقرار کوم چي جګړه ناولې ده".

"ته په امريکا کي وې؟"

"زه باوري وم. په پيټسبرګ کي. زه پوهيدم چي ته امريکايي يې".

"څنګه، زه پر ايټالوې ښه برلاسی نه يم؟"
"هو. زه پوهېدم چي ته امريکايي يي".

موټروان ملګري مي وه رنګ الوتي پوځي ته وکتل او په ايټالوي يي وويل "دا يي هم يو بل امريکايي."

"ګوره بريدمنه، تاسي په دې مکلف ياست، چي ما تر خپل غونډ پوري رسوئ؟"
"هو".

"زموږ د غونډ ډاکتر زما په ټپي کېدو خبر دی. ما خپله لعنتي پټۍ په دې خاطر له ټپه ايسته کړه، چي جبهې ته له تګه پاتي شم".

"سر مي خلاص شو".

"ته مي يو بل ځای نه شې ببولای؟"

"که ته جبهې ته نژدې وای، اوليه روغتون ته به مو انتقال کړی وای، خو ته اوس دلته يې او دلته بايد له تا سره اسناد موجود وي".

ketabton.com - The Digital Library

"که زه اوس بيرته خپل غونډ ته ورشم، دوی به مي عمليات کړي او بيا به نو د ابد لپاره د جګړې په لمړۍ کرښه کي خزه يم". د ده پر دې خبره مي فکر وکړ.

زه يې وپوښتلم "ستا د خپل ځان لپاره دا خوښه ده، چي تر ابده په جبهه کي يې؟"

"نه".

"اوه، خدايه، له دې جګړې نه خو تر پزې راغلي يو!"

ما ورته وويل "راکښته شه او زما خبره په ځير واوره! دلته لاندي، په يوه ډېره باندي خپل تندی ووهه، زه له هاخوا بيرته درباندي راګرځم او تا به له ځان سره روغتون ته بوزم.
الدو، موټر د سړک يوې ژۍ ته ودروه". موټر مو يوه څنګته ودراوه او له ده سره مو له موټره په راکوزېدو کي مرسته وکړل.

ده راته وويل "زه به همدلته تاسي ته سترګې په لار يم".
ده ته مي وويل "تر بيا ښې چارې". دی مو همدلته پرېښود او رهي شوو. له غونډ څخه يو ميل ليري ولاړو، بيا له سيند نه پورېوتو. په سيند کي واورينې اوبه ډېري تيزې او په بېړه رواني وې. موږ اوس په دې پسي روان وو، چي په امبولانس کي رابار کړي ژوبل کسان پر دوو روغتونو باندي تقسيم کړو. څنګه چي مو ټپيان پر روغتونو تقسيم کړل، په بېړه زموږ په تمه ناست، ژوبل کس ته رهي شوو. لمړی له غونډ نه، چي حالت يې تر پخوا ډېر ناوړه شوی وو تېر شوو، بيا له پاتې شوو پوځيانو نه تېر شوو. لږ ورهاخوا مو د سړک يوه لور ته آسي امبولانس وليد. دوو نفرو هڅه کول رنګ الوتی نفر چي زموږ په تمه ناست وو، ګاډۍ ته پورته کړي. هغوی د ده په لټه لټه پسي دلته رارسيدلي ول. زما له ليدو سره يې له هغه ځايه سر راته وښوراوه. خولۍ يې له سره لويدلې وه. پر تندي يې د ويني وچې شوې لکې له ورايه ښکاريدې. پزه يې ګرول شوي وه. پر وينې شوې ناحيه او وريښتانو باندي يې ګرد او غبار پرېوتی وو.

ما ته يې رانارې کړې "مشره، زما زخم ته وګوره، هيڅ ګټه يې ونه کړل. دوی مي اوس بيرته بيايي".

پنځه بجې به وې، چي خپلي کلا ته روارسېدم. شيبه وروسته د لمبېدو په نيت د موټرونو د پرېولو ځای ته ورغلم. ځان چي مي پاک کړ، بيرته کوټې ته راغلم. په پټلون او انکيا کي د خلاصي کړکۍ وه مخې ته کښېناستم او د ريپورټ په ليکلو مصروف شوم. د جګړې پيل ته دوې ورځې پاتې وې، زما دنده دا وه، چي امبولانسونه راسره واخلم او (پلاوا) ته ځان

ketabton.com - The Digital Library

ورسوم. کور ته مي هم له ډېره وخته د ځان په اړه کوم خبر نه و لېږلی. نن او سبا ته به مي کاوه. اخره اوبه له ورخه تېري شوې. البته کومه خاصه خبره هم نه وه، چي کورنۍ ځيني خبره کړم. په ليک کي مي يوازي دا وليکل"زه ښه يم" او يو څو د جبهې تصويرونه مي ورسره ضميمه کړل او امريکا ته مي ور خير کړل. همدې بسنه کول. کيدای شوای دې تصويرو د خپل جالبوالي له امله په امريکا کي ځانته ډېره پاملرنه رااړولې وای. ريښتيا هم دا جبهه ډېره عجبه او غريبه وه، خو يوه خبره وه هغه دا چي دا جبهه د نورو، هغو جبهو په پرتله چي د اتريشيانو په وړاندي جنګېدې ډېره منظمه او ډسپلين پکښې زيات وو. اتريشی پوځ د دې لپاره جوړ شوی وو، چي د ناپليون ګټلي خاوره له لاسه ورکړي. البته د هر ناپليون. ما ارمان درلود چي د ناپليون په څېر يو صف څېرونکی قومندان مو درلودلای، خو موږ د هغه پر ځای چاغ او بريالی قوماندان (جنرال لويجي کادورنا) او غنم رنګه، غټ غاړی او اوږده ږيره لرونکی (ويټوريو ايمانويل) درلود، چي پر ښي بازو يې د ډک اوسټا ټاپه وه، خو دی د يوه غټ جنرال پر ځای يو عادي سړی ښکاريده. ګڼ خلک په دې راضي ول، چي دی دي پاچا شي. دی ريښتيا هم د پاچا په څېر ښکاريد. دی د پاچا کاکا او في الحال د دريم لښکر، سرلښکر وو. موږ په دوهم لښکر کي وو. په دريم لښکر کي د انګريزي پوځ څو يونيټو فعاليت کاوه. په ميلان کي څو ځلي د دوی له ځينو پوځيانو سره مخ شوم. ښه اخلاق يې درلودل. په بدنه غټ، شرميدوکي، منندوی او کوم څه چي به پيښيدل په ورين تندي به يې ورته ښه راغلاست وايه. ارمان مي کاوه چي کاشکي له انګريزانو سره وای. د دوی په يونيټو کي ډېر سهولتونه ول. البته که مي له دوی سره کار کولای زه به هم اوس په دې نړۍ کي نه وای. خو د امبولانس په برخه کي نه. هو ان په همدې د امبولانس په برخه کي هم. ځيني وختونه به خبرېدو، چي بريتانوي امبولانس چلوونکي وژل شوي. په هرصورت، زړه مي راته ويل چي نه مړ کېدم. البته په دې جګړه نه کي. له ما سره يې کومه شريکه نقطه نه درلودل. دغه جګړه ما ته په فلمو کي د جګړې په څېر ښکارېده، خو له ځان سره به مي ويل چي کاشکي دا جګړه ختمه شي. شوني وه چي جګړه سږ دوبی پايته ورسيږي. کيدای شي اتريشيان ماته وخوري لکه د نورو جګړو په څېر. په دې جګړه څه شوي وو؟ ټولو ويل چي فرانسويان فارغه شوي. رينالډي يوه ورځ راته وويل"فرانسويانو بغاوت کړی او اوس پوځيان د پاريس په لور روان دي". پوښتنه مي ترې وکړل چي څه وشول؟ راته ويي ويل " اوه، هغوی يې مات کړل." غوښتل مي چي اتريش ته ولاړ شم، خو چي جګړه نه وي. غوښتل مي تور ځنګله ته ولاړ شم. غوښتل مي چي د هارتز غرونو ته ولاړ شم، خو هارتز غرونه بيا چيري ول؟ جګړه اوس په کارپات غرونو کي روانه وه. په هرصورت خوښه مي نه وه، چي هلته ولاړ شم. خو شوني وه چي ښه هم وای. غوښتل مي

ketabton.com - The Digital Library

چي وه اسپانیا ته ولاړ شم، خو همالته هم جګړه وه. لمر ورو ورو کښته کېده، ورسره یخ زیاتېده. نیت مي وکړ چي د ماښامنۍ خوړلو وروسته به د مس کاترین بارکلي لیدو ته ځم. په زړه کي مي ویل، خدای دي وکړي چي په روغتون کي وي. په فکر کي مي راوګرځېدل، کاشکي په میلان کي راسره وای. په کووا کي مو ډوډۍ خوړلې وای او بیا ماښام د ویامنزوني له لارې پر ویاله پورېوتي وای او له هغې سره یوځای هوټل ته تللي وای. کیدای شوای دې زه د خپل وژل شوي ملګري پر ځای فرض کړی وای. دواړه په ګډه هوټل ته ورننوتي وای، د هوټل په دروازه کي ولاړ چوپړوال، له سر څخه خولۍ ایسته کړي وای. زه د هوټل د کوټو وه مسؤل ته ورتېر شم، له هغه څخه کیلۍ واخلم، کاترین له لفټ سره زما انتظار کوي، بیا په ګډه لفټ ته ورپورته شو. لفټ ورو ورو لوړ ځي او له هر منزل سره یو وړوکی اواز باسي. بیا زموږ منزل راورسیږي او هلک د لفټ دروازه خلاصه کړي. له لفټ نه راووزو او په دهلېز کي روان شو. کیلۍ راوباسم، قلف ته یې ورداخله کړم او دروازه خلاصه شي. دواړه په ګډه کوټې ته ننوزو. زه ټلیفون راپورته کړم د یوه بوتل (کاپري) او په یوه نصواري رنګه سطل کي د یخي د راوړلو اډر ورکړم. شیبه وروسته په دهلېز کي د راروان خادم د پښو ږغ او د یخي کړپی چي له سطل سره ټکر کوي واورم. دی دروازه وټکوي زه ورته ووایم مهرباني وکړئ، همالته یې له دروازې سره یې کښېږدئ. ځکه چي موږ به د ګرمۍ له امله کالي ایسته کړي وي. کړکۍ به خلاصي وي، بهر د بامو پر سر به توتکیانې الوزي، بیا د خلاصي کړکۍ لور ته ورتېر شم، شوپرکان د بام پر سر او د ونو له پاسه په ښکار بوخت وي. موږ دواړه د کاپري په څښلو بوخت یو او د میلان په ګرمه شپه کي هره خواته مینه خپره وي. دا هغه څه وه چي باید همداسي وای. اوس مي باید په بیړه ډوډۍ خوړلي وای او د کاترین وه لیدو ته ورغلی وای.

پوځیانو په خوړنځای کي خورا زیات مجلس کاوه. ما هم ځکه نن شپه شراب وڅښل چي وروړګلوي نوره نه وه، خو دومره هم نه چي له پادري سره مي د ایرلنډ د لوی اسقف په اړه له بحث نه واچوي. هغه یو شریف شخصیت ښکاریده، په اخلاقي لحاظ مي داسي وښودل چي زه په هغه ناانصافیانو او کړولو چي ما د یوه امریکایي په صفت برخه پکي اخیستې خبر یم. ځکه له دومره زیات وضاحت وروسته چي هرڅه د سوءتفاهم له امله رامنځته شول، نزاکتاً ښه راته ښکاره نه شول چي ووایم زه په هیڅ نه یم خبر. د ده نوم مي په نظر ښه راغلی. دی په اصل کي د مینیسوټا، ښکلی نوم یې راته، ایرلنډ مینیسوټا، ایرلنډویسکوسین، ایرلنډمیشیګان. هغه څه چي ښکلا یې نوره هم زیاتول هغه د Islandپه څېر د ده د نوم تلفظ وو. نه دا هم نه وو. له دې پرته یو بل څه وو. هو، پلار. هو همدا پلار صحیح وو. پلار. نه پلار هم نه. په هرصورت، همدا پلار سم وو. تاسي په دې اړه تر ما

ketabton.com - The Digital Library

ډېر پوهېږي. پلار. پادري ښه وو، خو مړاوی وو. افسران نه د دین وه نه د دنیا. پاچا هم ښه وو، خو سست غړانده وو. شراب ناوړه ول، خو خوندور ول، همدوی د غاښنو خانه ورخرابول او په تالو پوري نښتل.

روکا "پادري یې یې فرانسه کې کوټه قلف کړ. لامل یې دا وو چې د ده پر سرې باندې د درې سلنه ګمرکي محصول د وهنې تور وو. که دلته وای هیڅکله به زنداني شوی نه وای. د پنځه سلنه وهنې تور یې رد کړ او ځان یې ناګومانه کړ. دا واقعه بیا په (بیزر) کې وشول. زه همالته وم، د اخبار په وسېله د ده له زنداني کیدو خبر شوم. بیا زندان ته د ده لېدو ته ورغلم او دا یو ښکاره حقیقت وو چې اسناد ده غلا کړي ول".

رینالډي "زه د دغه کیسې پر یوه لفظ باندې هم باور نه لرم".

روکا "چې څنګه ستا خوښه ده، البته دا هرڅه زه د پادري لپاره وایم. ډېر معلوماتي وه. دی پادري دی، یوڅه اخذ به ترې وکړي".

پادري مسکی شو او وې ویل "ادامه ورکړئ، زه ورته غوږ یم".

"البته ټول اسناد مدنظر نه دي نیول شوي. خو درې سلنه اسناد او ځیني نور محلي تورونه چې زما هېر دي، ټوله پر پادري باندې ول. لنډه دا چې وه زندان ته ورغلم اصلي خبره دلته ده! د پادري کوټې ته ورغلم داسي لکه زه چې اقرار کوم، ورته ومې ویل: پلاره ما ته بخښنه وکړه. ځکه چې تاسې ګناه کړې!".له دې خبرې سره ټولو وخندل.

پادري پوښتنه ځیني وکړل "هغه څه درته ویل؟". روکا ځان ناګومانه واچاوه او ټوکه یې راته تشریح کړل. "په باریکۍ باندې دي سر خلاص شو؟" خندونکې ټوکه وه، په شرط د دې که څوک په پوه شوي وای. زما جام یې بیا راډک کړ. ما د هغه انګلیسي سرباز کیسه ورته وکړل چې تر شاور لاندې یې ودرولی وو او لمبېده. شیبه وروسته تورن د یوولسو چکیانو او یوه هنګري تبعه فرقه مشر کیسه وکړل. له څو جام وهلو وروسته مې د هغه سپاره کیسه ورته وکړل چې یوه سکه یې پیداکړي وه. تورن هم دې ته ورته یوه کیسه د ډوچې په اړه وکړل چې د شپې به خوب نه ورتلی. موږ لا خپلې غوږې کولې، چې پادري پاڅېد او ووت. دوی ته مې د هغه سوداګر کیسه وکړل چې سهار پر پنځه بجې به وه مارسیلي ته چې ښه توند باد به وو، راته. جګړن زه مخاطب کړم"ما اورېدلي چې تاسې شراب څیښلې." خو ما یې له منلو انکار وکړ. زما له انکاره وروسته یې راته وویل په باکوس دې مې قسم وي، چې زه به یې معلوموم چې دا خبره رېښتیا ده که درواغ؟ ما ورته

ketabton.com - The Digital Library

وویل، نه په باکوس به قسم نه راکوې. جګړن راغبرګه کړل هو، په باکوس قسم درکوو. بیا یې وویل "ته باید له باسي، فلیپو او وینسزنا سره پیاله په پیاله او ګیلاس په ګیلاس سیالي وکړې". باسي چې خپل نوم واورېد وې ویل"نه. زه تر سیالی تېر یم. زه اوس لا تر ده دوه چنده نشه یم". ما ورته وویل چې دا ټوله هسي چټیاټ او درواغ دي. باکوس یا بل یو، فلیپو وینسینزا، باسي یا باسي فیلیپو وینسینزا، لنډه دا چې یوه لا هم یوغړپ شراب نه دي څښلي.
په هر صورت د هغه نوم څه دی؟ بیا یې پوښتنه را نه وکړل چې زما نوم فریدریکو انریکو دی که انریکو فریدریکو؟ ورته ومي ویل هر یو چې دي په نظر ښه درځي. باکوس د میدان پرېښودو اجازه نه راکول. جګړن هم زموږ ګیلاسونه له سرو شرابو راډک کړل. نیم ګیلاس چې مي کورت کړ، نور مي نو بس کړه. په یاد مي وه، چې چیري باید ولاړ شم.
ورته ومي ویل "باسي ګټونکی دی، باسي نسبت ما ته پیاوړی دی. زه ځم له خیره".

رینالډي وویل "ریښتیا هم، باسي ګټونکی شو. هنري، له یو چا سره د ملاقات ژمنه کړې. زه یې په هر څه خبر یم".

"ما ته د تګ اجازه راکړئ".
باسي وویل "یوه بله شپه چې کله دي طبعیت سم وي، له خیره سیالي کوو". پر اوږه یې وټکولم. پر مېز څو لګیدلي شمعې پرتې وې. افسران ټول خوشاله او خندان ول.

ما ورته وویل "ښاغلو، ښه شپه ولرئ!"

زه او رینالډي دواړه دباندي راووتو. په لار کي یې مخ راواړاوه او مخاطب یې کړم"زما په نظر د نشې په حالت کي هلته ستا ورتګ ښه نه دی. چې نشه نه وای ښه به وو".

ورته ومي ویل "رینالډي ریښتیا درته وایم، نشه نه یم".

"د قهوې یو څو دانې وژووه، ګټه لري".

"فکر نه کوم، دومره ګټه دي ولري لکه ته چې وایې".
"زه به یو څه درته راواخلم. ته درروان شه". له یو ډک موټ پخ شوو د قهوې له دانو سره راستون شو.

"واخله دا وژووه او ورځه خدای پاک دي مل شه".
ورته ومي ویل "باکوس".

ketabton.com - The Digital Library

"زه به درسره ولاړشم".
"زه رک روغ یم. په ما هیڅ نه دي شوي".

زه او دی په ګډه روان وو. په ښار کي پر یو څو واټو راتېر شوو. کله چي د انګرېزانو د کلا سړک ته راورسېدو، رينالډي ما ته وويل " ښه وخت او ښه شپه ولرې".
ما ورته وويل "ته هم ښه شپه ولرې. که دي زړه وي، ته هم راسره تلای شې".

سر يې وښوراوه او وې ويل "نه. زما ساده لوبې خوښيږي".
"قهوې ښه خوند وکړ. مننه".
"په ملګرتيا کي دا هيڅ نه دي. بيا هم هيڅ نه".

پلی پر سړک باندي روان شوم. د لارې په اوږدو کي د ولاړو ونو اوږده قطارونه ښه منظم او مرتب ول. په تګ تګ کي مي شا ته راوکتل، رينالډي ولاړ وو، راته کتل يې لاس يې رته ښوراوه.

د کلا په مېلسمتون کي د کاترين په انتظار کښېناستم. په دهلېز کي مي د يوه راروان شخص د پښو کړپهارۍ تر غوږو شو، له چوکۍ نه راولاړ شوم، خو هغه کاترين نه، بلکي مس فرګوسن وه. "سلام. کاترين نن ماښام له تاسي سره د لېدو څخه معذورت غوښتئ".

"ډېره بخښنه غواړم، د روغتيا په هيله يې يم".

"لږ مريضه غوندي ده".
"زما معذورت ورته ورسوئ".

"سمه ده، ولي نه".
"سبا له خيره به يې ملاقات ته راشم، که څنګه؟"

"سمه ده. فکر کوم ښه به وي".
ما ورته وويل "ډېره مننه، ښه شپه ولرئ".

د کلا له دروازې چي راووتم ځان مي يوازي او تش لاسی احساس کړ. فکر مي کاوه چي له کاترين سره به له کومې ستونزې پرته ووينم. په اول کي څه نشه غوندي شوی وم او نژدې وو، چي له کاترين سره د لېدو ژمنه مي هېره شي، خو کله چي ورغلم او دا مي ونه ليدل ځان مي يوازي او تش لاسی احساس کړ.

ketabton.com - The Digital Library

اتم فصل

راروانه غرمه خبر شوو، چي ماښام به د سيند پر هاغاړه حمله کيږي. زموږ دنده دا وه، چي له څلورو موټرونو سره مو ځانونه همالته رسولي وای. د حالاتو په اړه هيڅ چا څه نه شوای ويلای، خو د ټولو په څېرو کي هيله مندي له ورايه ښکارېده. زه په لمړي موټر کي سپور شوم، څنګه چي د انګريزانو د کلا دخولي دروازې ته راورسېدو، موټروان ته مي د موټر د درولو وويل. هغه نور درې موټرونه ولاړل. زه راکوز شوم، موټروان ته مي وويل چي که په کورمونز چوک کي تر هغوی پورې ور ونه رسيدې، نو بيا ما ته تم شه. زه په بيړه له سړک نه واوښتم، روغتون ته ولاړم او د کاترين پوښتنه وکړل.

"هغه اوس مصروفه ده".
"زه يو دوې خبرې ورته کوم، ډيره مي پکار ده".

پياده يې پسي وليږه، هغه له هاخوا له کاترين سره يوځای راستون شو.

ما ورته وويل "زه دلته ستا د احوال اخيستو لپاره تم شوم. دوی راته وويل چي تاسي اوس مصروفه ياست، خو ما ورته وويل چي محضي يو دوې خبرې ورسره لرم".
کاترين "اوس ښه يم، فکر کوم چي تېره ورځ ګرمۍ زور راباندي کړی وو".
"زه نو، نور در نه ځم".
"زه به دي تر دروازې بدرګه کړم".
دباندي مي وپوښتل "تاسي خو به ښه ياست؟"
"هو، ګرانه. نن شپه راځې؟"
"نه. پلاوا ته ځم، همالته د جګړې شونتيا شته".
"جګړه؟"
"فکر نه کوم، چي دومره د پام وړ به وي".

"څه وخت بيرته راستنيږې؟"
"سبا له خيره".

له غاړې څخه د يو څه په راخلاصولو بوخته شول او زما په لاس کي يې يو شی راکښېښود. کاترين "دا د روحاني مشر، انتوني نخښه ده. او سبا له خيره بيا راشه".

ketabton.com - The Digital Library

"ته کاتولیکه نه یې. همداسي نه ده؟"

"نه. خو داسي ویل کیږي چي د روحاني مشر، انتوني نخښه ډیره ګټوره وي".
"ستا لپاره به یې له ځان سره وساتم. د خدای په امان".
کاترین "نه. دخدای په امان مه وایه".
"سمه ده".

"بې احتیاطي مه کوه. ډیر محتاط اوسه. نه! دلته مي نه شې ښکلولائ".
"سمه ده".

شاته مي راوکتل، په زینو کي ولاړه وه، لاس یې راته وښوراوه، ما خپل لاس ښکل کړ او د دې لور ته مي ونیو. بیا ځلي یې لاس راته وښوراوه، زه تر سړک واوښتم امبولانس ته ورپورته شوم او په حرکت مو پیل وکړ. د روحاني مشر، انتوني نخښه په یوه وړوکي اوسپنیز بکس کي پرته وه. بکس مي خلاص کړ او د روحاني مشر، انتوني نخښه مي په لاس کي کښېښوده.

موټروان "دا د روحاني مشر، انتوني نخښه ده؟"
"هو".

بیا یې وویل "له ما سره هم یوه دانه شته". ده خپل ښی لاس له سټرینګ څخه راایسته کړ او د پتلون یوه غوټه یې خلاصه کړل. او ګردن بند یې د کالو له دننه راوایستی.
"ویني یې؟"

ما خپله نخښه په بکس کي واچول او د سرو زرو ځنځیر مي یې د مخ په جیب کي کښېښود.

"ته یې نه په غاړه کوي؟"
"نه".

"چي په غاړه یې وځړوې ښه به وي، د همدې لپاره دی".
ما ورته وویل "سمه ده". د سرو زرو د ځنځیر بند مي خلاص کړ او په غاړه مي وځړاوه. نخښه مي پر کالو سربیره راځړېده، د کالر غوټه مي خلاصه کړل او لاندي مي وځړاوه. په لاره کي به ځیني وختونه راجګیده، خو ورو ورو ورسره عادي شوم. کله چي ټپي شوم، راڅخه ورک شو، چي بیا مي تر ننه ګړی ونه لید. کیدای شوه، چي یو چا دي روغتون ته وړی وي.

ketabton.com - The Digital Library

پر پله په بیړه روان وو او ډیر ژر مو د هغو موټرونو، ګرد ولید چي له موږ نه مخکي روان ول. نور نو سړک راتاوېده، د سړک پر ګولایي باندي مو درو موټرو ته وکتل، ډیر وړوکي معلومېدل. اوس د ونو په مینځ کي روان ول او له تیرو څخه یې ګرد آسمان ته پورته کېده. هغوی مو هم په لږ وخت کي راتینګ، ځیني راتېر، پر سړک راتا او په پاس د تپو په لمنو کي روان شوو. د موټرونو په کاروان کي موټر چلول ښه وي، په شرط د دې چي موټر دي لمړی وي. زه شاتني سیټ ته واوښتم او د شاوخوا په منظرو بوخت شوم. د تپو په لمن کي د سیند له ژۍ سره څنګ په څنګ روان وو، څنګه چي سړک غرنی لړی ته ورداخل شو ځان مو د دنګو غرونه په منځ کي ولید؛ لیري په شمالي اړخ کي د غره پر لوړه څوکه سپینه واوره اوس هم پرته وه. شاته مي راوکتل درې موټرونه راپسې ول، خو ګردجنه او له غبار څخه ډکه فاصله یې په مینځ کي واقع وه. د بار کچرو تر یوه اوږد قطار راتېر شوو. څاروانان یې چي رومي خولۍ یې په سر کړي وې، په خوا کي ورسره روان ول. دوی د برساګلیري غونډ څخه ول.

له کچرو پرته پر سړک بل څه نه ول. موږ پاس په تپو کي نور هم وړاندي ولاړو او وروسته د غونډۍ په لمن کي پر یوه سړک باندي، چي وه یوې درې ته، چي په مینځ کي یې سیند تېر شوی وو، روان شوو. د سړک دواړه اړخونه په ونو پوښل شوي ول. په ښي اړخ کي مي د ونو له منځه د سیند رڼې، صافې او په بېړه رواني اوبه ولیدې چي پر ډبرین بستر باندي له شرهاري سره مخ ته رواني وې. په سیند کي د اوبو سطحه ټیټه وه. په کوچنیو ویالو کي رېګ او وړوکي ډبرې له ورایه ښکاریدې او ځیني ځایونو کي به پر ډبرو خپرو شوو اوبو ځلا او پرکا کول. د سیند له ژۍ سره ژور حوضونه ول. اوبه یې د اسمان په څېر تکې شنې وې. د سیند له پاسه یو ډبرین پل پروت وو، چي له سړک نه بېلیدونکې د اورګاډي کرښه پرې ودانه وه. له کلیوالي کورو نه چي د دېوالو له پاسه یې د ناک د ونو ښاخلې راځړېدې او له کروندو نه چي ټیټ دېوالونه یې ول، تېر شوو.

په دره کي له ښه مزل وروسته بیرته تپې ته ورپورته شوو. سړک د شاه بلوط ونو په ځنګله کي څوځلي ښه ژور پورته او کښته تللی وو او په پای کي یو لاس کیده. له پاس څخه مي لاندي راوکتل د لمر وړانګې، چي تر لیري لیري پورې تلې او سیند، چي د دواړو پوځونو تر مینځ حایل وو، ولید. پر تازه جوړ شوي سړک نور هم وړاندي ولاړو. شمالي اړخ ته مي وکتل، دوې خړې غرنی لړۍ مي تر سترګو شوې، چي پر څوکو یې د واورې سپین څادر پروت وو. د لمر وړانګې نیغې پر واوره نښتې چي ډېر ښه خوند یې کاوه. څنګه چي نور هم وړاندي ولاړو، په یوه دریمه غرنی لړۍ ورننوتو، د غره دغه لړۍ تر دې

ketabton.com - The Digital Library

نورو غرو دنګه، واورینه، سپینه او ډارونکي کړلېچونه يې درلودل. د سترګو له دیده خورا لیري، یوه بله لړۍ معلومېدل، خو د چا باور نه کېده، چي هغه دي په ریښتیا هم وجود ولري. هغه غرونه ټول د اتریش په خاوره کي ول، خو موږ له دې غرنیو لړیو نه بي برخي وو. وړاندي د سړک په ښي اړخ کي مي یوه ګولایي ولیدل او راته معلومه شول، چي سړک د ونو له مینځه تیریږي. پر سړک له پوځیانو، ګاډو او کچرو سره چي غرنی او درنې وسلې پرې بار وې، مخ شوو. له موږ نه ښه لاندي، سیند او په اوږدو کي يې د اورګاډي پټلۍ، زوړ پل او د تپې په لمن کي بهاند سیند معلومېده. ټاکل شوي وه، چي د ښار ټول مخروبه کورونه به په خپل کنټرول کي راولو.

تقریباً ماښام وو، چي لاندي راغلو. له دې نه وروسته پر عمومي سړک باندي، چي څنګ ته يې سیند بهېده رهي شوو.

نهم فصل

په ټانټو پوښل شوي سړک باندي ګڼه ګونه زیاته وه. د سړک دخولي اړخ خاص د یوه سرکس یا هم د پخوانیو زمانو یوه کلي ته پاتېده. په ټانټو پوښل شوي سړک باندي ورو ورو وړاندي روان وو، له دې سړک څخه له وتو وروسته یوې سرخلاصي فضا ته چي د اورګاډي پخوانی تمځای وو، راووتو. سړک د سیند تر ژۍ کښته وو. د لارې اړخونه ټول سوري سوري او غار شوي ول، خو دې غارو د خزو کار کاوه، یعني ټول له پلي پوځیانو ډک ول. لمر ورو، ورو کښته کیده. په موټر کي مي د اتریشیانو څارونکي بالونونه تر سترګو شول، چي د تپو له پاسه يې درولي ول. د لویدونکي لمر وړانګي پرې لګیدې. موږ خپل موټرونه د ښښتو له بټیو سره په څنګ کي ودرول. داښونه او ځیني نور ژور غارونه يې د سیار روغتون په توګه تیار کړي ول. درې ډاکټران وو، چي درې واړه يې زما شناخته وه. له جګړن سره مي یو څو شیبې بانډار وکړ. د خبرو په جریان کي راته معلومه شوه، چي زموږ دنده څه وخت پیلیږي؟ زموږ دنده دا وه، چي دلته به مو ژوبل پوځیان موټرونو ته اچولای، بیا به د هماغه په ټانټو پوښل شوي سړک له لارې عمومي سړک ته وتلای او بیا به مو له لړۍ سره نژدې ژوبل پوځیان وه روغتون او نورو امبولانسو ته په لاس ورکولای. جګړن هیله وښوده، چي سړک به نه بندیږي. دغه سړک یو طرفه وو. سړک يې ځکه په ټانټو پوښلی وو چي له سیند څخه ورهاخوا د اتریشیانو تر حملې لاندي وو. موږ همدلته په بټۍ کي د مشین ګڼو او ټوپکو له ډزو نه په امان ناست وو. پر سیند باندي یو

ketabton.com - The Digital Library

مړژوانده پل پروت وو، خو پرېکړه شوي وه، چي د جګړې د پيل په شيبو کي به يو بل نوی پل د سيند له پاسه ړدي، او پوځيان به د سيند هاخوا ته پرې پوريوزي. جګړن يو کوتاه قده سړی وو، لوړي خوا ته تاو شوي بريتونه يې درلودل. د ليبيا په جګړه کي يې هم ګډون کړی وو او ده ژوبلو دوه پټې يې اخيستې وې. ده ژمنه راسره وکړل، چي که راسپارل شوې دنده په سم ډول مخته ولاړه شي نو د مډال په اخيستو کي به کومه شبهه نه وي. دی په دې خپله خبره کي صادق وو.

جګړن ته مي وويل "که مو يوه خزه راکړه، مهرباني به مو وي. يو عسکر راسره ولېږه چي راويي ښيي." زه له عسکر سره رهي شوم، يوه مناسبه خزه يې راته په ګوته کړل. د موټروانانو په زړه ولګيدل. موټروانان مي په خزه کي پرېښوول او زه بيرته جګړن ته ورغلم. جګړن د له دوو نورو افسرانو سره يوځای د څيښاک ست راته وکړ. (رم) مو وڅيښل. ډير ښه خوند يې وکړ. دباندي تياره په خپرېدو وه. د جګړې د پيل په اړه مي پوښتنه ځيني وکړل. راته وې ويل، د تيارې له خپرېدا سره به پيل شي. له دوی نه راپاڅيدم او موټروانانو ته راغلم. دوی يو له بل سره ښه تود باندار اچولی وو. زما له ورتګ سره ټول چپ شول. دوی ټولو ته مي يوه يوه قوطۍ مقدونيايي سګرېټ ورکړل. تر څکولو وړاندي يې وه پيچلو ته اړتيا درلودل. منيرا ليټر ولګاوه او پر ټولو يې وګرځاوه. لټير خاص د موټر د فيات په شان ښکاريده. کوم څه چي مي بهر اوريدلي ول، هغه مي وه دوی ته هم واورول.

پاسيني وويل "په لار کي مو پوستې ونه ليدې، ولي؟"
"له ګولايي سره په څنګ کي وې".

مانيرا "کيدای شي، پر سړک له ډېرو کړاوو سره مخ شو".
"اتريشيان به مو هم ښه په آساني ايله نه کړي!"

"کيدای شي په توپونو مو هرکلی وواييي".
"بريدمنه ډوډۍ څه وخت خورو؟ که جګړه شروع شول، فکر نه کوم چي بيا دي د ډوډی خوړلو موقع پيدا کړو".

ما ورته وويل" زه به يې اوس معلومات در وکړم".
"يعني موږ دلته کښېنو او شاوخوا نه شو ګرځيدلای؟"

ketabton.com - The Digital Library

"فکر کوم چي که همدلته پاتي شئ، ښه به وي".
زه بیرته د جګړن خزې ته ورغلم. همالته د ده له خولې نه خبر شوم چي ګرځنده اشپزخانه به هم په څو شیبو کي راورسیږي او موټروانان به خپله حصه ځیني واخلي. دا یې هم راته وویل چي که دوی لوښي نه لري، موږ به یې په قرض ورکړو. ما ورته وویل فکر کوم چي دوی له ځان سره خپل لوښي راوړي. بیرته وه موټروانانو ته راستون شوم او ورته ومي ویل چي څنګه ډوډۍ راورسیږي، دوی ته به هم ورکول شي. منیرا وویل" خدای دي وکړي چي د جګړې له پیلیدا وړاندي راورسیږي". زما تر تګه پوري خاموشي خپره وه. هغوی ټوله مستریان ول او له جګړې یې کرکه کول.

زه دباندي د موټرانو د حال و احوال اخیستو او حالت معلومولو لپاره راووتم، بیرته خزې ته راغلم او له څلورو موټروانانو سره کښېناستم. موږ پر مځکه ناست وو، شاګاني مو دېوال ته تکیه کړي وې او سګرېټ مو څکول. اوس نو تقریباً تیاره شوي وه. مځکه تودوښې او وچه غوندي وه. ورو مي پر دیواله باندي اوږې تکیه کړې، اوږد وغځېدم او د ارام ساه مي واخیستل.
ګاووزي وویل "لمړی څوک جګړه پیلوي؟"

"برساګلیریا[6]".
"ټوله برساګلیریا؟"

"فکر کوم، همداسي به وي".
"که واقعاً ښه سمه جګړه وي، نو بیا خو موږ کافي شمېر پوځیان دلته نه لرو".

"زما په اند دغه جګړه د جګړې له اصلي ډګره د دښمن د پام اړلو لپاره ده".
"برساګلیریا خبر دي چي څوک حمله کوي؟"

"فکر نه کوم".
مانیرا "فکر نه کوم چي خبر دي وي. که خبر وای جګړه یي نه کول".

پاسیني "هو ولي نه، خو برساګلیریایان ټول بي عقلان دي".
ما پسي ورغبرګه کړل "نه دوی زړور او په عین حال کي ښه نظم او اداره هم لري".

6 دا د ایټالیا خاص ځواکونه دي چي په ۱۸۳۶میلادي کال کي رامنځته سول. دوی پر خپلو خولیو باندي بڼکي لګولي وي.

ketabton.com - The Digital Library

"هغوی په بدنه غټ، قوي او روغ رمټ دي، خو په عين حال کي بي عقلان هم دي".
مانيرا "گراناتيريا[7] ډېر قدبلنده دي ". دا يوه ټوکه وه، چي ورسره ټوله په خندا شول.

"بريدمنه، ته په هغه وخت کي موجود وي، چي هر لسم سړی به يي قتل کاوه؟"
"نه".

"دا ريښتيا دي. ټوله يي ليک قطار ودرول بيا يي هر لسم سړی راتيېنګ کړ، ټوپکوال راغلل پسي ويي ويشتل".
پاسيني "ټوپکوال!". پر مځکه يي ناړي تو کړې. بيا پسي زياته کړل.

"خو هغه شپږ فوټه گريناتيران به جګړه ونه کړي".

مانيرا "که ټوله له جګړې لاس په سر شي، معلومه خبره ده، چي جګړه به پايته ورسي".

"اصلي خبره داسي نه وه، بلکي هغوی له بيرې او ډار څخه جګړه نه شوای کولای. افسران يي ټوله له شريفو کورنيو څخه ول".

"يوه سر پړکمشر خو دوه افسران چي له خزې څخه دباندي وه جګړې ته نه راوتل ځای پر ځای يې وويشتل".

"خو ځيني عسکر بهر راووتل".

"هغه چي وتلي وه، هغه يې پر ليکه نه وه درولي".

پاسيني وويل "د ټوپکوالو له لاسه يو وژل شوی نفر، زمونږ د ښار وو. ډېر جګ او ښه هوښيار ځوان وو. گرده عمر يې په روم کي تېر کړی وو. همېش به له نجونو سره وو، مدام به له ټوپکوالو سره گرځېده." مسکی شو او بيا يې وويل "اوس يي هر وخت د کور په دروازه کي يو پيره دار ولاړ وي، هيڅوک حق نه لري چي له پلار، مور يا هم د کورنيو له نورو غړو سره يي وګوري. پلار خو يې له ټولو ټولنيزو حقوقو هم بي برخي شوی. ان رايه هم نه شي ورکولای. نور يي نو قانون هم دفاع نه شي کولای. اوس هر څوک کولای شي چي د کور شيان او سامانونه ځيني واخلي".
"که له دوی سره د دې ډول عکس العمل ښېره نه وي، ټول به جګړې ته شا کړي".

[7] دا د ايټالوي پوځ يو غونډ يا ټولی ده. د دې غونډ عسکر

ketabton.com - The Digital Library

"ولي؟ آلپیان به د جګړې اور بل وساتي. اجیر پوځیان او ځیني برساګلیریایان به هم همدغسې ناست نه وي".

"خو برساګلیریایان هم وتبنتېدل، اوس دوی هڅه کوي چي دا هرڅه هېر کړي".

یاسیني په پیغور وویل "مشره، تاسي باید وه داسي خبرو کولو ته ځوک پرېنږدئ".

ما ورته وویل "پوهیږم چي تاسي څه وایاست. خو تر کومه چي موټران ښه چلوئ او ستاسي چلند ښه وي........".

"لنډه دا چي باید په دومره لوړ اواز ونه ږغیږو، چي نور افسران زموږ خبرې واورې." مانیرا زما خبرې بشپړې کړې.

ما ورته وویل "فکر کوم چي نور نو باید له دې جنګ جګړو څخه لاس واخلو. البته که یو اړخ له جګړې لاس واخلي، جګړه پایته نه رسیږي، خو حالت او اوضاع تر دې هم ناوړه کیدای شي."

یاسیني جدي شو "حالت له دې ناوړه کیدای نه شي او بله دا چي له جګړې ناوړه بل هیڅ شی نشته".

"شکست ناوړه دی".

یاسیني بیا په جدي انداز وویل "دغه نظریه ما ته قابل قبول نه ده. شکست یعني څه؟ یعني کور ته تګ".

"دوی دي په تعقیب پسي راځي. کور درڅخه غصبوي او په پای کي به خپل د کورنۍ غړي هم له لاسه ورکړې".

یاسیني "زه ستا له نظر سره مخالف یم. غالب پوځ نه شي کولای له هر چا سره داسي وضعه وکړي. هر یو پوه شه، خپل یې کار. هر یو دي خپل ورونه او خویندې په خپل کور کي محفوظه کړي".

"په دار به دي وځړوي. فاتح پوځیان به ستا په لټون ستا کور ته درشي او بیا ځلي به عسکر شې، هغه هم په پلي پوځ کي، نه په امبولانس کي!"

ketabton.com - The Digital Library

"د ټولو خلکو په دار ځړول ناشونی کار دی".

مانیرا "یرغلګر ځواک په ټولو خلکو جبري عسکري نه شي کولای. که بالفرض داسي وشي، په لمړی جګړه کي به ټول وتښتي".

"لکه د چیک خلک".

"زه فکر کوم چي تاسي تراوسه د مغلوبه کیدو خوند نه دی څکلی، ځکه نو فکر کوئ، چي مغلوبېدل ښه دي".

پاسني وویل "بریدمنه، زه پوهېږم چي موږ ته مو خبرو کولو چانس راکړئ. غوږ شه. له جګړې ناوړه شی په دې نړی کي بل نشته. موږ د امبولانس موټروانان یې د ناوړه والي اندازه نه شو لګولای! خو کله چي عام ولس د جګړې په ناولتیا خبر شي، بیا یې مخه نه شي نیولای، ځکه که یې د مخي ډب کولو هڅه وکړي، لیونیان کیږي. داسي خلک هم شته چي هیڅکله یې په ناولتیا نه پوهیږي. داسي پوځیان هم شته چي له مشرانو څخه ډاریږي، همدا د دوی له لاسه د جګړې اور بل دی".
"پوهیږم چي جګړه ښه نه ده، خو موږ یې باید مخه ډب کړو".

"جګړه نه ختمیږي، جګړه پای نه لري".

"ولي؟ هره جګړه یو پای لري".

پاسیني سر وښوراوه.

"جګړه په بري پایته نه رسیږي. څه پروا لري که موږ سان ګبریل ونیسو؟ څه به وشي، که موږ مونافالکانو فتح کړو؟ که مو دا ګرده ښارونه ونیول، بیا به چیري یو؟ نن مو هغه لیري غرونه ولیدل؟ تاسي فکر کوی چي دا ټوله به موږ ونیسو؟ البته په هغه صورت کي چي اتریشیان جګړه بس کړي. یو اړخ باید جګړه بس کړي. موږ یې ولي نه بس کوو؟ که دوی ایټالیې ته راپسي راشي، ستړي به شي او بیرته به خپل هیواد ته ستانه شي، خپل هیواد او خپل جاګیرونه لري. خو نه ددې هر څه پر ځای جګړه ده".

"ته خو ډیر ښه نطاق یې".

ketabton.com - The Digital Library

“موږ دماغ لرو. فکر کوو. یو څه ویلای شو. موږ بزګران او ناپوه نه یو. مستریان یو. خو بزګران تر موږ ښه دي ځکه چي وه جګړې ته زړه نه ښه کوي. له جګړې څخه د ټولو کرکه کیږي”.

“د هر هیواد اداره کولو لپاره یوه اداره موجوده وي. په تاسف زموږ په هیواد کي همدا اداره کمزورې ده. نه په څه پوهیږې او نه به په پوه شې، نتیجه یي دا شول، دا دی موږ اوس په جګړه ایز حالت او جګړه کي ښکیل یو”.

“ډیری حکومتي چارواکي د همدې جګړې له لارې پیسي ګټي!”

پاسیني وویل “ګرده داسي نه دي. دوی بیخي بي عقلان دي، له دې څخه دوی ته هیڅ شی په لاس نه ورځي، دا هرڅه د خپل بي ځایه ضدیت لپاره کوي”.
مانیرا ” نور یي بس کړئ. موږ نه باید د بریدمن وه مخي ته دا ډول خبري وکړو”.

ګاووزي “د ده هم زموږ بانډار خوښ دی. که یې خوښ نه دی، نو خپل هم نظره به ځیني جوړ کړو”.

مانیرا “خو د اوس لپاره باید دا هر څه بس کړو”.

ګاووزي “مشره ډوډی څه وخت خورو؟”

ما ورته وویل “زه به دباندي ورشم او معلومات به یي وکړم”. ګوردیني هم پاڅید او بهر راسره ووت.

“بریدمنه زه کومه مرسته درسره کولای شم؟ ستاسو په درد خوړلای شم؟”

په دې څلورو واړو موټروانانو کي دی غلی وو.

ما ورته وویل “که دي خوښه وي راځه، په ګډه به ولاړ شو او معلومات به یي وکړو”.

دباندي اوس بشپړه تیاره خپره شوي وه، خو لویو او غټو لټون یا سرچ څراغو هر څه روښانه کړې ول. لوی لوی لټون څراغونه پر غټو موټرونو باندي تړل شوي وه. د شپې چي به کله څوک د جګړې له کرښې سره نژدې تیرېده نو که به موظفو عسکرو رڼا پرې واچول نو یو دم او سمدستي به یو څوک ورته ښکاره شول او دوی به یي وه ډار کړل.

ketabton.com - The Digital Library

د بټۍ له میدانۍ نه تېر شوو او د زخمیانو د پټۍ کولو وه عمومي مرکز ته ولاړو. په دخولي دروازه کي د شنو پاڼو یوه چوتره وه، د ورځي په جریان کي به یي د لمر له امله وچي شوي پاڼې باد رپولې او مځکې ته به رالوېدې. دننه رڼا وه، جګړن په ټلیفون کي په خبرو اخته وو. همدلته د یوه ډاکټر له خولې خبر شوم چي حمله یو ساعت وځنډېدل. له ده سره مي یو ګیلاس کوکناک وڅیښه. پراته مېز ته مي، چي له پاسه پرې د جراحۍ سامانونه، لوښي او د درملو بوتلونه ول، وکتل د رڼا په وړاندي بریښېدل. ګوردیني مي شاته ولاړ وو. جګړن هم له ټلیفونه فارغه شو.

جګړن "حمله پیلېدونکې ده. د جګړې ځنډېدل لغوه شول".

بهر مي وکتل. تیاره وه. د اتریشیانو لېټون څراغونه زموږ تر شا غره باندي رڼاګانې اچولې. ښه شیبه مرګونې خاموشې وه. یو ناڅاپه ټول توپونه په غړمبېدو راغلل او بمبار پیل شو.

جګړن"پروردګاره، ته مو ساته".
ما ورته وویل "جګړنه، ښوروا څنګه شول؟" فکر کوم چي تر غوږ یي نه شول، بیا مي ورته تکرار کړل.

"تر اوسه لا نه ده رارسیدلې".

دباندي په بټۍ کي یوه لویه توغندۍ راپرېوتل او وچاودل. د یوې بلې چاودنې کمواکه ږغونه مو هم واورېدل، چي ورسره د خښتو ټوټو او ګرد فضا ونیول.

"د خوړو لپاره څه شته؟"

"له موږ سره یو څه پاسته اسکیوتا شته".

"هر څه، چي شته قبول مو دي".

جګړن پیاده ته یو څه پسپسی وکړ، هغه هم ولاړ، له هاخوا نه په غاب کي له یو څه سړو مکرونیو سره راستون شو. غاب مي ترې واخیست او ګوردیني ته مي ورکړ.

"پنیر درسره شته؟"

جګړن زړه نا زړه بیا خادم ته څه وویل، هغه هم په غار ننوت له هاخوا څخه د یوه ټوټه پنیر سره راستون شو.

ketabton.com - The Digital Library

ورته ومي ویل "ډیره مننه".

جګړن زه مخاطب کړم "که همدلته پاتي شئ ښه به وي".

له دروازې سره د یوه شي د اینبودو کړپ شو. له دو کسانو څخه چي دغه شی یې راوړی وو، یوه دننه راوکتل.

جګړن "دننه یې راوړئ. په تاسي څه شوي؟ اوس موږ هلته درشو او رادننه یې کړو؟"

دوو تذکره والاو سړی تر لاسو او پښو ونیو او دننه یې راوړ.
جګړن "جامې یې ځیني وباسئ".

جګړن امبور له یو څه ګاز سره راپورته کړ. دوو نفر له ده کوټ وکیښ.

جګړن وه تذکیره والاو ته وویل "ورځئ. تاسي نور خلاص یاست".

ما وه ګوردیني ته وویل "راځه".

جګړن د شا له خوا راپسي ږغ کړل "د بمبار د زور تر ختمېدو پوري، دلته ستاسي پاتېدل غوره دي".

ما ورته وویل "موټروانان وږي دي، ډوډۍ غواړي".

"نور نو، چي څنګه ستا خوښه وي".

دباندي راووتو او چابک چابک د خزې په لور روان شوو. له سیند سره نژدې یوه توغندۍ ولګېدل او وچاودل. شیبه وروسته یوه بله هم راپرېوتل، تر چاودلو پوري مو یې ږغ وانه ورید بیا ناڅاپه یو درز شو. موږ پر مځکه وغورځیدو او همداسي په پروتي پر څنګلو څکېدو. بڅرکي، دودان او د ماتو خښتو د پارچو ږغونه مو، چي لاندي رالوېدل اورېدل. ګوردیني پاڅید او د خزې په لور په منډه شو، زه هم پاڅېدم، په لاس کي مي پنیر نیولي ول او د خزې په لور په تراټ شوم. د پنیرو صاف او ښوی مخ د خښتو د دوړو او ګرد له امله چټل شوی وو. دننه په خزه کي درې واړه موټروانان وه دیوال ته څنګ وهلی ناست او سګریټ یې څکول.

ما ورته وویل "دې ته وایې هیوادپالان او پر هیواد مین خلګ".

ketabton.com - The Digital Library

مانیرا "موټران پر کوم حالت دي؟"

"سم دي".
"بریدمنه ډزو خو ونه بیرولې؟"

ما ورته وویل "هو، دا خبیثان".

خپل چاقو مي راوکیش، خلاص مي کړ، څوکه مي يي ورپاکه کړل او د پنیرو چټل مخ مي وروتوړه. ګاووزي د مکرونیو غاب راکړ.

"بریدمنه، شروع په وکړه".

ما ورته وویل "نه، پر مځکه يي کښېږده ټوله به يي وخورو".

"کاچوغې نشته".

په انګلیسي کي مي له ځانه سره وویل "اوه، لعنت!"

پنیر مي ټوټه ټوټه کړ او پر مکرونیو باندي مي کښېښود.

دوی ته مي وویل "کښینئ". دوی هم کښېنستل او منتظر شول. ما خپل لاس ور اوږد کړ او په ګوتو مي مکروني راپورته کړل. يو څه را نه توی شول.

"بریدمنه، لږ يي لوړ پورته کوه".

ما هم خپل لاسونه تر پخوا ورته وغوړول. خوله مي پسي ورکښته کړل. خولې ته مي راسر وهل او د پنیرو له ټوټې سره مي يو ځای وژوول. ورپسي مي د شرابو يو غوړپ پسي وکړ. د زنګ وهلي اوسپنې خوند يي وکړ. پتک مي بیرته وه پاسیني ته ورکړ.

پاسیني "اوبه خرابي شوي. همدا پتک له ډیره وخته له ما سره په موټر کي راسره وو".

ټول په خوراک اخته ول. خپلي خولې يې له غاب سره نژدې نیولي وي او مکروني به يې خولې ته سر وهل. يوه بله غټه ګوله مي له يوې ټوټې پنیر سره راپورته کړل. بهر يو شی پر مځکه راپرېووت، چي ځمکه يې سره ولړزول.

ketabton.com - The Digital Library

ګاووزي "دا څلور سوه شل یا هم ماینین ورفر[8] وو".

ما ورته وویل "په غرو کي څلور سوه شل نشته".

"دوی غټ سکوډا وسلې لري. ما یي غارونه لیدلي".

"دري سوه پنځوس".

موږ په خپل خوراک اخته وو. د ټوخي اواز مو تر غوږو شو، یو داسي اواز لکه د اورګاډي ماشین چي چالانیږي، بیا یوه داسي چاودنه وشول چي ځمکه یې ولړزول.

پاسیني "ده خزه هم ډیره محفوظه او ژوره نه ده."

"دا د یوه ستر توپ توغندی وه."

"ریښتیا هم".

د پنیر وروستی ټوټه مي هم وخوړل او د شرابو یو غوړپ مي پسي وکړ. د دې نورو اوازنو په منځ کي مي یو بل اواز تر غوږو شو بیا یو ناڅاپه چه ــ چه ــچه ــ چه ــ اواز راغلی. یو دم رڼا شول داسي لکه د اور د کورې دروازه چي خلاصه شي، ورسره غړومبی شروع شو له دې سره سپینه او سره لمبه له باده سره مله په سرعت هوا ته پورته شول. هڅه مي وکړل چي ساه وکاږم خو ساه مي نه شوای کښلای. داسي مي احساس کړه لکه روح چي مي له بدنه وتلی وتلی وتلی وتلی او په هوا کي یم. ورو وخوځیدم. فکر مي وکړ چي له نړی څخه رخصت شوی یم. دا مي غلطي وه چي وایم سړی یوازي مړ کیږي. راپاڅیدم، هڅه مي وکړل چي وړاندي ولاړ شم. خو د وړاندي تګ پر ځای مي داسي احساس کړل لکه شاته چي ورغړېدم. ژوره مي واخیستل او یو څه په حال کي شوم. مځکه چاودلي وه، له سر، سره مي نژدې د لرګي یوه کونده پرته ول. زه لا د ځان په غم اخته وم، چي د یوه نفر د ژړا بړغ مي واورېد. فکر مي وکړ، چي یو څوک ناري وهي. د خوځیدو هڅه مي وکړل، خو د خوځېدو توان او سېک راپکښې پاتي نه وو. د سیند له پوري غاړې مي د مشین ګنو او ټوپکو ډزونه واورېدل، آسمان روښانه روښانه وو، مرمۍ د ستورو په څېر په آسمان کي ګرځېدې. پورته خوا ته توغول شوي راکټان او د بمونو د چاودېدو اوزونه، دا هرڅه په یوه ګړي کي وشول. شیبه وروسته مي یو بړغ واورید ویل یې" مامیا! اوه ماما میا!" ځان مي سره وښوراوه او بیا راتاو شوم. په تکلیف مي ځان ده ته ورساوه.

---

[8] دا یو ډول لنډ واټن ویشتونکي جرمني توپونه دي، چي جرمني په لمړی نړیواله جګړه کي تري کار اخیسته

ketabton.com - The Digital Library

پاسیني وو، زما له لاس وروړو سره یې نارې کړې. پښې یې زما لور ته وې. د شپې په رڼا کې مې د ده پښو ته وکتل. دواړې د ځنګانه له پاسه ماتې وې. یوه پښه یې پرې شوې وه، هغه بله یې هم د یو ځو پلو او د پتلون د یوې ریښکۍ په وسیله پاتې وه، هغه هم داسې رپیدل لکه قطع شوې چې وي. له ډیر درد څخه یې په لاس غاښونه لګول او زګیروی یې کاوه.
"اوه ماما میا، ماما میا،" لږ څه وروسته "Dio te salve Maria.Dio te salve Maria"
اوه خدایه ما ووله او خدایه ما له دې نړۍ څخه پورته کړې. اوه، زما خدایه ته خو مې مړ کړې. بس یې ده. بس یې ده. بس یې ده. اوه، زما محبوب خدایه ته خو دا ودروه. اوه اوه اوه" بیا د سلګۍ په حالت کې "Mama mama mia" له دې ویلو سره غلی شو.خپل بازو یې همداسې چیچه، زخمي پښه یې ټولول او خلاصول.

لاسونه مې لپه کړل او نارې مې کړې "Porta Feriti! Porta feriti" کوښښ مې وکړ چې ده ته ورنژدې شم او پر زخم یې پټۍ ور واچوم، خو ما کې د خوځېدا توان پاتې نه وو. بیا مې هڅه وکړل، چې ده ته ورنژدې شم، دا ځلې مې پښو لږ غوندې ملګرتیا راسره وکړه. پر پښو، بازو او څنګلو مې زور وکړ او شا ته ورغړېدم. پاسیني اوس غلی وو. زه ورنژدې شوم، خپل جانکټ مې وکیښ، غوښتل مې یوه ټوټه ځیني پرې کړم خو ما کې دومره سېک پاته نه وو، چې په لاس یې ځیني غوڅه کړم. د جانکټ یوه څنډه مې په غاښ ونیول او پرې مې کړل. بیا مې د پاسیني ګلګل[9] ته پام شو. ما نخي جرابې په پښو کړې وې، خو پاسیني ګلګل تړلی وو. ټولو موټروانانو ګلګل پر پښو باندې تړل. خو پاسیني ته اوس یوازې یوه پښه ورپاته وه. غوښتل مې چې ګلګل ترې خلاص کړم، خو پام مې شو چې پټۍ کولو ته اړتیا نشته، ځکه هغه وړاندې لا مرګ ته ښه راغلاست ویلی وو! ځان مې ډاډه کړ، چې ریښتیا هم مړی شوی. درې نفره نور هم ول، چې باید نقل مکان شي. سیخ کښېناستم، خو یو ناڅاپه مې په سر کې څړیکه وشول او پر سترګو مې تیاره شوه، ګړی وروسته مې داسې احساس کړل لکه پښې چې مې تودې او لندې وي، بوټونه مې هم لانده او ګرم ول؛ پوه شوم چې زه هم لګیدلی یم. خم شوم، پر ځنګانه مې لاس راتېر کړ خو ځنګون مې نه وو. لاس مې نور هم کښته کړ، ځو له لینګي سره مې لاس پر ځنګانه ولګېد. لاس مې پخپل کمیس پاک کړ، آسمان کې بیا رڼا شول او ورو ورو مځکې ته راکښته شول، ما په همدې رڼا کې خپلې پښې ته وکتل او ځیني وډارېدم " اوه، خدایه، ته خو مې په خپل فضل سره وساتې." ګړی وروسته مې فکر وکړ، له ما پرته خو درې نفره نور هم شته. دلته څلور موټروانان ول، پاسیني ووژل شو، پاتې شول درې نفره. یو چا له اوږو و لاسونو او یوه بل هم له پښو

[9] ګلګل د ټوکر ټوټه ده، پوځیان یا عسکر یې له موزو څخه پورته د پتلون پر پایڅه باندې تړي.

ketabton.com - The Digital Library

ونیولم او پورته یې کړم.
دوی ته مي وويل "درې کسان نور هم دي، یو پکښې مړ دی."

"زه مانیرا یم. موږ په تذکیره پسي تللي وو، خو پیدا مو نه کړل. بریدمنه ته څنګه یې؟"

"ګوردیني او ګاووزي چیري دي؟"

"ګوردیني په پوسته کې دی، پاسمان یې ورکوي او کوم نفر، چې ته یې تر پښو نیولی یې هغه ګاووزي دی. بریدمنه زما غاړه ونیسه. سخت ژوبل یې؟"

"په پښه کې. ګوردیني څنګه دی؟"

"هغه سم دی، یوه ستره توغندۍ وه."

"پاسیني مړ شو".

"هو. هغه ووژل شو".

د توپ یوه ګولۍ له موږ سره نژدې پر مځکه راپریوتل، دوی دواړه یې هلته وغورځول، له دوی سره زه هم پر مځکه ولوېدم.

مانیرا "بریدمنه، بخښنه غواړم. لاسونه زما پر غاړه باندي ونیسه".
ما ورته وويل "که مو دوهم ځلي بیا وغورځولم!"

"چاودنې وارخطا کړو".

ما ورته وويل "تاسي جوړ یاست؟"

مانیرا "موږ دواړه سربیرن ټپیان شوي یو".

ده ته مي وويل "ګوردیني موټر چلولای شي؟"

"فکر نه کوم".

پوستې ته تر رسیدو وړاندي یې یو ځلي بیا پر مځکه وغوځولم.

ما ورته وويل "د سپي زامنو".

ketabton.com - The Digital Library

مانیرا "بریدمنه بخښنه غواړم. بیا به دي پر مځکه ونه غورځوو".

بهر په تیاره کي زموږ په څېر زرګونه ژوبل پوځیان پر مځکه پراته ول. ژوبل نفر به وړل و راوړل کېدل. کله چي به یې یوڅوک دننه یا هم بهر یووړ، د ګرځنده روغتون د دننه رڼا به بهر راووتل. وژل شوي پوځیان یې ټول یوه اړخ ته ایښودل. ډاکټرانو لستوڼي تر څنګلو پوري راپورته کړي وه او لکه قصابان په سرو لاسو په کارو بوخت ول. خو د تذکیرو کمښت محسوسېده. ځینو ژوبلو کسانو له ډېر درد څخه کریږي ایستلې. البته ځیني نور همداسي غلي پاتې ول. د ګرځنده روغتون د دروازې له پاسه پر بلګو باد لګېده، چي هوا یې ښه یخه ساتلې وه. تذکیره والا به تلل راتلل، تذکیرې به یې پر مځکه کښېښولې خالي به یې کړې او بیرته به ولاړل. زه چي یې څنګه روغتون ته وروړلم مانیرا له هاخوا له ځان سره یو ډاکټر زما د پښو، پټۍ کولو لپاره راوست. ډاکټر وویل "ستا ټپ ته بې حده ډېره خاوره دننه شوې، آن د وینې جریان یې بند کړی دی." په ټک ټک کي یې ژمنه وکړل، چي هر څومره چي ژر شوني وي ما به دننه روغتون ته وړي، دی بیرته دننه ولاړ. ګوردیني د موټر چلولو نه وو. د مانیرا له خولې خبر شوم، چي د هغه اوږه او سر دواړه ژوبل شوي. په لمړي سر کي یې حالت چنداني وخیم نه وو، خو اوس یې د درد له امله اوږه کج نیولې وه. له بټۍ سره تکیه وهلی ناست وو. مانیرا او ګاووزي له یوه ډله زخیمانو سره ولاړل. په دوی کي لا د موټر چلولو سېک پاته وو. بریتانویان هم له درو امبولانسونو سره چي په هر یوه کي دوه دوه نفره وو، راورسیدل. که مي کتل له هاخوا ګوردیني رنګ الوتی او شومه ختلی له یوه بریتانوي موټروان سره راښکاره شو. بریتانوی نبغ ما ته ودرېد.

"سخت ژوبل یې؟" موټروان قدبلنده وو او عینکې یې پر سترګو کړي وي.
"په پښه کي".

"فکر کوم چي ټپ دي ډېر شدید نه دی. سګرېټ څکوې؟"

"مننه".

موټروان راته وویل "خبر شوم چي تاسي دوه موټر چلوونکي له لاسه ورکړي".

"هو. یو ووژل شو او بل یې هم، هغه یو وو چي ته یې دلته راوستلې".

"څومره یو خراب بخت! ستا خوښه ده چي موږ ستا موټران بوزو؟"

"همدا خو زما هیله هم وه".

ketabton.com - The Digital Library

"موږ به يي ښه خيال ساتو او بيرته به يې کلا ته درولو. ۲۰۶ که څنګه؟"

"هو".

"هغه ډير ښه ځای دی. ته مي هلته ليدلی يې. دوی راته وويل تاسي امريکايي ياست".

"هو".

"زه بريتانوی يم".

"ښه!"

"هو، زه بريتانوی يم. تاسي پر ما د ايټالوي فکر کړی وو؟ زموږ له څلورو يونيټونو سره ډير ايټالويان راسره ول".

ده ته مي وويل "که تاسي زموږ موټران درسره بوزئ، پر موږ به مو احسان کړی وي". موټروان "نور يې نو ساتنه زموږ پر غاړه ده". پاڅېد او وې ويل "ستا ملګری ډېر وارخطا وو، په بېړه يې دلته ستا د معاينې لپاره راوستم". ګورديني يې پر اوږه وټکاوه. ګورديني ځان شا ته کړ او مسکی شو. بريتانوي په صافه او روانه ايټالوې خبرې پيل کړې "ښه، حالات دا دي اوس سم شول. ستاسي بريدمن مي وکوت. مه وارخطا کېږه. موږ ستاسي دوه موټران له ځانه سره بيايو". بيا يې په انګليسي وويل "زه به له دغه ځايه ستا د بېولو يوه چاره وسنجوم. البته له هر څه څخه مخکي به زه يو ځلي له ډاکټر سره ووينم او بيا به دي موږ له خپل ځان سره واخلو".

بريتانوی د ژوبلو پوځيانو په مينځ کي په ډېرو محتاطو قدمو وړاندي رهي شو. ده ته مي تر هغو کتل تر څو د روغتون د دروازې پرده يې پورته کړل او ورننوت.
ګورديني "بريدمنه دی ستا ساتنه او مراقبت کولای شي".

ګورديني ته مي وويل "فرانکو، ته څنګه يې؟"
"ښه يم". زما څنګته راغلی او راسره کښېناست. شيبه وروسته د روغتون له دروازې پرده پورته شول او دوه نفره تذکيره والا له قد بلنده بريتانوي سره راغلل.

په ايټالوي کې راته وويل "بريدمنه دغه دي ايټالويان مي درته راوستل".

ketabton.com - The Digital Library

ما ورته وویل "زه تر یو وخته انتظار کولای شم، کیدای شي تر ما شدید زخمیان وي. د هغو په پرتله زه ښه یم".

ده راته وویل "راشه راشه. له ځانه اتل مه جوړه".
بیا یې په ایټالوۍ کې وویل "دی په احتیاط تر پښو ونیسئ او پور ته یې کړئ. پښې یې ژوبل دي. دی د ولسمشر ویلسن قانوني زوی دی". دوی زه پورته کړم او ګرځنده روغتون ته یې دننه کړم. دننه څه چې مېزونه ول، د ټولو له پاسه عملیات روان ول. کوتاه قده جګړن زه وپیژندم او په غصه یې راته وکتل، بیا یې په لاس کې نیولی انبور راته وښوراوه.
"Ca va bien?"

"Ca va."
قدبلنده بریتانوي په ایټالوي کې وویل "دی خو مي راوست. د امریکایي سفیر یوازینی زوی. دی به تر هغه وخته همدلته وي، چې تاسي فارغیږی. بیا به یې زه زما په لمړی جوپه کې راسره بوزم". راخم شو او په غوږ کې راته وویل "زه به له روغتیاپال سره وګورم، چې ستا اسناد درته تیار کړي، له هغه وروسته به دي ټول کارونه په بیړه خلاص شي". پاڅېد. او دباندي ولاړ. جګړن انبور پرزه کړ او دوشۍ ته یې ورواچاوه. نظر مي د ده پر لاسو وو. په بنداژولو بوخت وو. تذکیره والا راننوت او یو بل نفر یې پر مېز کښېښود.

یوه تورن وویل " زه به امریکایي بریدمن عملیات کړم". زه یې پورته کړم او پر مېز پرې ایستم. مېز، کلک خو ښوی وو. د روغتون چاپېریال له توندو کیمیاوي بویانو څخه ډک وو. ټوله فضا د درملو او خوږې وینې بویانو نېولې وه. عملیات مي پیل شول. لمړی یې کالي رانه وکښل. دوی په داسي حال کې چې زما په عملیاتو اخته ول، ډاکټر وه جراح ته زما د زخمو په اړه معلومات ورکول "په راسته او چپه ورون، راسته او چپه ځنګون او راسته پښه کې ګڼ سطحي زخمونه لري او د راسته ځنګون په شمول په راسته پښه کې ژور زخمي شوی. او پر سر باندي زخمي کیدل". پر سر یې د جراحی په میله ووهلم "دغه ځای دي درد کوي؟" "اخ، خدایه. هو". "د دندې پر مهال باندي د سر د کوپړۍ زخمي کیدل. دا هغه څه دي چې تا په قصدي ډول د ځان د زخمي کېدو له تور څخه ساتي". شیبه وروسته یې وویل "څنګه یو څه څیښاک ته دي زړه کیږي؟ هو ریښتیا څنګه زخمي شوې؟ بهر دي څه کول چې راوتی وې؟ ځان وژنې پسي؟ــ د ټیټانوس ضد دوا ورکړه او پر دواړو پښو یې د ضرب نښه ووهه. ټپ به دي لمړی پاک، بیا پرېولو او له هغه وروسته به یې پټۍ کړو. هو ریښتیا دا ستا وینه ډیره ښه پرنډ کیږي" .

ketabton.com - The Digital Library

ډاکټر له په لاس کي نيولو کاغذانو څخه سر راپورته کړ او ويې ويل ”د زخمي کيدو لامل يي څه دی؟“

ډاکټر ما ته وکتل “په څه شي زخمي شوې؟”

ما په تړلو او بندو سترګو ورته جواب ورکړ “د توپ په مرمۍ”.

ډاکټر په داسي حال کي چي زما په عملياتو باندي مصروفه وو، وويل”ته ريښتيا وايې؟”

زه په داسي حال کي، چي هڅه مي کول ارام پروت وه اوسم ناڅاپه مي د بدن د غوښې په پرېکيدلو سره په بدن کي څړيکه شول، بيا مي ورته وويل”زه خو همداسي فکر کوم ”.

ډاکټر په داسي حال کي چي د يو شي په لټولو وو، وويل ”د ښمن د توپ د توغندۍ پرزې. که دي خوښه وي پرزې به يې راوباسم، خو راايستل يې مهم نه دي. په هر صورت، زه به يې په ښه کړم. دغه ځاي درد کوي؟ ډېر ښه! فکر مه خرابوه له دې څخه شديد دردونه لا پاتې دي. يو ګيلاس براندي ورته راوړئ. دغه شاک(کرنټ) ستا درد ارامولای شي. خو ستا زخم دومره د انديښنې وړ نه دی. که چرک ونه کړي په کيسه کي يې هم مه کيږه. په تيره بيا په اوسني وخت کي د زخم د ککړېدو شونتيا بيخي نشته. سر دي څنګه دی؟”
ورته ومي ويل “ډېر ترې په تکليف يم”.
“نو بيا خو بايد ډېر براندي ونه څيښې. که شکستګي ولرې، نو التهابي کيدل يې ښه نه دي. دغه ځای دي څنګه دی؟”

پر بدن مي خولې راماتي شوې.

ما وويل ”اخ، خدايه”.

“فکر کوم چي ته شکستګي لرې. سر دي در تړم، البته پام کوه چي سر اخوا ديخوا نه کړې”. سر يي په بيړه، چابکۍ او په ښه ډول په بنداژ راوتړی.”اوس دي نو کار خلاص شو. ورځه له خيره.VIVE LA FRANCE ”
يوه ډاکټر وويل “دی امريکايي دی”.

ډاکټر د ده په جواب کي وويل “ما فکر کاوه، چي فرانسوی دی. په فرانسوي هم ګړيدلای شي. دی مي له وړاندي پيژانده. ما چي ويل فرانسوی دی”. له نيم ګيلاس کوګناک څيښلو وروسته يي بيا وويل ”ما ته لږ څه شديد زخميان راولئ”. دا يې وويل او ما ته لاس

ketabton.com - The Digital Library

وښوراوه. له کټ څخه يې پورته کړم او دباندي يې وه ايستم له دې ځايه د وتو پر مهال مې مخ په توس پټ شوی وو. دباندي د ډاکټرانو سرپرست پر ګونډو ودرید او په نرمۍ يې وپوښتل "نوم؟ منځنی نوم؟ لمړی نوم؟ رتبه؟ دزيږيدلو ځای؟ کومه ټولۍ؟ کوم قول اردو؟" او داسي نور.

شيبه وروسته يې وويل "ستاسي په زخمي کيدو خواشيني شوم. خو انشاالله ښه کيږې. موږ دي اوس له انګليسي امبولانسونو سره ليږو".

ما ورته وويل"سمه ده. ستاسو يې کور ودان".

هغه درد، چي ډاکټر يې په اړه راته ويلي ول، اوس کرار کرار په پيليدو وو. هر څه چي کيدل بي معنی او بيځايه وه. څه ګړی وروسته د بريتانويانو امبولانس راورسيد. زه يې د تذکيرې سره ورپورته کړم او بيا يې تذکيره د امبولانس مينځ ته ورټيل وهل. وه څنګته مي يوه بله تذکيره هم پرته وه، يو سړی پکښې پروت وو. مخ يې ټوله ور پټی کړی وو. ما يې يوازي پزه هغه هم لکه د ويکسو قطی، وليدل. چابکه چابکه او ژوره ساه يې کښل. زما تر تذکيرې پورته څو نوري تذکيرې هم پرتې وې. د امبولانس بريتانوی موټروان راتېر شو، دننه يې راوکتل او بيا يې وويل "کوښښ کوم، چي تاسي له کومي ستونزې پرته خپل پړاو ته ورسوم. په دې هيله چي په تکليف نه شئ". دروازه يې بنده کړل او موټر ته وروخوت. شيبه وروسته رهي شوو. کرار ارام وه دردونو ته بې وسه پرېوتم.

امبولانس چي سړک ته پورته شو، سرعت يې کم کړ. تم شو او شاته ولاړ، خو ډير ژر په بيړه مخ ته روان شو. په همدې د پروتې په حالت کي مي داسي احساس کړل لکه له لوړي خوا څخه چي يو څه راباندي تويېږي. لمړی څک څک راتوييدل، خو شيبه وروسته څک څک په جريان بدل شو. ما يې له ليدو سره سمدستي موټروان ته نارې کړې. ده موټر ودراوه او د شا له سيټه يې راوکتل.

"څه خبره ده؟"
"له لوړي تذکيرې څخه وينې راتوييږي".
"موږ اوس مرکز ته نژدې يو. زه هم يوازي يم او په يوازي سر يې نه شم راکښته کولای".

موټر يي بيا چالان کړ، خو وينه همداسي راڅڅيدل. په موټر کي تياره وه، نه پوهيدم چي وينه له کومه ځايه راځي. هڅه مي وکړل چي د وينې له څاڅکو څخه ځان يوه اړخ ته کړم، خو زما له احتياط سره سره زما کالي په وينو ولړل شول. يوه اړخ ته يخې هوا او بل

ketabton.com - The Digital Library

اړخ ته د پښې درد کاواکه کړم. د وینې تېز جریان اوس بیرته په څاڅکو بدل شو. شیبه وروسته پوه شوم چې هغه ځای پر ځای په ارامۍ وغځېد.

موټروان د شا لخوا راناري کړل "دی څنګه دی؟ موږ اوس وه مرکز ته نژدې یو".
ما ورته وویل "فکر کوم چې مړ شو".

د وینو څاڅکي اوس ډېر کرار او اهسته راتوییدل. داسې لکه د لمر لوېدو په وخت کې چې د یخي له ټوټې څخه اوبه څڅېږي. لوړ وه پوستې ته د تګ پر مهال په موټر کې هوا خورا یخه وه او کله چې وروختو په پوسته کې یې تذکیره ایسته کړل، بله یې کښېښنول او بیرته پر خپله لاره باندې رهي شوو.

لسم فصل

په ساحوي روغتون کې راته وویل شول، چې غرمه مې لیدو ته یو څوک راځي. په همدې ورځ په کوټه کې د ګرمۍ سربېره د مچانو له لاسه هم طاقت نه کیده. په کوټه کې ناست خادم یو کاغذ راواخیست، تار تار یې کړ او بیا یې له هغه څخه د مګس پران کار اخیست. مچان له ده څخه وتښتېدل او د کوټې پر چت کښېناستل، خو شیبه وروسته پر خادم خوب غلبه وکړل، بیده شو. مچانو ته هم وخت په لاس ورغلی او راکښته شول، پر ما راټول شول هڅه مي وکړل چې له ځانه یې وشړم، خو نتیجه یې ورنه کړل ستړی شوم، په همدې ستړیا کې پر ما هم خوب غالبه شو او بیده شوم. کله چې راپاڅېدم ډیره ګرمې وه او پښې مې هم کا کول. پر خادم مې ږغ وکړ، هغه راپاڅید او د پټۍ له پاسه یې اوبه توی کړې. له دې سره مې کټ لوند او ښه یخ شو. په وارډ کې ټول ویښ خلک، یو له بله سره په باندار اخته ول. غرمه مهال به ښه بې غمه بې غمې وه. خو سهار به درې نرسان له یوه ډاکټر سره په نوبت وه هر یوه ناروغ ته ورتلل. هغه به یې وه پټۍ ځای ته وړی، د زخمونو له پټۍ کولو وروسته چې به راستون شو نو بستر به ښه پاک او منظم شوی وو. دا چنداني ښه سفر نه وو، خو زه تر پایه پوه نه شوم چې څوک په خپله بستره کې پروت وي دا هر څه نه شي کیدای؟ په هر حال زموږ تر راستنېدا پورې به خادم هر څه منظم کړي ول. پر کټ له کښېنستو سره به مې بدن یخ یخ شو. د خادم سره په خبرو بوخت وم، چې ډاکټر له رینالډي سره یو ځای کوټې ته راننوت. رینالډي په بیړه زما لور ته راتېر شو، خم شو او ښکل یې کړم. دستکلې یې په لاسو کړي وې.

ketabton.com - The Digital Library

“ښنګه يي ګرانه؟ صحت دي ښنګه دی؟ ما وه تا ته دغه راوړي دي”. په لاس کي يې د کوګناک يو وړوکی بوتل وو. خادم يوه چوکۍ راوړل او دی پرې کښېناست ”يو ډېر ښه خبر! هغه دا چي تا ته به د سپينو زرو مډال درکول شي. د برونزو د مډال شونتيا هم شته”.

“د څه لپاره؟”

“ځکه چي، ته سخت زخمي شوې. دوی وايي که ته ثابته کړې، چي تا کارنامه کړي ده، کيدای شي تا ته د سپينوزرو مډال درکړي، که نه نو بيا د برونزو مډال درکوي. هر څه په تفصيل سره راته ووايه. يوه کارنامه دي وکړل؟”
ما ورته وويل “نه. موږ د پنير په خوړلو اخته وو، چي يو ناڅاپه هوا ته پورته شوو”.
“جدي شه. تا به خامخا يوه کارنامه کړي وي. وړاندي يا وروسته. پر ذهن فشار راوله”.

“نه. ما داسي کوم عمل نه دی کړی”.
“تا پرخپله شا باندي څوک نه دی وړی؟ ګورديني وايي چي تا څو نفره پر خپله شا باندي انتقال کړل. خو په لمړی پوسته کي، ميډيکل جګړن وايي، دا کار ناشونی دی. هماغه بايد همدا پيشنهاد تصديق کړي”.

“ما څوک پر شا نه دی انتقال کړی. زه خپل د حرکت او خوځښت نه وم”.

رينالډي “پروا نه لري”.

له لاسونو څخه يې دستکشې ايسته کړې.

“زما په نظر زه به وکولای شم چي له دوی څخه ستا لپاره د سپينو زرو مډال درواخلم. ته خوښ نه يې چي له نورو وړاندي ستا درملنه وشي؟”
“نه، بيا هم نه”.
“هيڅ خبره نه ده. خپلو زخمو ته دې وګوره. خپلي وياړلي قوماندې ته دي وګوره. او له دې ورهاخوا ستاسي عمليات بريالي هم ول”.

“هغوی له سينده پورېوتل؟”
“په بشپړ ډول. نژدې زر نفره بنديان يي له ځان سره راوستل. په خبرونو کي شته. تا نه دي ليدلي؟”

“نه”.

ketabton.com - The Digital Library

"زه به يې درته راوړم. په هرصورت دا باید ووایم چي یوه بریالۍ حمله وه".

"اوس حالات څنګه دي؟"

"ډیر ښه دي. موږ ټوله ښه یو. موږ ټول په تا ویاړو. ښه ته ما ته دا ووایه چي دا هرڅه، څه ډول پېښ شول؟ زه خوشبین یم چي ته به د سپینوزرو مډال ګټې. ښه، ادامه ورکړه. ټوله پېښنه ټکي په ټکي راته واوره وه". شیبه يې فکر وکړ او بیا يې وویل "کیدای شي یو بریتانوی مډال هم وګټې. هلته یو بریتانوی هم شته. زه څم ورسره وینم چي تا ته یو تصدیق درکړي. کیدای شي چي یو څه وشي. درد شدید دی؟ یوڅه څیښاک به نوش جان کړو. خادمه، تاسي ورشئ کیلۍ[10] راوړئ. اوه، کاشکي ته هم واي چي ما له یوه نفر څخه درې متره وړوکې کولمه په عملیاتو کي پرې کړل. هغه ناروغ اوس تر پخوا ډیر ښه دی. دغه یو مضمون د "لانسیټ". مجلې لپاره دی. ته به يي ما ته وژباړې. له هغه وروسته به يې زه د خپرولو لپاره وه لانسیټ مجلې ته ورولیږم. زما تجربه ورځ په ورځ پرمختګ کوي. بیچاره، ته څنګه يې؟ دا کیلۍ بدبخته چیري ده؟ ته ډیر زړور او صابر يې. زما خو ستا درد بیخي له یاده ووت". خپلي دستکلې يې راواخیستې او د کټ پر څنډه بې ووهلې. خادم "ښاغلی بریدمنه کیلۍ حاضره ده".

"بوتل خلاص کړه. یو ګیلاس راوړه. واخله ګرانه دغه ګیلاس پرسر پورته کړه. سر بیچاره دي څنګه دی؟ ما ستا اسناد وکتل. کوم کسر نه لري. په هغه لمړی پوسته کي چي کوم جګړن دی، هغه بیخي یو عجبه غوندي قصاب دی. که چیري ما ته عملیات کړي وای، هیڅ به راسره په تکلیف شوی نه وای. ما تر اوسه هیڅوک نه دي په تکلیف کړي. زه د عملیاتو په طریقه ډېر ښه پوهیږم. په دې کار کي زما تجربه ورځ په ورځ وړاندي ځي. خو ته باید ما ته زما د ډیرو خبرو له امله بخښنه وکړې. کله چي ستا له سخت ژوبلېدو نه خبر شوم، ډیر خواشینی شوم. واخله دغه ښکلی ګیلاس پر سر پورته کړه. د دې بیه پنځلس لیرې ده. باید ښه وي ځکه پنځه ستوریزه دي. زموږ له مجلس وروسته سیده وه بریتانوي ته ورځم، چي ستا لپاره مډال ترې واخلم".

"د مډال ورکول او اخیستل دومره اسانه هم نه ده لکه ته چي فکر کوې".

"ته ډیر شرمیدوکی یې. زه ورځم یو ژباړن راولم. هغه له بریتانویانو سره په ژبه ښه پوهیږي".

[10] هغه اله چي د بوتلانو خولپوټی یا هم سرپوښ وربانديي خلاصوي

ketabton.com - The Digital Library

"له مس بارکلي سره دي لیدلي؟"

"هغه به دلته راولم. زه به همدا اوس پسي ورشم".
ما ورته وویل "نه. مه پسي ورځه. د ګوریزیا په اړه راته ووایه، نجونې پر کوم خیال دي؟"
"نجونې نشته. دوې اونۍ کیږي چي تبدیلي کړي یې نه دي. زه اوس هلته نه ځم. چنداني ځای نه دی. هغوی هیڅ د نجونو په څېر نه دي. داسي دي، لکه د جنګ پخواني ملګري".

"ته ګردسره نه ورځې؟"
"یوازي د یوه نوي شي په طمعه ورځم. سم له ورتلو سره ټولې درباندي راجمعه شي. دا بیخي شرم دی چي له یو چا سره دومره پاتي شې، تر څو هغوی ستا د ملګرو په څېر شي".

"کیدای شي، نجونې د جګړې لمړۍ کرښي ته راتګ نه غواړي".

"ولي نه. ډیري نجونې شته. خو دا اوسنۍ حالت د یوې خرابي رهبرۍ له لاسه دی. هغوی یې یوازي وه شا ته د خزه والو د خوښۍ لپاره ساتلي".

ما ورته وویل "بیچاره رینالډي. په جګړه کي ټوله، خو له زړو نجونو سره".
رینالډي خپل ځانته یو بل ګیلاس کوګناک واچاوه.
"فکر نه کوم چي کوګناک دي ستا د صحت لپاره مضر وي. در ویې نیسه".

یو بل ګیلاس مي هم وڅیښه. معدې ته تر تګ پوري مي یې تودواله حس کړل. رینالډي ځانته یو بل ګیلاس واچاوه. اوس د پخوا په نسبت غلی وو. ګیلاس یې پورته کړ."ستا د توریالیو زخمونو د شفا لپاره! د سپینو زرو د مډال په ویاړ! خوارکی، بیچاره. ته ما ته دا ووایه ته چي تل په دې ګرمه هوا کي پروت یې، غصه نه درځي؟"
"ځیني وختونه".

"زه خو په دغسي ځای کي د پروتي تصور لا نه شم کولای. زه به لیونی شم".
ما ورته وویل "ته خو اوس هم لیونی یې".

"هیله من یم چي روغ او صحت مند له خیره راشي. اوس د شپې له خوا څوک نه وي، چي د زړه خواله ورسره وکړم. هیڅوک نشته، چي باندار ورسره وکړم. څوک نشته چي پیسې په قرض راکړي او په وینه شریک ورور او هم کوټه ملګری هم راسره نشته. ولي دي ځان زخمي کړ؟"

"پادري مه پرېږده، هغه راتپنګ کړه".

"پادري؟ زه له هغه سره ټوکې نه کوم. هغه خو تورن دی چې پادري ځوروي. پر ما خپله پادر ګران دی. که څوک د یو پادري ارمان لري، نو همدا پادري سم دی. نیت یې کړی، چې ستا پوښتنې ته راشي، خورا په تیاریو بوخت دی".
"پر ماخپله ګران دی".
"اوه، زه پوهیږم. ځیني وختونه فکر کوم چې ته او هغه، یو څه هغه بل ډول واست! ته خو پوهیږې".

"نه، ته نه پوهیږې".
"هو، ځیني وختونه. داسي لکه د بریګاتیا انکونا د لمړي غونډ".

"اوه، ورک شه".

پاڅېد او دستکلې یې په لاسو کړې.

"اوه، ما ته ستا، پادري او ستا د انګلیسۍ ملګرې ځورول خوند راکوي او ته په باطن کي خاص زما په څېر یې".

"نه. زه ستا په څېر نه یم".
"هو. موږ یو شان یو. ته په حقیقت کي یو ایټالوی یې. اور او دود زیات دي، خو هغه پروا نه لري. ته یوازي ځان امریکایي ګڼه. موږ وروڼه یو او یو له بل سره مینه لرو".
ما ورته وویل "زما په نه موجودیت کي پر ځان پام کوه".

"زه مس بارکلي رالیږم. چې زه نه یم، ښه باندار به وکړئ. ته ډیر ښه او خوږ یې".
"اوه، ځه ورک شه".

"زه به هغه راولیږم. ستا ښکلې او بریتانوی الهه درته رالیږم. زما خدایه سړی به د ښځو له لمانځلو پرته بل څه کوي؟ بېله هغه هم انګلیسۍ میرمنې بل د څه لپاره دي؟"

"ځه ورک شه، بدخولې ایټالویه".

ketabton.com - The Digital Library

“څه شي؟”
“بد، ایټالوی احمق”.
“بد ایټالوی، بد امریکایي........ بي ډوله”.

“ته ناپوه او جاهل”. پوه شوم چې دې خبرې اغېز پرې وکړ. خبره مې وغځول.”جاهله، بیکاره او ناپوه”.
“ریینتیا؟ ښه نو اوس به زه تا ته ستا د ښو میرمنو او ستا د الهه په اړه یو څه ووایم. د دوی تر منځ یوازې یو توپیر شته. هغه دا چې له یوې نجلۍ سره ټول وخت تېرول ما په تکلیفوي، همدا هغه څه وه چې زه پرې پوهیږم”. شیبه وروسته یې په لاس کې نیولې دستکلې له کټه ووهلې.

“سمه ده. اوس غصه مه کوه”.

رینالډي ”زه په غصه نه یم. دا هرڅه زه ستا د ښېګڼې لپاره وایم، چې تا له راتلونکو ستونزو وژغورم”.
“ته ډېر ښه یې”.

“موږ جګړه نه کوو. راباندي ګران یې، خو ته نه باید دومره بې عقل شې”.
“سمه ده. زه به هم ستا په څېر له ځان څخه نابغه جوړ کړم”.

“ګرانه، مه په غصه کیږه. وخانده. یو څه وڅیښه. نور نو باید ولاړشم”.

“ته ډیر ښه هلک یې”.

“اوس دي عقل سر ته راغلی. موږ په باطن کې یو شان یو. ورونه یو. ښکل مې کړه او د خدای په امان”.
“ته ډیر رزیل یې”.
“نه. داسې نه ده. ته پر ما ډېر ګران یې”.

د ده ساه مې حس کړل چې زما وه لور ته راتېره شول. ”د خدای په امان. ملاقات ته دې بیا له خیره راځم”. ساه یې کرار راڅخه لیرې شول. ”که دې خوښه نه وي، نه دې ښکلوم. بریتانوۍ نجلۍ دې درته رالیږم. ګرانه د خداي په امان. د کوګناک بوتل تر کټ لاندې دی، ژر جوړ شه، سمه ده”.

ketabton.com - The Digital Library

شیبه وروسته ریناللډي ولاړ.

يوولسم فصل

نژدې ماښام وو چې پادري راغلی. د روغتون خادم سوپ راوړی وو، لوښي يې هم بيرته وړي ول. په کټ کې پروت وم او په وارډ کې پرتو کټانو او دباندې مې د ونو وه سرونو ته چې د ماښام نري شمال ښورول، کتل. د نري شمال يوه څپه کوټې ته هم راغلل، له دې سره هوا يخه او ښکلې شول. په چت کې پر لګېدلو ګروپانو باندې مچان راټوله شوي ول.
ګروپان به يې هغه وخت لګول، چې يا به يې څوک کوټې رادننه کړ او يا به يو چا دلته کار درلود. د تره غوني له راتلو او بيا يې له دوامداره کيدو سره به د ورکوټوالي احساس راته ورېد. شپه به دومره اوږده شول، لکه څوک چې د ماښام ډوډۍ وختي وخوري او سمدستي بيده شي. خادم د کټانو له مينځه راتېر شو او ما ته نژدې ودريد. له ده سره يو بل څوک هم ورسره وو. هغه ته چې ځير شوم، پادري وو. وړوکی، خړرنګه او ننوتی ښکاريده.

پادري "څنګه يې؟" زما تر کټ لاندې يې يو څه شيان کښېښوول.

"شکر دی جوړ او روغ يم، پلاره".

پر هغه چوکۍ، چې د ريناللډي لپاره يې راوړي وه کښېناست او په شرميدلي ښه يې د کړکۍ لور ته وکتل. د څېرې له ګونجو څخه يې پوه شوم چې ستړی دی.

پادري "راباندې ناوخته دی، يوازې د يو څو شېبو لپاره تم کيدای شم".

"ډېر وخت پاتې دی. د خوړنځای ملګري څنګه دي؟"

له دې خبرې سره مسکی شو "زه اوس هم د دوی د ټوکو يو ښه مضمون يم". د خبرو له انداز څخه يې پوه شوم چې ستړی دی "د خدای شکر دی، ټول ښه دي".

شیبه وروسته يې وويل "ډېر خوشاله شوم، چې تاسي په يوه ښه حالت کې وينم. خدای مهربان دی ژر به له خيره ښه شې". دی ډېر ستړی ښکاريده، زه د ده په دې ډول ليدو باندې عادت نه وم.
"هو. اوس د په خوا په نسبت ښه يم".
پادري "په خوړنځای کې دې تشه محسوسيږي".

ما ورته وویل "کاشکي زه هم هلته واي. ستا سره مجلس ډیر خوند راکوي".
پادري "یو څو ناځېزه شیان مي درته راوړي". غوټې يې راپورته کړې "یوه پشه خانه ده. دا یو بوتل ورموت دی. ورموت دي خوښیږي؟ او دا هم انګریزۍ ورځپاڼې".

"مهرباني وکړه، خلاص يې کړئ".

طبعیت يې برحاله شو او خلاص يې کړل. پشه خانه مي راپورته کړه، د ورموت بوتل يې ما ته د ښودلو په نیت په لاس کي نیولی وو. شیبه وروسته يې بیرته پر مځکه کښېښود. ما یو بنډل انګلیسۍ ورځپاڼې راپورته کړې. د کړکۍ له لوري په راتلونکي رڼا کي مي د ورځپاڼو غټ سرلیکونه لوستلای شوای. د نیوز اف د ورلډ ورځپاڼه وه.

"تصویري ورځپاڼې هم پکښې شته".

"په لوستلو ارزي. دا دي له کومه کړې؟"
"له میسترۍ څخه مي راوړې. زه به د ځان لپاره نوري رانیسم".
"پلاره، زما پوښتنې ته ستاسي راتګ، خو زه تر احسان لاندي راوستم. له ورموت سره څنګه يې؟"

"مننه. هغه له ځان سره وساته. هغه مي ستا لپاره راوړی".
"نه، یو ګیلاس ښه دی".

"سمه ده. ستا لپاره به بیا زه نور راوړم".

خادم ګیلاسونه راوړل او بوتل يې خلاص کړ. د بوتل خولپوټی يې ترې ایسته کړ. پادري ته مي پام شو، د ناخوښۍ نښې يې پر څېره ښکاره شوې "ښه دی پروا نه لري".

"ستا د روغتیا په هیله، پلاره".

"ستا د لا ښې روغتیا په هیله".

بیا يې ګیلاس راپورته کړ او یو بل ته مو وکتل. ګړۍ ګړۍ به مو خبرې کولې او ښه ملګري وو، البته نن شپه نه.

" نن ډیر ستړی ښکارې، څه خبره ده؟"

"هو ستړی یم. خو حق يي نه لرم چي ستړی وه اوسم".

ketabton.com - The Digital Library

"هوا هم ګرمه ده".
پادري "نه، اوس خو پسرلی دی. یخ مي کیږي".

ما ورته وویل "نو بیا له جګړې څخه د نفرت په مرض اخته شوی یې".

پادري "نه داسي خبره نه ده. البته جګړه مي ښه نه ایسي".

"زه هم خوند نه ځیني اخلم". سر یې وښوراوه او له کړکۍ څخه یې دباندي وکتل.
"ته مه خپه کیږه. اوس د جګړې په ډګر کي نه یې. زما معذورت باید ومنې. او په دې هم خبر او پوه یم چي ژوبل شوی یې".
"دا هر څه یو تصادف او یوه پیښه وه".

"ژوبل شوی یې، خو بیا هم د جګړې له آره ناخبره یې. زه درته وایم، زه خپله په جګړه ناخبره یم، خو لږ لږ یې په تصور کي احساسوم".
ما ورته وویل "وړاندې تر دې چي ژوبل شم، باندار مو کاوه. پر جګړه مو خبرې کولې او نوبت هم د پاسیني وو".

پادري ګیلاس لاندي کښېښود او فکر یووړ.

پادري "زه هغوی پیژنم، ځکه زه هم د هغوی په څېر یم".

"بیا هم له هغوی سره توپیر لرې".

"خو په واقعیت کي زه هم د هغوی په څېر یم".
"مشران هم د جګړې له آره ناخبره دي".
"ځیني یې پوهیږي. ځیني یې ډېر حساس او تر موږ زیات په پوهیږي".

"خو بیا هم ډېری یې توپیر سره لري".
"خبره د پیسو یا علم نه ده. خبره په یوه بل شي کي ده. د پاسیني په څېر خلک که پیسي یا علم هم ولري، بیا یې هم زړه نه غواړي، چي مشر یا هم افسران شي. زه خپله نه غواړم چي افسر شم".

"ستا رتبه او زما رتبه، خو د افسرۍ ده".

“زه نه یم. ته اصلاً ایټالوی نه یې. ته یو بهرنی یې. خو بیا هم وه افسرانو ته تر خلګو نژدې یې”.

“توپیر یې په څه کي دی؟”
“زه یې توپیر په اسانۍ سره نه شم بیانولای. په دې نړۍ کي داسي خلګ هم شته چي جګړه غواړي او کوي یې او دغه ملک هم په استثنا کي نه دی. البته داسي خلک هم شته، چي د زړه له تله جګړه نه غواړي”.

“ داسي خلک هم شته چي نور خلک، وه جګړې کولو ته اړ باسي”.

“ همداسي ده”.
“او زه له هغوی سره مرسته کوم”.

“ته یو بهرنی یې. له دې سره په ځنګ کي یو هیوادپال هم”.

“او هغه ځوک چي جګړه نه غواړي هغه ځنګه؟ دوی نه شي کولای چي جګړه بنده کړي؟”

“نه پوهیږم”.

پادري کړکۍ ته او ما د ده وه څېرې ته وکتل.

“ ایا دوی تر اوسه په دې نه دي توانیدلي چي جګړه بنده کړي؟”
“دوی تراوسه د جګړې د بندولو قابل شوي نه دي، خو کله چي بیا د جګړې د بندولو شي، نو وړاندي تر دې چي یو څه وکړي، د دوی مشران یې وپلوري”.

“نو بیا خو وضعیت او حالات خورا مایوسونکي دي؟”
“حالات مایوسونکي نه دي. خو ځیني وختونه زه هم ناامیده شم. تل هڅه کوم چي هیله مند اوسم، خو ځیني وختونه مي تر واک ووزي”.

“امید شته، چي جګړه دي بنده شي”.

“زه هم په همدې هیله یم”.

ketabton.com - The Digital Library

پادري "له جګړې وروسته به څه کوې؟"
ما ورته وویل "که چیري ممکنه شول، نو ابروزي[11] ته به ولاړ شم".

خړرنګه څېره یې یو دم له خوښۍ څخه وځلېدل.
"ستا ابروزي خوښه ده!"

"هو، ابروزي مي ډېره خوښه ده".
پادري "نو بیا باید خامخا هلته ولاړ شې، خوند به وکړي. که چیري هلته ژوند وکړم، د خداي په عبادت او تابعداري مشغوله شم".

"او عزت دي وشي".

"هو. عزت به مو کیږي. ولي؟"
"د ولي جواب دي نه لرم، خو باید عزت مو وشي".
"کومه خبره نه ده، خو زموږ په سیمه کي پر خدای عقېده، باور او له هغه سره مینه درلودل، ډېر مهم دي او دا خبرې ټوکې نه دي!"

"سر مي خلاص شو".

پادري راته وکتل او مسک شو.
"ته پوه شوې، خو له خدای سره مینه نه لرې".

"نه".

پادري پوښتنه وکړل "ستا ورسره هیڅ مینه نشته؟"

"زه ځیني وختونه د شپې له خوا ترې بیریږم".
"ته باید ورسره مینه ولرې".
"ډیره مینه ورسره نه لرم".

"البته مینه ورسره لرې او کومه خبره چي د شپي اړوند تا وکړل، هغه مینه نه ده، هغه یوازي غوښتنه او خواهش دی. کله چي ته له چا سره مینه ولرې، د هغه لپاره بیا یو څه هم

11 ابروزي ؛ په ایټالیا کي ده یوه ښار نوم دی

کوې. ستا هیله وي چې ځان ورته قرباني کړې او خوشاله یې چې خدمت ورته وکړې".
"زه مینه نه ورسره لرم".

"ته به مینه ورسره پیداکړې. زه پوهیږم چې همداسي به کیږي، بیا به نو ته خوشاله شې".

"زه خوشاله یم، زه تل خوشاله یم".

"دا خوشالي نه ده، بل څه دي. تر څو چې پوه نه شې درک کولای یې هم نه شې".
ما ورته وویل "سمه ده. هر وخت چې مي یې بیا مزه وڅکل، بیا درته وایم".
پادري وویل "ډېر وخت مي درسره تېر کړ او ډېر بانډار مو هم وکړ". دی ډیر وارخطا وو، لکه په ریښتیا چې ورباندي ناوخته شوی وي.

"نه، مه ځه. ستا په نظر له ښځې سره مینه څنګه کار دی؟ که زه په ریښتیا سره له یوې ښځې سره مینه ولرم، هغه به هم همداسي وي".
"په دې اړه نه پوهیږم. ما تراوسه له کومي ښځې سره مینه نه ده کړې".

"د مور په اړه څه وایې؟"

"بلي، زما په شمول هر یو باید له مور سره مینه ولري".

"ته تل له الهه سره مینه لرې؟"
"له پیدایښته نیولې تراوسه مینه ورسره لرم".
ما ورته وویل "ښه." نه پوهېدم چې په جواب کي یې څه ووایم "تاسي ډیر ښه هلک یاست".

پادري "زه هلک یم؟! خو تا ما ته په پلار خطاب کاوه".
"ستا د احترام په خاطر مي درته ویل".

مسکی شو.

"اوس نو زما د تګ وخت په ریښتیا هم رارسیدلی". بیا یې په هیله منده لهجه وویل "له ما څخه خو کوم شی نه غواړې؟"

"نه، خو یو شی درڅخه غواړم، هغه هم مجلس".

ketabton.com - The Digital Library

“ستا سلامونه به د خوړنځای تر ملګرو پوري ورسوم”.
ما ورته وویل “ستا له ډیرو او ښکلو تحفو څخه زیاته مننه”.
پادري “هیڅ خبره نه ده”.

“وه لیدو ته مي، بیا له خیره راشه”.
“سمه ده. د اوس لپاره د خدای په امان”. پر اوږه یې لاس راکښېښود.

ما پخپله لهجه کي ورته وویل “تر بیا دي پر خدای سپارم”.

ده راغبرګه کړل“Ciaou”.

په کوټه کي تیاره وه، له کټ سره ناست خادم، پاڅید او له ده سره بهر ولاړ. دی راباندي ګران وو او دا ارمان مي درلود، چي یوه ورځ به خپل کلي، ابروزي ته ځي. په خوړنځای کي به ملګرو دی ډېر ځوراوه، خو ده به حوصله ورته کول، زه به ځیني وختونه فکر یووړم، چي په کلي کي به یې ژوند څه ډول وو؟ د مجلس په بهیر کي یې راته ویلي ول، چي د کاپراکوټا[12] په څنډو کي ګڼې ویالې شته، چي تراوټ[13] په زیاته کچه پکښې پیداکیږي. په شپه کي چا ته د شپېلۍ ږغولو اجازه نه وه، البته په شپه کي د مجنون او لیلا تر مینځ په راز و نیاز کي یوازي شپېلۍ ممنوع وه. ما ورته وویل ولې؟ پادري “ځکه چي په شپه کي د نجونو لپاره د شپېلۍ اورېدل ښه نه دي”. د خبرو په ترڅ کي یې دا هم راته وویل چي کله د دوی په کلي کي کلیوال له سیاح سره مخ شي، خولۍ له سره ایسته کړي او د (مشر) خطاب ورکوي. د ده پلار به هره ورځ ښکار کاوه او ډوډۍ به یې له کلیوالو سره خوړل. کلیوال به په دې کار ډېر خوشحالیدل. دلته د ښکار لپاره یو سند ته اړتیا وه، چي دا یې ثابتولای چي ته نه یې بندي شوی. په (ګران ساسو ډي ایټالیا) کي خرسان هم پیدا کیدل، خو هغه ځای ډېر لیري وو. اکوایلا هم ښکلی ښار وو، د ګرمۍ په موسم کي به یې د شپې له خوا هوا ډېره یخه وه او د ابروزي چینه بیا په ټوله ایټالیا کي بې سارې وه. په مني کي د شاه بلوط د ونو په ځنګله کي ښکار ډېر ښه خوند کاوه. د دې ځنګله مرغان به ډېر ښکلي ول، ځکه خوراکه یې انګور ول. د ښکار پر مهال څوک اړ نه وو، چي ډوډۍ له ځانه سره یو سي، ځکه کلیوال ډېر مېلمه پال خلک ول او په مېلمنو ډېر خوشالېدل. ګړی وروسته بیده شوم.

---

[12] په ایټالیا کي یو ښار دی
[13] تراوټ یو ډول ماهی دی چي په اروپا او شمالي امریکا کي په پراخه کچه پیداکیږي

ketabton.com - The Digital Library

دولسم فصل

کوټه ډېره پراخه وه. په راسته اړخ کي يې کړکۍ او په پای کي يې دروازه وه، چي پټۍ ځای ته ورخلاصيدل. په کوم قطار کي، چي زما کټ پروت وو، هغه د کړکۍ پر مخامخ وو. بل قطار تر کړکۍ لاندي، د ديوال سره په څنګ کي پروت وو. زموږ قطار داسي وو که به پر چپ اړخ پرېوتې نو پټۍ ځای دي ليدلای شوای. په پای کي يوه بله دروازه هم وه، چي ځيني وختونه به تګ راتګ پرې کېده. که به د يو چا ځګندن وو، نو پر کټ به يې پرده راچاپېره کړل، چي څوک يې ونه ويني، يوازي به د ډاکټرانو و نرسانو بوټونه او د دوی ګلګل معلومېدل. ځيني وختونه به دوی په خپل مينځ کي په پسپسکو شول. شيبه وروسته به پادري له پردې راووت، ورپسې به نرسان راووتل، مړی به يې په ټوکرانو کي پيچلی راوايست او زموږ مخي ته به يې تېر او له هغه وروسته به يې دباندي يووړ.

د هماغي ورځې په سهار د وارډ مسؤل جګړن پوښتنه راڅخه وکړل "سفر کولای شې؟" ما د هو په دود ورته سر وښوراوه. ده وويل سبا سهار وختي به دي له دې ځايه نقل مکان کړو. په وروستيو کي يې دا هم راته وويل چي هر څومره وختي وي ښه دی ځکه چي د هوا ګرمېدو شونتيا هم شته.

پټۍ ځای ته چي به تلو تر کړکۍ لاندي به مي په باغچه کي هدېرې ته کتل، چي څو نوي قبرونه به پکښې زيات شوي ول. همالته د باغچې په دروازه کي به يو عسکر ناست وو او صليبونه به يې جوړول. د دفن شوي کس نوم، رتبه او د غونډ نوم به يې پر همدې صليب کښل. همدا عسکر په عين حال کي د وارډ پياده هم وو. په خپل فارغه وخت کي به يې وه ما ته د اتريشي مرميو او تولکو څخه ښکلي د سګريټو لايټر جوړاوه. ډاکټران ډير خوش اخلاقه او قابل ښکاريدل. دوی غوښتل چي ما وه ميلان ته وليږي، ځکه چي هلته د اکسرې ماشين او تر عملياتو وروسته د ميکانو ترافي[14] سهوليات هم وو. زما هم خوښه وه، چي ميلان ته ولاړ شم. دوی هم غوښتل چي موږ ښه ليري وليږي، ځکه چي حمله شروع کيدونکې وه او د دوی هم کټونه او بسترې په کار وې.

زما له تګه يوه شپه وړاندي رينالډي او زموږ د خوړنځای ملګری، جګړن زما پوښتنې ته راغلل. په خبرو خبرو کي د دوی له خولې خبر شوم، چي په ميلان کي به مي يوه نوي جوړ شوي امريکايي روغتون ته وليږي. ټاکل شوي وه چي ځيني امريکايي امبولانسونه هم د جګړې ميدان ته واستول شي، تر څو د هغو امريکايانو چي په ايټاليا کي داخل خدمت دي

---

[14] ميکانو ترافي يوه فزيکي عمليه ده چي رنځور د ځينو خاصو حرکاتو په اجرا کولو سره ژر صحت پيداکوي

ketabton.com - The Digital Library

ځارنه او پالنه وکړي. ګڼ شمېر امریکایانو له سره صلیب سره کار کاوه. امریکا د جرمني په وړاندې جګړه اعلان کړې وه خو تراوسه یې لا اتریش ته د جګړې اعلان کړی نه وو.

ایټالویان خوشبینه ول، چې امریکا به د اتریش په وړاندې هم جګړه اعلان کړي، دوی په عین حال کې په امریکایانو خوشاله ول، چې له دوی سره یو ځای کیږي آن په سره صلیب کې هم. دوی زما ځخه پوښتنه وکړل چې امریکا به د اتریش په وړاندې کله د جګړې اعلان وکړي؟ دوی ته مې وویل بس، په یو ځو ورځو کې به یې د هغوی پر وړاندې هم اعلان کړي. نه پوهیدم چې موږ له اتریش سره کومه دښمني لرو؟ خو زما په نظر دا منطقي ښکاریدل چې که د جرمني په وړاندې جګړه اعلان شي، نو بیا خو د اتریش پر وړاندې هم باید د جګړې اعلان وشي[15]. د ترکیې په اړه یې پوښتنه راځخه وکړل، امریکا به د ترکیې په وړاندې کله جګړه اعلان کړي؟ ما ورته په جواب کې وویل، په دې اړه شکمن یم، ځکه چې ترکیه[16] زموږ ملي مرغه دی. دې ټوکې بد تاثیر پرې وکړ او ګنګس یې کړل. زه یې دې ته اړ کړم، چې (هو) ورته ووایم. او د بلغاریا په اړه؟ د براندې د ځو پرلپسې ګیلاسو له ځیښلو وروسته مې ورته وویل، هو که خدای کول نه یوازې د بلغاریا په وړاندې به جګړه اعلان شي، بلکې د جاپان پر وړاندې به هم د جګړې اعلان وکړو. دوی راته وویل چې جاپان خو د انګلیستان متحد دی، هیڅوک باید پر دې لاکتابه انګرېزانو اعتبار ونه کړي. ما ورته وویل جاپانیان (هاوایي) غواړي، اوس بیا (هاوایي) چیرې وه؟ په پاسفیک سمندر کې. جاپانیان ولې هاوایي غواړي؟ ما ورته وویل جاپانیان اصلاً هاوایي نه غواړي، دا محض اوازې دي. جاپانیان ښکلي کوتاه قده خلک دي او د رقص و شرابو شوقیان دي. جګړن وویل "لکه فرانسویان". رینالډي "موږ به د فرانسویانو ځخه، نیس، ساویا، کورسیکا او د ادریاتیک بحر ټول سواحل له خیره؛ ونیسو". جګړن "ایټالیا، به که خدای کول؛ بیرته خپل پخواني عظمت او شان و شوکت ته ستنه شي". ما ورته وویل "زما د ایټالیا پلازمینه، روم نه دی خوښ. ډېر ګرم او مچان پکښې ډېر وي. ستا روم خوښ دی؟" جګړن "هو. روم زما د خوښې ښار دی. په ام البلاد باندې یادیږي. د روملوس تی رودل له تیبر ځخه به مې هیڅکله له یاده ونه وزي". ما ورته وویل "څه دې وویل؟" جګړن "هیڅ نه. راځئ ټول روم ته ولاړ شو. راځئ همدا نن شپه روم ته ولاړ شو او بیا به هیڅکله نه راځو. روم ډېر ښکلی ښار دی". ما ورته وویل "د ملتونو مور او پلار". رینالډي وویل "روم خو مونث دی، له دې امله روم پلار کیدای نه شي، نو بیا پلار ځوک دی؟ روح القدس؟" جګړن رینالډي

[15] اتریش او جرمنی په نړیواله جګړه کې سره ملګري وه او د متحدینو پر ضد یې جګړه کول یعني امریکا، روسیه انګلستان .....

[16] په انګلیسي کې ترکیه په ۲معناو باندې راځي.۱ترکیه(هیواد)۲ ترکیه(مرغه، چې په پښتو کې ورته فیل مرغ)وایي. د دوی هدف هیواد وو.

ketabton.com - The Digital Library

مخاطب کړ "چتیات مه وایه". رینالډي ورته وویل "چتیات نه وایم. ما یوازي د معلوماتو د زیاتوالي له امله پوښتنه وکړل. ګرانه نشه دي کړم. چا نشه کړم؟" جګړن وویل" ما نشه کړې، ځکه له تا سره مینه لرم او ځکه چې امریکا هم په جګړه کي ورګډه شول". ما ورته وویل "هو". رینالډي وویل "ته خو سبا له خیره د دې ځای څخه ځې". ما ورته وویل "هو. له دې ښاره له خیره ځم، خو روم ته نه، بلکي وه میلان ته". جګړن وویل "وه میلان، کریستال پالاس، کووا، کامپاري بیفي، ګالریا دې ټولو ځایو ته ولاړ شه. ته ډېر بختور یې". ما ورته وویل "ګران ایټالیا هوټل ته هم ځم. هلته به زه له جورج څخه پیسې په پور واخلم". رینالډي وویل "سکالا ته هم ولاړ شه ". رینالډي ته مي وویل "هره شپه، به سکالا ته ځم". جګړن وویل "دومره پیسې نشته، چي هره شپه سکالا ته ولاړ شې".

دوی ته مې وویل"د هغه ځای ټکټونه ډېر ګران دي. زه به زما د نیکه له خوا رالیږل شوې، حواله له بانکه راوباسم". "څه شي راباسې؟" ما ورته وویل"حواله. نیکه به مي یا پیسې راکوي یا به زندان ته ځم. زما د حوالې کارونه ښاغلی کننګهم کوي. که ریښتیا درته ووایم، زه خپل ژوند د حوالو په وسیله کوم. ایا یو نیکه خپل هغه هیوادپال لمسی، چي د ایټالیا د بقا لپاره جنګیږي، بندي کولای شي؟" رینالډي وویل"ژوندی دي وي، امریکایي ګریبالډي!" ما ورغبرګه کړل "حواله دي ژوندۍ وي!" جګړن وویل "شورماشور بند دئ. څو ځلي یې غوښتنه راڅخه وکړل، چي ورو ورو خبرې وکړو. په هرصورت، ته ریښتیا هم سبا ځې؟" رینالډي یې په جواب کي وویل"زه درته وایم! دی امریکایي روغتون ته ځي. هغه هم ښکلو نرسانو ته!" جګړن وویل" هو، هو، زه خبر یم چي ته امریکایې روغتون ته ځې. که څوک غواړي چي خپله ږیره غټه کي پروا نه لري. ښاغلې ته ولي ږیره نه پریږدې؟" ما ورته وویل "ضد ګاز ماسک بیا نه شم اغوستلای". جګړن زه مخاطب کړم "ولي نه. هرڅه ورسره کیدای شي. یوځلي خو مي په ماسک کي قی هم وهلی". رینالډي وویل"په لوړ اواز خبرې مه کوه. موږ ټول پوهیږو چي ته یو وخت په جبهه کي وې. اوه، ته ډېر ښه کوچنی یې، اوه، که ته ولاړې، زه به څه کوم؟" جګړن وویل"نور نو، موږ ته رخصت راکړه، ځکه ورو ورو احساساتو ته ورداخلیږو. غوږ شه تا ته مي یو زېری راوړئ! ستا بریتانوی ملګرې. په یاد دي شول؟ هغه ستا انګلیسی ملګرې، چي ته به یې هر ماښام لیدو ته ورتلې. هغه هم میلان ته ځي. هغه له یوې بلي ملګرې سره یو ځای امریکایي روغتون ته ځي. تراوسه لا امریکایي نرسانې نه دي رارسیدلي. ما نن د دوی له مشر سره خبرې وکړې، په دغه جبهه کي د دوی د نرسانو شمېر زیات دی، ځکه یې نو یو شمېر هلته واستول. څنګه شو دا خبر دي خوښ شو؟ ډېر ښه که څنګه؟ ته له بریتانوی نجلی سره یوه ستر ښار ته ځې. هلته به ماحول ټوله

ketabton.com - The Digital Library

مینه ناکه وي. اخ، زه ولي نه زخمي کیدم؟" ما ورته وویل "کیدای شي ته هم زخمي شې." جګړن وویل "د تګ وخت دی. اجازه راکړه. ځېښناک مو وکړ، غالمغال مو وکړ او فریډریکو مو هم وځوراوه." ما ورته وویل "مه ځئ." جګړن "نه مونږ باید ولاړ شو. د خدای په امان، ښه بخت ولرې". دوی ته مي وویل "په مخه مو ښه. په مخه مو ښه. په مخه مو ښه". رینالډي ما ته وویل"په میلان کي ډېر و خت مه تېروه. بیرته ژر راشه." رینالډي له خپل عادت سره سم ښکل کړم "اوه، څنګه د لایسول بوی دي ځي. د خدای په امان. د خدای په امان". جګړن پر اوږه وټکولم. دوی د ګوتو پر سرونو رهي شول او له کوټې ووتل. ځانته مي پام شو، شخت نشه وم، خو ډیر ژر بیده شوم.

سبا سهار وختي د میلان په لور رهي شوو او اته څلوېښت ساعته وروسته ورسیدو. چنداني سفر نه وو. په مسترې کي اورګاډي ښه ډېر وخت تم شول. کوچنیان به راتلل او تر سوریانو به یې دننه راکتل. همالته مي یو کوچنی په یو بوتل کوګناک پسي ولیږه، خو هغه بیرته خالي لاس راستون شو، ویل یې یوازي ګراپا شته. د ګراپا د راوړو مي ورته وویل، کله چي بیرته راغلی، پاته پیسې مي وه هغه ته ورکړې. ځان او ګاونډی مي نشه کړ او بیا بیده شوم، تر وایسینزا پوري بیده وم. کله چي راپاڅیدم ستومانه غوندي وم. خو ډېر داسي کسان هم ول، چي حالت یې تر ما خراب وو. له خوب نه چي راپاڅیدم، له ډیري تندې څخه مي طاقت نه کیده. له پټلۍ سره ولاړ عسکر ته مي چي همدلته نژدې ګرځېده د اوبو راوړلو وویل. هغه ولاړ او شیبه وروسته له اوبو سره راستون شو. زما څنګته نفر جورجیتي، چي هغه هم نشه وو راپاڅید، اوبه مي ورکړې، خو ده د څینلو پر ځای پر ملا توی کړې او بیرته بیده شو. کوم عسکر چي اوبه یې راوړي وې زما څخه یې انعامي پیسې قبولی نه کړې او لا دا چي یو ښه اوبه نارنج یې هم راته راکړ. نارنج مي زبېښه، تلوف مي یې توف کول او هغه عسکر ته مي، چي له یوې باربرۍ ډبې سره پورته کښته کېده، کتل. شیبه وروسته اورګاډي وخوځیدل او بیا رهي شوو.

دیارلسم فصل

سبا سهار وختي میلان ته ورسیدو او په منډیې کي یې کښته کړو. وروسته د امریکایي روغتون په امبولانس کي روغتون ته ورغلم. په امبولانس کي په تذکیره کي پروت وم او نه پوهیدم چي د ښار له کومي برخې څخه تیریږو، خو کله چي له امبولانس څخه راکښته شوم، بازار غوندي یو ځای وو. همالته نژدې یوه ساقي خانه خلاصه وه، چي یوه نجلۍ یې په

ketabton.com - The Digital Library

جارو کولو بوخته وه. مامورين د واټو په ابپاشۍ اخته ول او د ګهيځ بوی ترې راته. تذکيره يې لاندې پر مځکه کښېښول، دننه ولاړل او له هاخوا له يوه چوکيدار سره چې خړ بريتونه، د چوکيدارۍ خولۍ يې پر سر او لستوڼي لرونکي کالي يې اغوستي ول، راغلل. تذکيره په لفټ کې نه ځايېدل، نو په مينځ کې يې مشوره وکړل چې ما له تذکيرې پورته کړي او په لفټ کې مې لوړ يوسي او که مې د زينو له لارې د تذکيرې سره، لوړ وخيژوي. د دوی خبرو ته مې غوږ وو، فيصله يې پر دې شول، چې ما به په لفټ کې پورته کوي.

ما ورته وويل "کرار، احتياط کوئ".

لفټ تنګ وو، پښه مې هم کات وه او بد درد يې کاوه.

ما ورته وويل"زما پښې سيده کړئ".

"نه شي کيدای ښاغلی بريدمنه. ځای تنګ دی". کوم سړي چې دغه جواب يې راکړ، هغه پر ماباندې لاسونه راچاپيره کړي ول او ما د ده پر غاړه باندې لاسونه نيولي وه. د ده ساه، چې پر ما به راتلل د سرو شرابو او هوږې بوی به ترې راته.

يوه بل وويل "ارام اوسه".

"د سپي بچيه، څوک نه دی ارام".

"وايم ارام اوسه". پښو ته ولاړ سړي دا خبره بيا تکرار کړل.

د لفټ دروازې، ته مې کتل چې بنده شول. خادم د څلورم پوړ بټن وواهه او روان شو. خادم انديښمن ښکارېده. او لفټ هم ورو ورو روان وو.

له هغه سړي څخه، مې چې د خولې يې د هوږې بوی تلی پوښتنه وکړل "درونډ يم؟"

ده وويل "نه". پر تندي يې خولې راايله وې او د ډيرې ستړيا له امله يې خرهارۍ کيده. لفټ همداسي لوړ ولاړ او بيا ودريد. هغه سړي چې زه يې له پښو نيولی وم دروازه خلاصه کړل او ووت. موږ هم وه برنډې ته ور ووتو. دلته مې ګڼې دروازې، چې ژړ دستګيرونه يې درلودل، وليدې. د دروازې زنګ مو وواهه، خو چا جواب رانه کړ. ګړی وروسته چوپړوال په زينو کې راپورته شو او راغلی.

تذکيره والاو پوښتنه ځيني وکړل "دوی چيرې دي؟"

ketabton.com - The Digital Library

چوپړوال "خبر نه يم، کيدای شي لاندي بيده وي".

"ورشه يو څوک راوله".

چوپړوال لمړی زنګ وواهه، دروازه پسي وروټکول. بيا يې دروازه خلاصه کړل او دننه ورننوت. دی له هاخوا له يوې عينکې بوډۍ سره راستون شو. وريښتان يې ايله او نيمه راځوړند وه. د نرسې کالي يې په تن وه.

نرسه "زه نه پوهيږم، زما ايټالوي نه ده زده".

ما ورته وويل "زه په انګليسي پوهيږم، دوی غواړي ما همدلته يو ځای پرېږدي".

"روغتون لا تراوسه د ناروغانو قبلولو لپاره نه دی اماده. د ناروغانو راتګ ته مو تراوسه هيڅ ترتيبات نه دي نيولي".

وريښتانو ته يي پاس اړخ ته ټک ورکړ او ما ته يې له نژدې راوکتل.

ما ورته وويل "اوس يو ځای وروښيه، چې ما هلته پرېباسي".

"ما ته ځای نه دی معلوم. تاسي بيخي نابېره راغلاست. زه تاسي ته دلته اجازه نه شم درکولای".

ما ورته وويل "هره کوټه چې وي". د چوپړوال په لور مي مخ وروګرځاوه او په ايټالوې کې مي ورته وويل "ورشه، يوه تشه کوټه ولټوه".

چوپړوال "کوټې ټولي تشي دي، تاسي لمړنی ناروغ ياست". خولی يې له سره ايسته کړل، په لاس کې يې ونيول او نرسې ته يې وکتل.

"د خدای لپاره اوس مي په يوه کوټه کې بستر کړئ". په لفټ کې مي پښه کات شوي وه، درد يې اوس راپورته شو. خادم پر دروازه ورننوت، په ده پسي د خړو وريښتانو لرونکې ميرمن ورغلل. چوپړوال په بېړه راستون شو "په ما پسي راځئ". له يوه اوږده دهلېز څخه له تيريدو وروسته يې وه يوې پنجره بندې کوټې ته چې نوې جوړه شوې وه، وردننه کړم. له پرتو فرنيچرو څخه داسي بوی راته لکه تازه چې جوړ شوي وي. په کوټه کې يو غټ کټ او يوه غټه هنداره لرونکې الماری پرته وه. زه يې پر کټ باندي څملولم.

ميرمنې وويل "روجاياني نه شم رااخيستلای، ټولي يې قلف کړي دي".

ketabton.com - The Digital Library

دې ته مې څه ونه ويل، چوپړوال ته مې وويل "زما په لاندني بټن لرونکي جيب کې پيسې شته راوايې باسه." چوپړوال پيسې راوايستې. دواړه تذکيره والا د کټ وه څنګته خولی په لاس ولاړ ول". دوی دواړو ته پنځه پنځه ليرې ورکړه. خپله هم پنځه ليرې واخله، اسناد مې په جيب کې دي، هغه نرسې ته ورکړه."

تذکيره والاو له سلامی وروسته مننه وکړل.

ما ورته وويل "په مخه مو ښه، ډيره زياته مننه." له بيا سلامی کولو سره ووتل.

نرسې ته مې وويل "اسناد مې هغه دي. زما حالت او د زړې درملنې په اړه ټول معلومات پکښې واضح شوي". دې اسناد راپورته کړل او د عينکو له شا څخه يې ورته وکتل. درې پيچلي کاغذان وو. ميرمنې وويل "زما په دې سر نه خلاصيږي. په دې څه وکړم؟ زما ايټالوې نه ده زده او بله خبره دا چې زه د ډاکټر د لارښوونې پرته هيڅ نه شم کولای". له دې ويلو سره په ژړا شول. په لاس کې نيولي اسناد يې خپل مخکني جيب کې کښېښوول. په ژړا کې يې پوښتنه را څخه وکړل. "ته امريکايي يې؟"

"هو. زما اسناد له کټ سره پر مېز باندې پرېږده". کوټه تياره او هوا يخه وه. په کټ کې له څملاستو سره مې هنداره ليدلای شوای خو هغه څه چې منعکسول يې هغه مې نه ليدل. چوپړوال له کټ سره په څنګ کې ولاړ وو، نرم او مهربان انسان ښکاريده.

ما ورته وويل "ته تلای شې." نرسې ته مې وويل "ته هم تلای شې. ستا نوم څه دی؟"

"مس واکر".

"مس واکر تاسې تلای شئ. زه بيدېږم".

په کوټه کې يوازې وم او هوا يخه وه. دغه ځای له روغتون سره چنداني شباهت نه لاره. توشکه ښه محکمه او پسته وه ښه په ارامه پکښې وغځيدم. پر له پسې مې يو څو ژورې ساه ګانې واخيستې او خوشاله وم، چې د پښې درد مې ورو ورو کمېږي. ګړی وروسته تږی شوم، د اوبو راغوښتو په نيت مې د کټ پر ژۍ باندې نښتی زنګ وواهه، خو څوک راښکاره نه شو. اوبه مې ونه څښلې همداسې تږی بيده شوم.

له راپاځيدو سره مې شاوخوا وکتل. له خلاصو کړکيو څخه لمر دننه کوټې ته راته. لويه الماری، تش تور دېوالونه او دوې چوکيانې مې ليدې. په خيرن بنداژ کې تړلې پښه مې شخه

ketabton.com - The Digital Library

ولاړه وه. احتیاط مي کاوه چې وه نه ښوري. تږی وم، بیا مي لاس د زنګ تر ښتنه ورساوه او زنګ مي وواهه. د دروازې د خلاصېدو ږغ مي واورېد، چي ورته ومي کتل یوه نرسه ولاړه وه. ځوانه او ښکلې ښکارېدل.

دې ته مي وویل "سهار په خیر".

"ستا یې هم سهار په خیر". دا یې وویل او د کټ په لور راتېره شول "تراوسه لا ډاکټر نه دی رارسېدلی. ډاکټر (لېک کومو) ته تللی. موږ د ناروغانو راتګ ته تمه نه درلودل. په هر صورت، په تا څه شوي؟"

" زه په لینګیو، پښو او پر سر باندي زخمي شوی یم".

"ستاسي نوم څه دی؟"

"هنري. فریدریکو هنري".

"اوس به تاسي ولمبول شئ. خو تر څو چي ډاکټر راځي موږ ستا په زخمو او پټیو باندي کوم څه نه شو کولای".

"مس بارکلي همدلته ده؟"

"نه، دلته په دې نامه څوک نشته".

"زه چي کله دلته راغلم یوې ښځې ژړل، هغه څوک وه؟"

نرسې وخندل "هغه مس واکر وه. د شپې نوکري وه، اوس بیده ده. تاسي بیخي نابېره راغلاست".

د خبرو په جریان کي مي د بنداژ پرته کالي وکښل. پاک او صاف شوم. ډېر خوشحاله شوم چي ولمبېدم. سر مي هم په بنداژ تړلی وو، خو یوازي یې هغه برخه راپرېولل چي لوڅه وه.

"چیري زخمي شوې؟"

"د پلاوا په شمال، ایسونزو کي".

"دا پلاوا بیا په کوم ښار کي ده؟"

ketabton.com - The Digital Library

"په شمالي ګوريزيا کي ".

پوه شوم چي يوځاى هم نه دى ورمعلوم.

"درد ډېر په تکليف کړې؟"

"نه. اوس ډېر نه".

ترماميتر يې په خوله کي راکښېښود.

ما ورته وويل "ايټالويان يې تر بازو لاندي ږدي".

"خبرې مه کوه".

ترماميتر يې چي راوکيښ، ورته وې کتل او بيا يې سر وخوځاوه.

ما ورته وويل "د بدن تودوخه مي څومره ده؟"

"ضرور نه ده، چي پوه شې".

"راته ووايه، زما د معلوماتو لپاره".

"عادي ده".

"تراوسه مي تبه نه ده شوې. پښې مي له زړو اوسپنو ډکې دي".

"مطلب دي څه دى؟"

"پښې مي د توغندۍ د ټوټو، له زړو ميخونو، پيچو او نورو شيانو څخه ډکي دي".

سر يې وښوراوه او مسکۍ شول.

"که دي په بدن کي يوه پرزه هم واي، التهاب يي کاوه چي ورسره تبه هم منځته راتلل".

ما ورته وويل "سمه ده. وبه ګورو چي څه شي ترې راوزي".

دا له کوټې ووتل او له سهارنۍ بوډۍ نرسې سره بيرته راستانه شول. په دواړو يي کټ منظم کړ البته ما ته يې کوم تکليف رانه کړ. دغه طريقه يې راته په زړه پوري ښکاره شول.

ketabton.com - The Digital Library

"ددې ځای مسول څوک دی؟"

"آغلې وان کمپن".

"دلته څومره نرسانې شته؟"

"یوازې موږ دوې".

"نور څوک نه راځي؟"

"ځیني پر لاره دي، رابه شي".

"څه وخت رارسیږي؟"

"خبره نه یم. ته اوس ناروغ یې، خو بیا هم یوه پلنده پوښتنې کوې".

ما ورته وویل "زه ناروغ نه یم. زخمي یم".

د دوی دنده پایته ورسیدل. پر یوه پسته روجایي باندې پرېوتم او بله پسته روجایي مي پرځان واچول. مس واکر ووتل او له هاخوا له یوه پایجامه لرونکي جانکټ سره راستنه شول. په ما یې واغوستل ورسره مي ځان ډیر نفیس او پټ احساس کړ.

ما ورته وویل "تاسي خو زما ډېره ښه پالنه کوی". نرسې چي نوم یې مس ګیج وو، په زوره وخندل. پوښتنه مي ترې وکړل "یو ګیلاس اوبه څښلای شم؟"

"ولې نه. شیبه وروسته به ناشته هم وکړې".

"زه ناشته نه کوم. که تکلیف نه وي کړکۍ خلاصې کړئ". د کړکۍ تر خلاصیدو وړاندي دننه په کوټه کي تیاره وه. خو د کړکۍ له خلاصیدو سره یوڅه روښنایي شول. د کړکۍ دباندي له برنډې ورهاخوا د کورونو کاشي شوي بامونه او دودکښان ښکاریدل. وه کاشي شوي بامونو ته مي وکتل، په اسمان کي مي سپینه وریځ ولیدل.

" تاسي د نورو نرسانو د راتګ په اړه معلومات لرئ؟"

"ولې؟ موږ ستا سمه پالنه نه کوو؟"

"نه زما هدف دا نه وو. تاسي ډیر ښه یاست".

ketabton.com - The Digital Library

"کموډ خو نه استعمالوې؟"

"امتحان يې ښه دی".

دوی له ما سره کموډ ته په ورختو کي مرسته وکړل، خو ګټه يې ونه کړل. شيبه وروسته بيرته پرېوتم او له خلاصو دروازو څخه مي وه برنډې ته کتل.

"ډاکټر به څه وخت راشي؟"

"هر وخت چي راورسېد. موږ هڅه کوو، چي لېک کومو ته ټيلفون وکړو".

"دلته بل ډاکټر نشته؟"

"دی د همدې روغتون يوازينی ډاکټر دی".

مس ګيج د اوبو يو منګی او يو ګيلاس له ځان سره راوړ. درې ګيلاسه اوبه مي وڅېښلې. دوی هم بيرته ولاړې. څو شيبې تر کړکۍ دباندي په منظره باندي بوخت وم، په همدې حالت کي د خوب يوه ايښمه راغله او بيده شوم. غرمه مي يو څه ډوډۍ وخوړل. ماپيښين وو، چي د روغتون مسؤله، ميس وان کمپن مي ليدو ته راغلل. زموږ دواړو يو له بل څخه ښه رانغلل. کمپن يوه کوتاه قده، پاکيزه او په عين حال کي يوه بدګمانه ميرمن وه، خو پر خپله دې دنده ډېره جوړه وه. له ما څخه يې ګڼې پوښتنې وکړې. د دې له خبرو او اوضاع څخه داسي راته معلومه شول، چي له ايټالويانو سره زما په يوځای کيدو خوښه نه شول.

له دې مي وپوښتل "له خوړو سره شراب څېښلای شم؟"

"د ډاکټر په اجازه کولای شې".

"يعني د ډاکټر تر راتلو پوري يې نه شم څېښلای؟"

"بلکل همداسي ده".

"تاسي پلان لری چي تر هغو منتظر شی، تر څو ډاکټر په خپله خوښه راشي؟"

"موږ په هغه پسي وه لېک کومو ته ټليفون کړی".

دا ولاړل او مس ګيج بيرته راستنه شول.

ketabton.com - The Digital Library

له هغه وروسته چي يو ماهرانه کار يې راته وکړ، له ما يې وپوښتل "له آغلې وان کمپن سره ولي دومره ړډ شوې؟"

"ما نه غوښتل چي داسي څه وکړم، خو دا ډېره مغروره وه".

"په هرصورت، هغې ويل چي تاسي بداخلاقه ياست".

"زه بداخلاقه نه يم. البته روغتون بېله ډاکټره څه معنی لري؟"

"هغه پر لار دی. په هغه پسي يې وه لېک کومو ته ټليفون کړی".

"هغه هلته څه کوې؟ لمبيږي؟"

"نه. هغه هلته کلينيک لري".

"يو بل ډاکټر ولي نه راولئ؟"

"چپ چپ. غلی اوسه. او هغه به ډېر ژر راستون شي".

په چوپړوال پسي مي يو نفر وليږه، کله چي راغلی په ايټالوي کي مي ورته وويل "يو بوتل بير، يو بوتل شراب او تازه اخبارونه راوړه". دی ولاړ او ګړی وروسته يې بوتلان په اخبارو کي پيچلي راوړل. په کوټه کي يې بوتلان له اخبارو راوايستل. چوپړوال ته مي وويل "کيلۍ دلته ما ته راکړه، شراب او بير تر کټ لاندي کښېږده". دوی له کوټې ووتل او زه په کوټه کي يوازي پاتې شوم. په کټ کي پروت وم، اخبارونه مي مخي ته ونيول او ګړی مي ولوستل. د جبهې اړوند خبرونه او د وژل شوو افسرانو نومونه مي ولوستل. بيا مي د بير په بوتل پسي لاس وروغځاوه، راپورته مي کړ، پر سينه مي کښېښود او په غوړپ غوړپ مي څيني څيښل. د بوتل يخې ښېښې زما پر سينه ارغړۍ ارغړۍ تغمې جوړې کړې. دباندي ورو ورو تياره کېدل. د کړکۍ له لارې مي د کورو د بامو له پاسه الوتونکو توتکيانو او شوپرکانو ته کتل او بير مي څيښل. مس ګېج کوټې ته راننوتل او په يوه ګيلاس کي يې اګ نوګ[17] رواړل. د دې له راتګ سره مي د بير بوتل تر کټ لاندي کښېښود.

راته ويې ويل "آغلې وان کمپن يو څه شري[18] هم درته راليږلي. ته بايد له هغې سره دغه ډول ړډ وه نه اوسې. هغه اوس سپين سرې ده. د په خوا په شان حوصله نه لري، بله دا چي

---

[17] اګ نوګ يو ډول خوږې شيدې دي، چي هګۍ يې هم ورسره ګډي کړي وي، په لويديځو ممالکو کي کارېږي
[18] يو ډول قوي اسپانوی مشروب دی

ketabton.com - The Digital Library

د روغتون دروند پېټی هم ورپه غاړه دی. مس واکر هم اوس دومره سپین سرې شوې، چې هیڅ کار نه شي کولای".

ما یې په جواب کې وویل"هغه ډیره ستره میرمن ده. زه یې ډیر منندوی یم".

"زه اوس بیرته ځم او ستا مابښامنۍ به درته راوړم".

ما ورته وویل "سمه ده، خو زه چنداني وږی نه یم".

دا ولاړل له هاخو له یوه پتنوس سره راغلل. پتنوس یې له کټ سره نژدې پر مېز باندي راته کښېښود. له دې څخه مي مننه وکړل او له خوړو څخه مي یو څو ګولې وخوړې. شیبه وروسته تیارې ښار په خپلو منګولو کي ونیو او د لټون څراغانو رڼاګانې له ورایه ښکاریدې. همدې رڼاګانو ته مي کتل او وروسته خوب وړی وم. ډیر درونډ خوب وړی وم، یوازې یو ځلې په خولو کي غرق او بیریدلی راپاڅیدم، خو هڅه مي وکړل چي خوبونه هېر کړم. سهار ښه وختي راپاڅیدم، د چرګانو اذانونه مي واورېدل او بیا تر رڼا کیدو پورې ویښ پاته شوم. خسته شوم او له رڼا کیدو سره یو ځلې بیا خوب وړی وم.

څوارلسم فصل

کله چي راپاڅیدم لمر کوته نیولې وه. فکر مي وکړ چي بیرته جبهې ته تللی یم. په کټ کي اوږد اوږد وغځېدم، پښې مي څړیکه وکړل، هغې ته چي مي وکتل په هماغه خیرن بنداژ کي لا تړلې وه، پوه شوم چي په روغتون کي یم. د زنګ په بټن پسي مي لاس وروغځاوه او زنګ مي وواهه. د زنګ اواز په دهلېز کي انګازه وکړل. ګړی وروسته مي د پلاستیکي چمپلانو اواز تر غوږو شو، مس ګېج وه. د لمر په روښنایې کي لږ څه عمر خوړلې او سیینه ښکاریدل.

ګیج "سهار په خیر. شپه په خیر شول؟"

"هو. مننه. سلمان مي په کار وو، کولای شې چي رایې ولې؟"

"زه دي لیدو ته راغلم، خو ته بیده وې. له تا سره مي دغه ومونډل. په کټ کي ورسره بیده وې".

ketabton.com - The Digital Library

د الماریٔ دروازه يي خلاصه کړل او د شرابو بوتل راوایست. هغه تقریبا تش وو. ”تر کټ لاندي بل بوتل هم پروت وو، هغه مي هم دلته ایښی دی. ما ته به دي ویلي وای، چي یو ګیلاس مي درته راوړی وای“.

“له بیرې مي تا ته نه شوای ویلای”.

“په ګډه به مو څیښلي وای”.

“ته ډېره مهربانه يې.”

ګیج “په یوازي سر څیښل يې تا ته ښه نه دي. په راتلونکي کي احتیاط کوه”.

“سمه”.

بیا يې وویل “ستاسي ملګرې، مس بارکلي راغلي ده”.

“ریښتیا؟!”

”هو، خو زما خوښه نه شول“.

“خوښه به دي شي، ډیره خوش طبعه ده”.

سر يې وښوراوه او وې ویل “زه يې پر ښه والي ډاډه یم. لږ پر دا یوه اړخ کرېدای شې؟ ډېر ښه. تر سهارنۍ پوري به تیار شې”. په یوه ټوټه ټوکر، صابون او تودو اوبو يې پریولم ”اوږې پورته کړه. ډېر ښه“.

“له ناشتې وړاندي سلمان راتلای شي؟”

“زه به چوپړوال پسي ولیږم”. ولاړل او شیبه وروسته راستنه شول ”په سلمان پسي مي سړی ولیږه“. دا يې وویل او په لاس کي نیولی ټوکر يې بیا په اوبو کي لاهو کړ.

چوپړوال له سلمان سره یوځای راستون شو. تقریباً پنځوس کلن ښکاریده. بریتونه يې پاس اړخ ته تاو کړي ول. د میس ګېج وظیفه نوره خلاصه شول او ووتل. سلمان مخ رالوند کړ، وروسته يې چاړه پسي راسمه کړل او ږیره يې راوخرول. سلمان تریو تندی او غلی سړی وو.

پوښتنه مي ځیني وکړل “حالات څنګه دي؟ کوم نوی خبر درسره شته؟”

ketabton.com - The Digital Library

“ده څه شي خبر؟”

“هر خبر چې وي. په ښار کې څه کیسې دي”.

په جواب کې یې وویل“حالات جګړه ایز دي. د دښمن غوبرونه هر ځای وي”.

پاس مې ده ته وکتل. بیا یې وویل “مهرباني وکړه سر دې مه سره ښوروه”. دی په خپل کار بوخت وو “معلومات نه شم درکولای”.

پوښتنه مې ځنې وکړل “په تا څه شوي؟”

“زه ایټالوی یم. له دښمن سره مې خبرې کول نه دي خوښ”.

دی مې خپل کار ته پرېښود. که دی لیونی وای، نو چې هر څومره ژر بې د چړې له تیغه وتلای ښه وو. یو ځلې مې هڅه وکړل، چې څیرې ته یې ښه په دقت وګورم.”احتیاط کوه، چاړه تیره ده”.

د کار له خلاصیدو سره مې یې مزد ورکړ. نیمه لیره مې هم د انعام په توګه ورکړل. سکې یې بیرته راواپس کړې.

“زه یې نه اخلم. که څه هم په جبهه کې نه یم، خو ایټالوی یم”.

“ځه ورک شه!”

ویې ویل “ستاسو په اجازه”. خپل سامانونه یې راټول کړل او له کوټې ووت. د تګ پر وخت یې پنځه واړه سکې له ما سره نژدې پر مېز کېښېښودې. د زنګ بټن مې کېښېکاږه. میس ګېج رانښوتل. “که زحمت نه وي، چوپړوال یو ځلي ما ته راولیږئ”.

“سمه ده”.

چوپړوال کوټې ته راننوت. کوښښ یې کاوه، چې خپله خندا پټه کړي.

“سلمان خو به لیونی نه وو؟”

“نه. ښاغلې، ستا او د ده تر مینځ سوءتفاهم راغلی وو، هغه فکر کاوه، چې ته اتریشی یې”.

ما وویل “اوه!”

ketabton.com - The Digital Library

د چوپړوال له واکه ووتل او په خندا شو "ها، ها، ها! سلمان بیخي ساده وو. که دي محض ښور خوړلی وای نو ـــ". خپله ګوته یې پر ستوني باندې راتېره کړل.

"ها، ها، ها". هڅه یې کول، چې خندا راکنټرول کړي "کله چې مې ورته وویل چې تاسي اتریشی نه یاست نو، ها، ها،ها".

په پسخند مې ده ته وویل "ها، ها، ها! که یې زما غاړه راپرې کړې واي، نو څومره به دي خندلي وای؟ ها، ها، ها".

"نه ښاغلي. نه. نه. له اتریشیانو څخه بیخي ډارېدلی وو. ها، ها، ها".

ده ته مې وویل "ها، ها، ها! له مخې مې ورک شه!"

ووت، خو په دهلېز کې یې اوس هم خندل. په دهلېز کې مې د یو چا د پښو کړپهار واورېد. سترګې مې دروازې ته سیخې کړې. کاترین بارکلې وه.

کټ ته ته راتېره شول.

کاترین "سلام". تازه، ځوانه او د پخوا په نسبت ښکلې ښکارېدل. فکر مې وکړ چې داسې ښکلا مې له وړاندې لیدلې نه وه.

"سلام". په محض لیدو پرې مین شوم. دننې حالاتو مې ټول متغایر شول. د دروازې لور ته یې وکتل، څوک نه وو. بیا د کټ پر څنډه کښېنستل، راخمه شول او ښکل یې کړم. دا هم ښکل شول، ما یې د زړه درزا محسوسول.

ورته ومې ویل "ګرانې. ښه وشول چې راغلې".

"راتګ مې هم له ستونزو خالي نه وو. البته دلته پاتېدل مې هم کیدای شي له ستونزو خالي نه وي".

"ته باید همدلته پاتې شې. ډېره ښه یې". په دې پسې مجنون وم. هیڅ یقین مې نه کاوه، چې زما په خوا کې دي ولاړه وي.

"نه، ته لا تراوسه ښه نه یې".

"زه ښه یم. راشه".

"نه، ته لاتراوسه روغ شوی نه یې".

ketabton.com - The Digital Library

“دا اوس ته څه وايې؟ زه رک روغ یم”.

“مینه راسره لرې؟”

“په ریښتیا مینه درسره لرم. زه درپسي مجنون وم”.

“ د زړه وه دربا ته وګوره”.

“زه د زړه په کیسه کي نه یم. زه درسره مینه لرم. په تا پسي لیونی وم”.

“ته ریښتیا مینه راسره لرې؟”

“خبرې مه کوه. کاترین مهرباني وکړه”.

“سمه ده، خو یوه شیبه”.

“سهي ده. د کوټې دروازه بنده کړه”.

“نه. داسي نه شي کیدای”.

“پرېږده یې. خواهش کوم”.

کاترین پر څنګ چوکۍ باندي راته کښېنستل. د دهلېز لور، ته دروازه خلاصه وه. وحشت هم له پخوا څخه کم شوی وو، زه هم اوس تر پخوا ښه شوی وم.

بیا یې پوښتنه راڅخه وکړل “ اوس دي زما پر مینه یقین راغلی؟”

“اوه، ولي نه. ته باید همدلته پاتې شې. دوی تا له ما نه ګردسره نه شي بېلولائ. زه ستا په مینه کي لیونی یم.”

“له احتیاطه باید کار واخلو، په تېره بیا زما و ستا تر مینځ راشه درشه باید پټه وي”.

“په شپه کي به سره وینو”.

“په هرصورت، باید محتاط واوسو. په تیره بیا د نورو خلکو په مخ کي”.

“سمه ده”.

“باید همداسي وي. ته ډیر ښه یې. ته له ما سره مینه لرې. همداسي نه ده؟”

ketabton.com - The Digital Library

"داسې څه بیا مه وایه، ته یې په معنې نه پوهیږې".

"زه به احتیاط کوم. نور نه غواړم چې یو څه وکړم. زه باید نوره ولاړه شم".

"بیرته بیا ژر راشه".

"هر وخت چې فارغه شوم، راځم".

"په مخه دې ښه".

"د خدای په امان ګرانه".

ووتل. خدای پوهیږي، ما نه غوښتل د مینې په جال کې یې ځان راګیر کړم. له هیڅ چا سره مې د مینې کولو هوډ نه وو. خو خدای پاک پوهیږي چې اخر د مینې په جال کې راکښېوتم او د میلان په یوه روغتون کې یوازې پر کټ غځېدلی پروت وم. او ډول ډول خیالات مې په دماغ کې اخوا دېخوا کیدل. او په اخره کې میس ګیج راننوتل.

ګیج "ډاکټر پر لار دی. له لېک کومو څخه یې ټیلفون راوکړ".

"څه وخت راځي؟"

"نن غرمه له خیره".

پنځلسم فصل

تر غرمې پورې کومه خاصه پېښه ونه شول. ډاکټر ډنګر، غلی او کوچنی سړی وو. د ده له خبرو څخه معلومېدل، چې له جګړې څخه تر پزې راغلی. څو اوسپنیزې ټوټې یې زما له ورنو څخه په ډیره نفیسه او خاصه بې میلې وه ایستلې. د زخم د تسکین لپاره یې یو ډول محلي درمل چې "سنو" یې بلل، کارول. له دې سره به عضله یخی شول او تر څو چې به یې په پروب، انبور او یا چاړه د یخي ناحیې تر پایه نه وه تللې، درد به یې نه کاوه. ناروغ ته بې هوښه شوې ناحیه ډېر ژر ورمعلومیدل. شیبه وروسته د ډاکټر نفیسه تګلاره پایته ورسیدل او ویې ویل د ایکسرې معاینه ښه ده. داسې ښکاریده، لکه له خپلو هڅو څخه چې راضي نه وي.

د اکسرې معاینه يې په اوسپیډل مګوري[19]راته وکړل. د اکسرې ډاکټر يو چالاک، پوه او په عین حال کي زړه راښکونکی وو. دا معاینه داسي کیدل، چي ناروغ به اوږې پورته کولي داسي چي د ماشین له لاري هغه غټ بهرني اجسام کوم چي د ده په بدن کي دي، ووینې. کوم عکسونه يې چي له ما نه اخیستي ول، وروسته يې راپسي رالیږل. ډاکټر راته وویل چي د ده په جیبي کتابچه کي زما خپل نوم، غونډ او ځیني خاطره يې جملې ولیکم. زما په بدن کي موجود بهرني اجسام يې پست، ناوړه او وحشي وبلل. اتریشیان بي غیرته. ما څو نفره اتریشیان ووژل؟ یو مي هم نه وو وژلی. خو د ده د خوشالۍ لپاره مي ورته وویل بیخي ډېر اتریشیان مي د مرګ غیږې ته ورواستول. له ما سره میس ګیج هم راغلې وه. ډاکټر لاسونه پرې راچاپیره کړل او وې ویل له (کلیوپاترا) څخه هم ښکلې ده. د دې په دې خبره سر خلاص شو ؟ کلیوپاترا د مصر پخوانۍ ملکه وه. ریښتیا هم دا ښکلې وه. شیبه وروسته په امبولانس کي وه وړوکي روغتون ته راستانه شوو او له ډېر پورته کښته کیدو وروسته یو ځلي بیا پر هماغه پخواني کټ و بستره وغځېدم. عکسونه يې د هماغي ورځي له غرمې وروسته راولیږل. ډاکټر له ما سره ژمنه کړې وه، چي عکسونه به غرمه رالیږي او خپله ژمنه يې پر ځای کړل. عکسونه په سرو پاکټو کي ول او کاترین بارکلي راښکاره کړل. موږ دواړو په ګډه عکسونه رڼا ته وکتل.

ویې ویل "دادي راسته ښه ده". بیا يې عکس په پاکټ بیرته کښېښود "دا دي چپه ښه ده".

"عکسونه هلته کښېږده او دلته راشه".

"نه. زه یوازي تا ته د عکسونو د ښوولو لپاره راغلم".

کاترین بهر ولاړل. زه پر خپل کټ پروت وم. له غرمې وروسته هوا ګرمه شول. په کټ کي له ډېرې پروتي څخه بیخي خسته شوی وم. چوپړوال مي راوغوښت او ورته ومي ویل چي بازار کي دي هر څومره اخبارونه لاس ته درغلل، ټول له ځان سره راوړه.

د ده له راستنېدا وړاندي درې ډاکټران راغلل. په دې ځای کي مي دې خبرې ته پام شو، چي کله یو ډاکټر په یوه قضیه کي پاتې راشي، نو له خپل سیال نه مشوره اخلي. یو ډاکټر چي د اپنډکس عملیات په سمه توګه نه شي کولای، هغه یو داسي ډاکټر درته توصیه کړي چي هغه ان د تانسلونو عملیات لا په سهي ډول نه شي اجراکولای. دغه درې ډاکټران همداسي ول.

---

[19] دا د ایټالیا په میلان ښار کي یو لرغونی او تاریخي روغتون دی، چي تراوسه فعالیت کوي

ketabton.com - The Digital Library

د روغتون ډاکټر پخپلو نفیسو لاسو ما ته اشاره وکړل او وې ویل "دغه دی، هغه ځوان."

قدبلنده او ږیره لرونکي ډاکټر وویل "تاسي څنګه یاست؟" دریم ډاکټر چي د اکسرې عکسونه یې په سره پاکټ کي رااخیستي ول، پر خپل ځای غلی ولاړ وو.

ږیره لرونکي ډاکټر وپوښتل "پټۍ ځیني ایسته کړي؟"

د روغتون ډاکټر وه میس ګیج ته وویل "هو. نرسي مهرباني وکړئ، د ده له پښي پټۍ ایسته کړئ". مس ګیج دا امر عملي کړ. خپلو پښو ته مي وکتل. په ساحوي روغتون کي داسي ښکاریدې لکه یو مړاوی شوی همبرګر. اوس یې پوست نازک شوی وو. د ځنګانه غوښه مي هم سره تللې او بي رنګه شوي وه، خو چرک یې نه وو کړی.

د روغتون ډاکټر وویل "ډېر پاک، افرین".

ږیره لرونکي ډاکټر وویل "ممم". دریم ډاکټر د روغتون د ډاکټر له شا څخه راوکتل.

ږیره لرونکي ډاکټر وویل "که زحمت نه وي، ځنګون ته یې حرکت ورکړئ".

"زه یې نه شم کولای".

ږیره لرونکي ډاکټر وپوښتل "مفصل یې نه ګورو؟" د ده پر لستوڼي باندي له درو ستورو سره یوه پټه هم وه، چي د تورنی نښه وه.

دروغتون ډاکټر وویل "ولي نه". دوو نفرو په بیړه تر پښه ونیولم او را کت یې کړل.

ما ورته وویل "درد کوي".

"نور هم. نور هم. ډاکټره، یو څه نور هم".

ما ورته وویل "بس یې ده. بس یې ده. تر همدې ځایه کتیږي".

تورن وویل "مفصل یې لږ څه بي ځایه شوی دی." سیخ ودرید "ډاکټر صاحب کولای شم چي عکسونه یو ځلي بیا وګورم؟" دریم ډاکټر له عکسو څخه یوه دانه وه ده ته ورکړ "نه د چپې پښي دا یې راکړه".

"همدا د چپې پښې عکس دی، ډاکټر صاحب".

ketabton.com - The Digital Library

"اوه، ريښتيا هم. ما له يوې بلې زاويې څخه ورته کتل". عکس يې بيرته راوسپاره. بل عکس يې هم تر څو شيبو پورې تر نظر لاندې نيولی وو. په رڼا کې يې وه يوه بهرنۍ جسم ته، چې ډېر واضح ښکاريده اشاره وکړل "ډاکټره، تاسې يې وينئ؟" عکس ته يې څو شيبې په نېغو سترګو وکتل.

رېړه لړونکي تورن وويل "زه يوه خبره په ډاګه ويلای شم، هغه دا چې د دې درملنه وخت ته اړتيا لري. کيدای شي درملنه يې درې يا هم شپږ مياشتې وخت په بر کې ونيسي".

"همداسې ده. مفصلي مايع بايد بيا له سره جوړه شي".

"بلې. وخت ته اړتيا شته. بله خبره دا ده، تر څو چې يو دننی ديوال جوړ نه شي زه وجداناً نه شم کولای، چې دغه ځنګون عمليات کړم".

"ډاکټر صاحب، ستا خبره منم".

پوښتنه مې ترې وکړل "شپږ مياشتې د څه لپاره؟"

"له دې وړاندې چې ځنګون دې، په محفوظ ډول خلاص کړو، اړينه ده چې دننی ديوال بيا ځلي خپل ځان ورغوي".

ما ورته وويل "دا خبره ما ته قابل قبول نه ده".

"ځوانه، پر تا خپل ځنګو ګران دی؟ ته غواړې ستا ځنګون ستا سره وي؟"

ما ورته وويل "يا".

"څه شي؟"

ورته ومې ويل "زما ځنګون پرې کړئ. بيا پلاستيکي پښه کاروم".

"هدف دې څه دی؟ پلاستيکي پښه؟"

د روغتون ډاکټر وويل "دی ټوکې کوي". ډېر په لطيف انداز سره يې پر اوږه باندې وټکولم "دی نه غواړي خپل ځنګون له لاسه ورکړي. دی ډېر زړور ځوان دی. ټاکل شوي، په جګړه کې د زړورتيا د ښوولو په خاطر د زړورتيا مډال هم ورکړي".

ketabton.com - The Digital Library

تورن وویل "مبارکي يې درته وایم". زما لاس يې راوښوراوه "زه یوازې د احتیاط له مخې تاسي ته د شپږو میاشتو د انتظار مشوره درکوم. له شپږو میاشتو وروسته به ستاسي عملیات کیږي. که تاسي کوم نظر ولری مهرباني وکړئ".

ما ورته وویل "ډیره زیاته مننه، ستاسو نظر ما ته قابل احترام دی".

تورن ډاکټر خپل لاسي ساعت ته وکتل، بیا يې وویل "موږ ځو له خیره. ښه بخت ولرې".

ما ورته وویل "له تاسو ټولو یوه نړۍ مننه". له دریم ډاکټر سره مي هم خدای په امانی وکړ. دوی درې واړه له کوټې نه ووتل.

وروږغ مي کړل "مس ګیج!" دا بیرته راستنه شول."یو ځلي خو د روغتون ډاکټر راغواړئ".

د روغتون ډاکټر ګړی وروسته کوټې ته راننوت. خولی په لاس له کټ سره نژدې راته ودرېد. ډاکټر "ستا زه په کار وم؟"

"هو. زه د عملیاتو لپاره شپږ میاشتې انتظار نه شم کولای. اوه، زما خدایه! ډاکتره ته خپله تراوسه شپږ میاشتې په کټ کي پرېوتی يې؟"

"ته به هروخت په کټ کي نه يې. له هر څه نه وړاندي لمرینه درملنه اړینه ده. له لمرینې درملنې وروسته لکړه هم کارولای شې".

"یعني تر شپږ میاشتني ځنډ وروسته به زما عملیات کیږي؟"

"همدا يې ښه لار ده. بله دا چي ستا په بدن کي موجود بهرني اجسام باید یو دیوال تشکیل کړي او له هغه وروسته د لیګامینټ جوړیدل هم اړین دي".

"زه به شپږ میاشتې په کټ کي پروت یم؟!"

"همدا يې تر ټولو خوندي او محفوظه طریقه ده".

"دا تورن څوک وو؟"

"هغه د میلان تر ټولو تکړه جراح دی".

"دی تورن دی، که څنګه؟"

"هو، البته دی یو تکړه جراح هم دی".

ketabton.com - The Digital Library

“زه نه غواړم چي پښه مي د يوه تورن له امله له لاسه ورکړم. که دی ريښتيا هم دومره تکړه وای، دی به اوس جګړن وای، زه پوهيږم چي تورن څه شي دی”.

“خو يوه خبره شته، د هغه پر لياقت سترګې نه شي پټيدای. زه خپله تر نورو جراحانو، چي پيژنم يې، د ده وه نظر ته تر جيح ورکوم”.

“ته يو بل جراح پيژنې؟”

“هو. که ستا خوښه وي، زه به شخصاً د ډاکټر (واليرا) نظر هم راواخلم”.

“تاسي له يو بل جراح سره په دې اړه اړيکه نه شی نيولای؟”

“سمه ده. زه به ډاکټر (والنتيني) راوغواړم”.

“دا بيا څوک دی؟”

“ډاکټر والنتيني په اوسپيډل مګوري روغتون کي کار کوي”.

“ډير ښه، مننه. ته پوهيږې ډاکټر صاحب، زه شپږ مياشتي انتظار نه شم کولای”.

“ته به هر وخت په روغتون کي نه يې. له هر څه وړاندي لمرينه درملنه اړينه ده. له هغه نه وروسته سپک تمرينات. او د ديوال له تشکيل سره به ستاسي عمليات هم اجرا شي”.

“په هر حال، شپږ مياشتي انتظار زما تر توان لوړه خبره ده”.

ډاکټر په لاس کي نيولي خولۍ باندي ګوتې راتېرې کړې او مسک شو ”جبهې ته د ستنېدو لپاره مو ډېره بېړه ده”.

“هو”.

“په تا وياړو. تاسي ډير دلاور ياست”. پر کټ باندي راخم شو او ښکل يې کړم ”زه به يو څوک په والنتيني پسي وليږم. تشويش او غصه مه کوه. حوصله کوه”.

ده ته مي وويل “يو ګيلاس څيښناک کوو؟”

“نه. مننه. ما تراوسه شراب نه دي څيښلي”.

“يوازي يو ګيلاس”. په خادم پسي مي زنګ وواهه، چي ګيلاسونه راوړي.

ketabton.com - The Digital Library

"نه مننه، ډاکټران ما ته منتظر دي".

ورته ومي ويل "په مخه دي ښه".

"د خدای په امان".

دوه ساعته وروسته ډاکټر والنټيني راغلی. خورا په بېړه کې وو. بريتونه يې شخ درولي ول. جګړن وو. په رنګ توربخون وو. خندان شخصيت وو.

ډاکټر والنټيني وپوښتلم "څنګه ټپي شوې؟ عکسونه راکړه. هو، هو. همدا دې. د سيرلي په څېر روغ رمټ يې. دغه ښکلې نجلۍ څوک ده؟ ستا انډيواله؟ ما خو همداسې فکر کاوه. بيخي بې ځايه او ناوړه جګړه نه ده؟ دا ځای دي څنګه دی؟ ته ډېر ښه هلک يې. زه به دي تر پښوا لا سم کړم. دغه ځای دي درد کوي؟ هو، خامخا به درد کوي. د دې ډاکټرانو څنګه زړه کېده چې تا ژوبل کړي. ډاکټران دي د کوم درد دوا شول؟ دغه نجلۍ په ايټالوې ګړېدای شي؟ بايد زده يې کړي. ډېره ښکلې نجلۍ ده. زه به ايټالوي وروښيم. زه راځم په دغه روغتون کې ځان بستروم. نه، خو ستا د لنګول کارونه مفت درته اجرا کوم. دا په پوهيږې؟ دا به له تا څخه يو ښه هلک جوړ کړي. خاص د دې په څېر. بيخي سم. څه يوه مينه ناکه نجلۍ! له دې څخه وپوښته چې له ما سره ماښامنۍ خورې. نه. زه نه غواړم چې دا له تا څخه بوزم. مننه. ډېره زياته مننه، اغلې. بس همدومره وه".

پراوړه يې وټکولم "مننه. ما همدومره غوښتل چې پوه شم، پټۍ ته اړتيا نشته".

ده ته مي وويل "ډاکټر صاحب، څښاک ته دي زړه نه کيږي؟"

"څښاک؟ ولې نه. په لسګونه ځلې. چيرې دي؟"

"په الماری کې. مس بارکلې به بوتل راواخلي".

"اوه، ډېر اعلی، ستا د روغتيا لپاره. ډېره ښکلې نجلۍ ده. زه به تر دې ښه کوګناک در ته راوړم". پر خپلو بريتونو يې لاس راتېر کړ.

"عمليات کله کيږي؟"

"سبا سهار له خيره. له عملياتو څخه مخکې بايد ستا معده تشه وي. بايد پاک هم يې. زه به کښته له زړې ښځې سره ووينم او ستا په اړه به ځيني لارښوونې هم ورته وکړم. تر سبا د خدای په امان. زه به تر دې ښه کوګناک درته راوړم. ته دلته ډېر ښه يې. تر سبا د خدای په

ketabton.com - The Digital Library

امان. ښه خوب وکړه، ځکه زه وختي له خېره ځان رارسوم". په دراوزه کې یې لاس راته وښوراوه. بریتونه یې سیده پاس خوا ته شخ درولي ول. پر څېره یې اوس هم مسکا خپره وه. پر لستوڼي یې یوه خانه وه، په هغه کی بیا یو ستوری وو چي د ده پر جګړنی رتبه یې دلالت کاوه.

شپاړسم فصل

په هغه شپه د هغې دروازې له لارې چي برنډې ته ورخلاصېدل، یو شوپرک کوټې ته دننه راغلی او الوتنې یې شروع کړې. د همدې دروازې څخه مو د ښار پر بامونو د شپې د تیارې سیل کاوه. په کوټه کي تاریکه وه، یوازې د ښار له رڼاګانو څخه لږ لږ رڼا دننه کوټې راتلل. شوپرک دننه په کوټه کي له کومي بیرې پرته، د دباندې په څېر خپل ښکار کاوه. زه په کټ کي پروت وم او ده ته مي کتل، خو فکر نه کوم چي ده دي موږ لیدلي وو، ځکه موږ بیخي ساکن پراته وو. شوپرک چي له کوټې ووت پر آسمان باندې مي د لټون څراغانو رڼاګاني ولیدې، ګړی وروسته روښنایې ورکه شول او بیا تیاره شول. بهر نری شمال چلیده، پر څنګلوري بام باندې د هوایي مدافع پرسونل یو له بل سره خبرې کولې. موږ یې خبرې لږ لږ اورېدې. هوا یخه وه، دوی خپلې برساتی پر ځان ټینګې راتاو کړي وې. په شپه کي د یو چا د راتګ بیره په زړه کي راسره وه، خو کاترین ډاډ راکړی وو، چي ټول بیده دي. یو ځلي ماښام چي کله راپاڅیدم، دا مي ونه لیدل، البته په دهلېز کي مي د دې د پښو کړپهاری واورېد چي راروانه وه. له راتلو سره یې دروازه خلاصه کړل او ویې ویل چي څوک نه شته. ټول بیده دي. کاترین د آغلې وان کمپن وه کوټې ته هم غوږ نیولي وو، د هغې خرهاری یې هم اوریدلی وو. له ځان سره یې میوه هم راوړې وه، هغه مو په ګډه وخوړل. ترږي هم وو، نو ورموت مو راواخیستل. په عین حال کي کاترین دا یادونه هم راته وکړل، چي سهار ته مي معده باید تشه وي، ځکه سهار زما عملیات کېدل. تر رڼا کیدو وړاندي خوب راباندي غالب شو. څنګه چي راپاڅېدم، کاترین مي ونه لیدل. خو وروسته چي بیا کله راستنه شول، له وړاندي تازه او ښکلې ښکاریدل. ترمامیټر یې په خوله کي راکښېښود. لمر هم ورو، ورو په راپورته کیدو وو، نری وږم چلیده او په دې سهار وختي کي له څنګلورې بام څخه د توپچیانو د قهوې بویان راتلل.

کاترین "زړه می غواړي چي د قدم وهلو لپاره دباندي ووزو، که مو یوه ویلچیر ومونډل زه به ټیله درکړم".

ketabton.com - The Digital Library

ما ورته وویل "زه به په چوکۍ کي څنګه سپور شم؟"

"یوه لاره به ورته وسنجوو".

"دباندي به پارک ته ووزو. همالته به ناشته هم وکړو". له خلاصي دروازې څخه مي دهلېز ته وکتل.

کاترین "تر ټولو اړین کار اوس زما لپاره دادی، چي تا ستا ملګري والنټیني ته اماده کړم".

ما ورته وویل "زما کوپړۍ راته وایي، چي دی تکړه ډاکټر دی".

"هومره چي ستا خوښ دی، زما نه دی خوښ. خو کیدای شي ښه ډاکټر وي".

"مهرباني وکړئ دلته راشئ".

"نه، ښه شپه نه وه؟"

"نن به بیا د شپې نوکري نه یې؟"

"کیدای شي یم، خو فکر نه کوم چي دلته دي زما راتګ ته اړتیا وي".

"زه تا ته اړتیا لرم".

"نه کومه اړتیا نشته. ته تراوسه عملیات شوی نه یې او بله دا چي ته تراوسه په دې نه یې خبر چي څه به پېښ شي؟"

"په لنډو کي به دي سر درخلاص کړم، زه به تر عملیاتو وروسته بشپړ روغ شم".

"نه، ته به بیا ناروغ شې او بیا به نو زه هیڅ نه شم کولای".

"بیا به د بیا سره ګورو، ته اوس دلته راشه".

"نه. زه باید اوس چارټ بشپړ کړم او تا د عملیاتو لپاره تیار کړم".

"که راستنه نه شوې، نو دا به په دې معني وي، چي ته له ما سره مینه نه لرې".

ښکل یې کړم "ته ډېر بي عقل هلک یې، ستا د بدن تودوخه تل عادي وي. ډېر ښه حرارت لرې."

ما ورته وویل "ته ډېره ښکلې یې".

ketabton.com - The Digital Library

“اوه، نه. ستا د بدن حرارت په ډېره ښه اندازه دی او زه په دې ویاړم”.

“کیدای شي، همدا بدني حرارت ارثي شي”.

“کیدای شي، زموږ د کوچنیانو د بدن حرارت ډېر لوړ وي”.

“والنټیني ته باید کوم تیاری ونیول شي؟”

“کار لږ دی، خو اسان هم نه دی”.

“پر تا مي دا تکلیف نه پېرزو کیږي”.

“داسي مه وایه. زه نه غواړم چي یو بل څوک تا ته ان لاس لا هم دروړي. زه ډېره بدمغزه یم. که چیرې دوی داسي وکړي زه به ډېره په قهر شم”.

“فرګوسن هم؟”

“په خاص ډول فرګوسن، ګیج او هغه بله، څه نومیږې؟”

“واکر؟”

“هو، هماغه. اوس په روغتون کي د نرسانو شمېر زیات دی، که نور ناروغان رانه شي، شونتیا شته؛ چي ما له دې ځایه یو بل ځای ته تبدیله کړي. في الحال دلته څلور نرسانې شته”.

“کیدای شي ناروغان راشي. او بله خبره دا، چي د دومره ستر روغتون لپاره خو ګڼې نرسانې په کار دي”.

“امید لرم، چي ناروغان به راشي. په هرصورت، که یې زه له دغه ځای څخه ولیږلم نو؟ که نور ناروغان رانه شي، د دې شونیتا شته، چي ما واستوي”.

“که خبره وه دي ځایته ورسیدل، بیا خو نو یوځای ځو”.

“بي عقلي مه کوه. ته تراوسه د تګ نه یې. خو ګرانه ته ژر جوړ شه، بیا به له خیره یوځای ولاړ شو”.

“ له هغه وروسته به څه کیږي؟”

“کیدای شي، جګړه ختمه شي. جګړه خو به نو هم تل تر تله نه وي”.

ketabton.com - The Digital Library

ما ورته وویل "زه به ژر له خیره روغ شم. والنیتیني مي علاج راکوي".

"ستا درملنه به ولي نه کوي، دا دومره لوی بریتونه یې د څه لپاره پرې ایښي. او مهمه خبره ګرانه، کله چي دي عملیاتوي، زما و ستا پرته د یوه بل څه په اړه فکر وکړه، ځکه کله چي څوک بیهوښه شي بیا اپلتی ځیني ویل کیږي".

"نو بیا باید د څه شي په اړه فکر وکړم؟"

"له موږ څخه پرته بل د هرڅه په اړه. د خپلو ملګرو په اړه. ان د یوې ملګرې په اړه دي هم".

ما ورته وویل "نه".

"نو بیا دعاوې کوه. دعاوې به ډیره فایده درته وکړي".

"شاید هیڅ خبرې ونه کړم".

"ډیر ښه، ډیری خلګ خبرې نه کوي".

"نو سمه ده، له خیره زه به له خبرو سره خدای په امانی وکړم".

"ګرانه، ځان ستاینه مه کوه. لطفاً ځان ستاینه مه کوه. ته دومره ښه یې، چي ځان ستاینې ته هیڅ اړتیا نه لرې".

"زه به یوه کلمه خبره هم ونه کړم".

"بیا ځان ستاینه! ما درته وویل، چي ځان ستاینې ته هیڅ اړتیا نه لرې. کله چي دوی تا ته د ژورې ساه اخیستو امر وکړي، ته سمدستي په دعاوو، بیتونو او یا هم په یو بل څه باندي پیل وکړه. بیا به نه کومه ستونزه وي، نه سرخوږی او زه به په تا ویاړم. په هرصورت زه په تا په هر حالت کي ویاړم. ستا د بدن حرارت ډیر ښه دی. او ستا خوب هم د هغه ماشوم په څېر دی، چي د بیدیدو پر مهال بالښت په غیږ کي نیسي، بیدیږي او په فکرو کي وي. ستا په فکرو کي زه یم که یوه بله نجلۍ؟ که یوه ښکلې ایټالوی نجلۍ؟"

"زما په فکرو کي ته یې."

"هو، البته زه یم. اوه، مینه درسره لرم، او والنتیني به د ښې علاج هم درته وکړي. او زه په دې هم خوشحاله یم، چي ستا عملیات به ونه وینم".

ketabton.com - The Digital Library

“او ته به نن بیا د شپې نوکري يې”.

“هو، خو ته تشویش مه کوه”.

“ته تم شه او ورته ګوره”.

“ ګوره ګرانه، ته اوس بشپړ پاک او صاف شوې. اوس داراته ووايه، له ما پرته دي بل له چا سره مینه کړې؟”

“ما تراوسه له هیڅ چا سره مینه نه ده کړې”.

“ان له ما سره هم؟”

“زما مینه، ته يې”.

“ریښتیا ووایه، بل دي له چا سره مینه کړې؟”

“له تا پرته مي له بل چا سره مینه نه ده کړې”.

“له څو نفرو سره.... هغه څه شي ورته واياست؟...پاتې شوي يې؟”

“له هیڅ چا سره”.

“ته ما ته درواغ وایې”.

“همدا ریښتیا دي”.

“سمه ده، ته خپلو درواغو ته ادامه ورکړه. زما همداسې خوښه ده. په هرصورت دارته ووایه، هغوی ښکلې وې؟”

“تر اوسه له هیڅ چاسره نه يم پاتې شوی”.

“ښه سمه ده. داراته ووایه چې هغوی ډیر دلچسپې وي؟”

“زما نه په دې شیانو سر خلاصیږي او نه پرې پوهیږم”.

“ته یوازي زما ملکیت يې او دا د لمر په څیر یو ښکاره حقیقت دی. وایم، ته زما يې. که تا له دې وړاندي له یو بل چا سره مینه کول، زه يې په کیسه کي نه یم. زه له هغو څخه نه ډاریږم،

ketabton.com - The Digital Library

خو د هغوی په اړه ما ته کوم څه مه وایه. کله چي یو نارینه له یوې ښځې سره پاتې شي، د پیسو خبره څه ډول سره خلاصوي؟"

"زه نو، څه په خبر یم."

"یا. ته پوهېږې. هغه نجلۍ ورته وايي چي زه مینه درسره لرم؟ راته ووایه، زه غواړم چي پوه شم".

"هو، په هغه صورت کي که ځیني وغوښتل شې."

"ایا دی ورته وايي چي مینه درسره لرم؟ راته ووایه. دا ډیره مهم خبره ده."

"هو، که سړی وغواړي، بیا ورته وايي".

"نارینه ورته وايي، چي مینه درسره لرم؟ خامخا راته ووایه."

"که یې زړه وغوښت، خود یې ورته وايي".

"تا خو به تراوسه چا ته نه وي ویلي؟ ریښتیا ووایه".

" نه".

"ته ما ته ریښتیا نه وایې. ریښتیا راته ووایه".

درواغ مي ورته وویل "زما خبره ومنه."

کاترین وویل "زه پوهیدم، زه پوهیدم چي تا چا ته نه دي ویلي. مینه درسره لرم".

بهر د بامو له پاسه او د کلیسا پر منارو باندي لمر ښکارېده. اوس لاندي باندي پاک وم او ډاکټر ته منتظر وم.

کاترین "ښه نو خبره داسې ده؟ دا ښځه د نارینه په اشاره نڅېږي".

"نه. هر وخت بیا داسي نه وي".

"خو زه به تل همدا وایم. زه به ستا په خوښه خبرې کوم ستا په خوښه به کارونه کوم، بیا به ته هیڅکله د بلي ښځې غوښتونکی نه یې، که څنګه؟" په خوښۍ سره یې راته وکتل "زما کړني او ګفتار به تول ستا په خوښه وي. هغه مهال به نو بیا زه ستا د زړه په ګټلو بریالۍ شم، که څنګه؟"

ketabton.com - The Digital Library

“هو، ته به بريالی شې”.

دې راته وويل “اوس ستا لپاره څه کولای شم؟”

“دلته راشه”.

“ورته وګوره، زه هر هغه څه کوم چې ته وايې”.

“ته ډېره ښه يې”.

“زه بيريږم چی لا تراوسه به ښه نه يم”.

“نه. ته ډېره ښه يې”.

“ستا خوښه زما خوښه ده. په موږ کې زه او ته نشته. يوازې هغه څه چې ته يې غواړې”.

“ زما مينه يې”.

“ زه ښه يم. همداسې نه ده؟ ته خو به اوس د بلې ميرمنې هيله نه لرې. که څنګه؟”

“نه”.

“ اوس دې وليدل؟ زه ښه يم. هر څه چې ته وايې کوم يې”.

اولسم فصل

له عملياتو څخه وروسته، چې کله راپاڅيدم بې حاله نه وم. څوک نه بې حاله کيږي. يوازې خفه کيږي. دا خفه کېدل له مرګ سره توپير لري. دغه خفه کېدل او بېهوښه کېدل يوازې يوه کيمياوي عمليه ده، کله چې څوک بېهوښه شي، په هيڅ شي يې سر نه خلاصيږي. داسې وي لکه مست او نشه. د کټ په اخره کې پر پرتو د ريګو پر بوجيو مې سترګې ولګيدې، چې له ديوال څخه پر راوتلو پايپونو باندې يې ايښې وې. شيبه وروسته مس ګيج راغلل او زما د صحت په اړه يې پوښتنه راڅخه وکړل ”څنګه يې؟”

“ښه يم، شکر”.

“د ځنګانه عمليات دې بيخي خوندور وه”.

"عملیاتو څومره وخت ونیو؟"

"دوه نیم ساعته".

"ما خو به اپلتې نه یې ویلي؟"

"نه یوه خبره دي هم ونه کړل او اوس هم خبرې مه کوه. غلی اوسه".

وضعیت مي چنداني ښه نه وو. کاترین سهي وه. خو ما ته دا مهمه نه وه، چي څوک د شپې نوکري دی.

روغتون ته یې درې نور ناروغان هم راوستل. یو وچ کلک هلک، چي ملاریا او د جورجیا وو، د سره صلیب لخوا دلته راوستل شو. یو بل بیا ډنګری هلک وو، چي د نیویارک څخه یې راوستی وو، ښه هلک وو. دی هم ملاریا او هم ژړی وو او یو بل ښکلی هلک راسره وو. ده هڅه کول، چي له یوې تیرې مرمۍ څخه یو فیوز راوکاږي او د یادګار په ډول یې له ځان سره یوسي. دا یوه تیره ټوټه وه په سر کي یې یوه خولۍ درلودل چي اتریشیانو به په غرو کي تری کار اخیست. پر مځکې د راایله کیدو سره جوخت به چاودیدل.

کاترین په لږ وخت کي د ټولو نرسانو په زړو کي ځای ونیو. لامل یې دا وو چي دې به بېله کوم محدودیت څخه شپنۍ دنده یا هم نوکریوالې کول. کاترین به ډیری وختونه په ملاریا د اخته ناروغانو سره وه. هغه هلک چي د خولۍ د خلاصولو په هڅه کي وو زموږ ملګری وو. په شپه کي به یې یوازي هغه وخت زنګ واهه چي ډیر به ضرور شو. د کار په جریان کي به موږ سره یو ځای وو. کاترین له ما سره او ما له کاترین سره بېحده مینه لرل. ډیری وختونه به د ورځې په جریان کي بیده وم، خو که به ویښ وم، نو به مو د فرګوسن په لاس یو بل ته لیکونه لیږل. هغه ښه نجلۍ وه. هیڅکله د دې په اړه په شي خبر نه شوو، ماسیوا له دي چي یو ورور یې په ۵۲واحد کي او بل یې هم په عراق کي دنده لري. پر دې کاترین ډیره ګرانه وه.

یو ځلي مي ورته وویل "فرګي، زموږ واده ته راځې؟"

"ستاسي واده به هیڅکله ونه شي".

"نه. زموږ واده به خامخا کیږي".

"نه. زه خو داسي فکر نه کوم".

ketabton.com - The Digital Library

“ولي يې نه کوو؟”

“وړاندي تر دې، چي يو له بل سره واده وکړئ، ستاسي تر منځ به ټکر رامنځته شي”.

“زموږ ترمنځ به هيڅ ټکر رامنځته نه شي”.

“تر اوسه خو لا وخت شته”.

“نه، هيڅ ټکر به رامنځته نه شي”.

“نو بيا به مړ شې. ټکر يا مرګ. او دا هغه کار دی چي خلک يې کوي. واده نه کوي”.

لاس مي يې لاس ته ورنژدې کړ. وې ويل ”لاس مه راوړه، زه نه ژاړم. کيداى شي چي ستاسي دوو کار جوړ شي، خو ګوره کاترين په ستونزو کي ونه غورځوې. که دي دا په کوم مصيبت يا هم ستونزو سره مخ کړل، بيا دي نو خير نشته”.

“زه به يې هيڅکله په ساړه باد لا ونه وهم”.

“سمه ده. وړاندي به ګورو. هيله لرم، چي کومه ستونزه به نه رامنځته کيږي. ته ښه ژوند لرې”.

“موږ په ګډه ښه ژوند لرو”.

“نو بيا يو له بل سره جګړې مه کوئ او دا په مصيبت کي مه غورځوه”.

“سمه ده”.

”په همدې هيله يم. زه نه غواړم چي دا د دې جګړې له جګړه مارو سره وه اوسي”.

“فرګي، ته ډيره ښه يې”.

“نه، نه يم. زما چاپلوسې نه خوښيږي. پښه دي اوس څنګه ده؟”

“ښه ده”.

“سر دي څنګه دی؟” پر تندي يې ګوتې راتېرې کړې. سر مي داسي وو لکه پښه چي بيده وي، ورته ومي ويل ”سر مي نه په تکليفوي”.

ketabton.com - The Digital Library

"هغه ضربه چي تا پر سر خوړلې وه شوني وه، چي ستا اعصابو ته يې سخته صدمه رسولې وای. تا نه په تکليفوي؟"

"نه".

"ځوانه، ته ډير نېکمرغه يې، ليک دي ليکلی؟ زه کښته ځم".

ورته ومي ويل "واخله، دغه دی".

"کاترين ته ووايه، چي تر يو وخته له نوکرېوالی څخه لاس واخلي. د ډېرو کارو له لاسه بيخي ستړې وي".

"سمه ده، زه به ورته ووايم".

"زه خپله غواړم، چي د شپې نوکريوالي وکړم، خو دا مي نه پرېږدي. هغه نورې نرسانې د دې په دغه کار خورا خوشاله دي. ته کيدای شي دې ته لږ شان استراحت ورکړې".

دې ته مي وويل "سمه ده".

فرگوسن "آغلې وان کمپن ستا په اړه ويل، چي دی هر وخت څاښتي خوب کوي".

"څه پروا لري، بيا دي ووايي".

"که ته يو څو شپې هغې ته د هوسايي ووايې، ډېر به ښه وي".

"زه خپله غواړم، دا ارام وکړي".

"زما خو ستا په خبره باور نه کيږي، بيا هم که دي دا کار وکړ زه به ډيره درڅخه خوشحاله شم".

"له خيره همداسي به وشي".

"باور مي نه کيږي". ليکونه يې له ځان سره واخيستل او بهر ولاړه. زنګ مي وواهه شيبه وروسته مس ګيج دننه راغلل "څه خبره ده؟"

ketabton.com - The Digital Library

“ما ویل یو څه خبرې به سره وکړو. آ ښه که آغلې بارکلي د یوڅه وخت لپاره شپنۍ نوکریوالي پرېږدي نو څه به وشي؟ د ډېري نوکریوالۍ له لاسه بیخي سترې وي. علت یې څه دی، چي تر ډیره ویښه پاتیږي؟”

مس ګیج لمړی ما ته وکتل او بیا یې وویل ”ته زما ملګری یې. د دغه ډول خبرو اړتیا نه لرې”.

“هدف دي څه دی؟”

“ځان مه اچوه. همدا خبره دي ما ته کول؟”

“ورموت څیښې؟”

“سمه ده. خو له هغه وروسته باید ولاړه شم”. له الماری څخه یې بوتل راواخیست او له ګیلاس سره یوځای راغلل.

ما ورته وویل “ګیلاس ته واخله. زه یې په بوتل کي څیښم”.

مس ګیج “ستا د صحت په خاطر”.

“آغلې وان کمپن زما د څاښتي خوب په اړه څه ویلي ول؟”

“یوازې یې یوه یادونه وکړل. دا تا یو خاص مریض ګڼې”.

“مخ دي یې پرته شي”.

مس ګیج ” کمپن بده ښځه نه ده. له یوې خوا زړه او د دماغ له خوا پاته او بل له تا یې له لمړي سر څخه ښه نه راتلل”.

“زه یې په کیسه کي نه یم”.

“په هرصورت، زما خوښه ده. زه دي ملګرې یم او دا خبره په ذهن کي کښېنوه”.

“ته ډیره ښه یې”.

“مننه. زه پوهیږم، ستا په نظر ښه څوک دی؟ خو زه دي ملګرې یم. پښه دې څنګه ده؟”

ketabton.com - The Digital Library

“ښه ده”.

“زه به یو څه یخي اوبه راوړم، پرې توی یې کړه. لاندي به خامخا کا کوي. دباندي هوا ګرمه ده”.

“ته ډېره ښه یې”.

“زه به دغه دریګو بوجی سره سمي کړم”. پر کټ راخم شول ”زه دي ملګرې یم”.

“خبر یم”.

“نه، ته نه یې خبر، خو یوه ورځ به خامخا خبر شې”.

کاترین د درو شپو لپاره له شپنی دندې څخه رخصت شول. خو له درې ورځنی رخصتی وروسته بیرته راغلل. زموږ بیا ځلي لیدل داسي ول، لکه دوه د ډیر وخت مسافر چي تر ښه ډېر بېلوالي وروسته بیا سره ویني.

اتلسم فصل

په دوبي کي مو ښه ساعت تېر شو. کله چي د دباندي تګ جوګه شوم، یوه ورځ په بګی کي پارک ته ولاړو. د هماغې بګی تصویر مي تراوسه په ذهن کي شته. آس ځوړند سر ورو ورو روان وو. د بګی په مخکني سیټ کي ګاډیوان، چي تازه پالش شوې خولی یې پر سر وه، ناست وو. زه او کاترین څنګ پر څنګ د شا په سیټ کي ناست وو او په یوه بله خیالې نړی کي ګرځېدو. وروسته چي بیا کله پر لکړو د تګ شوم، ماښام ماښام به وه (بیفي) یا هم(ګران ایټالیا) ته د ماښامنی خوړلو لپاره تلو او د هوټل په برنډه کي، په آزاده فضا کي به پر یوه مېز چاپېره ناست وو. د هوټل چوپړوالان به د خپلو مېلمنو په پالنه اخته ول. بل اړخ ته بیا نوي میلمانه راتلل او زړو میلمنو به ځای خالي کاوه. د مېزو له پاسه روښانه شمعې پرتې وي او د مېز پر سر به یې سایه اچولې وه. څو ورځې وروسته مو پرېکړه وکړه، چي زموږ لپاره(ګران ایټالیا) هوټل وړ دی. د دې هوټل د خادمانو مشر، جورج به موږ ته وختي لا یو مېز راخوندي کړی وو. دی ښه ځوان وو. ده ته به مو وویل، څه چي ستا زړه وي، هغه د ماښامنی لپاره راوړه او خپله به مو په دې تیاره ماښام کي په برنډه کي ګرځېدونکو خلکو او یو بل ته کتل. له یخي څخه د ډک سطل په مینځ کي، به سپین کاپري شربت پراته ول، هغه به مو څېښل. نور ډول ډول او رقم په رقم شربتان مو هم وکتل، لکه فریسا،

ketabton.com - The Digital Library

باربیرا او ځیني نور. حالات جګړه ایز ول، په هوټل کي ساقي هم نه وو، جورج ته چي به مي کله د شراب راوړلو وویل، له خجالت څخه به یې پر شونډو مسکا خپره شول.

په ورځو کي یوه ورځ جورج مخاطب کړو "ستاسي په اند کله چي یو هیواد داسي شراب جوړ کړي، چي هغه د سرو توتو خوند ولري، نو ایا هغه هیواد شراب جوړونکی شو؟"

کاترین "ولي نه؟ باید تولید یې ډېر عالي وي".

جورج "اغلې! که یې تاسي څیښئ پروا نه لري، خو زه به وه ښاغلي ته یو بوتل مارګو شربت راوړم".

"جورجه، زه به هم هماغه وڅیښم".

"ښاغلې! زه خو وایم تر هغوی تېر شه. ان د سروتوتو خوند هم نه کوي".

کاترین "کیدای شي ښه خوند وکړي. البته که مو په طبعه ولګېدل، ډېر به ښه وي".

جورج "سمه ده زه به یي راوړم. خو کله چي اغلې قانع شول بیرته به یې یوسم".

لکه څنګه چي ده ویل وه، دې شربتو چنداني خوند ونه کړ. ریښتیا هم د سرو توتو خوند یې لا ونه کړ. بیرته مو کېري راوغوښتل. په شپو کي یوه شپه مفلسه شوو. جورج سل لېرې پور راکړ او وې ویل "ښاغلي، کومه خبره نه ده. ما ته معلومیږي، انسان کله کله مفلسه کیږي. واورئ! هر وخت چي مو پیسې په کار شوې، زه مو په خدمت کي یم".

ډوډۍ چي مو وخوړل، دباندي راووتو په پیاده رو کي رهي شوو. له مېلمستونو او تېرلو دوکانو څخه تېر او یوه وړوکي دوکان ته، چي سنډویچونه یې پلورل ودرېدو. ډول ډول سنډویچونه یې درلودل؛ غوښې والا، کاهو والا او ماهي والا. د ګوتې په شان اوږده ول او په برشته ډوډۍ کي به یې نغښتي ول. ماښام چي به کله وږي شوو، بس دوی به مو خوړل. له دوکانه چي راووتو، د کلیسا په مخکي په یوه سرخلاصه بګۍ کي کښېناستو او روغتون ته رهي شوو. بګۍ چي د روغتون دروازې ته راورسیدل، چوپړوال زما سره د مرستې لپاره راغلی. د ګاډیوان مزد مي ورکړ او بیا لوړ په لفټ کي سپاره شوو. کاترین زموږ تر پوړ لاندي کښته شول، په همدې پوړ کي د نرسانو هستوګنځای وو. له لفټ څخه راووتم او پر لکړو باندي د خپلي کوټې په لور رهي شوم. ځیني وختونه به مي جامې وکښلې او په کټ کي به پرېوتم، خو ځیني وختونه به بیا په برنډه کي کښېناستم؛ پښې به مي پر یوه بله چوکۍ تکیه کړې، په آسمان کي الوتونکو توتکیانو ته به مي کتل او کاترین ته به سترګې په لار وم. کله چي به

ketabton.com - The Digital Library

راغلل او په وړاندي به مي ودرېده، داسي به مي احساس کړل، لکه له پیړیو وروسته چي یې وینم. بیا به زه او دا تالی په لاس تلو، د دروازې شا ته به یا تم شوو یا به سیده ورننوتو؛ البته دا نو بیا په کوټه کي په موجودو ناروغانو پورې مربوطه وه، چي ملګري مو وه که یا؟ کله چي به ټوله کارونه خلاص شول، نو زما د کوټې په برنډه کي به په سرخلاصه فضا کي کښېناستو. وروسته به بسترې ته تلم، کله چي به دوی ټول بیده شول او دا به ډاډه شول، نو به راغلل. د دې په وربښتانو کي لاس وهل مي عادت غوندي ګرځېدلی وو. هر څه به غلي وه. د دې له وریښتانو څخه به مي سنجاقونه یو یو دانه ایسته کول بیا تر اخره دانه پوري؛ بیا به یو ناڅاپه د دې په وربښانو کي پټ شوم داسي لکه په یوه خیمه یا هم ابشار کي.

د دې وربښتان ډېر ښکلي ول. ډېری وختونه به مي لوبې پرې کولې. وربښتان به یې د دروازې له لارې په راتلونکې رڼا کي، پړکېدل. وربښتان یې ان په شپه کي هم ځلیدل لکه اوبه، چي سهار وختي له رڼا کیدو وړاندې، ځلیږي. خدای ورکړی وجود مي یې په نظر ډېر ښه وه ایسېد. کله چي به مي لمس کړل ورته وبه مي ویل "داسي نرمه یې لکه د پیانو کیلی". زه به یې پر زنه ووهلم وه به یې ویل "داسي لکه د پیانو پر کیلیو باندي د ایمري کاغذ".

"زیږه ده؟"

"نه، ګرانه. ټوکې مي کولې".

مور به په خپلو مینځو کي ویل، په کومه ورځ چي مو یو له بل سره ولیدل، په هماغه ورځ مو واده شوی او د خپل واده شپې او ورځې مو شمېرلې. ما ریښتیا هم غوښتل چي واده سره وکړو، خو کاترین به ویل چي که مور واده وکړو، نو ما به بیرته خپل هیواد ته ولیږي. دې به ویل که محض زمور د واده په مراسمو خبر شول، کیدای شي له ربړو سره مخ شو. مور تر ایټالوي قانون لاندي واده کاوه، چي په دې برخه کي یې ډېر ښه قوانین درلودل. ما ریښتیا هم غوښتل چي واده وکړو، ځکه د ماشوم د زیږیدو بیره راسره وه؛ خو مور خپل منځي داسي پټیبلې وه، چي واده مو شوی او دومره یې په اندیښنه کي هم نه وو. خو دا چي واده مو سره کړی نه وو فکر کوم چي خوښ وو. یاد مي دي، یوه ورځ مو په دې اړه یو له بل سره بحث کاوه. کاترین وویل "خو ګرانه، د دولت پر ګدۍ ناست واکمنان به مي له تا څخه بېله کړي".

" کیدای شي پر مور یې زړه وسوځي او داسي ونه کړي".

"زه په ډاډ ویلای شم که چیري دوی په مور خبر شي، یو له بله به مو بېل کړي او بیا چي جګړه خلاصه نه شي، زما و ستا د وصال خوند نشته".

ketabton.com - The Digital Library

“رخصتي به واخلم او کور ته به درشم”.

“رخصتي به دي دومره نه وي، چي وه سکاټلنډ ته راشي او بیرته ولاړ شي. بېله هغه هم نه غواړم له تا بېله شم. زموږ واده به اوس څه فایده ولري؟ موږ ریښتیا هم واده کړی. نه غواړم چي بیا ځلي واده شم”.

“زه دا هر څه یوازي ستا لپاره وایم”.

“دلته زه او ته نشته. زه ته یم. ما له خپل ځانه مه بېلوه”.

“ما چي ویل نجونې تل د واده په فکر کي وي”.

“همداسي ده، خو ګرانه ما واده کړی. ما له تا سره واده کړی. زه ستا یوه ښه میرمن نه یم؟”

“بلکل ته مي یوه ښه میرمن یې”.

“زما مجنونه ته خبر یې؟ ما یو ځلي واده ته انتظار تجربه کړئ!”

“ زه نه غواړم په دې اړه څه واورم”.

“واوره! زه له تا پرته بل څوک نه غواړم او ته باید په دې خفه نه شي، چي یو بل چا له ما سره مینه کړې وه”.

“کیږم”.

“له مردګانو سره بخل ښه نه دی او دا دی ته اوس هرڅه لرې”.

“زما هدف هغسې نه دی، لکه ته چي وایې، خو د زړو کېسو بیا تازه کول مي نه خوښېږي”.

“بیچاره، خوارکی. زه خبره یم چي تا له څه ډول نجونو سره ژوند تېر کړئ، خو زه ستا پر تېر باندي کومه نیوکه نه لرم”.

“د دولت په پټه واده نه شو کولای؟ له هغه وروسته که په ما یا په تا یو څه وشول، کومه خبره به نه وي”.

“د دولت یا هم کلیسا پرته واده نه شو کولای. ګرانه ته زما خبره واوره، موږ واده کړی. که چیري زه پر یوه دین باندي وای بیا ما ته اړینه وه، خو زه اوس مذهب نه لرم”.

“تا ما ته د روحاني مشر انتوني نخښه رانه کړل؟”

ketabton.com - The Digital Library

"هغه د بخت لپاره وه. یو بل چا ما ته راکړې وه".

"نو بیا تشویش ولې کوې؟"

"یوازې د فراق په تشویش کې یم. ته زما مذهب یې. زما هرڅه یې".

"سمه ده. بیا نو چې هر وخت تا وویل واده به وکړو".

"ته نه باید داسې خبرې وکړې، چې ما د خپلې وفادارۍ ثابتولو ته اړباسې. زه یوه وفاداره میرمن یم او کوم څه چې ته پرې ویاړې او پرې نازیږې، نه باید په هغه وشرمیږې. ته خوشاله نه یې؟ "

ما ورته وویل "مګر ته به ما د یو بل چا په اسره نه پرېږدې".

"نه. دغه خیال په فکر کې لا مه راګرځوه. زه به له تا سره د ژوند په هره لوړه ژوره کې یم. اندېښنه مه کوه".

ما یې په جواب کې وویل "سمه ده. البته ما په خپل ژوند کې یو ځلې مینه کړې، هغه هم ستا سره او تا له دې وړاندې له یو بل چا سره هم مینه کړې".

"او په هغه څه وشول؟"

"مړ شو".

"هو، خو که هغه ژوندی وای ما به له تا سره لیدلې نه وای. زه بې وفا نه یم. که څه هم ما ګڼې غلطیانې کړې، خو بې وفا نه یم. زه به تا په خپله وفادارۍ موړ کړم".

"زه په دا نژدې راتلونکې کې کیدای شې وه جبهې ته ولاړ شم".

"تر څو چې زه او ته سره یو ځای یو، په زړه کې اندېښنو ته ځای مه ورکوه. ته متوجه یې؟ زه اوس ډېره خوشاله یم او ښکلی ژوند هم لرو. په ژوند کې له ډېره وخته لالهانده وم او که مې له تاسره لیدلې نه وای، زه به لیونۍ شوې وای، خو اوس خوشاله یو او یو له بل سره مینه کوو. ته هم خوشاله یې همداسې نه ده؟ ایا اوس داسې څه شته چې زه یې کوم او هغه دې ستا ناخوښه وي؟ ایا ستا د راضي کولو لپاره یوڅه کولای شم؟ غواړې چې په ورېښتانو مې لوبه وکړې؟"

ketabton.com - The Digital Library

"هو راشه".

"سمه ده، خو لمړی باید د ناروغانو وه لیدو ته ورشم".

نولسم فصل

دوبی دغه شان تېر شو. د هغو ورځو څخه مي چنداني خاطرې یاد نه دي پرته له دې، چي ګرمې زیاته وه او د بري خبرونه زیات اوریدل کیدل. صحت مي ډیر ښه وو، پښې مي هم ژر جوړې شوې. یعني د لکړو له کارولو څخه ډیر وخت نه وو تېر شوی چې، وتوانیدم د لرګي په وسیله تګ وکړم. له هغه وروسته یې په اوسپیډل مګوري روغتون کي د ځنګانه د کتولو عملیات راوکړل. درملنه عبارت وه: میخانیکي درملنه، په یوه ښیښه یې جابه کي چي د ماوراءالنفش وړانګې هم پکښې وې تودوخه ورکول، مساج او لمبا. مګوري روغتون ته به له غرمې وروسته ورتلم. له دې ځایه تر راوتو وروسته به سیده یو ځلي وه ساقي خانې ته ولاړم، همالته به مي یو څه څیښاک میښاک وکړ او د نړۍ له حالاتو به مي هم ځان خبر کړ. په ښار کي ډیر نه ګرځیدم. بس دا مي خوښه وه، چي له ساقي خانې څخه نېغ د روغتون وه کوټې ته ځان ورسوم. څه چي ماغوښتل هغه د کاترین لیدل وو. پاته وخت چي هر ډول وو، تیریده. ډیری وختونه به سهار او ځیني وختونه به غرمه مهال بیدېدم. ځیني وختونه به آس لوبو ته تلم او بیا به له هغه ځایه ناوخته د میکانوترافی درملنې لپاره روغتون ته تلم. یو وخت وخت به مي (امریکایي انګرېز) کلب ته هم سر ورښکاره کاوه. همالته به د کړکۍ پر برابري پر یوه چرمي چوکۍ کښېناستم او مجلې به مي لوستلې. له هغه وروسته چي لکړې مي ایسته کړې، ما او کاترین ته اجازه نه وه، چي په ګډه بهر ولاړ شو او وګرځو، ځکه یوه نرسه هغه هم پرته له کوم سرپرسته له یوه داسي ناروغ سره چي په ښکاره کوم مرستندویه ته اړتیا نه لري، یو ځای ګرځېدا چنداني منطقي نه ښکاریده. ډیری وختونه به غرمه مهال یو له بله بېل وو، خو ماښام که به فرګوسن راسره وه، بیا مو کولای شوای ووزو اوماښامنۍ دباندي په هوټل کي وخورو. آغلې وان کمپن ته مو ویلي وه، چي موږ دواړه ډېر ټینګ ملګري یو. دې هم دا خبره ځکه منلي وه، چي د کاترین پر اوږو یې یوه پلنډه کارونه وربار کړي ول. کمپن په دې عقیده وه چي کاترین له یوې درنې کورنۍ څخه ده. وان کمپن پر کورنې نظام سخته عقیده درلودل، دا خپله هم له یوې درنې کورنۍ څخه وه. په روغتون کي اوس د پخوا په پرتله ګنه ګونه زیاته وه او دا به یې بوخته ساتلې وه. په میلان کي ګرمې زیاته وه. د ملګرو شمیر مي هم ورځ تر بلي ډیریده، خو زما به تل

ketabton.com - The Digital Library

دا ښېره وه، چي د روغتون وه کوټي ته ژر ځان ورسوم. د کارسو په جبهه کي د پرمختګ خبرونه تا و بالا کېدل. له پلاوا څخه ورهاخوا يو ځاى چي په کوک مشهوره وو، فتح شوى وو او اوس د باينسيزا دښتي نيولو لپاره عمليات روان ول. په لوېديځه جبهه کي له ډېره وخته جګړه روانه وه، خو چنداني په مزه کي نه ښکارېدل. موږ اوس په جګړه کي ښکېل وو، زما د اټکل له مخي د يوه ستر لښکر تيارول، مجهزول او د بيا د جګړې ډګر ته د هغوى سوقول به يو کال وخت په بر کي ونيسي. دا امکان هم وو، چي راتلونکى کال دي تر دې ناوړه واى. خو دا امکان هم وو، چي حالات دي سم شي. ايټالويانو بې حده پوځيان د جګړې ډګر ته راوړاندې کړې ول، خو دا چي اوس حالات کوم لور ته روان ول، نه پرې پوهيدم. ان که ايټالويانو د باينسيزا ټوله دښته او د سان ګبريل غر هم نيولې واى، ورسره بيا هم د اتريشيانو په اړخ کي زيات غرونه پاتېدل. ما خپله ليدلي ول. اوس هم دنګ او جګ غرونه د اتريشيانو په واک کي وه. په کارسو کي پرمختګ دوام درلود خو هماغلته بيا د سيند لوخې او خټينه مځکه، د پوځيانو د پرمختګ خنډ ګرځېده. که ناپليون هم واى اتريشيان به يې په دښته کي تس نس کړى واى، خو په غرونو کي به هيڅکله ورسره جنګيدلى نه واى. لمړى به يې هغوى ته موقع ورکړې واى، چي له غرو څخه لاندي راکښته شي او بيا به يې د جګړې په هوار ډګر کي هغوى تار و مار کړي واى. خو اوس هيڅ چا، په لويديځه جبهه کي څوک نه تس نس کول. شونې وه، چي نور په جګړو کي د بري لفظ له منځه تللى واى . د جګړې د دايمي کيدو شونتيا هم وه. شونې وه، چي دا دي يوه بله سل کلنه جګړه[20] واى.
اخبارونه مي بيرته د مېز پر سر کښېښول او راووتم. په زينو کي په احتياط سره راکوز شوم او د ويا مانزوني لورې ته رهي شوم. د ګران هوټل په مخکي مي بوډا ميرز وليد، چي له خپلي خانمې سره يوځاى له بګۍ څخه راکښته کېده. دوى دواړه د اس ځغلونې له لوبو څخه راستانه شوي وه. خانمه يې د يوه غټ هيکل لرونکې وه. تور ساټن يې اغوستى وو، خو ميرز خپله کوتا قده، بوډا او سپين بريتونه يې پرې ايښي ول. دى به تل لکړه په لاس ګوډ ګوډ روان وو.

خانمې يې ما ته لاس راکړ "څنګه ياست؟ صحت مو څنګه دى؟ " ميرز "سلام".

"لوبې څنګه رواني دي؟"

"ښې دي. تفريح مو وکړل. درې ځلي بريالى شوم".

---

[20] سل کلنه جګړه يوه اصطلاح ده، چي د فرانسي او انګلستان ترمنځ شوې جنګ ته کارول کيږي، چي له ۱۳۳۷ نه تر ۱۴۵۳پورې يې دوام وکړ.

ketabton.com - The Digital Library

له میرز څخه مي پوښتنه وکړل " تاسي څنګه؟"

"بده نه وه، ما هم یوه وګټل".

د میرز میرمنې وویل "زه هیڅکله د ده په کارو کار نه لرم، دی په دې اړه ما ته هیڅ نه وایي".

میرز وویل "زه ښه کوم". دی ښه صمیمی شخصیت وو "ته باید اوس د هوا خوردنی لپاره دباندي راووزې". د خبرو پر مهال به مخاطب کس داسي فکر کاوه، چی دی ما ته نه ګورې یا یې هم په یو بل چا غلط کړي یې.

ده ته مي وویل "سمه ده له خیره".

د میرز خانمي وویل "که مي له خیره وخت پیداکړ، د پوښتني لپاره دي روغتون ته درځمه. د خپلو اولادو لپاره مي یوڅه اماده ګي هم نیولې. تاسي ټوله زما بچیان یاست. ته ریښتا هم زما ګران بچی یې".

"هغوی به دي په لیدو ډیر خوشاله شي".

"هغوی ټول زما خوارہ بچیان دي، ته له هغو څخه یو یې".

ما ورته وویل "نور، نو ما ته اجازه راکړئ".

"زما پر کوچنیانو مي سلامونه وایه. هغوی ته مي ښه ډیر شیان برابر کړي. خوندوره مارسلا او کیک".

ما ورته وویل "تر بیا د خدای په امان. هغوی به دي، په لیدو ډیر خوشحاله شي".

میرز "الله مو مل شه. ګالیریا ته بیا له خیره راشه. همالته خو زموږ مېز درته معلوم دی. هره غرمه همالته یو". پاس په کوڅه کي روان شوم. هوډ مي وکړ، چي په کووا کي د کاترین لپاره یو څه وپیرم. همالته مي یوه خلته چاکلیټ رانیول، څو چي دوکانداري نجلۍ خلته په کاغذ کي پیچل، زه وه بار ته ولاړم. هلته څو نفره بریتانویان او څو پیلوټان ناست ول. فقط مي یو ګیلاس مارتیني وڅیښی. پیسې مي یې ورکړې، د چاکلیټو کڅوړه مي ترې واخیستل او د روغتون په لور رهی شوم. له سکالا ورپورته له څو ملګرو سره مخ شوم. (مرستیال کونسل)، دوه د موسیقۍ زده کونکي او (ایتور موریتي) چي په اصل کي د ایټالیا

ketabton.com - The Digital Library

وو، خو په سانفرانسیسکو کي اوسیده. په ایټالوي پوځ کي یې دنده درلودل. له دوی سره مي یو څه ځینناک وکړ. یو سندرغاړی (رالف سیمونز) وو، چي د اینریکو ډیلکریډو تر مستعار نامه لاندي یې سندرې ویلي. د ده د سندرو طرز مي هیڅکله تجربه نه کړ. خو تل به یې ځان داسي ښوده، لکه ډیر کارونه چي په مخ کي ورته پاتي وي. په بدنه چاغ او د پزې په شاوخوا کي چیچک وهلی ښکاریده، د پزې او خولې په شاوخوا کي به داسي معلومیده لکه زکام چي وي. دی له پایسنزا څخه د سندرو ویلو وروسته راستون شوی وو.هلته یې په توسکا ویلو سره خورا شهرت موندلی وو.

وې ویل "تا به تراوسه زما سندرې نه وي اوریدلې؟"

"دلته څه وخت سندرې وایې؟"

"په مني کي وه سکالا ته ځم".

ایټور "شرط تړم چي هلته به تا په چوکیانو وولي، په موډینا کي چي یې دی په چوکیانو باندي وویشت تاسي په خبر شوی؟"

"دا سراسر درواغ دي".

ایټور"دی یې په چوکیانو وویشت. زه خپله همالته وم. ما په خپله شپږ چوکیانې پرې ورخیر کړې".

"ځه ورک شه، درواغجنه".

ایټور "د ده سمه ایټالوې نه ده زده. په هرځای کي به یې ښه راغلی په چوکیانو کیږي".

هغه بل سندرغاړي وویل "پایسنزا په شمالي ایټالیا کي د سندرو ویلو لپاره ترټولو ښه ځای دی، زما په خبره باور وکړئ، چي هغه ښه ځای دی." دغه سندرغاړی (ایدګرساندرز) نومیده. د ایډوارډو ګیواني ترمستعار نامه لاندي یې سندرې ویلې.

ایټور "زړه مي غواړي چي هغه صحنه ووینم چي کله تا په چوکیو باندي ولي. ستا خو ایټالوي سندرې نه دي زده".

"دی محض ټمبل دی، د ده د میزو د غورځولو پرته بل څه نه دي یاد".

ketabton.com - The Digital Library

ایتور "هغوی پوهیږي، چې کله ته سندرې ویل پیل کړې باید څه وکړي. او بیا چې کله امریکا ته ستون شې په سکالا کې به د خپل بریالیتوب خبرونه هر چا ته وایې. د نور څه ویلو موقع به ګرد سره پیدا نه کړې".

سیمونز "زه په اکتوبر کی په سکالا کې سندرې وایم، هغه هم د توسکا".

ایتور وه مرستیال کونسل ته وویل "همالته ځو. که څنګه مککه؟ خو د دوی د ساتنې او دفاع لپاره باید یو څوک موجود وي".

مرستیال کونسل وویل "کیدای شي د ده د ساتنې لپار د امریکا پوځ راشي. سیمونزه ته بل ګیلاس څښې؟ ساندرزه ته بل ګیلاس څیښې؟"

ساندرز "هو، راډک یې کړه".

ایتورما ته مخ راوګرځاوه "اوریدلي مي دي چې د سپینوزرو مډال درکوي. له څه ډول ستاینلیک سره؟"

"نه پوهیږم، معلومات نه پرې لرم. خو رابه یې کړي".

"اوه، تا ته به مډال درکړي! او له هغه وروسته به د ښار نجونې دا فکر کوي، چې ته یو اتل یې. هغوی به فکر کوي، چې تا په یوازې سره دوه سوه اتریشیان وژلي او یا دي هم یو مورچل د خپلو مټو په زور فتح کړی. پر ما باور وکړئ، زه هم باید د خپلو مډالو لپاره لاس په کار شم".

مرستیال کونسل "ایتوره، تراوسه دي څومره مډالونه ګټلي؟"

سیمونز "مډالونه ټول ده وړي او بله خبره دا چې د جګړې اصلي جرړه همدی دی".

ایتور "زه دوه د برونزو او درې د سپینوزرو مډالونه لرم. خو تراوسه ده یوه مډال هوکړه رارسیدلې".

"نو هغه پاتې یې چیرې دي؟"

ایتور"عملیات بریالي نه ول. کله چې عملیات بریالي نه وي ټوله مډالونه بیرته ترې اخلي".

"ایتوره، تراوسه څو ځلې ژوبل شوی یې؟"

ketabton.com - The Digital Library

"درې ځلې سخت ژوبل شوی یم. درې د زخم لیکې لرم، ورته وګورئ!"

لستونی یې راوښکاره کړ. درې نقره یي موازي کرښې پر یوه ټوټه چې تور شالید یې درلود بخې شوي وې. نژدې اته انچه تراوږې لاندې بخې شوي وې.

ایټور ما ته وویل "ته به هم له خیره د یوه ښکلي مډال څښتن شې. زما خبره واوره! مډال درلودل یو بېل خوند لري. درې داني چې ولرې بیا نو یوشی کیږي. ته ژوبل شوې، درې میاشتې په روغتون کې پروت وې او اوس به له خیره د مډال څښتن شې".

مرستیال کونسل "پر کوم ځای ولګېدې؟"

ایټور لستونی رابډ واهه او وې ویل "دلته". ژور او سور ځای یې په نښه کړ."دلته په ورون کې، اوس یې ځکه نه شم درښکاره کولای چې ګلګل مې په پښو دی. بل دلته په پښه کې. همدا اوس مې پښه کې اضافه هډوکې شته او بوی کوی. هره ورځ کوچنی کوچنی ټوټې ځیني راباسم، پښه مې هر وخت بوی کوي".

سیمونز "په څه شي ژوبل شوې؟"

"لاسي بم. ډېر ناوړه او خطرناک بمان دي. له پټاوېدو سره یې سمدستې ژوبل کړم. تا لاسي بمان لیدلي؟" له ما څخه یې پوښتنه وکړل.

ما جواب ورکړ "هو".

ایټور "بم غورځونکي بې غیرته ته مې کتل، چې بم یې راباندې راوغورځاوه. له پټاو سره سمدستې یې پر مځکه راغوځار کړم او فکر مې وکړ، چې له نړۍ څخه ولاړم، خو دې د روس زامنو په ما هیڅ ونه کړل او ژوندی پاتې شوم. بم غورځونکی د شیطان زوی مې په بیره د خپل ټوپک په ډز هغې ته نړۍ ته ورواستاوه. ما به تل له ځان سره ټوپک ګرځاوه، تر څوی هغوی راپوه نه شي، چې زه افسر یم".

سیمونز وپوښتل "هغه څنګه ښکاریده؟"

ایټور"همدا یوه دانه ورسره پاتې وو. خو نه پوهیږم، ولې یې راوغورځاوه. فکر کوم بم غورځولو خوند ورکاوه، یا کیدی شوه، له ریښتوني جګړې سره مخ شوی نه وو. په هرصورت ما هم هغه د سپي زوی د مردک تر خولې تیر کړ".

ketabton.com - The Digital Library

سیمونز ”کله چي دي وویشت، څیره یې څه ډول شول؟“

”ځغله! زه یې بیا په څیرې څه خبر یم. په دا ګېډه کي مي دروویشت. ډارېدم چي که یې پر سر وولم، نبنه راڅخه خطا نه شي“.

ما پوښتنه ځیني وکړل ”څومره وخت کیږي، چي افسر شوی یې؟“

”دوه کاله. زه به له خیره وه تورنی ته ارتقاع وکړم، ستا څومره وخت کیږي چي بریدمن یاست؟“

”دا مي دریم کال دی“.

ایټور ”ته تورن نه شې کیدای، ځکه ایټالوي ژبه دي بشپړه نه ده زده. ته خبرې پرې کولای شې، خو لیک لوست دې سم نه دی. بله دا چي د تورنۍ لپاره زده کړې اړیني دي. تاسي د امریکا پوځ ته ولي نه ځئ؟“

”زړه خو مي غواړي چي ولاړ شم“.

”کاشکي زه تلای شوای. آ ښه مککه، د تورن تنخوا څومره وي؟“

”دقیق نه شم ویلای. خو فکر کوم چي د دوه نیم سوه ډالرو په شاوخوا کي به وي“.

”اوه، خدایه! زه به په دوه نیم سوه ډالره څه کوم؟ فریډه، څومره چي ژر شوني وي د امریکا پوځ ته ولاړ شه. وروسته بیا معلومات وکړه، چي زه هم کولای شم درشم؟“

”سمه ده“.

”زه په ایټالوي کي پوځیانو ته هدایات کولای شم، خو انګلیسي به هم ژر زده کړم“.

سیمونز ”ته به که خدای پاک غوښتل یو لوی جنرال شې“.

”نه، زه لا تراوسه د جنرالۍ لیاقت نه لرم. جنرال باید په یوه نړۍ شیانو پوه وي. ته فکر کوې، چي جګړه یوه لوبه ده. ته د یوه پرکمشر لیاقت لا نه لرې“.

سیمونز ”شکر خدایه، چي زه خو نه یم“.

ketabton.com - The Digital Library

“ته صبر شه یو ځلي ستاسو لټانو نوبت راشي. غواړم، چي له تاسو څخه دوه زما په پلټن کي راشئ. مک هم. مککه، زه به له تا څخه خپل چوپړوال جوړ کړم”.

مک “ایټوره، ته خو بیخي ستر سړی یې. خو زه ستا پر نظامیتوب بیریږم”.

ایټور “زه به د جګړې له پایته رسیدو وړاندي ډګروال شم”.

“که ژوندی پاتي شوې، نو به ډګروال شې”.

“ما څوک نه شي وژلای”. پر لستوني ټومبل شوي ستورو ته یې اشاره وکړل ”تاسي پوهیږی چي ما څه کړي؟ هر وخت چي د وژل کیدو خبره کیږي، موږ خپل ستوري لمسوو”.

ساندرز “سپمه، درځئ له خیره”.

“درځئ”.

ما ورته وویل “په مخه مو ښه. زه هم باید ولاړ شم”. په بار کي موجود ساعت پنځلس بالا شپږ بجې ښوولې.”ایټوره، د خدای په امان”.

ایټور “په مخه دي ښه، فریډه. ډیر خوشاله شوم، چي تاسي ته مډال درکوي”.

“زه لا تراوسه ډاډه نه یم، چي رابه یې کړي”.

“مه نااميده کیږه، فریډه. زه ډاډه یم، چي تا ته به مډال درکوي”.

ما ورته وویل “مننه، ښه وخت ولرې. او ایټوره، له تکالیفو څخه ځان ساته”.

“زما په اړه تشویش مه کوه. زه نه څه څښم او نه هم دېخوا اخوا ګرځم. زه نه پوډري یم او نه هم مرده ګو. پخپل خیر او شر پوهیږم”.

ما ورته وویل “کامیابه اوسئ. وه تورنی ته دي د رتبې په جګېدو ډیر خوښ شوم”.

“زما تورني په شک کي نه ده. زه به په جګړه کي د ښه کارکردګۍ له امله تورن شم. ته پوهیږې، درې ستوري له ورغلو تورو او له پاسه یو تاج څه معنی؟ هغه یعني زه”.

“بریالي اوسئ”.

ketabton.com - The Digital Library

"تاسي هم. جبهې ته کله ځې؟"

"ډېر ژر".

"سمه ده. بيا به سره ګورو".

"د خدای په امان".

"په مخه مو ښه".

د شا په کوڅه کي چي د روغتون وه څلور لاري ته تلل رهي شوم. ايټور درويشت کلن وو. له خپل تره سره د امريکا په سانفرانسيسکو کی اوسيده. تورينو ته د خپل مور و پلار ليدو ته ورغلی وو. دی لا په تورينو کي وو، چي جګړه پيل شول. يوه خور يې هم درلودل چي له ده سره امريکا ته استول شوې وه. دا هم له خپل تره سره اوسيدل. سږکال له ښونځی څخه فارغيدل. ايټور د جګړې يو ريښتينی اتل وو او له چا سره چي به مخ شو، ډېر به يې ځوراوه. کاترين د ده خبرې نه شوای زغملای.

دې به ويل "موږ هم اتلان لرو. خو ګرانه، هغوی ډېر ارام او غلي وي".

ما به ورته ويل "زما پر طبيعت جوړ دی".

"که دی مغروره او ازاري نه وای زما هم بد نه ځيني راتلل".

"هغه ما هم ځوروي".

"ګرانه، ته ډېر ښه کوې چي داسي وايې. خو اړتيا يې نشته. ته کولای شي چي دی په جبهه کي وه ازموېې. ښه انسان دی، خو له هغو خلکو څخه نه دی چي زما ښه ځيني کيږي".

"پوهيږم".

"ډېر ښه کوې، چي پوهيږې. هڅه کوم، چي له نفرت څخه ځان ليري وساتم. خو دا کار بيخي ناشونی ښکاريږي".

"له ايټور سره مي باندار وکړ. ما ته يې وويل چي وه تورنی ته ارتقاع کوم".

"په اوريدلو يې خوشاله شوم، دی به هم خوشاله شوی وي".

ketabton.com - The Digital Library

"ستا په نظر زه باید نوره ارتقاع وکړم که یا؟"

"نه، ګرانه. زه غواړم چي ته دومره رتبه ولرې، چي لویو مېلمستونو ته د تګ اجازه ولرې".

"نو بیا همدغه رتبه سمه ده".

"ته ډېره ښکلې رتبه لرې. نه غواړم چي له دې څخه لوړه رتبه واخلې. اوه، ګرانه زه ډېره خوشاله یم، چي ته مغروره نه یې. که ته مغروره هم وای، بیا به مي هم له تا سره واده کړی وای. خو د یوه ساده خاوند درلودل ډېر ښه وي".

په برنډه کي مو نرم باندار اچولی وو. د سپوږمۍ د راختلو اټکل شوی وو. خو ګرد د ښار فضا نیولې وه. سپوږمۍ نه ښکاریدل. شیبه وروسته څاڅکي ورو ورو په وریدو شروع شول او موږ دننه راغلو. دباندي وړوکي څاڅکي د باران په لویو څاڅکو تبدیل شول. شیبه وروسته ښه ټینګ باران په ورېدو وو. پر بام باندي د باران لوی لوی څاڅکي لوېدل او موږ یې ټکهاری اورېده. زه دروازې ته ورغلم، چي وګورم باران خو دننه نه راځي، دننه نه راتلی، نو دراوزه مي همداسي خلاصه پرېښوول.

کاترین "بل دي له چا سره ولیدل؟"

"میرز او د هغه له خانمې سره".

"دوی دواړه هم عجبه انسانان دي".

"میرز باید اوس په کور کي په ریاضت اوعبادت مشغول وای، خو دوی له کوره ایستلی، چي همالته دباندي پسي مړ شي".

"له هماغه وخته په میلان کي ښه خوشاله ژوند لري".

"نور یې نو د خوشحالۍ په اړه معلومات نه لرم".

"بلې، فکر کوم له زندانه وروسته په کافي اندازه خوشحاله ژوند کوي".

"د میرز خانمې نیت کړی، چي روغتون ته به له تحایفو سره راځي".

"هغه ډېر ښه شیان راوړي. ته د دې په ګرانو بچیانو کي وې؟"

ketabton.com - The Digital Library

"یو له هغو څخه".

"تاسي ټوله ورته محبوب یاست. له ګرانو بچیانو سره ډیره مینه کوي. باران ته غوږ شه".

"ټینګ باران اوري".

"او ته به تل له ما سره مینه کوي. که څنګه؟"

"هو".

"او باران به کوم توپیر رامنځته نه کړي؟"

"نه".

"ډیر ښه. ځکه زه له باران څخه بیریږم".

"ولي؟" زه خوبوړی وم او دباندي بیا باران ښه په شړپا وریدی.

"نه پوهیږم، ګرانه. زه هر وخت له بارانه بیریږم".

"زما خوښ دی".

"په باران کي له قدم وهلو سره مینه لرم. خو پر میني سخت تامیږي".

"له تا سره به زما مینه مدام وي".

"زه در سره په باران، واوره او ژلۍ کي مینه لرم.ـــ بل څه شته؟"

"نه پوهیږم. داسي ښکاري لکه زه چي خوبوړی یم".

"بیده شه ګرانه. خو زه به مینه درسره لرم، توپیر نه لري هغه چي هر ډول وي".

"ته ریښتیا له باران څخه بیریږې؟"

"که له تا سره یم، بیا نه ځیني بیریږم".

"ولي ځیني بیریږې؟"

کاترین "نه پوهیږم".

ما ورته وويل "راته ووايه".

"مه مي مجبوروه".

"راته ووايه".

"نه يې درته وايم".

"يا راته ووايه".

"سمه ده. زه له باران څخه ځکه بيريږم،چي ځيني وختونه خپل جسد پکښې وينم".

"نه".

"ځيني وختونه ستا جسد هم پکښې وينم".

"د دې امکان يې زيات دی".

"نه، ګرانه. ځکه چي زه دې د سلامت ساتلو هڅه کوم، زه پوهيږم چي زه دې ساتنه کولای شم. خو هيڅوک نشته چي د خپل ځان ساتنه لا وکړي".

"بس يې کړه. زه نه غواړم چي نن شپه ليونۍ شې. فکر کوم چي وه بېليدو ته مو ډير وخت نه دی پاتې".

"يا. زه سکاټلنډۍ يم او ليونۍ يم. خو نور به يې بس کړم. دا ټوله چټيات وه".

"هو، ټوله چټيات".

"ټوله چټيات، ګرده چټيات. زه له باران څخه بيريږم. زه له باران څخه بيريږم. اوه، اوه، خدايه.کاشکي نه بيريدلای". کاترين په سلګو شول. دلاسا مي کړل، څو چي ارامه شول. خو باران تراوسه وريده.

شلم فصل

يوه ورځ ماپښنين مهال د اسانو وه مسابقې ته ولاړو. فرګوسن او کراول راجرز هم راسره وه. دی هماغه ځوان وو، چي د توپ خولۍ ژوبل کړی وو. نجونې د غرمنۍ خوړو وروسته

د کالو اغوستو لپاره ولاړې. زه او کراول د ده په کوټه کې پرکټ کښېناستو او د اس لوبو په ورځپاڼو کې مو د اسانو شالید او د دوی په اړه مو د ورځپاڼو والا نظریات ولوستل. د کراول سر په سپین بنداژ کې تړلی وو. له دغو سیالیو سره یې چنداني علاقه نه وه، خو د ځان لپاره د یو مصروفیت په توګه به یې تل د اس لوبو ورځپاڼې لوستې او د هغوی ریکارډ به یې له ځان سره ساته. ده به ویل چې اسان ډېر زیات دي. خو همدا ټوله وه او له دوی پرته نور نه ول. د بوډا میرز، له کراول سره جوړه وه او له وړاندي به یې لا د ګټونکو اسانو نومونه وه ده ته په پټه ښودل. میرز به تل ګټونکی کیده، خو طبیعتاً یې دا نه خوښیدل چې د ګټونکي اس نوم له وړاندي وه چا ته وښیي. علت یې دا وو چې که یې چاته ښولی وای بیه یې راټیټېدل. یاده لوبه ډېره چمبازه وه. هغو ورزشکارانو چې وړاندي یې په نورو ډګرونو کې خپل هنر ښوولی وو، تازه یې دلته په ایټالیا کي لوبې کولې. د میرز معلومات دقیق وه، خو زما نه خوښیدل چې پوښتنه ځیني وکړم؛ ځکه ځیني وختونه به یې زما له پوښتنې ځان تیراوه. له ورایه به پوهیدې چې د پوښتني له جواب ورکولو څخه یې ښه نه راځي، خو د ځینو اړتیاو پر اساس یې ځان اړ ګڼه چې جواب ورکړي. خو له کراول سره بیا داسي نه وو. کراول په سترګو زخمي وو، خو د یوې سترګي زخم یې شدید وو. میرز هم له سترګو څخه کړیده، له همدې امله یې له کراول سره مینه وه. میرز به خپلي میرمنې ته نه ویل چې کوم اس لوبوي. میرمنې که به یې بایلل که به یې ګټل البته ډیری به یې بایلل او تل به یې جروبحث کاوه.

موږ څلور واړه په یوه سرخلاصه بګۍ کي وه سان سیرو ته ولاړو. ښکلې او بوخته ورځ وه. د پارک او ترامو له کرښې تېر او له ښاره دباندي پر یوه سړک، چې په دوړو مالامال وو روان شوو. د سړک له څنډو څه ورهاخوا ښکلې او دنګې مانۍ له اوسپنیزو پنجرو سره، ګڼ او لوی بڼونه، له اوبو څخه ډکي ویالې او د سبزیجاتو ښکلي کروندې وي، چې د پاڼو له پاسه یې دوړې پرتې وي. په شمال کي تر غونډیو ورهاخوا کلیوالي کورونه، شنه او ګڼې فصلونه او له اوبو څخه غورېدونکي ډکي ویالې لیدل کیدې. په لار کي له ګڼو بګیانو سره، چې د لوبغالي په لور رواني وې،مخ په مخ شوو. دا چې موږ په یونیفورم کي وو، ځکه نو د لوبغالي ورساتونکو د ټکټ غوښتنه راڅخه ونه کړل. د لوبغالي په دروازه کي له بګۍ څخه راکښته او دا مو رخصت کړل. هماالته مو د لوبې اړوند پاڼې وپیرلې. په میدان کي دننه روان شوو او بیا د آسانو له ځغاست لیکي سره تېر شوو. د تماشچیانو تمځای زوړ او له لرګو څخه جوړ شوی وو. د شرط بندی غرفې د تماشاچیانو له تمځای نه کښته له کمند سره نژدې، په یوه قطار پرتې وي. د میدان پر شاوخوا راچاپیره شوو کټارو سره د پوځیانو ګڼه ګوڼه زیاته وه. په څرځای کي هم د خلکو له لاسه د پښې ایښوولو ځای نه وو. آس ځغلونکي

ketabton.com - The Digital Library

د تماشاچيانو د تمځای شا ته، تر ونو لاندي له آسانو سره يوځای ګرځيدل. همالته په لوبغالي کي مي له څو زړو اشنايانو سره ليدنه وشول. د فرګوسن او کاترين لپاره مو څوکياني راوړې او د اسانو په ليدو مصروفه شوو.

اسان يو په بل پسي ځړيدلي سرونه د روزونکو په رهبری ميدان ته راروان ول. په دوی کي يو چونيا او تور رنګ ته نژدې اس باندي کراول قسم وخوړ چي هغه اس رنګ شوی دی. موږ هم هماغه اس ته ځير شوو، د ده خبره هم شوني راته ښکاره شول. د زينولو له خبرتيا سره فورا بهر راووت. موږ په پاڼه کي د همدې اس په شميره پسي وکتل، دی د يو تور اس په توګه د جاپلاک په نامه ثبت شوی وو. دغه لوبې د هغو اسانو لپاره وې چي تردم ګړی يې له زرو يا هم تردې د زيات قيمت لوبه نه وه ګټلې. کاترين ويل ريښتيا هم جاپلاک يې رنګ کړی، فرګوسن په دې اړه له څه ويلو ډډه وکړل او زه خپله بيا پکښې دوه زړی وم. په ګډه مو پرېکړه وکړل، چي پر همدې اس به شرط تړو او سل ليرې مو جمعه کړې. د جدول له ليکنې څخه داسي ښکارېدل، که دغه اس بريالی شي نو يو پر پنځه ديرش به يې ورکوي. کراول د ټکټانو په راوړو پسي ولاړ او موږ د اسانو په تماشه شوو. سپرو د ميدان پر شاوخوا يو دور بل هم وخوړ او بيا د ونو د سايې لاندي راتېر شول او د لوبې پر پيل کرښه باندي منتظر ودريدل.

موږ د لوبې کتلو لپاره د تماشچيانو وه تمځای ته ورپورته شوو. په سان سيرو کي له دوی سره کوم ربړي مانع موجود نه وو. اسان پر پيل کرښه باندي ډير واړه ښکاريدل. دوی ټول د متروکې له يوه شړک سره په ځغاسته شول، راغلل او زموږ مخي ته تېر شول. په دوی کي تور اس له ټولو څخه مخکي او وړاندي روان وو. دوی له موږ څخه ښه ليري شول، ما دوربين سترګو ته ونيو، تور اس ته مي وکتل سپور يې هڅه کول، چي په خپل قابو کي يې وساتي خو پاتي پکښې راغلی. البته دوی چي کله وه پيل کرښې ته راورسيدل نو تور اس له خپلو سيالانو څخه پنځلس طوله ليري وو. له پای کرښې څخه تر تيريدو وروسته يې يو بل دور هم وخوړ.

کاترين "څومره ښه! موږ خو له درو زرو څخه زياتي ليرې وګټلې. دغه اس مي ډېر خوښ شو."

کراول "خدای دي وکړي، ترڅو چي موږ ته يې زموږ پيسې نه وي راکړي رنګ يې ولاړ نه شي".

کاترين "ريښتيا چي غښتلی اس وو. خدای دي وکړي، چي ميرز شرط پرې تړلی نه وي".

ketabton.com - The Digital Library

له میرز څخه مي وپوښتل "ته ګټونکی شوې؟" سر یې وښوراوه.

د میرز میرمن وویل "ما خو بایلودل. بچیانو تاسي پر کوم اس شرط تړلی وو؟"

"جاپلاک".

"ریښتیا؟ هغه یو پر پنځه دیرش دی".

"زموږ یې رنګ خوښ شو".

"زما نه دی خوښ. ما فکر کاوه چې هغه به ناروغ وي. یو چا راته وویل چې شرط مه پرې تړه".

میرز "فکر نه کوم چې ستاسي پیسې دې پوره درکړي".

ما ورته وویل "په پاڼه کې خو یو پرپنځه دیرش لیکل شوي".

میرز "بشپړي پیسې نه درکوي. دوی پر هغه ډېري پیسې ایښې دي".

"چا؟"

"کیمپټن او د هغه ملګرو. اوس به یې ووینې، نه یې درکوي".

کاترین "نو بیا زموږ د درو زور لیرو خوب نه ریښتیا کیږي. زما خو دغه چلبازه لوبه خوښه نه شول".

"دوه سوې لیرې راکوي".

"دوه سوه لیرې نو څه شي دي. د هیڅ رنځ نه دوا کیږي. ما خو د درو زرو لیرو خوب لیده".

فرګوسن "دا یوه فریبناکه او نفرتي لوبه ده".

کاترین "ریښتیا هم. که داسي نه وای موږ به یې هیڅکله ملاتړ نه وای کړی، خو زما یې هغه درې زره لیري خوښې شوې".

ketabton.com - The Digital Library

کراول "راځئ لاندي ولاړ شو او وه به ګورو چي څومره راکوي". د پیسو د ورکولو زنګ ووهل شو. پر جاپلاک یې له ګټلو څخه وروسته ۱۸،۵ ایښې وې. یعني پر جاپلاک یې له ګټلو څخه وروسته تر لس لیرې هم کمي ایښې وې.

موږ د تماشچیانو تر تمځای لاندي وه ساقي خانې ته ولاړو. همالته مو فی نفر سوډا او ویسکي وڅښل. له څو ایټالوي ملګرو سره مخ شوم. مک اډمز هماغه مرستیال کونسل مو هم ولید. کله چي د نجونو وه لور ته راتېر شوو، دوی هم راپسي راغلل. ډېر اخلاقي او تشریفاتي ایټالویان ول. د بیا ځلي لپاره کله چي د شرط بندی لپاره ولاړو مک اډمز له کاترین سره په خبرو پیل وکړ. میرز هم له دوی سره په خوا کي ولاړ وو.

کراول ته مي وویل "له میرز څخه معلومات وکړه، چي پر کوم اس یې شرط تړلی".

کراول میرز ته وویل "تاسي پر کوم اس شرط تړلی؟"

میرز خپله پاڼه راوایستل. او پنځمه شماره یې په نښه کړل.

کراول "ستاسي خوښه ده، چي موږ هم پر همدې اس شرط وتړو؟"

"ولي نه. کولای شئ، خو میرمنې ته مي مه وایاست، چي شماره ما درته ښوولې".

ما پوښتنه ځیني وکړل "یو څه څیښی؟"

"نه مننه. له څیښاک سره مي چنداني علاقه نشته".

موږ پر پنځمه شماره سل لیرې د ګټلو لپاره او سل لیرې هم د دوهم یا دریم مقام د خپلولو په موخه کښېښودې. بیا ځلي مو سرې سر یو، یو ګیلاس ویسکي او سوډا وڅښل. تر پخوا روحاً یو څه ارام وم. څو نفره نور ایټالویان هم راغلل او له هغو سره مو په ګډه څیښاک وکړ او بیرته وه خپل پخواني ځای ته راغلو. دوی هم په کړو وړو کي زموږ وه هغه نورو ایټالوي ملګرو ته شوي ول. شیبه وروسته ناسته ناشوني شول. ټکټان مي وه کاترین ته ورکړل.

کاترین راته وویل "کوم اس دی؟"

"ما ته نه دی معلوم. میرز انتخاب کړی".

"نوم یې څه شي دی؟"

ketabton.com - The Digital Library

“په پاڼه کي شته. فکر کوم پنځمه شماره نوم دی”.

کاترین “تاسي هم عجبه باور لری”.

پنځمه شماره ګټونکی شو، خو ګټه يې ډېره نه وه. میرز ډېر په قهر وو.

میرز وویل “د شلو لیرو د ګټلو لپاره باید دوه سوه لیرې ولګوې. بیا لس لیرې د دولسو په وړاندي هیڅ ارزښت نلري. میرمنې مي شل لیرې بایلودې”.

کاترین “زه هم ستا سره لاندي ځم”. ایټالویان هم له موږ سره په ګډه راپاڅیدل. لاندې ځرځای ته کوز شوو.

کاترین ما ته وویل “د اسانو لوبې دي خوښیږي؟”

“لږ، لږ”.

کاترین “ډېر ښه. زه هم همداسي یم. خو زه بیا د دومره خلکو د لیدو حوصله نه لرم”.

“موږ خو اوس له ډېرو خلکو سره نه دي لیدلي”.

“ولي نه، میرز او میرمن يې، د بانک مامور سره له میرمن او اولادو”.

ما ورته وویل “هغه زما د حوالې کارونه سر ته رسوي”.

“هو، خو که يې هغه يې ونه کړي ګڼ نور خلک شته، چي وه يې کړي. او هغه وروستي څلور هلکان مي په طبیعت ښه نه لګیدل”.

“همدلته له بهر څخه به د سیالیو په ننداره وکړو”.

“ښه نظر دی. ګرانه، راشه پر یوه داسي اس شرط وتړو چي تراوسه مو يې د نامه هم نه وي اوریدلي او میرز هم تر اوسه پرې شرط نه وي تړلی”.

“خوښه مي ده”.

پر یوه اس مو، چي (لایټ فور مي) نومیده شرط وتاړه. په پنځو اسانو کي يې څلورم مقام خپل کړ. موږ پر کټاره څنګ وهلي او د لوبو په ننداره بوخت وو. کله چي به زموږ مخي ته

ketabton.com - The Digital Library

تېرېدل، پر مځکه د لګېدونکو سومانو دربهارى به يې زمورږ تر غوږو رارسېدل. په شاوخوا سيمه کي له ولاړو ونو او دښتي ورهاخوا د ميلان غرونه ښکاريدل.

کاترين "طبيعت مي سم شو". اسان د ګېټ له لارې په خولو کي غرق راستانه شول، سپاره يې هم تر ونو لاندي له دوى څخه د هوسايي په نيت راکښته شول.

"يو شى نه څيښو؟ همدلته به بهر کښېنو او د اسانو ننداره به هم وکړو".

ما ورته وويل "زه به يو شى راواخلم".

کاترين "خادم به يې راوړي". کاترين لاس د اشارې په دود پورته کړ. له هاخوا د پودګا د کمند له بار څخه يو هلک رابښکاره شو. موږ د يوه اوسپنيز ميز پر شاوخوا کښېناستو.

"خوښه دي نه ده، چي له خلکو څخه بېل، زه او ته دوه په دوه وګرځو؟"

ما ورته وويل"ولي نه".

"ستا له ملګرو سره، چي وم ځان مي بيخي يوازي ګاڼه".

ما ورته وويل "او اوس زموږ د خوښى په ځاى کي يو".

"هو. اوس ډېر ښه خوند کوي!"

"په زړه پوري ځاى دى".

"ما ته غوږ شه زما ګرانه، زه نه غواړم ستا تفريح درضايع کړم، ستا چي هر چيري نيت وي، تلاى شې".

دې ته مي وويل "نه. دغه ځاى مي په طبيعت جوړ دى، همدلته به يو شى مى وڅيښو بيا به لاندي ولاړ شو او د اسانو ټوپ وهلو ننداره به وکړو".

کاترين وويل "ستا له حقه به زه څه کوم".

له څو ورځو وروسته له ملګرو سره ليدو ښه خوند وکړ او پام مو په بله شو.

يوويشتم فصل

ketabton.com - The Digital Library

د سپټمبر میاشت له یخو زمرینو شپو او یخو سهارو سره راورسېدل. په پارک د ولاړو ونو زرغوني پاڼې ورځ تر بلي ژړېدې. اوړي له موږ سره مخه ښه وکړل. د جګړې د ډګر خوند نه وو، پوځ ونه شوای کړای، چي سان ګبریل په خپله ولکه کي راولي. د باینسزا جګړه پایته رسېدلي وه او د سان ګبریل جګړه هم مخ په ختمېدو وه. البته په فتح کولو کي یې پاتې راغلل. ایټور جبهې ته ولاړ. آسونه هم روم ته تللې ول، نور آس لوبې نه وي. کراول یې هم روم ته لیږلی وو، چي بیا له هغه ځایه امریکا ته واستول شي. په ښار کي دوه ځلي د جګړې پر ضد لاریونونه وشول. یو لوی لاریون هم په تورین کي وشو. یوه ورځ کلب ته ولاړم همالته یوه بریتانوي جګړن راته وویل چي ایټالویانو د باینسزا په لوړو ژورو او سان ګبریل کي یو لک او پنځوس زره تلفات ورکړي او له دې سره په څنګ کي یې په کارسو کي څلویښت زره پوځیان له لاسه ورکړي. د یوه ګیلاس څیښاک په جریان کي مو ښه ډېر باندار او تبادله نظر وکړل. په خبرو خبرو کي یې راته وویل، چي د سږ کال لپاره جګړه همدومره وه. ده راته وویل، چي ایټالویانو لویه ګوله پورته کړې، خو اوس یې هضمولای نه شي. په باندار باندار کي یې وویل چي په فلاندرز کي د دوی حمله د ناکامیدو وه لور ته درومي. که د ایټالویانو مرګ ژوبله همداسي روانه وي، نو د متفقینو کار د بل کال لپاره خلاص دی. ویل یې زموږ ټولو کار خلاص دی، خو تر هغه وخته چي خبرېږو ښه یو. زموږ ټولو کار خلاص دی. اړینه خبره داده، چي څوک له اوضاع څخه ځان ناګومانه واچوي. هر هیواد چي له ټولو وروسته پوه شي چي کار یې خلاص شوی، هغه به جګړه وړي. یو بل ګیلاس مو هم ډک کړ. ایا زه د یو چا مرستیال وم؟ زه نه، خو دی وو. کلب تش وو. موږ ښه په ارامه په یوه غټه چرمي چوکۍ کي ناست وو. بریتانوي جګړن چرمي او تازه پالش شوي بوټونه په پښو کړي ول، چي تر سترګو مي ښه وایسېدل. ایټالویان یوازي د لښکر پر شمیر او انساني قواو باندي حساب کوي. ټوله د لښکر پر شمیر باندي په جر و بحث اخته دي. دوی ته چي کله سړي په لاس ورسي سمدلاسه یې وه وژلو ته لیږي. د ټولو کار خلاص دی. بریالیتوبونه ټوله د جرمنیانو په برخه شول. په خدای قسم چي وه جرمنیانو ته عسکر ویل کیږي. زوړ هن ته هم عسکر وایي؛ خو د هغوی کار هم خلاص دی. زموږ ټولو کار خلاص دی. د روسیې په اړه مي پوښتنه ترې وکړل، ویل یې د هغو کار له وړاندي لا خلاص شوی دی او ډېر ژر به د دوی دغه حال زه پخپلهووینم. له دې څخه وروسته نوبت د اتریشیانو دی. که یې د هندنبورګ یو څو قطعې درلودلای بیا یې یو څه کولای شوای. د ده په نظر ایا هغوی به په دغه مني کي حمله وکړي؟ ولي. خامخا. د ایټالویانو خبره نوره خلاصه ده. ټوله پوهیږي چي د هغوی کار خلاص دی. هندنبورګ د ترینتینو له لاري راځي او په وایسنزا کي د ریل کرښه پرې کوي او هغه وخت به نو بیا

ketabton.com - The Digital Library

ایټالویان چیري پاته شي؟ ما ورته وویل دوی په شپاړس کال کي یو ځلي دغه کار وکړ، خو بغیر له جرمنیانو څخه. ورته ومي ویل هو، خو د ده په وینا چي ددې شونیتا ځکه کمه ده چي ډیر ساده دی. خو په وینا یې دوی به یو داسي کار وکړي چي هغه ډیر پیچلی وي، تر څو ښه سم یې کار خلاص شي. ګړی وروسته یې د رخصتېدا پر مهال راته وویل "په مخه دي ښه". بیایي په ورین تندي وویل "ښه بخت ولرې". د بدبینۍ او خوشروی تر منځ یې خورا ډیر توپیر تر سترګو کیده.

په لاره کي یوې سلمانۍ ته وروګرځیدم. ږیره مي وخریل او بیرته روغتون ته راغلم. پښه مي ورځ په ورځ د رغېدو په حال کي وه. درې ورځي وړاندي د معاینې لپاره تللی وم. په اوسپیډل مګوري روغتون کي د درملني له ختم څخه وړاندي، یو څه نوره درملنه پاتې وه. پلی به ګرځېدم او تمرین به مي کاوه، تر څو په لاره کي بیله نګوښیدلو ولاړ شم. یوه ورځ په لار کي پر یوه سپین ږیري سړي پیښ شوم، چي تر یوه میل لاندي یې نیم مخي جوړول. زه یې د سیل لپاره ودریدم. دوو نجونو د نیم مخي د جوړولو لپاره ځانونه تیارول. بوډا خپل سرلاندي اچولی وو، یو ځلي به یې وه دوی ته کتل بیا به یې په تیزۍ د دوی نیم مخي غچي کول. نجونو ورته په کړس کړس خندل. بوډا له دې څخه وړاندي چي د دوی نیم مخي وه دوی ته ورکړي، ما ته یې راښکاره کړل.

ویې ویل "بیخي ښکلي راغلل، تاسي یې هم غواړی، ښاغلي؟"

دواړې نجونې، پرخپله لار رهي شوې، خو په تګ تګ کي به یې وه خپلو نیم مخو ته کتل او خندل به یې. ښې ښکاریدې. له دوی څخه یوې د روغتون پر مخامخ په ساقي خانه کي کار کاوه.

"سمه ده. یو دانه به جوړ کړو".

"خولۍ دي ایسته کړه".

"پروا نه لري. له همدې خولۍ سره سم دی".

بوډا "له خولۍ سره به خوند ونه کړي. خو،" څیرې ته یې بریښ ورکړ "هغه بیا ډیر نظامي ښکاري".

تور کاغذ یې د غچي په څوکه پرې کړ. بیا یې دواړې ورقې یو له بل څخه بېلې کړې، دوه نیم مخي یې پرې کښېښول او ما ته یې راکړل.

"ځومره شوې؟"

دواړه لاسونه يې وپړکول "پروا نه لرې. دا مي ستا لپاره جوړ کړل."

يو څو سکې مي له جيبه راوايستې "خواهش کوم. زما لپاره يې واخلئ".

"نه، ما هم د تفريح لپاره درته جوړ کړل. وه خپلو نجونو ته يې ورکړه".

"تر بيا د خداي په امان".

"په مخه دي ښه".

له ده نه رارهي شوم او روغتون ته راغلم. ځيني ليکونه راغلي ول. يو رسمي او يو څو نور ليکونه. ټاکل شوي وه، چې د درو اونيو له استراحتي رخصتۍ څخه وروسته به وه جبهې ته ځم. ليک مي بيا ځلي ښه په غور سره ولوست، دا هم يو څه وه. رخصتي مي د اکتوبر له څلورمي چي درملنه مي پايته رسيدل، پيلېدل. درې اونۍ يوويشت ورځې کيږي، يعني د اکتوبر تر پنځه ويشتمي نيټې پوري. روغتون والاو ته مي خبر ورکړ، چي ماښام به دباندي يم او په هماغه کوڅه کي له روغتونه لږ څه ليري، د ماښامنۍ لپاره وه يوه ريسټورانټ ته ولاړم. ليکونه او "کوريره ډيلا سيرا" ورځپاڼه مي راواخستل. يو ليک مي نيکه راليږلی وو. د کورنی حال و احوال، وه وطنپرستی ته تشويق، يوه دوه سوه ډالريزه حواله او ځيني ورځپاڼې پکښې وې. څو ليکونه نور هم وه چي يو د خوړنځای د پادري بدخونده ليک بل هم د فرانسې په هوايي قواو کي زما د يوه ملګري. دی هم له يوې عجيبي ډلي سره ملګری شوی وو. د هغې ډلې په اړه يې يو څه معلومات راسره شريک کړي ول. رينالډي بيا په ليک کي ليکلي ول، چي په ميلان کي ځومره خت تم کيږم؟ په ميلان کي اوضاع څنګه ده؟ او د يوه پونوګراف د راوړلو غوښتنه يې هم راڅخه کړي وه. ډوډۍ چي مي وخوړل، له پاسه مي پرې يو وړوکی بوتل چيانتي او يو ګيلاس قهوه وڅښل. ورځپاڼې مي ولوستې، ليکونه مي په جيب کي واچول، ورځپاڼي مي له انعام سره يوځای پر ميز کښېښودې او راووتم. روغتون ته راغلم او په کوټه کي مي جامې وکښلې او شپني کالي مي واغوستل. له هغې دراوزې نه مي، چي برنډې ته ورخلاصېدل پرده پورته کړل. راغلم او پر کټ باندي کښېناستم او د هغه بنډل ورځپاڼو نه مي، چي ميرمن ميرز په روغتون کي د خپلو بچيانو لپاره راوړي وې، يو څو ورځپاڼې راوخيستې او مخي ته مي ونيولې. (شکاګو وايټ ساکس) په امريکايي ليګ کي د بري بيرغ وړی وو او (نيويارک جيانټ) بيا په ملي ليګ کي مخکښ وه. (بيب رت) د باسټن لخوا د توپ وهونکي په حيث برخه اخيستې وه.

ketabton.com - The Digital Library

ورځپاڼې بیخي بې خونده او ټولې زړې وې. جنګي خبرونه یې هم ټول زاړه ول. امریکایي خبرونه ټول د پوځیانو د روزنیزو کمپونو په اړه وو. خوښ وم چې په روزنیزو کمپونو کې نه یم. هغه څه چې مې لوستلای شوای هغه یوازې د بیس بال لوبې خبرونه وو، چې لږه لیوالیتا مې هم ور سره نه وه. کله چې به د ورځپاڼو شمېر زیات شو، هغه وخت به بیا زما علاقه د دوی له ویلو سره کمه شول. که څه هم ورځپاڼې زړې وې، خو یو څو شیبې مې ځان بوخت پرې وساته. په دې فکرو کې ډوب وم، چې امریکا به هم په دې جګړو کې راګډه شي که یا؟ که چیرې دوی عمده لیګونه وتړي نو؟ شوني وه، چې امریکا داسې کار ونه کړي. مسابقې اوس هم روانې وې او حالت هم تر دې نور ناوړه کیدای نه شوای، خو په فرانسه کې همدا مسابقې پایته رسیدلې وې. زموږ جاپلاک هم فرانسوی وو. کاترین تر نهو بجو کومه دنده نه لرل. همدا چې دندې ته راستنه شول. د روغتون په دهلېز کې مې یې د پښو کړپهار واورید. څو نورو کوټو ته یې هم سر ورښکاره کړ او په پای کې زما کوټې ته راغلل.

کاترین "نن راباندي ناوخته شو، ډیر کارونه مي درلودل. ستا صحت څنګه دی؟"

دې ته مي د لیکو او رخصتۍ په اړه وویل.

کاترین "ډیر ښه. رخصتي له خیره کوم ځای کي تیروې؟"

"هیڅ چیري. بس دا غواړم، چي همدلته پاتې شم".

"دا خو بیخي بي عقلي ده. یو ځای وټاکه، بیا به له خیره په ګډه ولاړ شو".

"ته له ما سره څنګه ځې؟"
"په څنګه یې نه پوهیږم، خو په ګډه به ولاړ شو".

"ته ډیره ښه یې".

"نه، نه یم. خو کله چي له یو چا سره د یو شي دبایللو بیره نه وي، د ژوند مخته بیول دومره سخت کار نه دی".

"هدف دي څه دی؟"

"هیڅ نه. البته هغه خندونه چي یو وخت ډیر ستر ښکاریدل، اوس څومره واړه ښکاري".

ketabton.com - The Digital Library

“فکر نه کوم، چي زموږ ګډ تګ دي دومره اسان وي”.

“نه، هیڅ ستونزه نشته. که اړتیا شول، دا روغتون به لا ورپرېږدم، خو خبره دې ځایته نه رسیږي”.

“چیري به ولاړ شو، له خیره؟”

“هرځای چي ستا خوښ وي. داسي ځای چي نه څوک پیژنو او نه مو څوک پیژني”.

“د ځای ټاکنه ما ته راپرېږدې؟”

“هو. هر ځای چي تا وټاکه زما خوښ دی”.

کاترین پریشانه او تر فشار لاندي راته ښکاره شول.

“څه خبره ده کاترین؟”

“هیڅ نه. هیڅ خبره نه ده”.
“نه. خامخا یوه خبره شته”.

“هیڅ خبره نشته. ریښتیا وایم هیڅ خبره نشته”.

“زه پوهیږم، یوڅه خامخا شته. راته ووایه. ما ته یې ووایه”.

“کومه خاصه خبره نشته”.

“خامخا شته. له ما سره یې شریک کړه”.

“نه یې درته وایم، ډارېږم که یې درته ووایم خفه به شې”.

“نه. نه خفه کیږم”.

“ریښتیا وایې؟ دا خبره ما نه پریشانه کوي، خو بیریږم چي تا پریشانه نه کړي”.

“که تا پریشانه نه کړي، ما هم نه پریشانه کوي”.

“زړه مي نه غواړي، چي درته ویې وایم”.

“یا. راته ووایه”.

ketabton.com - The Digital Library

"خامخا؟"

"هو".

"زه کوچنی لرم. اوس به یې درې میاشتې کیږي. ته پریشانه نه شوې. که څنګه؟ لطفاً مه کیږه. ته نه باید پریشانه شې".

"سمه ده".

"سمه ده؟"

"هو".

"ډیر څه مي وکړل، خو ګټه یې ونه کړل".

"زه پریشانه نه یم".

"ګرانه، ما هیڅ ونه شوای کړای او زه خپله دې موضوع نه یم پریشانه کړې. ته هم نه باید غمجن او پریشانه شې".

"زه یوازې ستا په اړه فکرمنده یم".

"همدا. همدا خبره ده چي باید نه وي. خلک تل اولاداره کیږي. ټوله اولادونه لري. دا یوه طبیعي خبره ده".

"ته ډیره ښه یې".

"نه. نه یم. خو ته باید دې موضوع ته ډیر اهمیت ورنه کړې. زه به هڅه وکړم، چي وه تا ته کومه ستونزه جوړه نه شي. پوهیږم چي اوس مي هم وه تا ته ستونزه جوړه کړې، خو ایا زه تراوسه یوه ښه میرمن نه وم؟ ته خو تراوسه په دې نه وې خبر، که څنګه؟"

"نه".

"هرڅه به عادي وي. ته باید ګردسره پریشانه نه شې. زه دې پر مخ د پریشانۍ نښې وینم. بس یې کړه. همدا اوس پریشاني له ځانه لیري کړه. یو ګیلاس څښناک ته دې زړه نه کیږي؟ زه پوهیږم چي څښناک تا خوشحاله کوي".

"نه. زه اوس هم خوشحاله یم او ته ډیره ښه یې".

ketabton.com - The Digital Library

“نه. نه یم. په هر صورت، که ته اوس د تلو لپاره یو کوم ځای وټاکې، زه به هڅه وکړم، چې دواړه په ګډه ولاړ شو. اکتوبر میاشت باید ډېره ښکلې وي. ګرانه په دې رخصتۍ کې به مو ډېر ساعت تېر شي او چې کله ته جبهې ته ولاړ شې، زه به هره ورځ ستا لپاره لیکونه لیکم”.

ما ورته وویل “تاسي به چیرې یاست؟”

“تراوسه نه پوهیږم، خو یو ښکلی ځای به وي. پاته کارونه به ټوله زه پر غاړه واخلم”.

شیبه قدر غلي ناست وو. کاترین پر کټ ناسته وه، دې ته مې کتل خو لمس نه وو. سره جلا وو، لکه یو څوک چې کوټې ته راننوزي او هغه په ځان کې شکې شي. کاترین خپل لاس رااوږد کړ او زما لاس یې ونیو.

“ګرانه، طبیعت خو دې خراب نه شو؟”

“نه. سم یم”.

“ځان خو به ښکیل نه احساسوې؟”

“لږ، خو لامل یې ته نه یې”.

“هدف مې زه نه یم. ته نه باید ځان ناګومانه واچوې. په عمومي ډول ښکیلیدل”.

“ته تل ځان جسماً ښکېل احساسوې”.

کاترین بېله دې، چې لاس وښوروي یا هم لاس ایسته کړي، ښه قدر پر شا ولاړل.

“(تل) یوه ښه کلمه نه ده”.

“بخښنه غواړم”.

“سمه ده. خو ته پوهیږې، زه تراوسه حامله شوې نه یم. ان تراوسه مې له چا سره مینه هم نه ده کړې. هڅه مې کړې او کوم یې، چې ستا په خوښه خپل ژوند عیار کړم او ته بیا د تل په اړه خبرې کوې”.
ما ورته وویل “که دې خوښه وي، خپله ژبه به پرې کړم”.

ketabton.com - The Digital Library

“اوه ګرانه”. په کوم ځای کي، چي وه له هغه ځایه بیرته راستنه شول ” ته نه باید له ما څخه خفه شي”. بیرته وه خپل عادي حالت ته راوګرځیدو او خفګان له منځه ولاړ ”موږ ریښتیا هم یو وجود یو، نه باید د سوء تفاهم ښکار شو”.

“نه کیږو”.

“خو خلک بیا کیږي. یوله بله سره مینه لري، په مینځ کي یې سوء تفاهم رامنځته کیږي او بیا یو ناڅاپه هغه پخوانی حالت نه وي”.

“موږ به اختلافاتو ته موقع ورنه کړو”.

“همداسي ده. باید خپل منځي اختلافت له منځه یوسو، ځکه په دې نړۍ کي زه او ته بل هیڅوک نه لرو او له نړیوالو څخه بېل یو. که مو ترمنځ اختلافات پیدا شي، هغه مهال به بیا موږ هم د دوی په ډله کي ورګډ شو”.

“نه، نه کیږو. ځکه چي ته ډیره زړوره یې. په زړورو هیڅ نه کیږي”.

“بیله مرګه”.

“هو. خو مرګ هم یوازي یو ځلي راځي”.

“داخبره چاکړې؟”

“بي زړه زر ځلي مري، خو زړور یوځلي؟”

“هو همدا. دا چا ویلي؟”

“نه یم خبر”.
کاترین “کیدای شي دی خپله بي زړه وو. ځکه د بې زړه والا خلکو په اړه تر زړورو ډیر پوهیده. زړور که چیري هوښیار وي کیدای شي دوه زره ځلي مړ شي. یوازي یې په خوله نه وایي”.

“نه پوهیږم. فکر کوم د یوه زړور شخص په دماغ کي کتل به مشکله وي”.

“هو. غښتلي خلک تل همداسي وي”.

ketabton.com - The Digital Library

"هو ریښتیا دادي ښه خبره وکړل".

"ته زړوره یې".

کاترین "نه، خو غواړم له ځانه زړوره جوړه کړم".

ما ورته وویل "زه نه یم. ما ته خپل ځان معلوم دی. یوازې همدومره چي خپل ځان وپیژنم. زه د یوه توپ وهونکي په څېر یم چي دوه سوه دیرش وهي. خو پوهیږي چي وړاندي تګ یې نه دی کړی".

"توپ وهونکی چي دوه دیرش وهي دا بیا څه دی؟ ډیر جالبه".

"هیڅ جالبه نه ده. یعني په بیس بال کي یو منځنی توپ غورځونکی".

کاترین په سوک ووهلم "خو اخر به یې غورځوي".

"فکر کوم چي موږ دواړه مغروره یو. خو ته زړوره یې".

"زه نه یم، خو زړه مي غواړي چي، زړوره شم".

ما ورته وویل "موږ دواړه زړور یو، خو زه چي څښاک وکړم ډیر زړور شم".
"موږ ډیر ښه خلک یو". الماری یې خلاصه کړل له یوه بوتل کوګناک سره یې ګیلاس هم راوړ. راغلل او ویې ویل "واخله ګرانه. وې څښه. ته ډیر ښه یې".

"زه ریښتیا وایم زړه مي نه ورته کیږي".

"یو ګیلاس".

"سمه ده". د اوبو ګیلاس مي یو پر دریمه ډک کړ او تر ستوني مي کړ.

کاترین" دا بیخي ډیر وه. زه پوهیږم چي کوګناک د اتلانو څښاک دی، خو ته نه باید ډیر افراط پکښې وکړې".

"له جګړې وروسته به چیري اوسو؟"

ketabton.com - The Digital Library

“کیدای شي د بوډاګانو په کور کي. درې کاله د کوچنیانو په څېر منتظر وم، چي جګړه د کرسمس پر وخت ختمه شي. اوس د هغې شیبې انتظار باسم چي زوی مو د بریدمنۍ رتبه اخلي”.

“کیدای شي جنرال شي”.

“که چیري دا جګړه سل کلنه شي، هم به بریدمن شي او هم به جنرال شي”.

“ته یو ګیلاس نه څیښې؟”

“نه. دغه تل تا خوشاله کوي. خو ما ګردسره لیونۍ کوي”.

“براندي دي تراوسه څیښلي؟”

“نه، ګرانه. زه ډیره پخوانۍ میرمن یم”.

لاس مي لاندي وه بوتل ته وروغځاوه او یو بل ګیلاس مي ډک کړ.
کاترین “زه باید یو ځلي ستا د هیوادوالو وه پوښتنې ته ورشم، تر هغو چي راځم ورځپاڼې ولوله”.

“خامخا ځې؟”

“اوس ولاړه شم که وروسته؟”

“سمه ده اوس ورشه”.

“بیرته راځم”.

ما ورته وویل “تر هغه وخت به ما هم ورځپاڼې پایته رسولي وي”.

دوه ویشتم فصل

ماښام هوا یخه شول او ورسره په دا سبا سهار باران پیل شو. له اوسپیډل مګوري څخه چي د خپل روغتون په لوري راتلم باران ښه په شرپ ورېده. روغتون ته چي راورسیدم لوند خیشت وم. کوټې ته چي راوختم، په برنډه کي د باران لوی لوی څاڅکي ښه په شرپ سره

ketabton.com - The Digital Library

رالوېدل او باد د ښېښه يي دروازو پر کړکيو باندي لګېده. کالي مي تبديل کړل او يو څه کوګناک مي وڅيښل، خو چنداني خوند يې ونه کړ. د شپې مي اوضاع چنداني ښه نه وه. سهار چي مي ناشته وکړه، ګړی وروسته مي استفراق وشو.

د روغتون جراح وويل "په دې کي هيڅ شک نشته، آغلې د ده د سترګو سپينو ته وګورئ".

ميس ګيج زما سترګو ته ځير شول. هنداره يې راکړل او ځان سترګو ته مي پکښې وکتل. د سترګو سپين مي ژړ شوي ول، چي ورځيني ښکارېدل چي ژړی شوی يم. دوې اونۍ ناروغ وم. نتيجه يې دا شول، چي زما او د کاترين هغه پلان، چي رخصتي به په ګډه تيروو، له منځه ولاړ. هوډ مو کړی وو، چي پالنزا ته به ځو. په مني کي چي کله د پاڼو رانګ اوړي، هغه ځای ډير ښکلی ايسي. همالته مو د ماهيانو مېله هم کولای شوای. پالنزا تر سټريسا په دې هم ښه وه، چي خلک يې لږ ول. د ميلان او سټريسا ښارونو تر مينځ واټن ډير نه وو، ځکه مو نو ملګري هم پکي ډير ول. په پالنزا کي يو ښکلی کلی وو، هر چا کولای شوای په کښتۍ کي سپور شي او د ماهي نيونکو جزيرې ته ولاړ شي. همالته په لويه جزيره کي يو ريسټورانت هم وو، خو نصيب مو نه و شوی.

يوه ورځ د همدې ژړي پر مهال په کټ کي پروت وم، چي اغلې وان کمپن کوټې ته راغلل. څنګه چي راننوتل، سمدستي يې د الماری دروازه خلاصه کړل او پکښې پراته تش بوتلونه يې وليدل. ما چوپړوال راغوښتی وو او هغه ته مي له دې تشو بوتلونو څخه يو څه ورکړل چي له روغتونه يې وباسي، به ګمان اغلب چي هماغه بوتلونه يې له ده سره ليدلي ول او اوس راغلې وه، چي نور هم ولټوي. ډيری بوتلان د ورموت، مارسالا، کاپري د چيانتي خالي فلاسکونه او څو د کوګناک بوتلونه هم وو. خادم لوی بوتلونه، د ورموت او د چيانتي بوتلونه وړي وه، يوازي يې د کوګناک بوتلونه بيا ځلي ته پرې ايښي ول. اغلې وان کمپن د کوګناک بوتلونه له يوه بل بوتل سره چي خرس شکل پرې وو او کومل شراب پکښې وه، پيدا کړ. همدې بوتل دا ډيره په غصه کړل. بوتل يې راپورته کړ خرس پر ګونډو ناست او پنجې يې پر مځکه د ځان د تکيه لګولو لپاره ايښي وې. د بوتل په سر کي يولرګين سرپوښ او په پای کي يې سريښناکه مواد نښتي ول. ما ورته وخندل.

ورته ومي ويل "د کومل بوتل دی. په دې خرس شکله بوتلانو کي ډير خوندور روسي شراب راځي".

مس وان کمپن وپوښتل "دا نور ټوله د کوګناک بوتلونه دي، که څنګه؟"

ketabton.com - The Digital Library

ما ورته وویل "تول یې نه وینم، خو کیدای شي چې همدا تول وي".

"دا هر څه له څه وخته روان دي؟"

دې ته مې وویل "خپله مې رانیولي او خپله مې راوړي. ځیني وختونه مې ملګري پوښتنې ته راځي، د هغوی لپاره مې راسره ایښي دي".
دې وویل "ته یې خپله نه څښې؟"

"خپله یې هم څښم".

"کوګناک، یوولس د برانډي تش بوتلونه او هغه خرس شکله بوتل".

"کومل".

"زه یې د وړلو لپاره یو څوک رالیږم. تش بوتلونه همدا دي که نور هم شته؟"

"د اوس لپاره خو همدومره دي".

"پر تا مې زړه سوځېده، چې ژیړی شوی یې، خو افسوس چې پر تا مې ناحقه زړه وسوځیده".

"مننه."

"زما په اند ته باید وه جبهې ته په نه تګ ګرم نه شې. فکر کوم تا بل څه هم کولای شوای، نه دا چې د شرابو په زور دي ځان ژیړی کړ او جبهې ته له تګه پاتې شوې."

"بل د څه شي په زور؟"

"د شرابو. تا زما خبره واوریده". څه مې ونه ویل. "که دي له یوې بلې حیلې څخه کار وانخیست، نو له رغیدو سره به ځان سمدستي جبهې ته ورسوې او فکر نه کوم چې قصدي ژیړی دي، استراحتي رخصتي ولري".

"تاسي فکر نه کوی؟"

"نه".
"اغلې وان کمپن، ایا تاسي تراوسه ژیړی شوي یاست؟"

ketabton.com - The Digital Library

"نه، خو د ژړي ډېري واقعې مي ليدلې".

"تراوسه دي پام کړی چي په ژيړي اخته ناروغان له دې ناروغۍ څخه څومره کړېږي؟"

"فکر کوم چي دغه ناروغۍ به تر جبهې اسانه وي".

"اغلې وان کمپن، ايا تراوسه د هغه سړي په حال پوه شوي ياست، چي خپل ځان په خپله په خوټلون کي له کاره واچوي؟"

ميس وان کمپن له اصل سوال څخه ځان ناګومانه کړ. دا اوس مجبوره وه، چي ځان ناګومانه واچوي يا هم له کوټې ووزي او ميدان ايله کړي، خو دا په دومره اسانۍ د ميدان ايله کولو ته اماده نه وه، ځکه ما ته يې له ډېره وخته زړه ډک وو او اوس يې غوښتل چي د خپل زړه بړاس بنه راباندي وکاږي.

"ما ګڼ کسان ليدلي، چي ځانونه يې قصداً ژوبل کړي او بيا په همدې طريقه له جبهې څخه پاتې شوي."

"زما د سوال جواب دا نه وو. ما خپله قصدي ژوبل کسان هم ليدلي. زما سوال دادی، ايا تراوسه دي هغه خلک ليدلي چي خپل ځانونه پخپله په خوټلون کي له کاره اچوي؟ ځکه چي په خوټلون کي ځان له کاره اچول له هرڅه څخه د ژيړي سره ورته والی لري. زه فکر نه کوم چي يوې ښځي دي هم داسي څه زغملي وي. له همدې امله مي پوښتنه درڅخه وکړل چي تاسي تراوسه ژيړی شوي ياست که يا، ځکه چي...." مس وان کمپن ووتل. شيبه وروسته ګېج راغلل.

"اغلې وان کمپن ته دي څه ويلي؟ له ډېري غصې څخه يې څيره تکه سره وه".

"موږ احساسات يو له بل سره پرتله کول. ما غوښتل دې ته ووايم، چي دې هيڅکله د زيږون تجربه نه ده....".

مس ګيج "ته نادان يې. هغه تا ته بهانې لټوي".

ما ورته وويل "بهانه يې ولټول. زما رخصتې يې رالغوه کړل او اوس کيدای شي چي نظامي محکمې ته مي کش کړي، همدومره پست فطرته ده".

مس ګيج "د هغې له تا څخه هيڅکله ښه نه کيدل، اوس څه خبره وه؟"

ketabton.com - The Digital Library

"ويل يې چي ما ځان په قصده ژړی کړی، څو له جبهې څخه ځان پاته کړم".
ګیج "وا وا! زه به قسم ورته واخلم چي تا یو څاڅکی هومره هم نه دی څیښلی. تېوله به قسم یاد کړي چي تا یو څاڅکی لا هم نه دی څیښلي".

"هر څه یې په خپلو سترګو ولیدل".

"شل واره مي درته وویل چي دا بوتلونه له دې ځایه وباسه. اوس څه شول؟"

"په الماری کي".

"بسته لرې؟"

"نه، په چانته کي یې کښېږده".

مس ګیج بوتلان په چانته کي واچول "چوپړوال ته به یې ورکړم چي هغه یې دباندي وغورځوي." دا یي وویل او د دروازې په لور ولاړل.

اغلې وان کمپن "یوه شیبه تم شئ. دا بوتلان وه ما ته راکړئ". له ځانه سره یې چوپړوال هم راوستی وو. وه هغه ته یې وویل "واخله دا یوسه. کله چي ریپورټ ورکوم، غواړم وه ډاکټر ته دا هم ورښکاره کړم".

اغلې وان کمپن له کوټې ووتل. چوپړوال هم پسي ور ووت. هغه پوهېده، چي په چانته کي څه شي دي. نور هیڅ ونه شول، یوازي زما رخصتي لغوه شول.

درویشتم فصل

په هاغه شپه چي وه جبهې ته ستنېدم، چوپړوال مي د اورګاډي تمځای ته ولیږه، چي له تورین څخه په راروانه اورګاډي کي زما لپاره ځای یوه چوکۍ ونیسي. اورګاډي د شپې پر دوولس بجي باندي حرکت کاوه. دا له تورین څخه پر لس نیمي بجې پر وه میلان ته رارسېدل او د تګ تر مهاله همدلته تمېدل. په اورګاډي کي د چوکۍ نیولو لپاره د یوه نفر شتون اړین وو. چوپړوال له ځان سره یو ملګری، چي د پوځ په سلاح سقیله برخه کي یې کار کاوه، اوس په رخصتۍ راغلی وو او د خیاطۍ په یوه دکان کي یې کار کاوه له ځان سره تمځای ته بوت. دوی دواړه ډاډه ول، چي په دوی کي به یو خامخا چوکۍ نیسي. دوی

ketabton.com - The Digital Library

ته مي د ټکټ رانيولو لپاره څه خوشمږي ورکړي او ورسره مي خپل يو څه سامانونه ور له غاړې کړل. په سامانو کي يوه چانټه او دوې نورې کوچنۍ غوټي وي.

شاوخوا پنځه بجې به وي، چي په روغتون کي مي له دوی سره خدای په اماني وکړل او ځيني رارهي شوم. چوپړوال زما سامانونه واخيستل او خپلي کوټې ته يې يووړل. ده ته مي وويل چي له دوولس بجو څخه مخکي زه ځان وه تمځای ته در رسوم. ميرمنې يې ما ته "سيګنورينو". ويل او ژړل يې. سترګې يې له اوښکو وچي کړې، له ما سره يې خدای په امانۍ وکړ او بيا په ژړا شول. د دلاسايي په دود مي پر اوږه لاس ورکښېښود، دې نور هم ژړا ته زور ورکړ. په روغتون کي به دې زما خدمت کاوه. ګردۍ، پنډه، او په عين حال کي خنده رويه ميرمن وه. سپين ورېښتان يې درلودل. کله چي به په ژړا شول، څيره به يې سره توی شول. له دوی څخه رارخصت شوم او د رغتون په کناره کي يوې ساقي خانې ته ورپورته شوم او همالته کښېناستم. په کړکۍ کي مي دباندی کتل، تياره وه هوا هم باراني او يخه وه. يو څه قهوه او ګراپا مي وڅيښل، پيسې مي يې ورکړې او د کړکۍ څخه په وتونکې رڼا کي تېريدونکو خلکو ته په تماشه شوم. دباندي مي پر کاترين سترګې ولګيدې، کړکۍ مي وټکول. ويي ليدم او راته مسکۍ شوه. زه هم دباندي ورووتم. تيزه شين رنګه برساتۍ يې اغوستې وه او يوه نرمه خولۍ يې په سر کړې وه. موږ دواړه يو ځای پلي روان شوو. د پياده رو په اوږدو کي د ساقي خانو له مخې تير شوو. له هغه وروسته د مارکيټ له څلورلارې تير او د کليسا وه څلورلارې ته وربرابر شوو. په کوڅه د ښاري بسونو له کرښې ورهاخوا کليسا موقعيت درلود. په دې باراني موسم کي سپينه او لنده غوندي وه. د ښاري بسونو له کرښې واوښتو. په چپ اړخ کي مو دوکانونه وه، د دوکانو رڼاګاني تر کړکيو بهر راتلې. په څلور لاره کي ګرد او غبار زيات وو، کله چي وه کليسا ته ښه ورنژدې شوو غټه وه او ډبرې يې لندې ښکاريدې.

"دننه ورځې؟"

کاترين"نه". په ګډه همداسي وړاندي ولاړو. په تګ تګ کي پر يوه نجلۍ او عسکر ورپيښ شوو، عسکر خپله برساتۍ پرنجلۍ غوړولي وه او له ديواله سره نژدې ولاړ ول، له دوی څخه تيرشوو.

دې ته مي وويل "دوی هم زموږ په څېر دي."

کاترين "زموږ په څير څوک نشته". هدف يې زموږ خوښي نه وه.

ketabton.com - The Digital Library

"کاشکي د دوی د ورتګ لپاره يو ځای وای".

"کيدای شي ځای لرل ورته فايده نه کول".
"نه پوهيږم. البته يو پناه ځای لرل ښه دي".

کاترين "کليسا شته". موږ اوس د کليسا له حدودو څخه راتير شوي وو. د څلور لارې له وروستيو څخه له تيريدو پر مهال مو يو ځلي بيا وه کليسا ته وکتل، په دې باراني هوا کي ښکلې ښکاريدل. د يوې پلورنځی مخي ته چي چرمي اجناس يې پلورل ودريدو. د پلورنځی په کړکی کي د ځغاستې بوټونه، چانټې او د سکې بوټونه اېښوول شوي ول. هرڅه داسي اېښوول شوي ول، لکه يوې ننداره ته چي يې وړاندي يې کوي. د سکې بوټونه يوه څنګته ، د ځغاستي بوټونه بل څنګته او چانټې يې په مينځ کي پرتې وې. چرم يې تک تور او داسي غوړ شوي وو لکه ځين. د څراغ په رڼا کي يې يو ډول پړکا کول.

"يو وخت به سکې لوبه کوو".

کاترين "دوې مياشتي وروسته په مورين کي د سکي لوبې پيليږي".

"هلته به ولاړ شو".

"سمه ده". همداسي روان وو. له يوې بلې کړکی څخه هم تير شوو او يوې بلې فرعي کوڅې ته ورداخل شوو.

"تراوسه پر دې لار نه يم راغلې".

ما ورته وويل "زه به هره ورځ پر همدې لار روغتون ته تلم و راتلم". لاره کم سوره وه، موږ يې په راسته اړخ کي روان وو. د اسمان مخ وريځې نيولی وو او پر ځمکه ګڼ خلک اخوا ديخوا کيدل. د شاوخوا دوکانو څراغان اوس هم لګيدل. له يوې کړکی څخه مو د پنيرو وه يوې ټوټې ته وکتل. زه د وسلو پلورنځی مخي ته ودريدم.

"دلته راشه. يوه توپنچه رانيسم".

"څه ډول توپنچه؟"

"پيستول". موږ دواړه پلورنځی ته دننه ورغلو او خپل خالي کمربند مي د کاونټر پر سر کښېښود. د کاونټر شاته ولاړو دوو ميرمنو څو بېلابيل ډوله توپنچي مخي ته راقطار کړې.

ketabton.com - The Digital Library

په کمربند کي مي د توپنچې خانچه خلاصه کړل او ورته ومي ویل "له دې سره باید سمه وي". خانچه له څړرنګه چرم نه جوړه شوې وه. په ښار کي د ګرځولو په خاطر مي له یو بل چا څخه رانیولې وه.

کاترین "ښې توپنچې لرې؟"
"دا خو ټولي یو شان دي. دغه دانه کتلای شم؟"

دې په جواب کي راته وویل "د ویشتلو لپاره ځای نشته، خو دغه توپنچې ډیرې ښې دي. د دغې توپنچي نښه نه خطا کیږي".

ګیټ مي یې کش کړ، فنر یې یو څه قوي وو خو ښه کار یې کاوه.

"دغه توپنچه که څه هم استعمالي ده، خو د یوه ماهره نښه ویشتونکي د لاس ده".

"تاسي پرې خرڅه کړې وه؟"

دوکاندارې وویل "هو".

ما ورته وویل "نو بیا چا درته راوړل؟"

"د هغه خادم".

ورته ومي ویل "کیدای شي زما توپنچه هم یو څوک درته راوړي. د دې قیمت څومره دی؟"

"پنځوس لیرې. ډیره ارزانه ده".

"ډیر ښه. دوه اضافي شاجورونه او یو بکس مرمۍ مي هم په کار دي".

د کومو شیانو غوښتنه چي مي ځیني کړې وه، ټول یې د کاونټر له شا څخه راپورته کړل.

بیا یي پوښتنه وکړل"تورې خو نه غواړی؟ له موږ سره ځیني ارزانه تورې هم شته".

ما ورته ووویل"د جګړې ډګر ته ځم".

"اوه، نو بیا تورې ستا په درد نه خوري".

د توپنچې او مرمیو پیسې مي ورکړې. د توپنچې شاجور مي ډک کړ، دا مي راواخیستل او په خالي خانچه کي مي کښېښوول. په اضافه مرمیو مي پاتې شاجورونه ډک کړل او په

ketabton.com - The Digital Library

کمربند کي پسي مي وتړل. ورسره مي کمربند هم دروند شو. البته پيستول مي ځکه خوښه شول، چي مرمۍ يې هر ځای پيدا کيدې.
کاترين ته مي وويل "ډير ښه. موږ اوس په بشپړ ډول مسلح شوو. دا يو له هغو کارونو څخه وو چي بايد کړی مي وای. زما پيستول، روغتون ته د راتللو په وخت کي يو چا راڅخه کښلې وه".

کاترين "خداي دي وکړي چي دا توپنچه سمه وي".

دوکانداره "بل څه خو نه غواړئ؟"

"نه. زموږ همدا شيان په کار وه".

"توپنچه تسمه هم لري".

"هو، ورته فکر مي دی". دې غوښتل نور شيان هم راباندي خرڅ کړي.

"شپيلکان هم شته".

"مننه. هغه مو نه دي په کار".

له دوی سره مو مخه ښه وکړه او دباندي راووتو. کاترين کړکۍ ته وکتل. دواړو ميرمنو هم سرونه راښکاره کړل او تعظيم يې وکړ.

"په دا لرګيو کي چي يې هنداري نيولي، دا بيا ده څه لپاره دي؟"

"دا د مرغانو د راجذبولو لپاره دي. دغه هنداريې په کښتونو کي ږدي، سپيرکونډکې يې په ليدو ورته راټوليږي او بيا ايټالويان خپله ښښه پرې پخوي."

"دا خو ډير پوهان خلک دي. امريکايان د سپيرکونډکو ښکار کوي؟"

"ډير نه".

له کوڅې نه تير شوو او يوه پياده رو ته وربرابر شوو.

کاترين "اوس مي طبيعت يو څه سم شو، په اول سر کي چي راروان شوو وضعه مي چنداني ښه نه وه".
"زه او ته چي سره يو ځای شو، خوشالي خود بخوده راشي."

ketabton.com - The Digital Library

"موږ به هر وخت یو ځای یو".

"هو، خو نن به زه پر دوولس بجې درڅخه ولاړ شم".

"د هغه په اړه اندیښنه مه کوه".

موږ دواړه په کوڅه کې نور وړاندې ولاړو. ګرد او غبار د څراغو رڼاګانې ژړبخونې کړې وې.

کاترین "ستړې خو نه شوې؟"

"تاسې د خپل ځان حال راته ووایاست".

"زه ښه یم. پلی تګ مې خوښ دی".

"ډېر پلی تګ هم ښه نه دی".

" بلې".

په همدې کوڅه کې نور هم وړاندې ولاړو، تر څو یوې لارې ته، چې د ویالې په خوا کې وه، ورسیدو. د کوڅې په هاغه بل اړخ کې د خښتو یو دیوال او څو پاخه تعمیرونه ښکاریدل. د کوڅې په سر کې مې ښاري بس ولید، چې د پله له پاسه تیر شو.
ما ورته وویل "د پله له پاسه به یوه ټکسي ته ورپورته شو". د پله د پاسه په ګرد کې ټکسي ته په تمه شوو. مخې ته مو څو ټکسیان تیر شول، خو هغوی ټول ډک ول. شیبه وروسته یوه بګی راغلل او له موږ څخه تېره شول، په همدې حال کې بیا خوپ په باران بدل شو.

کاترین "پلې به ولاړ شو، که نه نو ښاري بس به راتینګ کړو".

ما ورته وویل "یو ګړی به لا تم شو. د بګیانو د تګ راتګ لار همدا ده".

کاترین "هغه د یوه راغلل".

بګی والا خپل آس ودراوه او فلزي کیلومتر شمار یې لاندې کښته کړ. د بګی سایوان پورته وو. د ګاډیوان کوټ ته مې وکتل، باران له لاسه لوند شوی وو. توره خولۍ یې لنده او بریښیدل. موږ د بګی د شا په سیټ کې د سایوان تر تیارې لاندې څنګ په څنګ کښېنستو.

"پته دې ورروښوول؟"

ketabton.com - The Digital Library

"تمځای ته. تر تمځای ورهاخوا یو هوټل شته، همالته به ولاړ شو".

"په همدې شکل، له سامانو پرته هوټل ته تلای شو؟"

ورته ومي ویل "هو".

له کوڅې څخه تیریدل او بیا تر تمځایه تګ هغه هم په باران کي، لار ډیره اوږده شول.

کاترین "ډوډۍ نه خورو؟ داسي نه چي بیا وږې شم".

"د ماښام ډوډۍ به په خپله کوټه کي وخورو".

"زه د اغوستلو څه نه لرم. آن شپني کالي مي هم نشته".

ما ورته وویل "دا خو کومه ستونزه نه ده. په لار کي یوې پلورنځۍ ته ورکښته شه او رایي نیسه". ګاډیوان ته مي وروږغ کړل.

" پر دغه لار باندي وه ویامانزوني ته درځه". سر یي وښوراوه او چپ لوري ته وګرځېد. په دې لویه کوڅه کي، کاترین د یوه پلورنځي په لټه شول.

کاترین "هاغه ده". بګۍ ودریدل او کاترین ځیني راکښته شول. له پیاده رو څخه تیره او پلورنځي ته وردننه شول. زه په بګۍ کي ورته تم شوم. په شرپ او تیز باران وریده. د باران خوشبو او د اس ساه تر ما پوري رارسیدل. کاترین له هاخوا په لاس کي یوه غوټه نیولي وه، بګۍ ته راپورته شول او په حرکت مو پیل وکړ.

کاترین "بدخرڅي مي وکړل، خو ښه شپني کالي دي".

د هوټل مخي ته چي راورسیدو، کاترین ته مي په بګۍ کي د انتظار وویل او زه خپله د هوټل له منیجر سره د خبرو لپاره دننه ورغلم. ډیري کوټې خالي وي. زه بیرته بګي ته ورغلم. د ګاډیوان مزد مي ورکړ زه او کاترین په ګډه هوټل ته ورننوتو. یوه هلک، چي بټن لرونکي کالي یې اغوستي ول، د کاترین غوټه یې راوړل. منیجر موږ ته ښه راغلاست ووایه او لفټ یې راته وښود. سور بخمل او ژیړ رنګ ډیر تر سترګو کیده. منیجر له موږ سره یوځای پورته ولاړ.

"ښاغلی او آغلې ډوډۍ په خپله کوټه کي خوري؟"

ketabton.com - The Digital Library

"بلې. د خوړو منيو کتلای شو؟"

"په دې خاص ماښام کي خاص خواړه هم شته. ښکار او سوفله".

لفټ درې پوړه پورته شو. له هر پوړ سره به يې اواز کاوه. وروستی ځل يې اواز وکړ او ودريد.

"د ښکار څه ډول خواړه لرئ؟"

"د صحرايي چرګ غوښي او وډکوک[21]"

ورته ومي ويل "وډکوک راوړه". له دهليز څخه تير شوو. په دهليز کي يې يو خوړين کارپيټ هوار کړی وو. ډيري دروازې ښکاريدې. منيجر ودرېد، قلف يې خلاص کړ او دراوزه يې پرانيستل.

"مهرباني وکړئ. ښکلې کوټه ده".

ماشوم غوټه د کوټې په مينځ کي کښېښوول. منيجر له کړکيو پردې پورته کړې.

وويې ويل "دباندې لنده بل زيات دی". کوټه په سره بخمل ښکلې شوي وه. ګڼې هندارې، دوې چوکۍ او يو لوی کټ چي يوه ساټني روجايې پرې غوړېدلې وه، پروت وو. يوه دروازه د تشناب لور ته خلاصيدل.

منيجر "زه به منيو درته راوليږم". له تشريفاتو څخه وروسته بهر ولاړ.

د کړکۍ لور ته ورتېر شوم او دباندي مي وکتل. وروسته مي د سرې پردې تقمه ووهل او پرده راکش شول. کاترين پر کټ ناسته وه او قنديل ته يې کتل. خولۍ يې له سره ايسته کړل وريښتانو يې وه رڼا ته پرکا وهل. ځان يې په يوه هنداره کي وليد او پر وريښتانو يې لاس راتير کړ. ما دا په نورو درو هندارو کي هم ليدل. خوابدې ښکاريدل برساتۍ يې پر کټ باندي کښېښوول.

"څه خبره ده؟"

---

[21] يوډول مرغه دی چي ښکار يې کيږي او خوړل کيږي

ketabton.com - The Digital Library

“ما تراوسه دغه ډول احساس نه وو کړی”. دکړکۍ وه لورې ته ولاړم پرده مي یوې خواته کړل او دباندي مي وکتل. فکر مي نه کاوه چي داسي به وشي.

“ته کاسیره نه یې”.

“پوهیږم ګرانه، خو د یو چا لپاره د دا ډول احساس لرل ښه نه دي”. اواز یې وچ او بیروحه وو.

ما ورته وویل “په ښار کي تر ټولو ښه هوټل همدا دی”. له کړکۍ څخه مي دباندي وکتل. له څلور لارې ورهاخوا د تمځای د څراغانو رڼاګانې تر سترګو کیدې. په کوڅه کي اوس هم بګیانې اخوا دیخوا کیدلې او په پارک کي ولاړې ونې مي هم لیدلې. د هوټل څخه راوتونکو رڼاګانو پیاده رو روښانه کړی وو. له ځان سره مي وویل اوه، دا وخت نو د جنجال دی؟

کاترین “دلته راشه. زه بیا ښه میرمن شوم”. له اواز څخه یي هغه پخواني وچواله کوچ کړی وو. وه کټ ته مي وکتل کاترین راته مسکۍ شول.

ورغلم وه څنګ ته یې پر کت باندي ورسره کښیناستم.

“ته زما ښه میرمن یې”.

کاترین “بیله شکه چي ستا یم”.

له ډوډۍ خوړو وروسته حالات بیرته عادي شول. دواړه بیرته خوشاله شوو او د هوټل دغه کوچنۍ شان کوټه مو د خپل کور په څیر وګڼل. په روغتون کي چي په کومه کوټه کي زه بستر وم، هغه کوټه مي خپل کور ګڼلی وه او دا کوټه مي هم د خپل کور په څیر وګڼل.

د ډوډۍ خوړلو پر مهال کاترین زما کورتۍ واخیستل او پر خپل ځان یې واچول. ډیر وږي وو او خواړه هم ښه خوندور وه. پر ډوډۍ سربیره مو یو بوتل کپرې او یو بوتل سنت استف وڅیښل. د کاترین په نسبت ما ډیر څیښاک وکړ، خو پر دي یې ډیر اغیز وکړ. په ماښامنۍ ډوډۍ کي مو وډکوک له سوفله پټاټو او د شاه بلوط اوبو له مخلوط سره وخوړل. سلاد او جوس مو پرې له پاسه نوش جان کړل.

کاترین “ښکلې او شانداره کوټه ده. تر هغو چي په میلان کي یو، همدلته به اوسو”.

“ریښتیا هم عجبه کوټه ده”.

ketabton.com - The Digital Library

کاترین "نه پوهیږم په دغه ډول کوټه کي چي څوک سهار راپاڅي څه ډول وي. په هرصورت ښه ځای دی". د ځان لپاره مي یو بل ګیلاس له شربتو څخه ډک کړ.

کاترین "ګناه کولو ته مي زړه غواړي. موږ چي هرکار کوو هغه راته ساده او بې ګناه ښکاري. زما خو هیڅ زړه ته نه لویږي، چي موږ دي ګناه کوو".

"ته ډیره ښه یې".

"زه یوازې وږې یم. بیخي ډیره وږي کیږم".

ما یې په جواب کي وویل "ته ډیره ښه او ساده یې".

"هو، زه ساده یم. خو تراوسه له تا پرته په دې خبره بل هیڅوک نه دي خبر شوي".

"په لمړي ځل چي مي ولیدې، بشپړه غرمه مي په دې فکرو کي تېره کړه، چي کاور هوټل ته به څنګه ځو او څه ډول به وي".

"ډیر بدسترګی یې. دا کاور هوټل نه دی که څنګه؟"

"نه. موږ هلته نه پریږدي".

"یو وخت خو به مو لا پریږدي. زما و ستا تر مینځ توپیر همدا دی، زه هیڅکله د یو شي په اړه فکر نه کوم".

"تراوسه دي د یوه شي په اړه هم فکر نه دی کړی؟"

کاترین وویل "ډیر لږ".

"اوه، ته ډیره ښه یې".

یو بل ګیلاس مي هم ځانته ډک کړ.

کاترین "زه بیخي ساده نجلی یم".

"په لمړي سر کي ما داسي فکر نه کاوه. فکر مي کاوه چي ته لیونۍ یې".

"لیونۍ وم، خو ډیره نه. خسته خو نه شوې؟"

ketabton.com - The Digital Library

ما ورته وویل ”ځیښاک عالي دی“.

کاترین ”ښه دی. خو زما پلار یې په ناوړه نقرص ناروغۍ مبتلا کړ“.

”پلار لرې؟“

کاترین ”هو، په نقرص اخته دی. مهمه نه ده چې ورسره ووینې. ته پلار لرې؟“

”نه، پلندر لرم“.

”زما به ورسره جوړه شي؟“

”مهمه نه ده چې ورسره ووینې“.

کاترین ”موږ سره خوشحاله یو. نور مې له هیڅ شي سره مینه او علاقه نشته. زه ډېره بختوره یم چې ستا میرمن یم“.

خادم راغلی او لوښي یې یووړل. شیبه وروسته چوپه چوپتیا خپره شول او د باران د څاڅکو اواز مو اورېده. د هوټل مخې ته یوه موټر هارن وواهه.

ما وویل:-

تل یې د شا له لورې اورم

چې د وخت وزري په بیړه کې دي.

کاترین ”دا شعر مې اوریدلی. د (اندري مارول) دی. دغه شعر یې د هغې نجلۍ په اړه ویلی چې له نارینه وو سره یې حساسیت درلود“.

اوس مې دماغ ډېر ارام او مستریح وو، غوښتل مې چې د حقایقو په اړه څه ووایم.

”ماشوم به په کوم ځای کې دنیا ته راشي؟“

”نه پوهیږم، خو یو ښه ځای به وي“.

”د لنګول کارونه به څنګه سره تنظیم کړې؟“

ketabton.com - The Digital Library

“خبره تر وسه پوري ده، خو ته فکر مه خرابوه. د جګړې د پایته رسیدو وړاندي به موږ ځو ماشومان ولرو”.

“فکر کوم د تګ وخت راورسېد”.

“پوهیږم. که دي خوښه وي، نو درځه له خیره”.

“نه”.

“نو زما مجنونه ځان په اندیښنو کي مه غورځوه. تراوسه خوښ خوشاله وې، خو په دا یوه ګړي کي بیا بیرته د اندېښنو په سمندر کي لاهو شوې”.

“نه، داسي نه ده. په څومره وخت کي به خطونه راستوې؟”

“هره ورځ. ستا ایتالوي ملګري ستا لیکونه وایي؟”

“انګلیسي یې دومره نه ده زده چي کومه ستونزه ځیني جوړه شي”.

“زه به دوی سربداله کړم”.

“خو چي ډیر سربداله کونکي نه وي”.

“دوی به لږ غوندي سربداله کړم”.

“داسي ښکاري لکه د تګ وخت چي راورسید”.

“سمه ده. درځه له خیره”.

“زه نه غواړم چي زموږ دا ښکلی کورګی پریږدم”.

“زه هم نه غواړم”.

“خو باید ولاړ شو”.

“سمه ده. خو په خپل دې کور کي مو ډېر وخت تېر نه کړ”.

“که ژوند وو، بیا به یو بل وخت ورته راشو”.

ketabton.com - The Digital Library

“کله چي له جبهې څخه راستون شوې، يو ښکلی کور به ولرې”.

“کيدای شي ډير ژر بيرته راستون شم”.

“کيدای شي چي پښه دي لږ غوندي زخمي شي”.

“يا هم کيدای شي چي د غوږ پيڅکی مي زخمي شي”.

“نه. غوږونه دي لا اوس سم دي”.

“او زما پښې؟”

“پښې دي وختي لا زخمي شوي”.

“زما مجنونه، د تګ وخت راورسيد”.

“سمه ده، لمړی تاسي ولاړ شئ”.

خلرويشتم فصل

د لفټ پر ځای په زينو کي راکښته شوو. زينې يې په خوړين فرش باندي فرش کړې وې. د خوړو پيسې مي يې کله چي يې ډوډۍ راوړه، ورکړي وې. هماغه خادم چي ډوډۍ يې راوړې وه د دروازې په خوله کي پر يوه چوکۍ ناست وو. زموږ له ليدو سره پاڅيد احترام يې وکړ. څنګ کوټې ته ورسره ولاړم او د کوټې کرايه مي ورکړل. منيجر زه خپله ملګری ګڼلی وم او کرايه يې رانه په پيشکي کي وانه خيستل، خو کله چي له کوټې څخه وتلی وو، ياد شوي يې ول چي بايد خادم په دروازه کي کښېنوي، څو زه همداسي د پيسو له ورکړي پرته ولاړ نه شم. فکر کوم چي له يوې دغسي پيښې سره مخ شوی وو، کيدای شي ملګری يې وو. ډيری وختونه په جګړه ايزو حالاتو کي د ملګرو شمېر زياتيږي.

خادم ته مي د بګۍ د راوستو وويل. هغه هم د کاترين غوټه ورسره واخيستل او سايوان په لاس دباندي ووت. موږ په کړکۍ کي ورته کتل په باران کي له کوڅې څخه تير شو. همالته په څنګلوري کوټه کي تم شوو او له کړکۍ نه مو دباندي کتل.

“کاترين، طبعيت دي څنګه دی؟”

ketabton.com - The Digital Library

"بیخي ډېر خوب راځي".

"زه خو اوس لا وږی یم".

"د خوراک لپاره یو شی درسره شته؟"

"هو. زما په غوټه کې شته".

بګی مي ولیدل، چې زموږ پر لور راروانه وه. ودرېدل. آس په باران کې څوړند سر ولاړ وو. خادم ځیني راکښته شو، سایوان یې خلاص کړ او د هوټل په لور راروان شو. له دراوزې سره مخ په مخ شوو تر سایوان لاندې په چکر کې د بګی په لور روان شوو. د لارې په څنګ کې ډم اوبه ولاړي وې.

خادم "ستاسي سامان په سیټ کې پروت دی". بګی ته ورپورته شوو، خادم لا تراوسه سایوان په لاس ولاړ وو. یوڅو نوټونه مي یې په لاس کې ورکښېښودل.

وې ویل "ډیره زیاته مننه، ښه سفر ولرئ". ګاډیوان د اس کیزه راکش کړل ورسره آس په حرکت راغلی. خادم له خپل سایوان سره وڅرخید او د هوټل په لور روان شو. موږ همداسي د کوڅې په اوږدو کې وړاندي ولاړو بیا چپ خواته وګرځیدو له هغه وروسته له تمځای سره وه راسته اړخ ته راوګرځیدو. یو څه ورهاخوا دوه عسکر ټوپک په لاس په رڼا کي وه باران ته ولاړ ول. خولۍ یې په رڼا کي بریښېدلې. له تمځای نه په راوتونکو رڼاوو کي باران صاف او شفاف ښکاریده. له تمځای څخه یو پلنډي د غوټو وړلو په نیت راووت، پر اوږو یې د باران څاڅکي لګیدل.

ورته ومي ویل "مننه. پلنډي ته اړتیا نشته".

بیرته وه خپل پخواني ځای ته ستون شو. ما وه کاترین ته چي پر مخ یې د بګی د سایوان سایه وه، مخ ورواړاوه.

"نور نو د مخه ښې وخت رارسیدلی".

"زه درسره تللای شم؟"

"نه".

"ستا یې په مخه ښه".

ketabton.com - The Digital Library

"ګاډیوان ته د روغتون پته وروښیه".

"سمه ده".

ګاډیوان ته مي د روغتون پته وروښوول. سر یې وښوراوه.

ما ورته وویل "د خدای په امان". له بګۍ څخه لاندي وه باران ته راکښته شوم او بګۍ په خپله مخ په حرکت شول. کاترین دباندي راوکتل، په رڼا کي مي یې مخ ولید. مسکۍ شول او لاس يي راته وښوراوه. بګۍ په کوڅه کي مخ په لوړه روانه وه. دې طاق ته اشاره وکړل، وه هغه ځای ته چي مي وکتل یوازي طاق او دوه عسکر ولاړ ول. زه یې په مقصد پوه شوم. د دې مقصد دا وو، چي زه تر طاق لاندي ودریږم، څو د باران له څاڅکو څخه محفوظه واوسم. زه ولاړم همالته ودریدم او بګۍ ته مي تر هاغه مهاله کتل چي پر کونج باندي راتاو شول. له دې وروسته وه تمځای ته ورتېر شوم. پلنډي په برنډه کي په ما پسي راکتل. په ده پسي وه اورګاډي ته ورغلم. د یوې له ګڼې ګوڼې ډکي لارې څخه تېر شوم او په یوه دروازه ورننوتم. په ډبه کي مي د چوپړوال پر ملګري باندي سترګې ولګیدې. د یوې ډکي ډبې په یوه کونج کي ناست وو. زما چاڼته او غوټې د ده له پاسه په سرتاخ کي پرتې وي. زموږ له ورننوتو سره ټولو موږ ته سترګي راواړولې. په ډبه کي بیخي تنګه تنګستي وه او ټول یو له بل سره جوخت او پیوست ناست ول. د چوپړوال ملګری پاڅید او زما لپاره یې ځای خالي کړ. زه لا پر خپل ځای ولاړ وم، چي پر اوږه یو چا لاس راکښېښود، ما چي ورته وکتل مخي ته مي یو قدبلنده د توپچي قواو تورن چي پر زنه باندي یې یو سور داغ هم وو ولاړ، وو. د ډبې ورهاخوا یې په هنداره کي راته وکتل او بیا راننوت.

ده ته مي وویل "څه خبره ده؟" مخ مي ورته راوګرځاوه او مخ په مخ ورسره ودرېدم. تر ما په قد جګ وو. د نقاب په سایه کي یې مخ ډنګرې ښکاریده. د زني زخم یې تازه او بریښېده. په ډبه کي موجودو ټولو خلکو موږ دواړو ته په ځیر ځیر کتل.

راته ویې ویل "ته دلته نه شې کښېنستلای. هیڅوک حق نه لري، چي د چوکۍ نیولو لپاره یو بل څوک راولیږي".

"زه دا حق لرم".

ناړې یي تېرې کړې. کرنکې ته مي یې کتل، غوټو یې پورته او کښته شو. د چوپړوال ملګرې د چوکۍ وه مخې ته ولاړ وو. د ښېښې ورهاخوا خلک زموږ په تماشه ول. په ډبه کي ولاړ خلک ټول چپ ول.

ketabton.com - The Digital Library

"ته په هیڅ صورت داسي نه شې کولای. زه تر تا دوه ساعته وړاندي راغلی یم".

"اوس څه غواړې؟"

"چوکی غواړم".

"زه هم چوکۍ غواړم".

ځېرې ته مي یې وکتل او داسي احساس کړل لکه ټوله دېبه چي زما پر ضد وي. زه دوی نه ملامتوم. دی پر حق ول، خو زما له چوکۍ سره کار وو. خلک تر اوسه د بتانو په څیر پر خپلو ځایو باندي غلي ولاړ ول.

له ځان سره مي وویل اوه، خدایه دا بیا څه غضب دی.

ما ورته وویل "مهرباني وکړئ. ښاغلی تورن". د چوپړوال ملګری له چوکۍ څخه رادېخوا شو او قدبلنده تورن پرې کښېناست. بیا یې ما ته وکتل څیره یې زهیره راته ښکاره شول، خو چوکۍ یې وګټل. د چوپړوال ملګري ته مي وویل "زما سامان راواخله". له دهلېز څخه راووتو. اورګاډي ډکه وه او ښه پوهېدم چي اوس د چوکۍ پیداکول ناممکنه ده. وه چوپړوال او د هغه ملګري ته مي لس لس لېږې ورکړې. دوی له دهلېز څخه کښته شول او له برنډې څخه یې وه کړکیو ته راکتل، خو ځای نه وو.

چوپړوال "کیدای شي په راروان تمځای کي ځیني خلک پلي شي".

ملګري یې وویل "دا هم کیدای شي، همالته ګڼ نور پسي وروخیژي". له دوی سره مي په همدې ځای کي مخه ښه وکړل او پر خپله مخه ولاړل، خو دوی دواړه د چوکۍ د نه پیداکېدو له لاسه خوابدي ول. کله چي اورګاډي حرکت کاوه، زما په شمول ګڼ نور کسان د ډبې په مینځ کي ولاړ ول او د تمځای څراغانو او د ډبې غولې ته مو کتل.

باران تراوسه وریده. یو ګړی وروسته د ډبې ښیښې لندې خیشتې شوې او دباندي مو هیڅ شی نه شوای لیدای. څو لحظې وروسته د ډبې پر غولي باندي خوب یووړم، خو له خوبه وړاندي مي خپله بټوه چي پیسې او اسناد پکښې وه د پښو په مینځ کي کښېښوول او بیا بیده شوم. ټوله شپه بیده وم یوازي په بریشیا او ورونا کي چي ځیني کسان کښته او پورته شول راویښ شوم او بیرته ژر خوب یووړم. پر یوه غوټه مي سر ایښی وو او پر هغه پاټې غوټو مي لاسونه راګرځولي ول. دوی به که زه په پښه نه وای وهلی نه یې شوای کولای چي تېر شي. د ډبې په غولي کي زما په ګډون ګڼ نور خلک بیده ول. ځینو بیا د کړکیو پر دستکانو

لاسونه ټینګ کړي او ولاړ ول. ځینو نورو بیا له لاچارۍ څخه وه دروازو ته تکیې لګولي وې. په دغه اورګاډي کي به تل ګڼه ګونه ډیره وه.

پنځه ویشتم فصل

د مني موسم راپیل شوی وو. ټولي ونې سپیرې او له زرغونو پاڼو سره یې مخه ښه کړې وه. لارې، ګودرې له خټو مالامال وې. له یوډین نه تر ګوریزیا پوري په لارۍ کي ولاړم. په لار کي له نورو موټرو څخه وړاندي شوو. ما تر کړکۍ دباندي شاوخوا سیمو ته کتل. د توتو خړې ونې او خړ خړ کښتونه مي لیدل. د سړک پر څنډو ولاړو ونو له خپلو پاڼو سره بېلتون کړی وو او پاڼې یې لاندې پر ځمکه ورته نښتې. یو شمیر خلک د سړک له پاسه په کار بوخت ول. دوی د ونو له منځه ماتې تیږې رااخیستې او د سړک ډبونه یې پرې ډکول. د دوو غرو په مینځ کي پراته ښار ته مي وکتل خوپ په خپله غیږ کي راچاپیره کړی وو. موږ پر سیند باندې، چي تر غاړې غاړې پوري بهیده، پوریوتو. په غرونو کي باران شوی وو. ښار ته چي راداخل شوو، له فابریکو، کورو او مانیو څخه راتېر شوو. په لار کي مي ځیني داسي کورونه هم ولیدل چي تازه په تازه د توپو نښه ګرځول شوي ول. په یوه نرۍ کوڅه کي مو د بریتانیا د سره صلیب یو موټر ولید، یو تور مخی او ډنګر موټروان پکښې سپور وو. خولۍ یې په سر کړې وه. دی له دې وړاندي مي نه وو لیدلی. د ښار د غټې څلورلارې په مینځ کي د ښار د جګړن د کور مخي ته له موټره راکښته شوم. موټروان مي غوټه راکړل، هغه مي پر اوږه کښېښوول. لاسي بکسه مي په لاس کي واخیستل او د خپلي کلا په لور روان شوم. داسي مي نه ګڼل لکه وه کور ته چي روان یم.

پر تازه اېپاشي شوي پیاده رو باندي روان شوم. د ونو له مینځ څخه مي کلا ته وکتل. کړکۍ ټولي بندي وې، خو دروازه خلاصه وه. وردننه شوم. جګړن دننه په یوه تشه توره کوټه کي، چي د دیوالونو له پاسه یې نقشې راځوړند وې، ناست وو.

څنګه چي یې زه ولیدم راته وې ویل "سلام، جوړ په خیر، څنګه یې؟" تر پخوا زوړ او سپین ښکاریده.

ما ورته وویل "ښه یم. ستاسي مصروفیتونه څنګه روان دي؟"

راته ویې ویل "خبره خلاصه ده. غوټه دي پر ځمکه کښېږده او کښېنه".

ketabton.com - The Digital Library

غوټه او دوې بستې مي پر غولي کښېښودې او له پاسه مي پرې خپله خولۍ کښېښول. د دیوال وه لور ته پرته چوکۍ مي راکش کړل او له میز سره په څنګ کي پرې کښېښستم.

جګړن "اوړی په ډېر تکلیف راباندي تېر شو. اوس ښه یې؟"

"هو".

"مډالونه یې درته درکړل؟"

"هو. رایې کړل مننه".

"ته راکړه، چي ویې ګورم".

کوسۍ مي خلاصه کړل او پر سینه ځوړند مډالو ته یې وکتل.

"له مډالو سره یې بکسونه درکړل؟"

"نه، یوازي اسناد یې راکړل".

"بکسونه بیا وروسته درکوي. هغه وخت په بر کي نیسي".

"که کوم کار شته، زه تیا ریم؟"

"موټرونه یې ټول بیولي دي. شپږ داني په شمالي کارپوریتو کي دي. کارپوریتو دي لیدلی؟"

ما ورته وویل "هو". یو وړوکی سپین ښار مي ذهن ته راغلی. د درې په مینځ کي یې یو ځلی ولاړ وو. یو کوچنی او ښکلی ښار وو، د ښار په مینځ کي یې یوه زړه راښکونکې فواره جوړه کړې وه.

"دوی اوس همالته کار کوي. د ناروغانو شمېر هم ډېر شوی. جګړه ختمه شوې".

"هغه پاتې موټرونه چیري دي؟"

"دوه لوړ په غره کي دي او څلور اوس هم په باینسیزا کي دي. او د امبولانسونو دوه برخي په کارسو کي له دریم پوځ سره دي".

"زه څه خدمت کولای شم؟"

ketabton.com - The Digital Library

“که دي خوښه وي، ته باینسیزا ته ولاړ شه او هغه څلور موټرونو په خپله کنټرول کي واخله. جینو له ډیره وخته همالته دی. تراوسه به باینسیزا ته نه تللی؟”

“نه”.

“همالته اوضاع ډیره بدخونده شول، درې موټرونه مو تباه شول”.

“خبر شوم”.

“هو، رینالډي درته لیکلي وه”.

“رینالډي چیري دی؟”

“همدلته په روغتون کي دی. اوړی او منی یې دواړه همدلته تېر کړل”.

“بیشکه”.

جګړن “اوضاع بېحده ډېره خرابه شول. له ځان سره مي فکر کاوه، چي ته ډېر نېکمرغه وي چي ژوبل شوې”.

“درسره موافق یم”.

جګړن “راروان کال به تر دې لا ناوړه وي. کیدای شي همدا اوس حمله وکړي، داسي ګنګوسې دي، چي دوی د حملې نیت لري، خو باور مي نه کیږي ځکه اوس ډېر ناوخته دی. سیند دي ولید؟”

“هو، هغه خو له وړاندي لا تر غاړې بهیده”.

“اوس موسم باراني دی او فکر نه کوم، چي دوی دي اوس حمله وکړي. کیدای شي له بارانه وروسته واوره هم پیل شي. ستا د هیوادوالو په اړه څه خبرونه دي. ستا په شمول نور امریکایان شته؟”

“هغوی د یو میلیوني پوځ په روزلو بوخت دي”.

“خدای دي وکړي، چي یو جوپه یې دلته هم راشي. خو تر رارسیدو وړاندي به پر هغوی ټولو فرانسویان غیږ راتاو کړي؛ موږ ته به هیڅ رانه شي. په هرصورت، ته نن شپه همدلته

ketabton.com - The Digital Library

پاتې شه، سبا له خيره کوچنی موټر درسره واخله، ولاړشه او جينو بيرته راوليږه. زه به يو په لاره بلد سړی درسره واستوم. جينو به دي په هرڅه پوه کړي. اتريشيان اوس هم بمبار کوي خو اوس يې کار خلاص دی. باينيسيزا به هم ووينې".

"د ليدو ارمان يې لرم. ښاغلی جګړنه، خوشاله شوم، چي يو ځلي مو بيا سره وليدل".

مسکی شو او ويې ويل "دا ستاسي لطف دی. زه خو له جګړې څخه تر پزې راغلی يم؛ که زه له دغه ځايه تللی وای، فکر نه کوم چي بيا دي راستون شوی وای".

"ستا له خبرو داسي ښکاري، چي حالات ډير ناوړه دي".

"هو. ناوړه او بيا هم ډير ناوړه. ځه ورشه، ځان پاک کړه او رينالډي ولټوه".

له کوټې راووتم او غوټه په لاس لوړ وه کوټې ته ولاړم. رينالډي په کوټه کي نه وو، خو شيان يې پراته وه. پر کټ کښېنستم، ګلګل مي خلاص کړل او د ښی پښې بوټ مي وکيښ او پر کټ اوږد اوږد وغځيدم. ستړی وم او ښی پښې مي درد کاوه. يو بوټ کښلی او بل بوټ په پښو پر کټ باندي پروتي خوند رانه کړ. نو پاڅيدم، تنې مي خلاصه کړل، بوټ مي پر غولي باندي وغورځاوه او بيرته پر کټ باندي پرېوتم. کړکی بندي وي. هوا يې تربخته کړې وه. زه هم دومره ستړی وم چي دا مي په وسه نه وه، تر څو پاڅيږم او کړکۍ پرانيزم. زما شيان ټول د کوټې په يوه کونج کي پراته ول. بهر ورو ورو تياره خپرېدل. په کټ کي پروت وم، د کاترين په اړه مي سوچونه وهل او د رينالډي په تمه وم. هڅه مي کول، چي د کاترين په اړه له فکرو ځان خلاص کړم، پرته په شپه کي، هغه هم له خوبه وړاندي. خو اوس ستړی وم او بې وسه پروت وم. ځان مي وه فکرونو ته وروسپاره. په همدې فکرو کي وم، چي رينالډي راننوت. د پخوا په څېر ښکاريده خو لږ ډنګر شوی وو.

رينالډي "اوه، زما له غرونو پناه ياره!" زه راجګ شوم. رانژدې شو، کښېناست او لاسونه يې راباندي راچاپيره کړل."زما خوږ انډيواله!" پر اوږه يې وټکولم او زما دواړه لاسونه يې په خپلو لاسو کي ونيول.

رينالډي "ته رانژدې شه، ماشومه ځنګون دي راته ښکاره کړه".

"پايڅه بايد پورته کړم".

ketabton.com - The Digital Library

"سمه ده، زما ورکوټې. زه او ته ملګري یو. پردي انسانان مو په مینځ کې نشته. ته دې دا پښه رادېخوا کړه، چې څنګه یې درعملیات کړې". زه پاڅیدم. پایڅه مې راونغاړل او د ځنګانه سترګه مې ورښکاره کړل. رینالډې لاندې پر مځکه کښېناست او ورو یې ځنګون ته حرکات ورکړل. پر ژوبل ځای باندې یې ګوتې کښېښودې او بیا یې د ځنګانه سترګه په خپله بټه ګوته باندې وموږل.

"بس همدومره؟ عملیات همدومره وه؟"

"هو".

"په دې اوسني حالت کې جبهې ته ستا لیږل جرم دی. ته یې باید بشپړ عملیات کړی وای".

"ځنګون مې د پخوا په نسبت اوس ډېر ښه دی. په اول سر کې د تختې په څېر کلک وو".

رینالډې زما ځنګون راکت کړ. ما یې لاسو ته کتل، د یوه تکړه جراح په شان ول. سر ته مې یې وکتل، وریښتان یې جلا جلا او برېښیدل. ځنګون یې نور هم کت کړ.

"اخ!"

رینالډې "نیمګړې یې تداوي کړی یې".

"د پخوا په نسبت ښه یم".

"زما جانانه، ځنګون دې مې معاینه کړ. دا خبره دې په دماغ کې نوټ کړه، په دې طبي مسایلو کې زه تر تا ډېر معلومات لرم". پاڅېد او پر کټ کښېناست "ځنګون یې ښه عملیات کړی". لاس یې پر ځنګانه ایښی وو "په هرصورت اوس غوږې راته وکړه".

ما یې په جواب کې ورته وویل "کوم خاص څه نشته، چې په اړه یې درته ووایم".

"ته د یوه واده شوي سړي په څېر چمونه کوي. په تا څه شوي؟"

ما ورته وویل "هیڅ نه دي راشوي. په تا څه شوي؟"

"له دې نادودي جګړې نه موړ شوی یم. له سختو ربړو سره یې لاس و ګریوان کړی یم". لاسونه یې پر ځنګانه باندې راغونډ کړل.

"اوه!"

ketabton.com - The Digital Library

"څه خبره ده؟ ایا زه د انساني احساساتو د درلودو حق نه لرم؟"

"نه. ستا له کړو ځخه داسي معلومیږي، چي سات دي تېر شوی. هله ژر کوه ما ته یې ووایه. څه لیدلي یا څه خوړلي".

رینالډي "اوړی او منی مي ګرده د انسانانو په عملیاتولو باندي تېر کړل، هر ژوبل به یې تر ما پوري رارساوه. ټول سخت عملیات یې په ما کول. په خدای چي زما ځخه اوس ډېر تکړه جراح جوړی شوی!"

"مبارکي یې درته وایم".

"زما هیڅ زړه ته نه لوېدل، خو اوس په خدای چي بیخي ته تکړه جراح شوی یم".

"نام خدا".

"خو زما ورکوټې، اوس ژوبل نشته او عملیات نه کوم، ځکه نو سخت نفس تنګه شوی یم. ډېره بدمخې جګړه ده. زما ملګري، ته باید زما پر خبرو باور وکړې. په هرصورت، راشه اوس به یو ګړی طبیعتونه سم کړو، د فونوګراف ریکارډ دي راووړ".

"هو".

په بسته کي دننه، د یوه کاغدي کاټن په مینځ کي په یوه اخبار کي پیچل شوی وو. ډېر ستړی وم، دومره مي په وسه نه وه، چي رابهر یې کړم.

رینالډي راته وویل "ستا طبیعت ځنګه دی؟"

"د طبیعت پوښتنه مي مه کوه. فکر مي بیخي خراب دی".

رینالډي "ګوزڼ وهلي جګړه! خیر، ته راشه دواړه به ځیښاک وکړو. خپل ځانونه به خپله خوشاله کړو او تر یو ځو ګړیه پوري به نړۍ هیره کړو".

ما ورته وویل "زه ژړی یم، ډاکټرانو له ځیښاکه منعه کړی یم".

"اوه، زما ملګري، ته ما ته په کوم شکل راغلې؟ له تروش تندي او خرابي اینې سره؟ زه درته وایم چي جګړه منحوسه ده. نو بیا ولي خپل ځانونه پرې مبتلا کوو؟"

ketabton.com - The Digital Library

"سمه ده، خو زه نه غواړم ډېر څېښاک وکړم، ستا لپاره يوڅه څېښم".

رينالډي پاڅېد، دوشۍ ته ورتېر شو، دوه ګيلاسه او د کوګناک بوتل يې راواخيسته.

رينالډي "دا اتريشي کوګناک دي. اوه ستوريز. دا ټول يې له سان ګبريل څخه په غنيمت راوړي".

"ته هلته تللی وې؟"

"نه تراوسه نه يم تللی. ټوله عمر مي همدلته په عمليات کولو باندي تېر کړ. ته وګوره ګرانه، دا ستا زوړ د غاښو برس دی. ستا د يادګار نښي په حيث مي هروخت له ځان سره ګرځاوه".

"چي خپل د غاښ پريولل درياد کړي".

"نه. زه خپل برس لرم. ستا برس مي د دې لپاره راسره ايښی وو، چي تا پر ياد کړم. تا به سهار وختي په دې برس له غاښو څخه د ويلاروسا اثار پاکول. قسمونه به دي اخيستل او اسپرين به دي خوړی، بيا به دي ښکنځل کول. هرکله چي دغه ګيلاس ووينم ستا هغه وخت مي راياد شي چي هڅه به دي کول تر څو خپل افکار په برس پاک کړي". د کټ په لور رانژدې شو "هله ژر کوه يو ځلي مي ښکل کړه او راته ووايه چي ته خوشاله يې".

"هيڅکله به دي ښکل نه کړم. بي لکۍ بيزو".

"خبر يم، ته يو ښه انګلوساکسون ځوان يې. پوهيږم چي اوس پښېمانه يې. خبر يم. زه به اوس تر هغه وخته تم شم تر څو انګلوساکسون ځوان په برس فحش ليري کوي".

"ګيلاس ته يوڅه کوګناک ورواچوه".

ګيلاسونه مو سره وجنګول او پر سر مو پورته کړل. رينالډي راباندي وخندل.

"زه به تا په ډېر څېښاک نشه کړم، بيا به دي اينه در څخه راوباسم، يوه نوې ايټالوۍ اينه به درته پيوند کړم او بيا ځلي به يو روغ انسان درنه جوړ کړم".

ګيلاس مي د کوګناک په تمه لاس کي نيولی وو. بهر تاريکي خپل راج چلاوه. ګيلاس په لاس د کړکی په لور تېر شوم او خلاصه مي کړل. باران دريدلی وو، خو بهر يې يخ جوړ کړی وو. ونې په خوپ کي پټې وې.

ketabton.com - The Digital Library

رینالډي وویل "کوګناک بهر مه تویوه. که یې نه شي څښلای، ما ته یې راکړه".

ما ورته وویل "خپل کار دي کوه". د رینالډي په بیا لیدو خوشاله وم. ده دوه کاله زما په څورولو تېر کړي ول. راباندي ګران وو. د یو او بل په خوی و خاصیت ښه پوهېدو.

په داسي حال کي چي په کټ کي پروت وو پوښتنه یې راڅخه وکړل "واده دي وکړ؟"

ما پر دېواله تکیه اچولې وه.

"نه، تراوسه مي لا نه دی کړی".

"له یو چا سره په مینه کي یې؟"

"هو".

"له هماغې بریتانوۍ نجلۍ سره؟"

"هو".

" بېچاره. هغه ستا وړ ده؟"

"هو، ولي نه".

"مطلب مي دادی یعني عملاً په ژوندانه کي؟"

"څغله ورک شه".

"سمه ده. تا ته به معلومه شي چي زه د څه ډول خوی او عادت څښتن یم. ایا دا...؟"

ما ورته وویل "رینالډي، د خدای لپاره چپ شه. که غواړي ملګرتیا مو پر ځای پاتې شي، چپ شه".

"زه نه غواړم، ستا ملګری وه اوسم. زه ستا ملګری یم".

"نو بیا چپ شه".

"سمه ده".

ketabton.com - The Digital Library

د کټ په لور ورتير شوم او په څنګ کي ورسره کښېناستم. ده خپل ګيلاس په لاس کي نيولی وو او مځکې ته يې کتل.

"رينالډي، ته پوهيږي چي دا هرڅه څه ډول دي؟"

"اوه، هو. زما ټول ژوند له همدې ډول شيانو سره تېر شوی، خو ته په دې برخه کي کم تجربه يې. او زه غواړم ته هم پکښې ماهره شې". دی تراوسه ځوړند سر ناست وو.

"ته يې نلري؟"

"نه".

"ګرد سره؟"

"نه".

"ايا زه دا خبره ستا د مور او خور په اړه ويلای شم؟"

رينالډي کرار وويل "ستا د خور په اړه هم". موږ دواړو وخندل.

"زوړ اتله!"

رينالډي "کيدای شي زه بخيل يم".

"نه، ته بخيل نه يې."

رينالډي "زما هدف هغه نه وو، هدف مي بل څه وو. ته واده لرونکی ملګری لرې؟"

"هو".

رينالډي "زه يې نه لرم، هغه چي يو له بل سره مينه ونه لري؟"

"ولي؟"

"د دوی له ما څخه ښه نه کيږي".

"ولي؟"

"زه مار يم. زه د منطق مار يم".

ketabton.com - The Digital Library

“ته يې سره يوځاى کوې. منه يې سبب وه”.

“نه، هغه مار وو. هغه ډېر ښه وو”.

ما ورته وويل “ته چې غلی ناست يې، ډېر ښه معلومېږې”.

“مينه درسره لرم، زه چې کله له ځانه يو ستر ايټالوی مفکر جوړ کړم، ته مي غرور بيرته رامات کړې؛ خو زه په ډېرو هغو خبرو پوهيږم چې ويلای يې نه شم. په هر صورت زه تر تا ډېر پوه يم”.

“هو. رېښتيا هم”.

“او ته به له خيره يو ښه ژوند ولرې. له پښېمانتيا سره سره به بيا هم ښه ژوند ولرې”.

“زه خو داسي فکر نه کوم”.

“اوه، رېښتيا وايم. ته به رېښتيا هم ښه ژوند ولرې. زه چې کله مصروفه يم ډېر خوشاله يم”. ده بيا سر ځوړند کړ.

“ته به يې هم ښښتن شې”.

“نه. زما ګرد سره دوه شيان خوښ دي. يو يې زما د کار لپاره مضر دی او هغه بل يې نيم ساعت، پنځلس دقيقې او ځيني وختونه تر دې هم لږ وخت نيسي”.

“ځيني وختونه تر هغه هم لږ”.

“بلې، لږ پرمختګ مي کړی. ته نه يې خبر. لنډه دا چې هماغه دوه شيان او زما کار”.

“ستا په ژوند کي به يو انقلاب او نوي شيان رامنځته شي”.

“نه، زموږ په ژوند کي نوي شيان هيڅکله نه راځي. موږ کامل پيدا شوي يو. نوی شی مو په ژوند کي نه راځي. موږ بشپړ يو. ته بايد په دې وويارې، چې لاتين نه يې”.

“د لاتين په نامه کوم شی نشته. لاتين خپله يو فکر دی. ته پخپلو نميګړتياو خورا وياړې.” رينالډي لوړ وکتل او په خندا شو.

ketabton.com - The Digital Library

“بس يې ده ملګرې. د ډېرو فکرو له لاسه خسته شوی یم”. دی چې کله اول کوټې ته راننوت، له څېرې يې پوه شوم چې ستړی دی ”د ډوډۍ وخت دی. زه ډېر خوشاله يم چې بيرته راغلې. ته زما بهترين ملګری او د جګړې د وخت ورور يې”.

“د جګړې د وخت ملګري څه وخت ډوډی خوري؟”

“همدا اوس. ستا د اينې په وياړ به يو وروستی جام پر سر پورته کړو”.

“د سيانټ انتوني په خير”.

“غلط. هغه موضوع د شرابو او معدې مربوط وه. لږ شراب د خپلې معدې په وياړ وڅيښه”.

“سمه ده، ستا په خاطر به ټوله بوتل وڅيښم”.

رينالډي ”ستا د ميرمنې په وياړ”. خپل ګيلاس يې پورته کړ.

“سمه ده”.

“زه به هيڅکله د هغې په اړه کومه ناوړه خبره ونه کړم”.

“پر ځان فشار مه راوله”.

کوګناک يې وڅيښل ”زه پاک و ساده يم. خاص ستا په څېر يم. زه به هم له خيره، له يوې بريتانوۍ سره يارانه واچوم. که ريښتيا درته ووايم، ستا له نجلۍ سره لمړی زما پيژندګلوي وشول؛ خو هغه تر ما يو څه په ونه جګه وه. قدبلنده نرسه!”

ما ورته وويل ”ته ډير پاک ذهنه يې”.

“هو، هغه خو زه يم. ټوله نړۍ ما ته په پاک ذهنه وايي”.

ما ورته وويل ”رينالډي خاک به سر”.

“د نن لپاره همدومره کفايت کوي. راځه په همدې پاک ذهن به کښته شو او ډوډۍ به وخورو”.

له تګه وړاندي ولمبيدم، سر مي ږمنځ کړ او بيا کښته ولاړو. رينالډي لږ نشه غوندي وو. موږ چې خوړنځای ته ورغلو، ډوډۍ لا نه وه تياره شوې.

ketabton.com - The Digital Library

رينالډي "زه به ولاړ شم او يو بوتل به راړم." د زينو له لاري پاس ولاړ. زه پر ميز کښېناستم. رينالډي ګړی وروسته له بوتل سره راستون شو. ګيلاسونه مو نيم نيم ځيني ډک کړل او مخي ته مو کښېښوول.

ما ورته وويل" ډير دي". ګيلاس مي راپورته کړ او د ميز له پاسه پر پرتې شمعې مي سترګې ښخي کړې.

"د تش نس لپاره دا نيم ګيلاس هيڅ شی نه دی. دا ډير خوندور شربت دي. معده په مکمل ډول سوځي. ستا لپاره هيڅ شی تاواني نه دی".

"سمه ده".

رينالډي "تدريجي ځان وژنه. دغه ځيښناک معده بشپړه تباه کوي. انسان ته لاس ريږدېدا وراچوي او په پای کي يې ګټه يوازي وه جراح ته رسيږي".

"ته يې توصيه کوي؟"

"د زړه له اخلاصه. زه ګردسره بل شی نه ځيښنم. ويې ځيښنه او ناروغي ته سترګې په لار شه".

ما چي خپل نيم ګيلاس ختم کړ، په دهلېز کي مي د خادم نارې واورېدې "سوپ! سوپ اماده دی!"

جګړن رانننوت، موږ ته يې سر وښوراوه او کښېناست. پر ميز باندي ډير کوچنی ښکاريده.

پوښتنه يې وکړل "همدا ټوله يو؟" خادم د سوپ پياله پر ميز کښېښوول او جګړن خپل غاب ځيني ډک کړ.

رينالډي "هو. همدا ټوله يو، خو پادري تراوسه نه دی راغلی. هغه که د فريدريکو له راتګه خبر شو، هغه به هم په ځغاسته ځان راورسوي".

رينالډي مي وپوښت "هغه چيري دی؟"

"هغه اوس په ۳۰۷کي دی". دی په سوپ خوړلو مصروفه وو. خوله يې په احتياط پاکه کړل "کيدای شي اوس راشي. هغه ته مي ټليفون ور وکړ او ستا له راتګه مي خبر کړ".

ketabton.com - The Digital Library

ما ورته وویل "د خوړنځای شورماشور مي خورا ارمان وو".

جګړن "د شور ماشور وختونه ولاړل. اوس هغه شور ماشور نه دی پاتې".

رينالډي "زه به شورماشور جوړ کړم".

جګړن وویل "شراب درواخله". خپل ګیلاس يې ډک کړ. آش هم راورسيدل او ټوله يې په خوړو مصروفه شوو. آش پر خلاصېدو ول، چي پادري هم راورسېد. دی د پخوا په شان وړوکی، تور او سره ننوتلی ښکاريده. زه پاڅيدم او ستړي مشي مي ورسره وکړل.

لاس يې زما پر اوږه کښېښود.

پادري "ښنګه چي مي ستا د راتګ واورېدل، سمدستي رارهي شوم".

جګړن ورته وویل "کښېنه، اوس دي لا ناوخته کړ".

رينالډي په انګليسي ورته وویل "ماښام په خير". دغه، څو جملې يې له هغه تورن څخه زده کړي وې، چي هر وخت به يې پادري ځوراوه. پادري وویل "رينالډي، ماښام په خير".
خادم وه ده ته سوپ راوړ، خو ده غوښتل چي په آش يې پيل کړي.

له ما يې پوښتنه وکړل"تاسي ښنګه ياست؟"

"شکر دی ښه يم. ستاسي کارونه ښنګه دي؟"

رينالډي وویل "پادري شراب درواخله، لږ شراب ستا د معدې په وياړ درواخله. دا د سيانټ پاول وينا ده".

پادري ورو ورته وویل "خبر يم". رينالډي خپل ګیلاس ډک کړ.

رينالډي بيا وویل "ټوله ګناه د سيانټ پاول په غاړه ده، ټوله مشکلات د همده له لاسه دي".
پادري ما ته وکتل او مسک شو. زما ورته پام شو د پخوا په نسبت اوس لغازي خبرو چندان اثر نه پرې کاوه.

رينالډي وویل "همدا سيانټ پاول يو راوندړ او چيسر وو. بيا چي کله يې نشه سر شول ويل يې دا ښه نه دي او کله چي بيا د ده خبره خلاصه شول د پاته خلکو لپاره يې قوانين وضعه کړل.همداسي نه ده فريدريکو؟"

ketabton.com - The Digital Library

جګړن وخندل. اوس مو کباب راپیل کړی وو.

ما ورته وویل "زه تر غروب وروسته د مقدساتو په اړه خبرې نه کوم". پادري سر راپورته کړ او راته مسک شو.

رینالډي وویل "ده ته بیا وګوره، د پادري اړخ یې ونیو. آ خلکو، څه شول هغه د پادري ځورونکي؟ کاوالکانتي چیري دی؟ برونډي چیري دی؟ سزار چیري دی؟ ستاسي رایه داده چي زه پادري په یوازي سر وځوروم؟"

جګړن "دی یو ښه پادري دی".

رینالډي وویل "دی ښه پادري دی، خو بیا هم یو پادري دی. زه غواړم خوړنځای پخواني حالت ته وګرځوم. زه غواړم فریډریکو خوښ وساتم. پادري مرداباد!"

ما جګړن ته وکتل، چي وه رینالډي ته یې کتل؛ دی هم پوه شوی وو، چي رینالډي نشه دی. رینالډي ځیره الوتی ښکاریده. پر تندي یې خپاره وریښتان ډیر تور ښکاریدل.

پادري "همداسي ده لکه تاسي چي وایاست، رینالډو. تاسي صحیح وایاست".

رینالډي "پادري مرداباد. وایم مرداباد". چوکی ته یې تکیه ووهل.

جګړن موږ ته وویل "رینالډي له څه وخته راپه دېخوا تر فشار لاندي دی. کارونه یې زیات دي". ده خپله برخه غوښې خلاصي کړې او غاب یې په ګوله پاک کړ.

رینالډي ناستو خلکو ته مخ راوګرځاوه "زه چټیات نه وایم، وایم پادري مرداباد!" ناستو خلکو ته یې په یوه فاتحانه انداز وکتل، د ده سترګي لویدلي او ځیره یې الوتې ښکاریده.

ما ورته وویل "سمه ده، دی مرداباد".

رینالډي "نه، نه، ته د دې ډول خبرو حق نه لرې. ته دغه ډول ادعا نه شې کولای. وایم ته یې د ویلو حق نه لرې. ته خالي او کار دي خلاص دی. بس خبره خلاصه ده. د ویلو لپاره بل څه شته هم نه".

پادري سر وښوراوه. خادم زموږ میز ته راغلی او د میز له سره یې غابونه پورته کړل.

رینالډي پادري ته مخ وروګرځاوه "ته غوښې ولي خورې؟ نن جمعه نه ده؟"

ketabton.com - The Digital Library

پادري "نه، نن پنجشنبه".

"درواغ، نن جمعه ده. زه په دې هم پوهيږم کومې غوښې چې ته يې خورې، هغه د يوه اتريشي پوځي مړ جسد دی".

ما ورته وويل "دغه ډول سپيني غوښې د افسرانو وي". غوښتل مې چې هماغه پخوانۍ ټوکه بشپړه کړم.

رينالډي وخندل او خپل ګيلاس يې بيا ډک کړ.

رينالډي "زما په خبرو خفه نه شې، زه يو څه ليونی غوندې يم".

پادري رينالډي مخاطب کړم "ستا لپاره د يو څو ورځو رخصتې ښه ده".

جګړن پادري ته سر وښوراوه. رينالډي بيا وه پادري ته و کتل.

رينالډي "ته وايې چې زه په رخصتۍ ولاړ شم؟"

جګړن وه پادري ته سر وښوراوه، خو رينالډي بيا پادري ته رډ رډ کتل.

پادري "چې څنګه ستا خوښه وي، که نه ځې، مه ځه".

رينالډي "پر تا دې د خدای غضب وشي. دوی غواړي، چې ما له دغه ځايه وشړي. دوی شپه او ورځ په دې هڅه کې دي چې ما وشړي، خو زه ورسره مبارزه کوم. څه پروا لري چې زه پرې اخته يم، دا نو څه خبره ده، هر څوک يې لري. په نړۍ کې هر څوک په اخته کيږي. لمړی خو" د خپل ليکچر او بيان په خلاصه کولو باندې شروع شو "دا يوه وړوکې زخه ده، بيا د اوږو په مينځ کې يوه ګرمکه ځيني جوړه شي او له هغه وروسته بيخي له منځه ولاړه شي. بيا مو نو عقيده وه سيمابو ته جوړه شي".

جګړن کرار وويل "يا هم سالوارسان[22]".

رينالډي وويل "د سيمابو توليد". په يوه مغروره لهجه يې وويل "پادري، زه داسې څه پيژنم چې د دواړو ارزښت لري، دا يوه ساده صنعتي پيښه ده".

---

22 دا يو ډول درمل دي چې د سفلس ناروغی په وړاندې کارول کيږي. رينالډي فکر کاوه، چې دی په سفلس اخته دی. د دې ناروغی په اړه ګډ دی.

خادم له خوړو او قهوې سره یوځای راداخل شو. خواړه یو ډول ډوډی والا پوډینګ وو چې له پاسه پرې غلیظ ساس اچول شوی وو. د میز له پاسه پرتې لمپې لوګی کاوه، د دودکښ منځ له تور لوګي څخه ډک وو.

جګړن خادم ته وویل "دا لمپه ایسته کړه، پر ځای یې دوه شمعان راوړه". ده هم له هاخوا دوه لګیدلي شمعان په جلا جلا نعلبکیو کي راوړل. لمپه یې واخیستل او مړه یې کړل. رینالډي اوس غلی ناست وو، سم ښکاریده. موږ باندار وکړ او د قهوې له څیښلو وروسته ټوله وه دهلیز ته ور ووتو.

رینالډي "دا چي تاسي غواړئ، د پادري سره مجلس وکړئ، نو زه به وه ښار ته ولاړ شم. ښه شپه ولرئ، پادري".

پادري "تاسي هم ښه شپه ولرئ".

رینالډي "فریده، یار زنده، صحبت باقي".

"بامان خدا. ماښام بیا ناوخته مه راځه". رینالډي پیښنې وکړې او ووت. جګړن چي له موږ سره ولاړو، ویې ویل "دی ډیر ستړی وي، کاري بوج پرې زیات دی. ده ته دا وسوسه ورلوېدلي، چي ګني دی په سفلس ناروغی اخته دی. زما خپله یقین نه کیږي، خو کیدای شي چي وي. اوس یې درملنه پیل کړې. په هرصورت ښه شپه ولرې او سهار وختي به له خیره حرکت وکړي".

"سمه ده".

بیا یې وویل "د خدای په امان. بریالی اوسې. سهار به له خیره (پیدوزي) ږغ درباندي وکړي او له هغه سره به په ګډه ولاړ شې".

"ښه وخت ولرئ".

"په مخه مو ښه. د اتریشیانو د حملې اوازې دي، خو زه باور پرې نه لرم. خدای دي وکړي چي داسي نه وي. په هر صورت هغه به دلته نه وي. جینو به دي په هرڅه پوه کړي. پوځي مخابره د پخوا په پرتله اوس سمه شوې".

"زه به تاسي د هرې واقعې څخه په جریان کي ساتم".

ketabton.com - The Digital Library

“ډیر ښه. ښه شپه ولرئ. او بله خبره، رینالډي ته اجازه مه ورکوه، چې ډېر ځیناک وکړي”.

“زه به یې د منعه کولو هڅه وکړم”.

جګړن پادري مخاطب کړ “ښه شپه او ښه خوب ولرې”.

پادري ورته وویل “همچنان. ښاغلي”.

جګړن د خپل دفتر په لور رهي شوو.

شپږویشتم فصل

زه دراوزې ته ورتېر شوم او دباندې مې وکتل. باران اوس له برمه لوېدلی وو، خو میده میده ځاځکي اوس هم ووریدل.

ما پادري ته وویل “لوړ کوټې ته ځو؟”

“زه تر ډیره نه شم پاتیدای”.

“ته راځه”.

په زینو کې وختو او زما کوټې ته ولاړو. زه د ریناالډي پر بستره وغځېدم او پادري بیا زما پر سفري بستره چې خادم غوړولې وه، کښېناست. کوټه تیاره وه.

پادري “ښه، تاسي جوړ یاست؟”

“شکر دی. نن شپه ستړی یم”.

“زهم ستړی یم، خو ناحقه”.

ما ورته وویل “د جګړې په اړه دي څه نظر دی؟”

“زما په نظر په دې نژدې راتلونکي کې به ختمه شي. دا چې ولې؟ زه خپله هم نه یم پرې خبر، خو زما زړه همداسي راته وایي”.

“زړه دي څه درته وایي؟”

ketabton.com - The Digital Library

"ستا په نظر جګړن په دې شپو و ورځو کي څه ډول دی؟ ارام او غلی؟ اوسمهال ګڼ شمیر هم دا ډول دي".

ما ورته وویل "زه خپله همداسي یم".

پادري وویل "ډیر خطرناکه اوړی وو". د پخوا په نسبت یې پر ځان باور زیات شوی وو "ستا به هیڅ باور ونه شي. پرته له دې چې هر څه دې پخپلو سترګولیدلي وای. ګڼ شمیر خلک سږ اوړی د جګړې په حقیقت و ماهیت پوه شول. هغه افسران چې ما یې د پوهیدلو هیڅ تصور نه کاوه اوس د جګړې په حقیقت پوه شوي".

توس مې لاس کي ټینګ ونیو "نو ستا په نظر له دې څخه وروسته به څه کیږي؟"

"نه پوهیږم، خو زما په نظر دغه اړودوړ به تر ډیره دوام ونه کړي".

"ستا په نظر څه به وشي؟"

"هغوی به له جګړې لاس واخلي".

"څوک؟"

"متفقین و متحدین".

ما ورته وویل "خدای دي وکړي، چي همداسي وشي".

"ستا باور نه کیږي؟"

"فکر نه کوم چي دواړه اړخه دي سملاسي او په یو ځل جګړه ودروي".

"زه هم فکر نه کوم، خو دا یوه ستره هیله ده. په هر صورت کوم تغیرات چي زه اوس د خلکو په افکارو کي وینم فکر نه کوم چي دغه کمشکش او جګړه دي تر ډیره دوام وکړي".

"سږ دوبی جګړه چا وګټل؟"

"هیڅ چا".

ما ورته وویل "اتریشیانو وګټل. دوی د سان ګبریل کلکه دفاع وکړل. همدوی بریالي شول. دوی به جګړه ونه دروي".

ketabton.com - The Digital Library

"که چیري دوی زموږ په څیر فکر ولري، د جګړې د ختم شونتیا شته".

"بریالی او ګټونکی پوځ هیڅ وخت جګړه نه دروي".

"ته ما ناامیده کوې".

"زه یوازي هغه څه درته وایم، چي په ذهن کي مي راځي".

"نوبیا ستا په نظر دا هرڅه به تر قیامته روان وي؟ هیڅ به پیښ نه شي؟"

"نه پوهیږم. یوازي دومره ویلای شم کله چي اتریشیان پخپله بریا باندي ډاډ ولري، نو هغوی به هیڅکله جګړه ختمه نه کړي".

"اتریشیان د بوسنیایانو پرته ټول عیسویان دي".

"زما مطلب په نامه عیسویان نه دي. داسي لکه حضرت عیسی".

څه یې ونه ویل.

"موږ ټول اوس شریف یو، ځکه چي شکست مو وخوړ. که پیټر په بڼ کي حضرت عیسی نه وای ژغورلی څه ډول به وای".

"هغه به هم زموږ په څېر وای".

ما ورته وویل "فکر نه کوم".

پادري "ما درته وویل چي ته مي بي جراته کوې. زه خو خپله په همدې عقیده یم او دعا کوم چي یوڅه وشي. په دا ډېر نژدې کي زه د یوڅه پیښیدو توقع لرم".

ورته ومي ویل "یوڅه خو کیږي، البته هرڅه چي واقع شي، نتیجه به یې موږ په خپلو سترګو ووینو. که اتریشیان هم زموږ په څېر فکر او اراده ولري نو بیا خو کوم مشکل نشته. خو هغوی موږ ته ماته راکړل، ځکه نو دوی اوس یو بېل ډول احساس لري".

"ګڼ شمیر عسکر هم اوس بل ډول نظریات لري، خو علت یې دا نه دی چي دوی ماته خوړلي".

ketabton.com - The Digital Library

"هغوی له پیله مغلوب ول. دوی له هغه راهیسي لا مغلوبه ول، کله چي دوی له باغ و کروندو څخه خلک په جبر راوستل او بیا یې په پوځ کي شامل کړل. د همدې کلیوالي شعور او فکر له وجهي څخه دوی مغلوبه شول. ته یوځلي دوی د واک پر ګدۍ کښېنوه بیا ورته وګوره".

څه یې ونه ویل همداسي غلی او په فکرو کي ډوب ناست وو.

ما ورته وویل "زه خپله اوس سرګردانه یم. لامل یې همدا دی چي په دې اړه مي تراوسه هیڅ فکر نه وو کړی. زه هیڅکله له وړاندي فکر نه کوم، څه چي مي پر خوله راځي هماغه وایم. پخپل ذهن کي داسي څه مومم چي له وړاندي مي لا وه سوچ ته راغلي وي".

"زه یوه شي ته هیله من یم".

"شکست ته؟"

"نه، له دې ورهاخوا".

"له بري پرته بل څه نشته، خو هغه هم کیدای شي چي ناوړه وي".

"له ډیره وخته د بري په هیله یم".

"زه هم".

"خو اوس عقیده پرې نه لرم".

"بالاخره، له دې دوو څخه به مو یو په قسمت کي راشي".

"زه خو له بري څخه ناهیلی شوی یم".

"زه هم، خو زه پر ماته او شکست معتقد نه یم. کیدای شي نتیجه له دې څخه یوڅه بنه وي".

"نو بیا تاسي پر څه شي معتقد یاست؟"

ما یې په جواب کي وویل "پر خوب باندي". له دې ویلو سره پادري پاڅید.

"دا چي تر ډیره درسره پاتې شوم بخښنه غواړم، خو ستا سره باندار کول مي په طبعه ښه لګیږي".

ketabton.com - The Digital Library

"دعا کوه چي بيا مجلس سره وکړو. له خوب څخه مي چي کومه يادونه وکړل، کوم هدف مي ترې نه درلود".

پاڅيدو او يو بل ته مو لاسونه سره ورکړل.

پادري "زه اوس په ۳۰۷ کي هستيږم".

"زه سهار وختي دندې ته ځم".

"چي راستون شوې، بيا به مجلس سره وکړو".

تر دروازې پوري مي بدرګه کړ "يو ورځ به په ګډه قدم هم ووهو او باندار به هم سره وکړو".

پادري وويل "راکښته کيږه مه. ډير خوشاله شوم، چي بيا مو سره وليدل او خدای پاک ډير فضل درباندي وشو، چي بچ شوې". لاس يې زما پر اوږه کښېښود.

ما ورته وويل "زه خو کوم مشکل نه لرم".

"ښه شپه ولرئ".

د خوب له لاسه مي سترګې پټې پټې کيدې.

اوه ويشتم فصل

کوټې ته د رينالډي له راننوتو سره راپاڅيدم خو هغه همداسي غلی تېر شو او زه هم بيرته بيده شوم. سهار مي کالي واغوستل او له رڼا کيدو وړاندي روان شوم. له کوټې څخه چي راوتم، رينالډي لا بيده وو.

باينسيزا مي تراوسه نه وه ليدلي، ځکه نو يوې داسي ډډې ته تګ او سفر کول، چي د اتريشيانو په ولکه کي وه او زما د ژوبليدو له ځای سره په څنګ کي وه بيخي عجبه غونډي راته ښکاره شول. يو بل ګړنګ وزمه سړک يې تازه په تازه ودان کړی وو، ګڼ شمير موټرونو تګ راتګ پرې کاوه. لږ وړاندي سړک پلن کېده له هماغه ځای مي ځنګل او غونډۍ ته وکتل، چي په خوپ کي پټ شوي ول. په ځنګل کي درنه جګړه نه وه شوې، ځکه نو کوم د پام وړ زيان

ketabton.com - The Digital Library

وراوښتی نه وو. په کوم ځای کي چي نور نو سړک د غونډیو له منځه وتی او هواري ته داخلېده، دواړه اړخونه او سر يې د جورو ټانټو باندي پوښل شوی وو. سړک په یوه وران ويجاړ کلي کي پايته رسيده. لږ څه لوړ د جګړې لمړی کرښې وي. شاوخوا سيمه بېحده کنډ و کپړ شوې وه، خو کلک نظم پکښې موجود وو. په هرځای کي لوحې لګول شوي وي. جينو مو ولټوی له هغه سره مو کافي وخېښل او له هغه وروسته مو له يو شمير خلکو او پوستو څخه ليدنه وکړل. له جينو سره له خبرو وروسته پوه شوم، چي بريتانوي امبولانسونه تر بانيسيزا لاندي په (راون) نومي سيمه کي فعاليت کوي. د ده بريتانويان خورا په طبيعت لګيدل. په خبرو خبرو کي يې د اتريشيانو د سخت بمبار په اړه راته وويل. د ده په خبره اتريشيانو زموږ سيمه سخته بمبار کړي، خو چنداني مرګ ژوبله يې نه دي اړولې. داسي بيره وه، چي د باران له پيل سره به د ناروغانو شمېر زيات شي. داسي ګنګوسې وي، چي اتريشيان به حمله کوي، خو د ده زړه ته نه لوېدل. زموږ له خوا هم د يرغل هوډ شوی وو، خو د جګړې په ډګر کي د کافي شمېر عسکرو د نه شتون له امله دا حمله هم مخ په پاتېدو وه. دلته قحطي وه، له همدې امله د ده وه ګوريزيا ته تلوسه زياته وه. ما څه ډول خواړه خوړل؟ زما له جواب څخه ډير خوښ شو. په خاص ډول بيا د ډولچ له نامه څخه متاثره شو. د ډولچ په اړه مي زيات توضيحات ورنه کړل. بس همدومره مي ورته وويل چي ډولچ مو وخوړل. په هر صورت، دغه نوي خواړه يې ښه خوښ شول.

ايا زه پوهيدم چي دی به چيري واستول شي؟ ما ورته وويل زه نه يم خبر، خو يو څو موټرونه په کاپوريتو کي ولاړ وه؛ ويل کاشکي مي هلته واستوي. کاپوريتو ښکلی او وړوکی ښار وو، د ده يې دنګ غرونه چي شاوخوا سيمه يې راچاپيره کړي وه، خوښيدل. دی خپله يو خوش اخلاقه ځوان وو او د هر چا په مزاج ښه لګيده. د ده په وينا د مځکې پر مخ جهنم په سان ګبريل کي وو او د (لورن) جګړې پايله بيخي ناشولته راووته. د ده په خبره اتريشيانو په غرو او ځنګلو کي، زموږ شاته ډيره نابوده توپخانه لګولې وه، چي ګرده شپه به يې پر لارو ګودرو باندي بې دريغه بمبار کاوه. د اتريشيانو سمندري توپخانې دی سخت په غصه کړی وو. د ده په خبره چي د ويشتن ليکي څخه ما ته معلوميدل لمړی به غږ.هاری شو او بيا به سمدستي يو لوی درز وشو. اتريشيانو په يوه وخت کي له دوو توپو څخه په مسلسل ډول ډزې کولې. توغندئ به له يوه غړمب سره پر مځکه راپرېوتې او بيا چي به دي کتل، ستا تر ديده به د اوسپنو غټي او کوچنی ټوټې فرش شوي وې. له دغو ټوټو څخه يې يوه ستره، غاښوره او تيره ټوټه راښکاره کړل. بيخي نابوده او تيره پرزه وه.

ketabton.com - The Digital Library

جینو "فکر نه کوم چې دا توغندۍ دې چنداني ویجاړونکي وي، خو زه ځیني بیریږم. ږغ یې داسي دی، خاص لکه ته چې یې په نښه کړی یې. اول غړمب شي او بیا له کړیکې سره یوه زوروره چاودنه وشي. خو د دې زهره چاودو ګټه څه ده؟ او بله خبره، اوس د جګړې په لمړۍ کرښه کي زموږ پر ضد کروشیایان او هنګریایان هم جنګیږي. زموږ سرتېري په تهاجمي حالت کي وه. که اتریشیانو حمله کړې وای، نه د مخابرې سیستم کار کاوه او نه هم یو داسي ځای وو چې سرتېرو عقب نشینې ورته کړې وای. د غره په ډډو کي د سنګر لپاره ښه ځایونه ول، خو دومره څوک پیدا نه شو چې هغه تیار او اماده کړي، تر څو پوځیانو کار ځیني اخیستی وای".

خیر، زما نظر د بانیسیزا په اړه څه ډول وو؟

زما په نظر هغه تر غونډیو ډیره هواره ده، زه خپله دومر باوري نه وم چې په دې اندازه دي ورانه شوي وي.

جینو "لوړي غونډۍ، خو نه مسطحه".

له ده سره د ده په کور کي په یوه وړوکې کوټه کي دیره شوم. ورته ومي وویل زما په نظر د یوه داسي غره چې ډیري لوړي و ژورې ونه لري، ساتل یې د یوه وړوکي غره په نسبت اسانه دي. ده ته مي وویل چې د هواري منطقې په پرتله پر غره باندي حمله ډیره سخته نه ده. ده په جواب کي راته وویل "دا نو بیا په غره پوري ارتباط لري، چې غر څه ډول دی، اوس بیا وه سان ګبریل ته وګوره".

ما ورپسي غبرګه کړل "هغه صحیح ده. خو هغه لوړ ځای چې په سر کي هوار وي د ستونزې جرړه شي، که نه په اسانۍ ختلای شوای".

ده وویل "په دومره اسانۍ هم نه، لکه تاسي چې وایاست".

ورته ومي ویل "هو. خو هغه یوه استثنا وه، بله دا چې سان ګبریل تر یوه غره وه لښکر کوټ ته ډیره ورته وه. په هر حال، اتریشیانو کلونه کلونه د هغه ځای په مستحکم کولو باندي تیر کړل". زما مطلب یو تکتیکي بحث وو، چې په هغه کي یو خوځښت وي.

ما ورته وویل د یوې غرنۍ لړۍ ساتل اسانه نه دی، ځکه ډیر ژر له لاسه وزي. د جګړې په میدان کي باید د حمل و نقل بشپړه اسانتیاوې وي، خو په غرو کي په اسانۍ سره د شیانو حمل و نقل امکان نه لري. ځیني پوځیان به د غره وه ډډې ته راشي، خو که دښمن پرې راسم شي،

نو بیا خو ډېر مهم کسان لوړ په غره کي کلابند کيږي. جينو مي مخاطب کړ"زه له ډېر فکره وروسته دې نتيجې ته رسېدلی يم، چي په غرونو کي له جګړو بايد ډډه وشي. په يوه غره کي ته سنګر نيسې او په مخامخ غره کي ستا دښمن سنګر نيسي او کله چي بيا جګړه په زور او شدت کي شي، بيا دواړه لوري له غرو راکښته کيږي او په هواره کي يو له بل سره ډغرې وهي".

ده زه وپوښتلم "آ ښه که ستا په لاس کي يو غرنی سرحد وای تا څه کول؟"

ما ورته وويل "تراوسه مي په دې اړه فکر نه دی کړی". موږ دواړو وخندل.

بيا مي ورته وويل "خو ښخوا به اتريشيانو تل د ويرونا په څلور لاره کي له ماتې سره مخ کيدل. لمړی به يې وه هغو ته موقع ورکول چي لاندي راشي، بيا به يې نو کوتک پسي راسم کړ".

جينو وويل "هو، خو هغه وخت فرانسويانو په دوی دغه ډول کاني کولې. کله چي يو پوځي په پردي هيواد کي جنګيږي، هغه په ډېره اسانۍ جګړه ايز مسايل حلولای شي".

ورته ومي ويل "ريښتيا هم. پوځيان اړ دي، چي په خپل هيواد کي هر څه د قانون په چوکاټ کي وکړي".

"روسانو د ناپليون د ښکېلولو لپاره همداسي وکړل".

"هو، خو روسانو بې حسابه مځکې درلودې. که تاسي هم د ناپليون د ښکېلولو لپاره شاتګ کوی، يو وخت به مو دې ته پام شي، چي بريندیسي ته رارسيدلي ياست".

جينو "ډېر خطرناکه ځای دی. هلته يو وخت تللی يې؟"

"تللی يم، خو ګذاره مي پکي نه ده کړې".

جينو "زه يو هيوادپال يم. خو بريندیسي او تارانتو مي په طبعه ښه نه لګيږي".

پوښتنه مي ځيني وکړل "باينسيزا دي خوښه ده؟"

جينو "خاوره يې سپيڅلي ده. خو کاشکي چي ډيري پټاټې پکښې کرل کيدای. ته پوهيږې موږ چي کله دلته راغلو د اتريشيانو د پټاټو ستر ستر کښتونه په لاس راغلل."

ketabton.com - The Digital Library

ما ورتهوویل "دلته ریښتیا هم خواړه نشته؟"

"ما خپله تراوسه په ماړه نس ډوډی نه ده خوړلې، خو زه ډېر خوراک کوم او په عین حال کي تراوسه وږی هم نه یم پاتې شوی. خوراکي حالت منځنی دی. د جګړې په لمړۍ کرښه کي پرتو پوځیانو ته د هغوی تر بسه خواړه رسیږي، خو د مرستندویه ځواکونو حالت چنداني ښه نه دی. په هرصورت خبره یو ځای ورانه ده. خواړه باید د پراخه لاسه وي".

"کیدای شي، په اعاشه والاوو کي یو موږک پیدا شوی وي".

"همداسي ده. د جګړې لمړۍ کرښې ته هر څه من و خروار رسیږي، خو مرستندویه پوځیان د زړه سوي دي. هغوی د اتریشیانو ټولي کرل شوي پټاټې او د ځنګله شاه بلوط وخوړل. خواړه باید متوسط وي. دلته ستونزه دا ده، چي زموږ ګېډې هم لږ شان غټې دي. زه ډاډه یم چي خواړه پرېمانه دي. د یوه عسکر د شان سره ډېره بده، چي د خوړو د قحط سره مخ وي. تراوسه دي دې ته فکر کړی، چي وږی نس څومره اغیز لري؟"

ما یې په جواب کي وویل "هو. په جګړه کي که موږ نس د بري لامل نه شي، خو وږی نس خامخا د ماتې لامل کیدای شي".

"د شکست په اړه خبري نه کوو، په دې اړه مو ډیري خبرې کړي. په هرصورت سږ دوبی چي هرڅه وشول هغه چټي نه ول".

ما څه ونه ویل. د سپیڅلي، ویاړمن، ایثار او د بیځایه اصطلاحګانو تل حیرانولم. دغه الفاظ مو اوریدلي ول، ځیني وختونه تر باران لاندي، له لیري ځایه به مو یوازي هغه الفاظ اوریدل چي خطیب به په لوړ اواز ویل. لوستي مو هم ول، پر هغو اعلامیو باندي چي د نورو اعلامیو له پاسه سریښ شوي وي. له یوې اوږدې مودې راوروسته مي هیڅ سپیڅلی شی نه وو لیدلی، هغه څه چي ویاړمن وه، په هغه کي ویاړ پاتې نه وو او ایثار د شیکاګو د مسلخ په څېر وو. په غوښو یې بل کار نه کیده پرته له دې، چي دفن کړل شي. ډېر داسي الفاظ ول، چي سړی یې نور د اوریدو توان نه لري او په دې وروستیو کي ځایونو یوازي ظاهري نومونه او ظاهري برم درلود. حقیقي اعداد هماغسي د پخوا په څېر وه، د هري موخي او مطلب لپاره کاریدلای شوای. معنی یا ذهني نومونه لکه ویاړ، وقار، زړورتوب یا نمانځل دغه ډول الفاظ د کلیو، د سړکانو د شمېر، د ټولیو د شمېرو او د نیټې تر څنګ لیکل یو ډول سپک ښکاریدل. جینو یو هیوادپال وو، ځیني وختونه به یې داسي خبرې کولي چي زموږد بېلوالي لامل به

ketabton.com - The Digital Library

شوې. په هرحال دی ښه ځوان وو او زه د ده پر هیوادپالنه ډاډه وم. دی هیوادپال زیږېدلی وو. موټر یې وه پیدوزي ته تسلیم کړ او له موږ سره یې د ګوریزیا په نیت مخه ښه وکړل.

هغه ورځ خورا طوفاني تیره شول. له باد سره باران هم ملګری وو. په څو شیبو کې هر اړخ ته ډم اوبه ودریدې. د ویجاړو شوو کورو دیوالونه خړ او لانده ول. ماپښین ناوخته باران ودرید. په دوهمه شمیره پوسته کې ودرېدم، له هغه ځای مې لوند، خیشت او منی وهلی وطن لیده، چې د تپو او غونډیو له پاسه یې غونډۍ غونډۍ وریځې ګرځېدې. سړکونه په ټانټو پوښل شوي ول او له پانو څخه یې د باران څاڅکي راڅڅېدل. لمر له کوزیدو وړاندې یوځلې بیا ځیره راښکاره کړل او د غرنیزي لړۍ پر ځنګله باندی وبرښیده. په غرو کې ګڼ اتریشي توپونه اماده باش ولاړ ول، خو اوس یوازې یو څو توپو ډزې کولې. همدلته ولاړ وم، چې یو ناڅاپه مې د یوه وران ویجاړ کور له پاسه، چې د جګړې له لمرۍ کرښې سره په خوا کې وو یوه سپینه و ژړه دوړدوړکه ولیدل. اول یوه تېزه رڼا وشول، بیا یو درز وشو له درزه وروسته اسمان ته یو خړ لوګی پورته شو او د مځکې پر مخ د اوسپنو ټوټې خورې ورې وې. له پوستې سره نژدې په ورانو او تباه شوو کورو کې د توغندیو د پرزو ډېرۍ پرتې وې، خو په هماغه غرمه یې دغه پوسته تر اور لاندې ونه نیول. موږ له ژوبلو څخه دوه موټرونه ډک کړل او په لندو ټانټو د پوښل شوې سړک له لارې ولاړو. لمر د وروستي ځل لپاره، د ټانټو د چولو له لارې خپلې وړانګې پر موږ ولوریېلې. له همدې پوښلي سړک څخه د وتلو وړاندې لمر کښته شوی وو. له پوښل شوي سړکه چې راووتو د هغه وروسته پر سرخلاصه سړک باندې رهي شوو. ډېره لار مو لا نه وه وهلې، چې سړک راتاو شو، د غونډیو له مینځه راووتو او بیا وه پوښل شوي تونل ته ورننوتو. باران بیا پیل شو.

تاریک ماښام وو. سخت قهرجن باد لګېده او له بله اړخه به بیا اسمان هم خپل خروښ کښه او سخت باران ورېده. د سهار درې بجې به وې، چې کروشیایان پر غره باندې راتېر شول او د ځنګله له خوا یې د جګړې پر لمرۍ کرښې باندې سخته حمله وکړه. دوی په دې باران او تیاره کې جنګېدل. له دې خوا ډارېدلو پوځیانو متقابله حمله پرې وکړل او دښمن یې بېرته شاتګ ته اړ کړ. د جګړې له لمرۍ کرښې سره په باران کې سخت د توپو، راکټانو او ټوپکو ډزې روانې وې. کروشیایانو د بیا حملې هڅه ونه کړل، خو په دې سخته سیلۍ، باران او باد کې په شمال کې د سخت بمبار ږغونه اورېدل کېدل.

ژوبل پوځیان یې پوستې ته راوړل. ځیني یې په تذکیرو، ځیني په پښو او ځیني نور بیا د نورو پوځیانو پر شاګانو راوړل کېدل. دوی ټول لانده خیشته او ترهیدلي ول. د پوستې له زېرخانې څخه یې څو ژوبل پوځیان په تذکیره کې راپورته کړل؛ په هغوی مو خپل دوه موټره ډک کړل.

ketabton.com - The Digital Library

ځنګه چې مې د دوهم موټر دروازه بنده کړل، پر باړخو مې د باران زمرين غوندي ځاځکي ولګيدل. په ضرب د څو شېبو باران په واوره بدل شو. لوی لوی غټې په ډېره بېړه راکښته کېدل.

له لمر راختلو سره که څه هم طوفاني باد چلېده، خو واوره نه وه. واره پر لندې مځکي له لګيدو سره ويلي شول او باران بيا پيل شو. لمر چې راپوته شو، دوی بيا حمله وکړل، خو دا ځلي هم بيرته شاتګ ته اړ شول او بيا يې د لمر تر کښته کېدو پوري د بلي حملې کولو هڅه ونه کړه. بل اړخ ته بيا اتريشی توپخانې چې د ځنګله په جنوبي برخه کې يې سنګر نيولی وو، تر ځنګله راکښته بمبار پيل کړ. موږ يې هم تمه ناست وو، خو څه پيښ نه شول. تياره هم په خپريدو وه. توپو د کلي په شا کې له کښت و کروندو څخه توغندی اورلې، توغندی به ليري له برهار او تيره اواز سره په اسمان کې تلې.

وروسته بيا خبر راورسېد، چې د جنوبي اړخ يرغل ناکامه شو، ځکه يې نو هغه شپه بيا حمله ونه کړل؛ خو په شمالي کرښه کې د درز پيداکېدو خبرونه مو تر غوږو راورسېدل. په شپه کې امر راورسيد، چې د شاتګ لپاره بايد تيار شو. دغه خبره د پوستې تورن راته وکړل. ده ته بيا دغه امر د غونډ له طرفه شوی وو. شيبه وروسته يو بل ټليفون راغلی چې دا خبره درواغ ده. دې غونډ ته په کلکه امر شوی وو، چې په هره شوني طريقه بايد د باينسيزا جبهه پخپل واک کې وساتې او د دښمن لاس ته ورتلو ته يې پرېنږدي. د شمالي اړخ د ماتې په اړه مې پوښتنه ځيني وکړل. ويې ويل"د غونډ په قومندانی کې خبر شوم، چې اتريشيانو اوه ويشتم لښکر په شا تنبولی او هغه يې کاپوريتو ته شاتګ ته اړ کړی". په شمال کې ټوله ورځ سخته جګړه وه.

زه يې مخاطب کړم "که شمالي والو رزيلانو ماته خوړلي وي، نو زموږ کار هم نور ختم دی".

يوه ډاکټر وويل "حمله کونکي جرمنيان دي". د (جرمني) د نامه له اورېدو سره ټول ډارېدل. موږ نه غوښتل له جرمنيانو سره ښکر په ښکر شو.

ډاکټر "په شمالي جبهه کې پنځلس فرقې جرمني پوځيان جنګيږې، په شمال کې زموږ ماته د همدې جرمنيانو له لاسه وه او کيدای شي له مرکز سره زموږ اړيکې هم قطعه شي".

ketabton.com - The Digital Library

"د غونډ له خوا د کربښې د ساتلو امر شوی. دوی وايي، ماته دومره لويه نه ده، لکه ګنګوسي چي يې دي. موږ به يوه بله کربښه چي پر مونت مګيوري غره باندي سپره ده، ساتو".

"دا امر دي چيري واورېد؟"

"په فرقه کي".

"د شاتګ امر هم له فرقې څخه راغلی وو".

ما ورته وويل "موږ د يوې پوځي قطعې تر امر لاندي کار کوو او دلته بيا ستاسي تر امر لاندي. طبعاً کله چي ته ما ته يو امر کوې، زه يې عملي کوم. البته د مشورې په ډول درته وايم، چي امرونه په مستقيم ډول اخله".

"امر دا دی چي موږ بايد همدلته تم شو. ته ټپيان له دغه ځای څخه مرکز ته ورسوه".

ما ورته وويل "ځيني وختونه ټپيان له مرکز څخه وه ساحوي روغتون ته انتقالوو. تاسي راته ووايأست ما تراوسه شاتګ نه دی تجربه کړی. که د شاتګ پلان وي، نو دا دومره ټپيان به څه ډول له دغه ځای انتقالوو؟"

"تاسي به يې نه ليږدوئ. دوی به ژوبل تر خپله وسه وليږدوي، هغه چي پاته شول؛ هغه همدلته پرېږدي".

"نو په موټرانو کي څه شي ليږدوو؟"

"د روغتون سامانونه".

ما ورته وويل "سمه ده".

راروانه شپه زموږ له اړخه شاتګ پيل شو. داسي ګنګوسې وي، چي جرمنيان او اتريشيان د شمالي درو له لارې د سيوايډل او يوډين په لور د لا پرمختګ په حال کي دي. شاتګ منظم، خو لوند او غمجن وو. په شپه کي ورو ورو پر سړک روان وو، له توپو، اسانو څخه چي ګاډيانې يې کشولې، قچرو او لاريو څخه چي ټوله تر باران لاندي له جبهې څخه د تللو په حال کي وې؛ تېر شوو. په پرمختګ کي اړ و دوړ وي، خو شاتګ کي خبره بل ډول وه.

ketabton.com - The Digital Library

په هماغه شپه مو ساحوي روغتون، چي په يوه نسبتاً لږ ويجاړ کلي کي جوړ شوی وو؛ خالي کړ. ژوبل کسان مو پر سيند باندي وه پلاوا ته انتقال کړل. سبا ورځ مو هم ګرده ورځ تر باران لاندي په ځغستا تېره کړل، ترڅو روغتونونه او د پلاوا مرکزي روغتون خالي کړو. ډېر شديد باران وريده. د باينسيزا لښکر د اکتوبر تر باران لاندي له دښتې او سيند څخه چيري چي د هغه کال په پسرلي کي شانداره بريالیتوبونه ول، د تیریدو په حال کي وو. سبا غرمه مهال ګوريزيا ته راورسيدو. باران درېدلی وو. ښار ته چي دننه راغلو بيخي تش تور او خالي راته ښکاره شو. کوڅې ته له راداخلېدو سره مي پر هغو خلکو چي د عسکرو له کاسيره خانو څخه يې نجوني وه موټرونو ته ورپوته کولې؛ سترګي ولګېدې. د اوو واړو نجونو په لاسو کي وړوکي بستې وې. دوی خولی پر سر کړي او کوټونه يې ټينګ پر ځان راپېچلي ول. دوو پکښې ژړل. يوه يې موږ ته مسکی شول او ژبه يې راته وښورول. نري شونډان او تورې سترګې يې وې.

موټر مي بريک کړ او له مشرې سره د خبرو له پاره ورکښته شوم. دې راته وويل، د افسرانو کورونه مو وختي لا خالي کړي. دوی چيري تلې؟ د دې له قوله چي وه کونګليانو ته ځي. موټر يې چالان کړ. نجلۍ يوځلي بيا ژبه راوايستل او ويې ښورول. مشرې يې موږ ته لاس وښوراوه او هغه دوو، چي ژړل يې اوس هم په ژړا وې. هغه نورو نجونو په ارمان د ښار وه لورته راوکتل. زه بيرته وه موټر ته راتېر شوم.

بونلو وويل "له دوی سره به يوځای ولاړ شو، ساعت به مو تېر شي".

ما ورته وويل "له دوی ماسپوا به مو هم ساعت تېر شي".

"خاورې په سر پر داسي سفر".

ما ورته وويل "زما هدف هم همدا وو". د کلا وه سړک ته وربرابر شوو.

بونلو "زما خو دا زړه غواړي، چي له دوی سره ولاړ شم".

"نو دوی به دي پريږدي؟"

"سل فيصده. د دوهم لښکر هر سړی د دوی مشره پيژني".

موږ د کلا مخي ته ولاړ وو.

ketabton.com - The Digital Library

بونلو "دا نجوني خپله مشره په (مور) رابولي. نجوني که څه هم تازه راغلي، خو ټوله دا پېژني. کیدای شي له شاتګه لږ وړاندي يې راوستي وي".

"دوی به يې وخت ولري".

"زه درته وایم چي دوی به وخت ولري. زړه مي غواړي د دوی په مینځ کي همداسي وړیا ورتوپ کړم. په هرصورت په هغه کور کي ډېري زياتي پیسې اخلي. دولت زموږ وه چورولو ته ملا تړلې ده".

ورته ومي ويل "موټرونه درسره واخله او مستريان پرې وګرځوه. مبلين يې ور تبدیل کړه، ډيفرنشل يې وګوره، ټانکۍ يې ورډکه کړه او بیا بیده شه".

"سمه ده، ښاغلی بریدمنه".

کلا خالي وه. رينالډي د روغتون سره تللی وو. جګړن هم د کاريګرو موټر له کاريګرو ډک کړی وو او په خپله مخه تللی وو. د کړکۍ په یوه کونج کي يې زما لپاره يو څو لاربښوونې پرې ايښی وې، چي پکښې ليکل شوي ول: زموږ سره، راسره موټرونه به په دهليز کي له پرتو شيانو څخه ډکوم او پورډينون ته به ځم. مستريان وختي لا تللي وه. زه بيرته وه ګاراج ته ولاړم. زه لا همالته ولاړ وم، چي هغه پاتې دوه موټرونه هم راورسيدل او موټروانان يې پلي شول. باران بيا په ورېدا شو.

پياني "ما ته ډېر ..... ډېر خوب راځي. زه له پلاوا څخه تر دغه ځايه درې ځلي خوب يوووړم. بريدمنه موږ به اوس څه کوو؟"

"لمړی به د موټرو مبلين ورتبديل کړو، ګريس به يې کړو، ټانکۍ به يې ډکي کړو او له هغه وروسته به هغه پاته ميده ريزه شيان چي دلته پاتې دي، موټرونه به په ډک کړو".

"نو بيا لاس په کار کيږو؟"

"يا. اول به يو څو ساعته خوب وکړو".

بونلو "اوه، خدايه زه بيديږم. زه په خوبوړي حالت کي موټر نه شم چلولای".

له ايمو څخه مي پوښتنه وکړل "ايمو، ستا موټر څنګه دی؟"

"هغه سم دی".

“ما ته زما د کار کالي راکړه. زه به له تاسو سره مرسته وکړم”.

ايمو “بريدمنه، تاسي هغه موږ ته راپيرېږدئ. دا خو دومره کار نه دی. ته ورشه له کوټې نه دي خپل سامانونه راټول کړه”.

ما ورته وويل “زما سامانونه ټوله، ټول او بسته دي. زه به ورشم هغه باقيمانده شيان به راټول کړم. څنګه چي موټرونه تيار شول دغلته يې ودروئ”.

موټرونه يې د کلا وه مخي ته راوستل او د روغتون په سامونو مو ډک کړل. کله چي ټوله ډک شول دريواړه موټرونه مو په کوڅه کي ليک قطار ودرول او موږ دننه راغلو.

ما ورته وويل “په اشپزخانه کي اور بل کړئ او خپل کالي مو پرې وچ کړئ”.

پياني “زه د خپلو لندو کالو په کيسه کي نه يم. ما ته خوب راځي”.

بونلو “زه غواړم د جګړن پر کټ بيده شم. زه غواړم په هغه ځای کي بيده شم چي بوډاګی به پکښې خمير کېده”.

پياني “ما ته مهمه نه ده چي چيري بيده شم”.

د يوې کوټې دروازه مي خلاصه کړل “هلته هم دوې بيسترې شته”.

بونلو “اوه! زه تراوسه خبر نه وم، چي په دې کوټه کي څه شي دي”.

پياني “دا د هماغه زاړه سړي بستره ده”.

ما ورته وويل “تاسي دوه هلته بيده شئ. زه بيا ږغ درباندي کوم”.

بونلو “بريدمنه، که ډير بيده شې نو اتريشيان به راشي او موږ به راويښ کړي”.

ما ورته وويل “زه ډير خوب نه کوم ايمو چيري څه شو؟”

“اشپزخانې ته ولاړ”.

ما ورته وويل “تاسي بيده شئ”.

پیاني "زه خپله بیدیږم. ټوله ورځ په ناسته بیده وم. اوس مې له ډېر خوب نه سترګې نه خلاصیږي".

بونلو "بوټونه دي وکاږه. دا د بوډا بستره ده".

پیاني په بستره کې اوږد وغځېد "بوډا ما ته هیڅ ارزښت نه لري". ختیین بوټونه یې جګ ولاړ ول. لاسونه یې تر سر لاندې کړل او سر یې پرې کښېښود. دوی مې همدلته پرېښوول، زه ځیني راووتم او اشپزخانې ته ولاړم. ایمو اور بل کړی وو او له پاسه یې چایجوشه پرې ایښې وه.

زه چې یې ولیدم، وې ویل "یو څه مکروني پخوم. کله چې راپاڅیږو کیدای شي وږي یو".

"بارتولومیو، تاسي ته خوب نه درځي؟"

"زیات نه. چې اوبه پر جوش راشي، بیا ځیني ځم او یې خپله مې کیږي".

ما ورته وویل "زما په نظر که ته بیده شې، ښه به وي. کله چې راپاڅیدو، پنیر او د شادي غوښه به وخورو".

"تر هغو دا ښه خوند کوي. د هغه دوو انارشیستانو لپاره ګرم خواړه ښه دي. بریدمنه، تاسي بیده شئ".

"د جګړن په خونه کې یوه بستره شته".

"هلته تاسي بیده شئ".

"نه، زه زما وه پخوانۍ کوټې ته ځم، بورتولومیو، تاسي یو څه څیښئ؟"

"چې تلو بیا به یې وڅیښو. اوس فکر نه کوم چې د کوم څه ښه دي وي".

"که تر راتلونکو درو ساعتونو پورې راویښ شوې او ما تا ته ږغ ونه کړ نو بیا ما راپاڅوه. سمه ده؟"

"بریدمنه، له ما سره ساعت نشته".

"د جګړن د کوټې پر دیوال ساعت شته".

ketabton.com - The Digital Library

"ډېر ښه".

دی مي همدلته پرېښود او ځيني راووتم. د ډوډۍ خوړو د کوټې او له دهلېز څخه د تيريدو وروسته پر ماربل زينو لوړ وه هغې کوټې ته چي زما او د رينالډي په ګډه وه، ولاړم. بهر باران وريده. کړکۍ ته ورتير شوم او دباندي مي وکتل. ورو ورو تاريکه کيدل. موټرونو ته مي يو نظر ورواچاوه ټول ليک قطار تر ونو لاندي ولاړ ول. د ونو له پاڼو څخه څاڅکي راتوييدل. د يخي هوا له امله به څاڅکي پر څانګو يخی او ځوړند پاتېدل. زه د رينالډي د بستر په لور ورتېر شوم او ځان مي پر کټ ورايله کړ، چي خوب مي يوسي.

له تګه وړاندي په اشپزخانه کي ټول راجمع شوو او ډوډۍ مو وخوړل. ايمو يو غاب مکروني، چي پياز او قوطۍ والا غوښې هم پکښې وي راوړل. موږ پر ميز راچاپيره شوو او د زيرخانې څخه راپورته شوي دوه بوتله شراب مو پرې له پاسه وڅيښل. بهر تياره وه او باران تراوسه وريده. پياني خوبوړی پر ميز ناست وو.

بونلو د خبرو سر کښېښود "زما تر پرمختګ شاتګ خوښ دی. په شاتګ کي باربرا څيښو".

ايمو "نن باربرا څيښو سبا کيدای شي د باران اوبه وڅيښو".

"سبا کيدای شي په يوډين کي يو. چامپن به څيښو. هماغه د لټانو ځای. پياني پاڅه! سبا به په يوډين کي چامپن څيښو!"

پياني "زه بيدار يم". خپل غاب يې له مکرونيو او غوښو څخه ډک کړ "بارتو، د روميانو رب دي پيدا نه کړ؟"

ايمو "يا. شاوخوا مي پسي وکتل، خو پيدا مي نه کړ".

بونلو "په يوډين کي به چامپن وڅيښو". خپل ګيلاس يې له سرې باربرا نه ډک کړ.

پياني "کيدای شي وه يوډين ته تر رسيدو وړاندي.......... وڅيښو".

ايمو "ګېډې مو ډکي شوې؟"

"ما ډيره ډوډۍ وخوړل. بارتولوميو يو بوتل ما ته راکړه".

ايمو "ما د هر يوه لپاره يو يو بوتل رااخيستی او په موټر کي مي ايښي دي".

ketabton.com - The Digital Library

ما ورته وویل "ته بیده شوې؟"

"زه ډیر خوب نه کوم، زما لپار لږ خوب هم بسنه کوي".

بونلو "سبا له خیره به په شاهي بستره کي بیده شو". طبیعت یې خورا سم وو.

پیاني "سبا کیدای شي په دغه کي......... بیده شو".

ایمو "زه له ملکې سره بیدیږم". ما ته یې وکتل چي ما یې ټوکه څه ډول برداشت کړل.

پیاني په خوبوړي انداز ورته وویل "ته له......... بیده شه".

بونلو "بریدمنه، دا درغلي ده. ایا دا درغلي نه ده؟"

ما ورته وویل "چپ شئ. تاسي خو له لږ څیښاک سره بي حاله شوی". بهر سخت باران وریده. وه خپل ساعت مي وکتل. نهه نیمي بجې وې.

ما ورته وویل "د تګ وخت دی". او پاڅیدم.

بونلو ما ته وویل "تاسي له چا سره سپریږی؟"

"اول له ایمو سره. بیا به ته راشې او په اخر کي له پیاني سره. پر همدې لار وه کورمونز ته ځو".

پیاني "زه بیریږم، چي خوب راته رانه شي".

"خیر، نو بیا به زه اول له تا سره سپور شم، بیا بونلو او بیا ایمو".

پیاني "همدا یې ښه لار ده. ځکه چي ما ته ډیر خوب راځي".

"زه موټر چلوم او ته یوه سترګه خوب وکړه".

"نه. زه تر هغه وخته پوري چي یو نفر وي ترڅو ما راپاڅوي، موټر چلولای شم".

"زه دي راپاڅوم. بارتو، څراغان مړه کړه".

بونلو "همداسي لګیدلي یې پریږدئ، بیله هغه هم دا کور نور موږ ته ګټه نه لري".

ketabton.com - The Digital Library

ما ورته وویل "زما په خونه کي یوه کوچنۍ بسته پرته ده، پیاني په راکښته کولو کي به یې مرسته راسره وکړې؟"

پیاني "موږ به یې راوړو. الدو، راپاڅه". دی له بونلو سره پاس ولاړ، ږغونه مي یې تر غوږو شول چي پورته ولاړل.

بارتولومیو ایمو وویل "دغه ځای، ډیر ښه وو".

په خپله غوټه کي یې دوه بوتله شراب او نیمه ټوټه پنیر کښېښوول "د دغه ځای په شان به بل ځای پیدا نه کړو. بریدمنه، کوم ځای ته شاتګ کوو؟"

ما ورته وویل "داسي ویل کیږي چي د ټګلیامنتو وه شاته به وي. روغتون او زموږ هستوګنځای به په پورډینون کي وي".

"دغه ځای تر پورډینون غوره دی".

ما ورته وویل "ما پورډینون نه دی لیدلی. یوازي پکښې تیر شوی یم".

ایمو وویل "چنداني ځای نه دی".

اته ویشتم فصل

له ښاره د وتلو پر مهال مو شاوخوا کتل، په دې تیاره او باراني ماښام کي ښار تش تور او هدېره غوندي ښکارېده. د پوځیانو د اوږدو قطارو او له دوی سره د ورسره توپو پرته بل هیڅ نه وه پاتي. دوی هم له ښاره د وتلو تابیا نیول. ګڼې لاریانې او څه ناڅه په سامانو بار ګاډیانې هم وې، چې له فرعي کوڅو به راوتې او بیا به پر عمومي بایپاس سړک باندي تلې. له خورځای څخه له تیرېدو وروسته عمومي سړک ته وربرابر شوو. د پوځیان، موټرونو، آسي کراچیو او لویو لویو توپو یو غټ کاروان د میږي په قدم وړاندي روان وو. په دې لوی کاروان کي ورو ورو، خو مسلسل روان وو. زموږ د موټر راډیاتور د یوه بل موټر له شا سره چي بار کړی یې وو او تاټ یې پرې اچولی وو؛ نژدې وو. ګړی وروسته یو موټر ودرېد، له دې سره ټول کاروان ځای پر ځای ودرېد. ګړی وروسته بیا، لږ لا وړاندي تللي نه وو، چي کاروان بیا جام شو. د خپل موټر دروازه مي خلاصه کړل او ځیني راکښته شوم. د موټرانو و ګاډیانو په مینځ او د اسانو تر غاړو لاندي وړاندي ولاړم. له موږ څخه ښه

ketabton.com - The Digital Library

وړاندې کوم خنډ رامنځته شوی وو، چې له امله يې کاروان دريدلی وو. سړک مې پرېښود او پر يوه پله باندې له ويالې څخه د ويالې هاغاړې ته ورواوښتم. د ويالې پر دې غاړه د ويالې او کروندو تر مينځ رهي شوم. په باران او د ونو له مينځ څخه دغه په ټپه ولاړ کاروان ښه سم ښکارېده. نژدې يو ميل وړاندې ولاړم. که څه هم کاروان بې حرکته ولاړ وو، خو له دې ولاړ کاروان څخه ورهاخوا پوځيان معلومېدل چې وړاندې روان ول. زه بيرته خپل موټر ته راغلم. ممکنه وه، چې دغه کاروان تر يوډېن پورې همداسې ولاړ وو. پياني پر سټرينګ سر ايښی وو او بيده وو. زه هم ورپورته شوم او بيده شوم. څو ساعته وروسته مې له موږ څخه وړاندې د يوه موټر د چالانېدو پړغ واورېد، پر پياني مې پړغ وکړ، دی هم راپاڅېد او رهي شوو. څو قدمه لا وړاندې نه وو تللي، چې کاروان بيا ودريد. وريځ تراوسه نښتېځل کيدل.

کاروان په شپه کې يو ځلې بيا ودريد، چې بيا يې نو ګرد سره حرکت ونه کړ. له موټره راکښته شوم، د ايمو او بونلو ليدو ته ورغلم. له بونلو سره د موټر په سيټ کې دوه سرپړکمشران انجنيران وه ناست ول. زه چې يې وليدم، سره ورټول شول.

بونلو "دوی يې د يوه پله د جوړولو لپاره پرې ايښي ول، خو اوس خپل ملګري ځيني ورک شوي، ځکه مې خپل موټر ته راپورته کړل".

"د ښاغلي بريدمن په اجازه".

ما ورته وويل "ورته اجازه ده".

بونلو "زموږ بريدمن امريکايي دی. له هر چا سره مرسته کوي".

يو سرپړکمشر مسکی شو. هغه بل يوه يې زما په اړه له بونلو څخه وپوښتل، چې دی د شمالي که د سهيلي امريکا له ايټالويانو څخه دی؟

"دی اصلا ايټالوی نه دی. د شمالي امريکا بريټانوی دی".

اخلاقي خلک ول، خو دا خبره يې هيڅ زړه ته نه لويدل. له دوی څخه د ايمو په لور ولاړم. هغه بيا له ځان سره دوې نجونې لوړ په سيټ کې کښېنولي وې. دی خپله د موټر د شا په سيټ کې ناست وو او سګرېټ يې څکاوه.

چې ورنژدې شوم ورته ومې ويل "بارتو، بارتو". ويې خندل.

ketabton.com - The Digital Library

وروسته يې راته وويل "له دوی سره د زړه خواله وکړه. زه يې په ژبه نه پوهيږم. هې!"

ايمو د نجلۍ پر ورون لاس ورکښېښود او کښېکښېنل. هغې پر ځان باندې پوړنۍ را کش کړ او د ده لاس يې پورې واهه. ايمو "اوهی! بريدمن ته د خپل نامه تر څنګ دا هم ووايه چې دلته ولې راغلې يې او څه کوې؟"

نجلۍ په ترهيدلې څيره ما ته وکتل، خو له دې سره ناست بلې نجلۍ لاندې مځکې ته کتل. هغې نجلۍ چې ما ته يې کتل يو څه وويل، خو په يوه خبره يې هم پوه نه شوم.

دا نجلۍ چاغه، توره او شپاړس کلنه ښکاريدل.

"خورکۍ؟" او هغې بلې نجلۍ ته مې اشاره وکړل.

سر يې وښوراوه او مسکۍ شول.

ورته ومې ويل "ډير ښه". او پر زنګون مې وټکول. زما د لاس له لمس سره يې ځان راټول کړ. خور يې همداسې لاندې کتل. تر دې يوکال کشره ښکاريدل. ايمو د دې پر ځنګانه لاس ورکښېښود، خو هغې د ده لاس ورپورې واهه. ده پرې وخندل.

ايمو ځانته ګوته ونيول او ويې ويل "ښه سړی". بيا يې ما ته اشاره وکړل "ښه سړی. مه بيريږه". نجلۍ ده ته هم په ترهيدلې څيره وکتل. دواړې د وحشي مرغانو په څير ښکاريدې.

ايمو "که مو له ما ښه نه کيږي نو بيا په موټر کې ولې راسره سپرې ياست؟ څنګه چې مې دوی ته (هو) وويل سمدستي موټر ته راپورته شوې". پر نجلۍ يې مخ راوګرځاوه او مخاطبه يې کړه " مه وارخطا کيږئ.. د دغه......خطره دلته نشته". مبتذله الفاظ يې استعمال کړل "دلته هيڅ څوک...." دې ته مې فکر وو، يوازې د جملې په معنا پوه شول او بس. له ډاره په ډکو سترګو يې ايمو ته وکتل او پوړنۍ يې نور هم پر ځان باندې راټينګ کړ. ايمو بيا ورته وويل "د بيرې هيڅ فکر مه کوئ. له چا مه بيريږئ.....دلته تاسې له......خوندي ياست". ايمو چې به هر ځلې يوه خبره وکړه، دې به په پوړنې کې نور هم ځان ټينګ وپېچه. دا ځلې هم چې ده دا خبره وکړه، پوړنۍ يې پر ځان راټينګ کړ او په ژړا شول. شونډانو ته مې يې کتل، چې لړزېدل. له بلې خوا يې پر پنډو باړخوګانو باندې د اوښکو څاڅکې راتوی شول. خور يې چې لوړ يې ګرد سره نه کتل، د دې لاس ونيو او دواړې څنګ په څنګ کښېناستې. مشره خور يې چې ډاربدلې وه، په سلګيو پيل وکړ.

ketabton.com - The Digital Library

ایمو"داسي ښکاري، لکه دا چي له ما وډارېدل. ما نه غوښتل، تاسي وډاروم".

بارتولومیو ایمو له خپلي ورسره غوټې څخه پنیر راوکښل او ټوټې ټوټې يې کړ "پنیر دروا‌خلئ. مه ژاړئ".

مشري يې له سر ښورولو وروسته خپلي ژړا ته نوره هم ادامه ورکړه، خو کشرې د پنیر ټوټې ته لاس کړ او په خوله يې کړ. ګړی وروسته کشري خور مشري ته د پنیر دوهمه ټوټه ورکړل او دواړو په خوراک پیل وکړ. مشره خور يي اوس هم لږ لږ سلګی وهلې.

ایمو"شیبه وروسته به د دې طبیعت هم سم شي".

ایمو لږ په فکر کي شو او بیا يې څنګناستي نجلۍ ته وویل "واده دي کړی؟" هغې د ده په جواب کي په زوره سر وښوراوه. "ستا خور هم نه دی کړی؟" د نجلۍ خور ته يې اشاره وکړه. دواړو نجونو سرونه وښورول. مشري خور يې په خپله لهجه کي یو څه وویل.

بارتولومیو "سمه ده. کومه خبره نشته".

دوی دواړې د پخوا په نسبت اوس خوشحاله ښکاريدې.

دوی دواړې مي پر خپل حال له ایمو سره، چي د شا په سیټ کي ناست وو، پرېښودې. بیرته پیاني ته ورغلم. د کاروان د ښور هیڅ څرک نه لګېده، خو پلي پوځیان لا روان ول. تراوسه ښه په شړپا باران ورېده. فکر مي وکړ چي د کاروان په ټپه درېدل به د ځینو موټرانو د ویرونو د لنډېدو له امله وو. دا هم کیدای شوه، چي دا ټولي ربړې د اسانو او خوبوړو موټروانانو له لاسه وې، خو بیا هم په ښارو کي چي ټول خلک ویښ هم وي، بیا هم سړکونه بنديږي. دلته آسان و موټران ګډوډ ول. دوی یو له بل سره مرسته نه شوای کولای. د کلیوالو ګاډیانو هم کومه مرسته نه شوای کولای. له ایمو سره ناستې جوړه نجونې ښکلي وې. عقب نشینې د پیغلو لپاره ښه خبر نه وو. حقیقي پیغلې. که جګړه نه وای، کیدای شوای موږ اوس پر نرمو نالیچکو پراته وای. په بستره کي به پروت وای او سر به مي پر بالښت باندي ایښی وو. بستر او تخته. په بستره کي به د لرګي په ختکي په څېر ارام پرات وای. کاترین به اوس په کټ کي د دوو روجاییو په مینځ کي پرته وه. یوه روجایې له پاسه او بله لاندي. پر کوم اړخ به پرته وه؟ البته دا هم شونې وه، چي دا دي ویښه وه. کیدای شوه، چي په کټ کي پرته وه او زما په اړه يې فکر کاوه. وچلیږه. وچلیږه. وچلیږه. اې د مغرب باده. ستا خوښه ده، نور هم وچلیږه. باران وریده، خو څک څک نه وو بلکي په شړپي باران وو. ګرده شپه ورېدلی وو. پوهیدم چي دغه ډول باران به کیږي. آه، خدایه کاشکي اوس د خپلي مینې په غیږ کي

ketabton.com - The Digital Library

وای. زما مینه کاترین. بارانه وورېږه او باده کاترین یو ځلي زما په ځولۍ کي راوچوه. په هرحال، له پیښې تېښته نشته او اوس په دې ربړه کي راګیر وم او د باران دې وړوکو څاڅکو هم څه نه شوای کولای. په لوړ اواز مي وویل "ماښام پخیر کاترین. په خوب ښه ارمان وکاږه. که په تکلیف یې اړخ تبدیل کړه. اوس یوڅه یخي اوبه درووړم. شیبه وروسته سهار کیږي. بیا به تکلیف نه وي. ډېره بخښنه غواړم چي دومره دي په تکلیف کوي. ګرانې هڅه وکړه چي بیده شې".

دې به ځیني وختونه په خبرو خبرو کي راته ویل، ته چي کله بیده یې، اوتي بوتي هم وایې. کومه ستونزه خو به نه وي؟

ته رېښتیا هم دلته یې؟

هو زه همدلته یم. زه له دغه ځایه نه ځم. دا موضوع زما او ستا ترمنځ فراق نه شي راوستلای.

ته ډېر مینه ناک او خوږ یې. ماښام خو به یو خوا ته نه ځې؟

نه زه به تل همدلته یم. هروخت چي مي وغواړې زه حاضر یم.

"....." پیاني وو. "دوی رهي شول".

ورته ومي ویل "خوب غلبه راباندي کړې وه". ساعت ته مي وکتل د سهار درې بجې وې. لاس مي د شا وه سیټ ته د باربرا په بوتل پسي وروغځاوه.

پیاني "د خوب په حالت کي بیخي په لوړ اواز ګډ وې".

ما ورته وویل "انګلیسي خوب مي لیده".

تر پستور باران لاندي وړاندي روان وو. له لمر راختو وړاندي یوځلي بیا ودریدو. د روښنایي له خپرېدو سره راته ښکاره شول، چي پر یوه نسبتاً لوړه منطقه باندي ولاړ یو. د عقب نشینۍ سړک ته مي وکتل، تر لیري لیري پوري غځېدلی وو. د پلي ځواکونو پرته نور ټول ساکن او پر خپل ځای ولاړ ول. کاروان بیا په ښور کي راغلی او په رڼا کي زموږ د ټګ سرعت هم رامعلوم شو. له ځان سره مي فکر وکړ چي که غواړو ځانونه یوډین ته ورسوو، نو باید د عمومي سړک پر ځای فرعي لارې راخپلي کړو.

ketabton.com - The Digital Library

د شپې په اوږدو کې ګڼ کلیوال هم په کاروان باندي راګډ شول. له دوی سره د کور په سامانو بار په پېخر ګاډیانې ورسره وې. په ګاډیو پسې یې چرګان، هیلۍ ګانې او نور حیوانات غوټه کړي ول. له موږ څخه لږ څه وړاندي په یوه ګاډۍ کې د جامو ګنډلو ماشین تر باران لاندي پروت وو. قیمتي شیان یې ټول له ځان سره رااخیستي ول. د ځینو ګاډیانو له پاسه ښځې یو له بل سره جوختي جوختي تر باران لاندي ناستي وې او ځیني یې بیا له خپلو ګاډیو سره نژدې رواني وې. د تګ په ترڅ کې له کاروان سره سپیان یوځای شول، تر ګاډیو لاندي به یې ځغستل. سړک ختو پر سر اخیستی وو. د سړک د غاړې ویالې تر غاړې غاړې بهېدې، چې یوې خوا یا بلې خوا ته تېریدل یې سخت کړي ول. له موټره راکښته شوم یوڅه وړاندي ولاړم او د یوه لوړ ځای په لټه کې شوم، چې پرې ودرېږم او په شا وخوانژدې سیمه کې یوه فرعي لاره پیداکړم او له دې کاروانه ځانونه وباسو. د دې ځای ټولي لارې ګودرې رامعلومي وي، خو زما داسي لار نه وه په کار، چې په پای کې بنده وي. البته ټولي لاري مي هم په ذهن کي نه وي، په دې خاطر، چې موږ به ډېری وختونه پر عمومي لار تګ راتګ کاوه. ځکه نو فرعي لاري دومره نه وي رامعلومي او ټولي یو ډول راته ښکاریدې. له دې ځایه د وتو په اړه مي ښه په عزم فکرونه پیل کړل. د اتریشیان په رازو هیڅوک خبر نه ول، چې هغوی اوس چیري او څه کوي؟ خو زه ډاډه وم چي د باران له درېدو سره به سمدلاسه پر کاروان الوتکې راپورته کړي او ټول به له یوې مخي له منځه یوسي. د همدې کاروان د ځنډولو لپاره یوازي د یو څو موټرو درول او یا هم د څو آسانو وژل کیدو کفایت کاوه.

باران اوس په خپل پخواني برم کي پاتي نه وو او فکر مي وکړ چي آسمان به هم ډیر ژر صاف شي. د سړک پر ژۍ باندي وړاندي روان وم، تر څو یوې فرعي لارې ته چي دواړو اړخو ته یي ونې و کروندې ابادي وې او شمالي اړخ ته غځیدلې وه، ورسېدم. همدا لار مي خوښه شول. په بیړه وه خپلو موټرانو ته راستون شوم. پیاني ته مي وویل چي د موټر مخ راوګرځوي، له ده څخه رارهي شوم، د بونلو او ایمو په لور ورهي شوم.

بونلو ته مي وویل "که دغه لار یوه منزل ته ونه رسیدل کولای شو، بیرته راوګرځو".

بونلو "د دوی په اړه څه وایې؟" په خوا کي یي دوه سرپرکمشران د مخ په سیټ کي ناست ول. بړیرې یي نه وې خریلي خو بیا هم ګهیځ مهال نظامیان ښکاریدل.

ما ورته وویل "د موټر ټیله کولو په وخت کي مو په درد خوري". بیرته وه ایمو ته ورغلم چي له حاله یي خبر کړم.

ketabton.com - The Digital Library

ایمووویل "د دې ناواده کورنۍ په اړه څه وايې؟" دواړې نجونې بيدې وې.

ما ورته وويل "دا د کوم درد نه دوا کيږي، يو څوک پيدا کړه چې ويې شړي".

ايمو "بيا به مو پيدا کړي. اوس خو په موټر کې ځای هم شته".

ما ورته وويل "هر څنګه چې دې خوښه وي، خو زه بيا وايم يو غټ سينه لرونکی راوله چې پسې ويې شړي".

ايمو مسک شو"برساګليري به راولو. هغوی غټې سينې لري، سينې يې اندازه شوې. بريدمنه تاسې څنګه ياست؟"

"زه ښه يم. تاسې څنګه ياست؟"

"ښه يم. خو ډير وږی يم".

"په لاره کې به د خوراک يو شی مې پيدا شي".

"ستاسې پښه څنګه ده، بريدمنه؟"

ما ورته وويل "روغه ده". موټر ته د ختلو په حال کې مې د پياني وه موټر ته پام شو، له کاروانه رابېل شو او پر وړوکې فرعي لار وربرابر شو. موټر يې د ونو له لغړو ښاخلو څخه ښکاريده. بونلو هم راوګرځيد او په ده ورپسې شو. پياني پر خپله لار روان وو، موږ هم په دوو امبولانسونو پسې وررهي شوو. دغه فرعي لار په يوه کليوالي کور کې پايته رسېدل. پياني او بونلو د کور په غولي کې ولاړ ول. کور کښته او اوږد وو. د دروازې په خوله کې د انګورو پر تاکانو باندې يوه منا جوړه شوې وه. په کور کې يو کوهی هم وو، پياني د خپل ريډيټر لپاره اوبه ځيني راکښلې. په اول ګېر کې د تګ له امله د موټرانو ماشينونه ګرم شوي ول. کور خالي ولاړ وو. شا ته مې وه طی شوي سړک ته وکتل. کور لږ لوړ پر يوه غونډۍ باندې پروت وو شاوخوا سيمه ټوله ځيني ښکاريدل. سړک، باغ، پټې، د ونو قطارونه او د عقب نشينۍ سړک. دوه سرپړکمشران د کور په ليدو بوخت ول. نجونې هم راويښې شوې وې. د کور مخې ولاړو امبولانسو، د سرای غولي او څاه ته يې په ځير ځير کتل. يو ځلې د موټروانانو وه لورې ته هم ورتېرې شوې. يو سرپړکمشر، چې ساعت يې په لاس کې وو، بهر راووت.

ketabton.com - The Digital Library

ما ورته وويل "بيرته يې پر خپل ځای کښېږده". ما ته يې وکتل، بيرته دننه ولاړ او له هاخوا خالي لاس راووت.

د ده څخه مي پوښتنه وکړل "ستا ملګری چيري دی؟"

"ټټی ته تللی". موټر ته ورپورته شو او په مخکي سيټ کي کښېناست. بيريده، چي ګني موږ به يې يوازي پرېږدو.

بونلو "د ناشتې په اړه دي څه نظر دی بريدمنه؟"

"يوڅه به پيدا شي. لږ صبر وکړه".

" ستا په نظر دا فرعي لار به مو يو ځای ته ورسوي؟"

"هو، زه باوري يم".

"ډېر ښه. نو راځه چي څه وخورو". پياني او بونلو کور ته دننه ورغلل.

ايمو نجونو ته وويل "راځئ". د مرستي لپاره يې لاس وراوږد کړ. مشرې خور يي خپل سر وښوراوه. نه يې غوښتل چي تش کور ته ولاړه شي، په موږ پسي يې راکتل.

ايمو "دوی پر خپله خبره ولاړي دي". ټول يو ځای کور ته ورننوتو. کور غټ خو تاريک او د يوازيتوب له احساس سره مل وو. بونلو او پياني په پخلنځي کي مصروفه شول.

پياني "د خوراک لپاره څه نشته، پر کور يې جارو راتېر کړی".

بونلو د پخلنځی پر غټ ميز باندي د پنيرو يوه غټه ټوټه څو ټوټې کړل.

"پنير دي له کومه کړل؟"

"په زيرخانه کي ول. پياني شراب او منې هم پيداکړې".

"اوس به نو ښه خوند وکړي".

پياني د شرابو له کونجۍ څخه، چي په وښو کي پېچل شوې وه، کارک ايسته کړ. کونجۍ يې پر ګيلاس راپورته کړل او ډک يي کړ.

پياني"سخته ښه بوی کوي! بارتو، ته ورشه يو څو جامونه راوړه".

ketabton.com - The Digital Library

دوه سرپرکمشران دننه راغلل.

بونلو "پنیر درواخلئ".

یوه سرپرکمشر په داسي حال کي چي پنیر یې له شرابو سره خوړل وویل "موږ غواړو نور له تاسي څخه بېل شو".

بونلو "تاسي مه پریشانه کیږئ، ټوله یو ځای ځو".

ده ته مي وویل "یو پوځي د خپلو ملتو په زور ځان تر مرامه رسوي".

سرپرکمشر "څه شي؟"

"خوراک کوه".

"سهي ده، خو وخت هم سره زر دی".

پیاني "زه ډاډه یم دې حرامیانو وختي لا ځان موړ کړی". دوی دواړو وه پیاني ته وکتل. له موږ څخه یې بیخي ښه نه راتلل.

یوه یې زه وپوښتلم "موږ چي اوس پر کومه لار ځو، هغه تا ته درمعلومه ده؟"

ما یې په جواب کي وویل "نه". دواړو یو بل ته وکتل.

لمړي سرپرکمشر وویل "څه وخت رهي کیږو؟"

"بس په یو څو شیبو کي رهي کیږو". د سرو شرابو یو بل ګیلاس مي ډک کړ. تر منو او پنیرو وروسته یې ښه خوند کاوه.

ورته ومي ویل "پنیر راوړه". او ووتم. بونلو له هاخوا له یو غټ جیک سره راووت.

ده ته مي وویل "دا څونه غټ دی؟" په معذورانه انداز یې راوکتل.

ویې ویل "ریښتیا هم غټ دی. پټک راکړه چي ډک یې کړم". پټکان بې له هاخوا ډک راوړل زه او دی پر فرش شوې لار باندي د سرای غولې ته ور ووتو. بیا یې جیک راپورته کړ او د دروازې شاته یې کښېښود.

پیاني "اتریشیان به بې د دروازې د ماتولو پرته ولټوي".

ketabton.com - The Digital Library

ده ته مي وويل "درځئ. زه او پياني به لمړی ولاړ شو".

دوه انجنيران له وړاندي لا له بونلو سره په سيټ کي ناست ول. نجونو پنير او مڼه خوړل. ايمو سګريټ څکاوه. پر نرۍ لار باندي رهي شوو. شا ته مي دوو راروانو موټرو او کور ته وکتل، وړوکی، ښکلی او محکمه کور وو. اوسپنيزه پنجره يې ډيره ښکلې ايسېده. مخ په وړاندي لار مو تنګه، لنده او دواړو اړخو ته يې غټ غټ پټي پراته ول. شاته موټرونه په نژدې واټن کي راپسې وه.

نهه ويشتم فصل

غرمه مهال له يوډين څخه نژدې لس کيلومتري ليري په ختو کي بند شوو. له غرمې وړاندي ورښت هم ودرېد. درې ځلي مو د الوتکو ږغونه واوريدل چي زموږ له پاسه به تېري شوې، بيا به چپ لور ته تاو شوې او پر عمومي سړک به يې بمونه وغورځول. موږ خپله فرعي لارې پسي رااخيستي وې، هر ځلي چي به پر يوه بنده لار وربرابر شوو د يوې بلي لاري په لټه به شوو، خو په ورته وخت کي وه يوډين ته هم ورنژدې کيدو. په لار کي روان وو، وړاندي چي مو وکتل لار بنده وه، موټرونه مو بيرته ريورس وکړ، چي يو ناڅاپه د ايمو موټر همالته په پسته مځکه کي بند شو. ده يې د رااېستلو هڅه کول، چي نور هم ژور ولاړ، څو چي پر کومکونو باندي ودرېد. اوس کوم څه چي موږ بايد کړي وای هغه دا وو چي د ټيرونو مخکي ځمکه مو غار کړې وای هلته مو خس و خاشاک ايښي واي څو ځنځيرونه يې خوله پرې ولګوي او بيا موږ تر هغه وخت ټيله ورکړي وای، چي بيرته راختلای. موږ ګرده له موټرو راکښته او د ايمو د موټر پر شاوخوا راګرځېدو.
سرپرکمشرانو به يوځلي موټر ته بيا به يي ټيرو ته وکتل او شيبه وروسته پرته له دې چي څه ووايي روان شول.

دوی ته مي وويل "دلته راشئ. يوڅه خس خاشاک راټول کړئ".

يوه يي وويل "زموږ و ستاسي لارې بيلي دي".

ما ورته وويل "هلئ، ژر په کار اخته شئ".

يوه يي بيا وويل "موږ ځو". هغه بل يي همداسي غلی ولاړ وو.

د دوی ډير تلوار وو. ما ته يې هيڅ توجه نه کول.

ketabton.com - The Digital Library

"زه تاسو ته امر کوم دلته راشئ او خاشاک راټول کړئ". یوه سرپرکمشر وویل "موږ ځو. ته موږ ته امر نه شې کولای. ته زموږ مشر نه یې".

ما ورته وویل"زه تاسې ته امر کوم چې خس راټول کړئ". مخ یې واړاوه او روان شول.

بیا مې ورته وویل "ودریږئ". پر ختین سړک باندې د ټیټو څنګ ته روان شول."زه وه تاسې ته د دریدو امر کوم". ما لا خبره پایته رسولې نه وه، چې نور هم چابک شول. ما خپله توپنچه راوایستل او هغه ډیرخبرې کونکی مې په نښه کړ او ټک مې پرې وکړ. د ټک له خطا کیدو سره دوی په ځغستا شول. درې ټکه مې نور پسې وکړل او یو مې ځیني راچپه کړ. هغه بل یې په ټټیو کې ورک او له نظره نهام شو. په هغه پسې مې نور ټکان هم وکړل، خو د کښتو په مینځ کې په ځغاسته وو او سم نه ښکاریده. د توپنچې مرمۍ خلاصې شوي او یو بل شاجور مې ورته بسته کړ. دوهم سرپرکمشر د ویشتلو له ساحې څخه ډیر لیري وو. په کروندو کې یې سر لاندې ځړولی وو او ځغستل یې. بل شاجور مې ډکاوه، چې بونلو هم راورسېد.

بونلو "که ستاسې اجازه وي، زه به یې کار ورخلاص کړم". توپنچه مې ورکړل دی په سرپرکمشر انجینر پسې چې پړمخې پر مځکه پروت وو، ورغلی. دی ورخم شو توپنچه یې پر ککرۍ ورکښېښوول او ماشه یې کښېکښل خو ټک ونه شو.

ما ورته وویل "بیا یې لوډ کړه". لوډ یې کړل او ټک یې وربادې وکړ. سرپرکمشر یې تر پښو ونیو راکش یې کړ او له کروندې سره په څنګ کې یې وغورځاوه. بیرته راغلی او توپنچه یې ما ته راکړل.

ویې ویل "د سپي زوی". د سرپرکمشر په لور یې وکتل "بریدمنه، کله چې مې ویشتی راته کتل دې؟"

ما ورته وویل "خس و خاشاک باید ژر راټول کړو. هغه بل ویشتل شوی وو؟"

ایمو "فکر نه کوم. د پیستول له نښې څخه ډیر لیري وو".

پیانې "رزیلان، مرادرخواره". موږ ټول د ښاخ و ښاخلو په پرې کولو اخته شوو. له بند موټره مو ټول شیان راکښته کړل. بونلو د موټر د مخ له ټیرو څخه خاوره ایسته کول. کله

ketabton.com - The Digital Library

چي زموږ لخوا کار پایته ورسېد، ایمو موټر ته پورته شو او په ګیر کي یي کړ. ټیرونه پر مځکه ښوییدل خس و خاشاک او ختې یې پاشلې. ما او بونلو تر هغه وخته موټر ته ټېله ورکول چي هډوکي مو سره تېر شول، خو موټر هیڅ بیځایه نه شو.

دوی ته مي وویل "بارتو، شا او مخ ته ټېله ورکړئ".

موټر یي مخته او شاته کړ، ټیرونه یې نور هم په مځکه ننوتل او بیا پر کومکو باندي ودرېد. د موټر ټیرونه په هماغه غار کي چي لا له وړاندي یې جوړ کړی وو، ازاد څرخیدل. زه راسیخ شوم او ودرېدم.

" دا ځلي به رسۍ امتحان کړو".

"فکر نه کوم چي هغه دي کار وکړي، ځکه په مستقیم ډول راکشول شونتیا نلري".

ورته ومي ویل "یو ځلي خو به یي امتحان کړو. په بله لار فکر نه کوم چي رابهر یې کړو".

په دې تنګه او کمبره کوڅه کي د پیاني او بونلو موټرونه یوازي مخامخ تلای شوای. د دوی دواړو پر موټرو مو رسۍ وتړل او موټر یي کېبل کړ، خو موټر قسم اخیستی وو. ویل یې د چا پلار مي لا ونېکه له ځایه وښوروي.

ما ورناړې کړل "یارانو دا ډېره بنده بولۍ. هیڅ ګټه نه کوي. بس یې ده".

پیاني او بونلو له خپلو موټرو راکښته شول او راغلل. ایمو هم له موټره راکښته شو. نجونې له موږ څخه لږ څه لیري پر یوه ډبرین دېوال راته ناستي وې.

بونلو "بریدمنه اوس به څه کوو؟"

"د وروستي ځل لپاره به لا یوه یوه طریقه پرې امتحان کړو. البته دا ځلي به تر ټیرو لاندي مځکه لا ژوره کړو او بیا به د خرپ بوټي و ښاخلې تر لاندي کړو". لاندي مي مځکې ته وکتل. د دې ټولو ربړو مسؤل زه وم، ځکه دوی ما دلته راوستي ول. لمر هم په ډوبېدو وو او د سرپړکمشر جسد د کروندې تر څنګ پروت وو.

"د ده کوټ او کوسۍ هم رواخلئ او تر ټیرو یې لاندي کښېږدئ". بونلو ولاړ او له هاخوا یې له ځان سره راوړل. زه په بوټو پسي ولاړم. پیاني او ایمو د ډب په لا ژورولو باندي

ketabton.com - The Digital Library

اخته ول. د سرپړکمشر کوسۍ مي دوې ټوټې کړه او تر ټيرو مي لاندي کړل، له پاسه مي پرې بوټې او میده رېزه ښاخلې کښېښودې. زموږ دا تجربه بیا ازمایښت ته تیاره شول. ایمو موټر ته ورپورته شو او چالان یې کړ. ټیرونه یې په ډب کي څرخېدل او څرخېدل او موږ له دې خوا په ټېله پسې ټېله ورکول، خو موټر پر خپل هماغه پخواني بوده سپور وو.

ما ورته وویل "ګټه نه لري. ایمو له موټره دي غوټې او بستره راکښته کړه".

ایمو له بونلو سره موټر ته وروخوت. له هاخوا یې پنیر، دوه بوتله شراب او کوسۍ راکښته کړل. بونلو د ټیر تر شا کښېناست او د سرپړکمشر د کوسۍ د جېبو په لټولو مصروف شو.

ما ورته وویل "پرېږده یې. د بارتو سپین پایځه باکره کورنۍ څه شول؟"

پیاني"هغوی به د موټر د شا په سیټ کي کښېني. فکر نه کوم چي ډېره لار دي ولاړ شو".

د امبولانس د شا دروازه مي خلاصه کړل.

ورتهومي ویل "دلته راشئ. وردننوزئ". دواړې وردننوتې او په کونج کي غلي کښېناستې. پر سرپړکمشرانو باندي د ټکانو په اړه یې ځانونه ناګومانه اچولي وه. شاته سړک ته مي وکتل. سرپړکمشر له خپلي ختیني انګیا سره چي اوږده لستوڼي یې وه، پروت وو. زه له پیاني سره سپور شوم او رهي شوو. هڅه مو کول، چي له کروندو څخه پورېوزو. څنګه چي لار په کښتو وربرابره شوه، له موټره راکښته شوم او وړاندي ولاړم. که له کروندو څخه پورېوتلي وای، دستي په هاغه اړخ کي یو سړک وو، خو بخت مو کار ونه کړ. د دغه ځای مځکه ډېره ختېنه او نرمه وه. د موټرونو د تګ نه وه. کله چي موټرونه په بشپړ ډول ودریدل او ترسینې پوري په ختو کي غرق شول، نو هغوی مو پرېښوول او پلي د یوډین په لور رهي شوو.

وه هغې لاري ته چي له عمومي سړک سره نښلیدل راورسیدو، وه نجونو ته مي اشاره وکړه.

ورته ومي ویل "پر دغه لار ولاړ شئ. په لار کي به له یو چا سره مخ شئ". ما ته یې وکتل، بټوه مي راوایستل او هرې یوې ته مي لس لس لیرې ورکړې."داسي ولاړ شئ. ملګري! کورنۍ!"

زما په خبرو پوه نه شوې، خو پیسې یې په لاس کي ټینګې ونیولې او رهي شوې. په تګ تګ کي یې شاته راکتل. وهم یې په زړه کي وو، داسي نه چي زه پیسې بیرته ځیني واخلم.

ketabton.com - The Digital Library

دوی ته مي کتل. پر خپله لار رواني وي او ځانونه يې په ځادرونو کي ټينګ پيچلي وه. دوی بيا بيا مور ته په ډارجنو سترګو کتل. درو واړو موټروانانو پرې خندل.

بونلو وپوښتل "بريدمنه، که پر دغه لار ولاړ شم څومره راکوې؟"

ما ورته وويل "که خبره د نيولو راشي، نو د يوه پرځای ډله ښه ده".

بونلو "ما ته دوه سوه ليرې راکړه، مخامخ اتريش ته ځم".

پياني "اتريشيان به يې بيرته درڅخه واخلي".

ايمو "کيدای شي چي جګړه ختمه شي". تر وسه وسه مو هڅه کول، چي په بېړه ولاړ شو. لمر کوښښ کاوه، چي له وريځې خپل مخ راوباسي. د سړک دواړه اړخه د توتو ونو نيولي ول. د دې ونو له مينځه مي په ختو کي خپل بند موټرونه وليدل. پياني هم شاته کتل.

پياني "دولت بايد له ختو څخه د دې موټرانو د راايستو لپاره نوي سړکان جوړ کړي".

بونلو "کاشکي بايسکلان راسره وای!"

ايمو "امريکايان بايسکلان کاروي؟"

"هغوی ورسره عادي دي".

ايمو "کاشکي راسره وای. اوس به پر پښو، نه پر بايسکلانو رهي وای".

بونلو "آه، خدايه! کاشکي خو مو بايسکلان درلودای. زه نور پلی نه شم تلای".

ما وپوښتل "ډزې دي؟" له ليري څخه مي د ډزو د تبادلې ږغونه اورېدل.

ايمو "ما ته خو نه ښکاري". ده هم غوږونه څرګ کړل.

ما ورته وويل "ما ته خو همداسي ښکاري".

پياني "تر ټولو لمړی چي موږ به ورسره مخ شو هغه به د آس سپرو ډله وي".

"فکر نه کوم چي اتريشيان دي اس سپاره ولري".

ketabton.com - The Digital Library

بونلو"خدای دي وکړي چي آس سپاره ورسره نه وي. زه نه غواړم چي د سپرو د نیزو په منځ کي راګیر شم".

پیاني "بریدمنه، تا خو په ریشتیا سرپړکمشر وویشت". ډیر په بیړه روان وو.

بونلو "هغه ما وواژه. تراوسه مي په دې جګړه کي هیڅوک وژلی نه وو. په ژوند کي مي همدا یو ارمان وو، چي یو سرپړکمشر ووژنم".

پیاني "هغه په اسمان کي نه الوته، پر مځکه دي وویشت".

"فکر مه خرابوه. دغه خاطره به مي تل په ذهن کي وي. ما یو سرپړکمشر وواژه...."

ایمو "په تحقیقاتو کي به څه ورته وایې؟"

"زه به ورته ووایم، قاضي صاحب بخښنه راته وکړه، ما یو سرپړکمشر وژلی". له دې سره ټولو وخندل.

پیاني "دی انارشیست[23] دی، کلیسا ته نه ځي".

بونلو "پیاني هم انارشیست دی".

پوښتنه مي ځیني وکړل "تاسي ریښتیا انارشیستان یاست؟"

"نه بریدمنه. موږ سوسیالیستان یو، زموږ مرکز په ایمولا کي دی".

"تاسي تراوسه هلته تللې یاست؟"

"نه".

"په خدای قسم چي هغه یو ډیر ښکلی ځای دی. ته تر جګړې وروسته راشه، زه به ډیر ځایونه درباندي ووینم".

"تاسي ټوله سوسیالیستان یاست؟"

"هو".

---

[23] آنارشېستان پدې عقیده دي چي، چي د حکومت او دین شتوالی د انساني ټولني د پرمختګ لپاره مضر دی

ketabton.com - The Digital Library

“ښکلی ښار دی؟”

“ډیر زیات. هغه د مځکې پر مخ جنت دی”.

“تاسي څنګه سوسیالیستان سواست؟”

“مور. ټوله سوسیالیستان یو. هر یو مو سوسیالیست دی. مور. تل سوسیالیستان وو”.

“بریدمنه، ته هم راشه. تا به هم سوسیالیست کړو”.

وړاندي لار چپ لورې ته ګرځیدل، په همدې اړخ کي یوه کوچنۍ تپه هم وه. یوڅه ورهاخوا د یوه ډبرین دیوال وه شا ته د منو یو بڼ وو. لوړ وه غونډۍ ته له ختو سره یې باندار بس کړ. مور. ټول په ډیره بیړه روان وو.

دیرشم فصل

ګړی وروسته پر یوه داسي سړک باندي رهي وو، چي د سیند لور ته تلی. له همدې ځایه نیولي بیا د سیند تر پله پوري د ګاډیانو او موټرونو یو اوږد قطار پرېښوول شوی وو او د انسان ذات څرک نه لګېده. سیند تر غاړې بهېده او له پاسه پرې پروت پل په مینځ کي ویجاړ شوی وو. ډبرین میل یې د سیند مینځ ته ورلوېدلی وو. مور. د سیند پر ژۍ ژۍ باندي روان وو او په یوه داسي ځای پسي مو سترګې رغړولې چي له سینده پرې پورېوزو. لږ څه وړاندي د اورګاډي کرښه تېره شوي وه. هیلمن وم، چي کیدای شي د هماغې کرښې په مرسته به پورېوزو. باران ورېدلی وو. مځکه یې لنده او خټینه کړي وه. د پرېښوول شوو موټرانو او د بار ګاډیو پرته؛ پر دې سرزمین باندي د بني ادم بوی لا نه وو. د سیند پر شاوخوا باندي له ختو او خاشاکو پرته بل څه نه وه. مور. د سیند پر ژۍ باندي نور هم وړاندي ولاړو، څو چي د اورګاډي پله ته ورسیدو.

ایمو “څومره ښکلی پل!” یو اوږد او ساده پل وو. د سیند پر هغې برخي باندي پروت وو، چي عموماً د اوبو جریان پکښې لږ وو.

دوی ته مي وویل “وړاندي تردې چي دا پل هم ویجاړ کړي، باید پرې پوریوزو”.

پیاني “څوک نشته چي ویجاړ یې کړي، ټول تښتېدلي دي”.

ketabton.com - The Digital Library

بونلو "کیدای شي په ماینو یې فرش کړی وي. بریدمنه، لمړی تاسي پرې تیر شئ".

ایمو "د انارشیست زرینو اقوالو ته غوږ شئ! لمړی دی واستوئ".

ما ورته وویل "له تاسو ټولو وړاندي زه ځم. د یوه سړي په پوریوتو چاودنه نه شي کیدای".

پیاني "ورته وګوره! دې ته وایي دماغ. انارشیستانو تاسي ولي عقل نه لرئ؟"

بونلو "که ما عقل درلودای، زه به اوس دلته نه وم".

ایمو "بریدمنه، دا خوبیخي ښه خبره ده".

ما ورته وویل "ریښتیا هم ډیر ښه". نور نو اوس وه پله ته نژدې شوي وو. اسمان وریځو پوښلی وو. ورو ورو باران هم پیل شو. پل اوږد او محکمه وو. پاس پله ته وروختو.

ما ورته وویل "پر یوه ځای راشئ". او پر پله تېر شوو. ما تر پټلۍ او اړکی لاندي د بم یا چاودیدونکو موادو په نښو پسي وکتل، خو څه مي ترسترګو نه شول. له ګیپ سره جوخت تر پټلۍ لاندي خړې اوبه ډیري په تیزی سره رواني وې. له لرې وړاندي تلو وروسته مي له لانده کلي څخه تر باران لاندي یوډین ولید. له پله څخه مي بیرته وه شاته راوکتل. لرې هاخوا یو بل پل هم وو. څنګه چي مي ورته وکتل یو زړ په ختو لړلی موټر مي ولید، چي د هماغه پله له پاسه روان وو. د پله اړخونه جګ ول له دې امله موټر یو ځلي له سترګو پناه شو، خو د موټروانانو سرونه یې ښکاریدل. یو په مخکني سیټ کي له موټروان سره او دوه یې هم شاته ناست ول. ټولو د جرمني پوځیانو خولی په سر کړي وې. موټر له پله تر پوریوتو وروسته په ونو او پریښودل شوو موټرانو کي ورک شو. ایمو او نورو ته مي لاس وښوراوه چي راچابک شي. زه تر پله راکښته شوم او پر ګوندو تر پټلۍ لاندي کښېنستم. ایمو له ما سره راکښته شو.

له ایمو څخه مي پوښتنه وکړل "موټر دي ولید؟"

"نه. موږ وه تا ته کتل".

"د جرمنیانو یو موټر د پله له پاسه تیر شو".

"د جرمنیانو موټر؟"

"هو".

ketabton.com - The Digital Library

"اوه خدایه!"

هغه نور هم لاندي راغلل او په خېټو کي پر ګونډو کښېنستل او له پله ورهاخوا مو پټلۍ، ونې، ویاله او سړک تر نظارت لاندي ونیول.

"بریدمنه، موږ راګیر شوي یو؟"

"نه پوهیږم. یوازي دومره پوهیږم چي د جرمنیانو یو موټر مي ولید چي تر سړک واوښت".

"بریدمنه تاسي خو به مسخرې نه کوئ؟ تاسي ته عجبه خیالات نه راځي؟"

"بونلو، بیځایه خبرې مه کوه".

پیاني "د ځیښاک په اړه څه وایې؟ که راګیر شوي یو ښه به وي چي یو ځیښاک وکړو". خپل پتک یې رابهر کړ او سرپوښ یې ترې ایسته کړ.

ایمو "وګورئ! وګورئ!" سړک ته یې اشاره وکړه. د ډبرین پله له پاسه جرمنۍ خولۍ ښکاریدې چي په حرکت وې. دوی مخ په وړاندي ورو او په خارق العاده ډول روان ول. څنګه چي وه پله ته راورسیدل راته ښکاره شول. دوی بایسکل سپاره پوځیان ول. د لمړیو دوو ځیرې مي یې ولیدې. سره و سپین او تندرسته ښکاریدل. خولۍ یې پر تندي او مخ خواته راځړېدلې وې. ټوپکان به یې له بایسکله سره جنګیدل او کړپهار به یې کاوه. لاسي بمونه یې پر کمربند باندي تړلي ول. خولۍ او خړرنګه یونیفورمونه یې لانده وه، خو ښه په طبیعت پر خپله لار روان ول. مخ او دواړو څنګونو ته یې پام کاوه. په لمړۍ لیکه کي دوه نفره، وروسته څلور نفره، بیا نژدې دولس نفره، بیا نور دولس نفره او له هغه څخه وروسته بیا یو نفر په ترتیب وړاندي روان ول. خبرې یې نه کولې. که یې کولای هم، موږ په سیند کي د اوبو د شورهاري له امله نه شوای اوریدلای. پر سړک باندي وړاندي ولاړل او له سترګو پناه شول.

ایمو "اوه خدایه!"

پیاني "دا خو جرمنیان ول. اتریشیان نه ښکاریدل".

ما ورته وویل "دلته ولي یو څوک نشته چي مخه یې ونیسي؟ پل یې ولي نه دی ویجاړ کړی؟ له پله سره ولي مشین ګڼ والا نشته؟"

ketabton.com - The Digital Library

بونلو "ښاغلی بریدمنه، تاسي راته وواياست ولي نشته؟".

ډیر په غوسه وم.

"ټوله کم عقلان دي. کښته يې يو وړوکی پل ویجاړ کړی، خو دلته يې بيا پر عمومي سړک باندي پل پرې ایښی. دا ټوله چيري ورک دي؟ دوی يې د مقابلې هڅه نه کوي؟"

بونلو "بریدمنه تاسي راته وواياست". نور مي څه ونه ویل. دې موضوع په ما پوري اړه نه درلودل. زما دنده یوازي دا وه چي وه پوردېنون ته هماغه درې امبولانسه ورسوم. چي زه پکښې بریالی نه شوم. اوس زما دنده دا ول، چي ځان وه پوردېنون ته ورسوم. خو يوډين ته رسيدل لا په شک کي وه. بيخي بيچاره شوی وم. هغه څه چي باید کړي مي وای دا وه چي باید غلی وه اوسم تر څو ونه ويشتل شم او يا ګرفتار نه شم.

له پياني مي وپوښتل "خلاص پټک درسره شته؟" ما ته يې راکړ. يو غټ غوړپ مي ترې وکړ. دوی مي مخاطب کړل "وړاندي ځو، خو تلوار ښه نه دی. ډوډۍ خورئ؟"

بونلو "دلته نه. يو خوندي ځای به پيدا کړو".

"سمه ده، نو بيا درځئ".

"زما په نظر که تر پټلۍ لاندي ولاړ شو ښه به وي. څوک به مو ويني هم نه".

"زه خو وايم، چي د پټلۍ له پاسه به روان شو. که لاندي رهي شو، کيدای شي د لوړ پله څخه مو په اسانی ووینی".

د اورګاډي پر پټلۍ باندي روان شوو. دواړه اړخو ته مو بې پايه لنده دښته او په وړاندي مو د یوډين تپه وه. د تپې له پاسه يوه لويه کلا وه، چي برجونه يې وران شوي ول. ناقوس او د ساعت برج راته ښکاریده. هماله په باغ و پټي کي ګڼې د توتو ونې ولاړي وې. وړاندي مي د اورګاډي يوه ورانه پټلۍ وليدل. اړکی يې ويجاړ شوی او لاندي لويدلی وو.

ايمو وويل "پروت!پروت!" د پټلۍ يوه اړخ ته مو ځانونه وغورځول او پټ شوو. د بايسکلي پوځیانو يوه بله ډوله وه، چي د سړک له پاسه تيريدل. سر مي ورپورته کړ او پټ مي ور وکتل. پر خپله لار روان ول.

ايمو"موږ يې وليدو، خو ځانونه يې ناګومانه واچول".

ketabton.com - The Digital Library

بونلو "بریدمنه، که نور وړاندي ولاړ شو، د سر بایللو شونتیا زیاتیږي".

ما ورته وویل "هغوی له موږ سره کار نه لري. هغوی خپل دښمن پیژني. که یو ناڅاپه راباندي راشي، بیا د خطر امکانات زیاتیږي".

بونلو "زه خپله پر همدې لار له سترګو پناه ځم".

"سمه ده. خو موږ د پټلۍ له پاسه ځو".

ایمو وپوښتل "څه فکر کوې، موږ به له دغه ځایه بچ ولاړ شو؟"

"بلکل. تراوسه د دښمن شمیر زیات نه دی. په تیاره کي به له دغه ځایه ووزو".

"د پوځیانو موټر دلته څه کول؟"

ما ورته وویل "خداي پوهیږي". د اورګاډې پر پټلۍ باندي رهي شوو. بونلو لاندي په ختینه مځکه کي له تګه سټړی شو او بیرته راپورته شو. پټلۍ اوس له عمومي سړک څخه بېلیدل او سهیل ته تاوېدل، ځکه نو موږ ته نه معلومېدل، چي پر سړک څه روان دي. لږ وړاندي د ویالې له پاسه یو ویجاړ پل وو. په کیسه کي یې نه شوو، ور وختو او پر پاتي شونو یې تېر شوو. د شا له خوا مو د ډزو ږغونه واورېدل.

د ویالې په خوا کي پټلۍ ته ورپورته شوو. د پټلۍ دغه کرښه د کروندو په مینځ کي سیده د ښار په لور تللې وه. شا ته مو یوه بله پټلۍ هم ښکاریدل. عمومي سړک په شمالي اړخ کي، چیري چي بایسکلي پوځیان لیدل شوي ول پروت وو. په سهیلي اړخ کي مو یو فرعي سړک غځېدلی وو، چي دواړو اړخو ته یې ونې ولاړي وې. له ځان سره مي وویل که پر همدې سړک ولاړ شو ښه به وي. د همدې سړک له لارې مو کولای شوای، چي د ښار له څنډو څخه له تیریدو وروسته وه کاموفورمیو ته او بیا له هغه ځایه د ټګلیامنتو وه عمومي سړک ته ځانونه ورسوو. هڅه مو کول د یوډین شا ته پر فرعي لارو باندي ولاړ شو او د شاتګ له عمومي کاروان څخه ځانونه ګوښه وساتو. د غونډیو په منځ کي ګڼې فرعي لارې رامعلومي وې. زه له پټلۍ څخه په راکوزېدو شوم.

ما ورته وویل"راکښته شئ". هوډ مو وکړ، چي د ښار په سهیلي اړخ کي به پر فرعي لارو باندي ځو. موږ ټول له پله څخه په راکښته کېدو شوو. په همدې حال کي له شا څخه د ټوپک ډز راباندي وشو. مرمۍ راغلل او په ختین پله کي ونښتل.

ketabton.com - The Digital Library

دوی ته مي ورناري کړې "بيرته شا ته ولاړ شئ" . په خټو کي په ښوييدو پاس پله ته وختم. موټروانان تر ما وړاندي ول. ځومره، چي مي وس کيده هڅومره په بېړه پاس ولاړم. د کروندو له مينځه دوه ځلي بيا ډزې راباندي وشوې. ايمو له پټلۍ نه د رااوښتو هڅه کول، چي يو ناڅاپه ورغړېد پښه يې بنده شول او پړمخي راپرېوت. دی مو د پله دا بل اړخ ته لاندي راکش کړ او ستوني ستخ مو پرې ايسته. ما ورته وويل "سر يې بايد لوړ اړخ ته وي". پياني دی ځانته راکش کړ، ايمو په خټو کي پروت، پښې يې پر پله وراوښتې وي او په زوره زوره يې ساه کښل. له بارانه د ژغورولو په خاطر موږ درې واړه پر ده راچاپېره شوو او پټ مو کړ. دی تر ورمېږ لاندي په ملا کي ويشتل شوی وو. مرمۍ يې په اوږه کي لوړه تللې وه او تر ښۍ سترګې راوتې وه. زه يې لا په پتۍ بوخت وم، چي د اجل داعي ته يې لبيک ووايه. پياني د ده سر لاندي کښېښود، مخ يې په يوه ټوټه ټوکر ورپاک کړ او بيا يې يوازي پرېښود.

پياني "حراميان".

دوی ته مي وويل "ويشتونکي جرمنيان نه ول. د جرمنيانو شتون دلته هيڅ امکان نه لري".

پياني په تحقيرآميزه لهجه وويل "ايټالويان ول. ايټالياويان!" بونلو د ايمو څنګته غلی ناست وو، خو د ده ته يې نه کتل. پياني د ايمو خولۍ چي لاندي رغړېدلې وه راپورته کړل او پر مخ يې ورکښېښودل. پټک يې ځيني راپورته کړ.

پياني بونلو ته پټک ونيو "اوبه څيښې؟"

بونلو "نه". ما ته يې مخ راوګرځاوه "که د پټلۍ له پاسه نور هم وړاندې ولاړ شو، کيدای شي موږ هم د ده په برخليک اخته شو".

ما ورته وويل "داسي نه ده. لامل يې دا وو چي موږ غوښتل له هوارې نه پوريوزو".

بونلو سر وښوراوه. ويې ويل "ايمو مړ شو. بريدمنه له ده وروسته څوک مړ کيږي؟ اوس چيري ځو؟"

ما ورته وويل "ډزې کونکي ايټالويان ول، نه جرمنيان".

بونلو "زما په نظر که جرمنيان وای، موږ ټول يې وژلو".

ketabton.com - The Digital Library

ما ورته وویل "زموږ لپاره ایټالویان تر جرمنیانو ډیر خطرناک دي. شاتني پوځیان اوس له هرڅه نه په ډار کې دي. جرمنیان په خپل خیر و شر تر هر چا ښه پوهیږي".

بونلو "بریدمنه، ستاسي له نظر سره موافق یم".

پیاني وپوښتل "اوس چیري ځو؟"

"د تیارې تر خپریدو پوري به یوځای پټ شو. له هغه وروسته که مو په سهیلي اړخ کې یوه لار پیدا کړل ډیر به ښه وي".

بونلو "ډزې کونکي اوس اړ دي چي موږ ټوله ووژني تر څو دا ثابته کړي چي تېر ځل هم دوی نه وه خطاوتي. زه نه غواړم چي د دوی د مرمۍ ښکار شم".

"اوس چي هر څومره ژر شونې وي، باید د تیارې تر خپریدا پوري یوډین ته نژدې یو ځای ځانونه پټ کړو او بیا چي کله تیاره شول، په حرکت به پیل وکړو".

بونلو "نو بیا درځئ له خیره". پاڅیدو او د پله وه شمالي اړخ ته کوز شوو. شا ته مي وکتل. ایمو د پله پر یوه کونج باندي پروت وو. وړوکی ښکاریده، لاسونه یې په بغل کي پراته ول. ختین بوټونه په پښو او خولۍ یې پر مخ پرته وه. ارام پروت وو. باران بیا پیل شو. ایمو د نورو ملګرو په څېر راباندي ګران وو. د ده اسناد مي له ځان سره راواخیستل تر څو کورنۍ یې ترې خبره کړم. له کښتو او کروندو لږ ورهاخوا یو کلیوالي کور وو. د کور چار چاپیره ونې راګرځیدلې وي او پر مخامخ یې څو کروندې وي. په دوهم چت کي یې پر ستنو تکیه، یوه برنډه درلودل.

دوی ته مي وویل "ټول باید یو ځای رهي نه شو، تر مینځ مو باید یو څه واټن وي. کور ته به لمړۍ زه ورشم". د پټیو په مینځ کي د کور په لور رهي شوم.

له پټۍ څخه تیریدم، د بل کوم څه په فکر کي نه وم، یوازي دا بیره راسره وه، چي اوس به د ونو له منځه یا هم مخامخ له کوره ډزي راباندي وشي. مخامخ پرې ور روان شوم هر څه مي تر نظر لاندې ول. برنډه په دوهم چت کي له بوس خونې سره وصل وه. د دوو ستنو له مینځه بوس بهر راوتي ول. د سرای غولۍ په ډبرو فرش شوی وو. د ونو له پاڼو څخه د باران اوبه څک څک راتوییدې. د کور په یوه کونج کي یوه لویه دوه ټیریزه ګاډۍ ولاړه وه. لاستې یې لوړې خواته تر باران لاندي جګ ولاړ ول. انګړ ته ورداخل شوم نور هم وړاندي ولاړم او تر برنډې لاندي ودریدم. د کور دروازه خلاصه وه دننه ورغلم. بونلو او

ketabton.com - The Digital Library

پیاني هم راپسي راغلل. دننه تیاره وه. وه پخلنځی ته ولاړم. په یوه غټ سرخلاصي نغري کي د اور ایرې پرتې وې. د ایرو له پاسه پر سرتاخ باندي لوښي اینوول شوي وو، خو پر ټولو یې لاس راتېر کړی وو. شاوخوا مي وکتل، خو د خوراک لپاره مي څه ونه موندل.

دوی دواړو ته مي وویل "باید همدلته په غوجل کي پریوزو. پیاني د خوراک لپاره به یو شی ونه لټوې؟"

پیاني "زه به پسي وګرځم".

بونلو "درځه چي په ګډه یې ولټوو".

ما ورته وویل "سمه ده. زه به بیا پاس ولاړ شم او په بوس خونه کي به وګورم". تر طبیلې لاندي مي د زینو یوه لار چي پاس تللې وه، وموندل. په باران کي له طبیلې څخه وچ او وږم لرونکې بوی راته. رمه یې ګرده بېولې وه. کیدای شوه کله چي د کور انسان تلل، نو رمه به یې هم له ځان سره اخیستي وه. بوس خونه نیمایي له بوسو ډکه وه. د کوټې په چت کي دوه سوري ول، یو یې په تختو بند کړی وو او له هغه بله یې هم چي په شمالي اړخ کي وو د دریڅې کار اخیسته. یوه ناوه هم وه چي وه حیواناتو ته د وښو د وراچولو کار به یې ځیني اخیسته. د رڼا شغلې لاندي په دهلېز کي چیري چي وه حیواناتو ته واښه وراچول کیدل خپرې وې. پر بام مي د باران د څاڅکو شرپهاری اورېده او ورسره مي د وچو وښو بوی تر پزې راورسېد. لاندي ورکوز شوم همالته په طبیله کي مي د وچو خوشیو بوی تر پزې شو. موږ کولای شوای چي له تختو څخه یوه رابېله کړو او له هغه ځایه انګړ تر خپل نظر لاندي وساتو. هغه بله کړکۍ په شمال کي وه پټیو ته خلاصیدل. د دې دواړو کړکیو په مرسته موږ بام او لاندي تلای شوای. همداسي که زینه له کاره لویدلې وای کولای مو شوای چي په ناوه کي کوز شو. غوجل خورا پراخه وه که یوڅوک دننه هم راغلی وای، په اسانۍ یې لاسته نه ورتلو. په هر صورت، موږ پر ښه ځای باندي پیښ شوي وو.

زه ډاډه وم که پر موږ ډزي نه وای شوي، سهیل ته پرته له کومې ستونزې تلای شوای. د جرمنیانو شتون هلته ناشونی وو. هغوی له شمال او د سیوایډل له لوري پر راغلي سړک باندي راتلل. د سهیلي اړخ څخه د هغوی راتګ هیڅ شونتیا نه لرل. ایټالویان تر جرمنیانو ډیر خطرناک ول. هغوی ترهیدلي ول، هرڅه چي به په مخه ورتلل پر هغه به یې ډزې کولې. تېره شپه د شاتګ پرمهال مو واوریدل، ویل یې چي ګڼ شمیر جرمنیان د ایټالویانو په جامو کي شمال لور ته د شاتګ په قافله کي داخل شوي دي. هیڅ باور مي نه کیده. البته دغه ډول خبرې په جګړه ایزو حالاتو کي ډیرې اوریدل کیږي. همدا حیله په هره جګړه کي

کارول کیږي. فکر نه کوم چې یو څوک دې د جرمنیانو په جامه کې د هغوی د سرګردانه کولو لپاره د جرمنیانو وه منځته ورغلې وه. کیدای شي داسي خلګ به ول، خو دا کار له ربړو خالي نه ښکاریده. زما هیڅ زړه ته نه لوېده چې جرمنیانو دې داسې کړي وي. البته دوی به د دې حیلې کارولو ته کومه اړتیا هم نه لرل. جرمنیانو هیڅ اړتیا نه درلودل، چې زمونږ په عقب نشیني کې کوم خنډ پیښ کړي. د پوځیانو د شمیر زیاتوالي او د سړکونو لړوالی پخپله ایټالویانو ته یو سرخوږی وو. څوک نه وو، چې یو چا ته ووایي دا کار وکړه یا دا کار مه کوه. بیا هم دوی پر موږ د جرمنیانو په شک ډزې کولې. ایمو په ډزو ولګېد. له وښو څخه ښه بوی راته او په بوس خونه کې د وښو په مینځ کې پروتې کلونه کلونه واټن له منځه وړی. موږ په وښو کې ځنګ وهلي او پراته، یو له بل سره مو باندار کاوه او چې کله به یوه چوغکه د بوس خونې د دیوال په سوري کې کښېنستل په بادي توپک به مو په نښه کړل. هغه بوس خونه اوس نشته، یوکال یې د شوکران ځنګل ټول له منځه یووړ او په هغه ځای کې چې ځنګل ولاړ وو، اوس یوازې د ونو تنې، د ونو ګوګ سرونه، ښاخلې او یو څه وابنه شنه ول. تېر وخت بیرته نه راګرځېده. که موږ همدلته پاتي شو، څه به وشي؟ هیڅکله وه میلان ته نه شو ستنیدلای. خو که میلان ته ستانه هم شو، نو څه؟ په شمال کې له یوډېن سره ډزې پیل شوې، غوږونه مې ورته څرک کړل. ډزې پرله پسې وې، خو بمبار نه وو. خپله همدا یوه ستونزه وه. ایټالویانو باید د سړک له پاسه څه عسکر ځای پرځای کړي وای. په نیمه روښنایي کې مې کښته ته وکتل، پیاني مې ولید. دی په دهلیز کې ولاړ وو. په لاس کې یې یو اوږد ساسیج، یوه مرتبانه او په بغل کې دوه بوتله شراب نیولي ول.

ده ته مې وویل "پاس راشه. زینه هلته پرته ده". له ځان سره مې وویل، د مرستې لپاره یې باید ورکوز شم. په وښو کې پروتې یو څه ګنګس کړی وم.

له ده مې وپوښتل "بونلو څه شو؟"

پیاني "یوه شیبه صبر. درته وایم". په زینو کې لوړ راوختو. د وښو له پاسه مو شیان کښېښوول. پیاني د بوتل د خولپوټي لیري کولو آله راوکښل او د شرابو بوتل یې پرې خلاص کړ.

ویې ویل "سرپوښ خو یې ښه ټینګ پرې تړلی خدای دې وکړي چې ښه خوندور وي". مسک شو.

بیا مې پوښتنه ورڅخه وکړل "بونلو چیري دی؟"

ketabton.com - The Digital Library

پیاني ما ته وکتل.

ویې وویل "بریدمنه، هغه ولاړ. هغه غوښتل چي د پوځیانو په لاسونو زنداني شي".

څه مي ونه ویل.

"هغه د مرګ له بیرې له موږ څخه بېل شو او ولاړ".

ما د شرابو بوتل په لاس کي ونیو. او کوم څه مي ونه ویل.

"ته پوهیږې بریدمنه، له جګړې مو ګرد سره ښه نه راځي".

له ده نه مي پوښتنه وکړل "ته ولي له هغه سره نه ولاړې؟"

"ما نه غوښتل چي تاسي یوازي پرېږدم".

"بونلو چیري ولاړ؟"

"خبر نه یم، خو له موږه یې لار بېله کړه".

ما ورته وویل "سمه ده. ساسیج به پرې کړي؟"

پیاني په نیمه روښنایي کي راته وکتل.

ویې ویل "ما د خبرو په جریان کي ټوټې ټوټې کړ". په وښو کي ناست او ساسیج مو له شرابو سره یو ځای تر ستوني تیر کړ. کیدای شي د کور خاوند دا شراب د خوښۍ د کومو مراسمو لپاره ساتلي ول. خو هغه دومره زاړه ول، چي رنګ یې هم بایللی وو.

ما ورته وویل "لویجي، ته په هغه کړکۍ کي وګوره زه به په دا بله کړکۍ کي وګورم".

موږ دواړو یو یو بوتل وځیښی. ما له ځان سره خپل بوتل واخیست پر وښو اوږد وغځېدم او په وړوکې کړکۍ کي مي دباندي وکتل. نه پوهیدم چي دا اوس زه څه وینم؟ خو د کروندو، د توتو د لغړو ونو او بارانه پرته مي بل څه نه لیدل. شراب مي وڅیښل خو اغیز یې ونه کړ. د ډېر وخت ول اوس یې له رنګ سره سره خوند هم بایللی وو. دباندي چي مي وکتل، تیارې هر څه په غیږ کي نیولي ول. ډېر ژر تیاره شول. باران او له تیارې ډکي شپې، دوی دواړه موږ ته په تمه ول. کله چي ښه تیاره شول، اخوا دیخوا کتلو ګټه نه درلودل، نو پیاني ته

ketabton.com - The Digital Library

نژدې ورغلم. دی بیده وو، راویښ مې نه کړ، خو یوه شېبه یې وه څنګته کښېنستم. دی په تنه غټ او ډېر دروند خوب یې وو. شېبه وروسته مې راپاڅاوه او رهي شوو.

یوه عجبه شپه وه. له یوه نا اټکل کېدونکي حالت سره مخ وم. مرګ، په تیاره کې ډزې او یا هم ځغاسته، خو هیڅ پېښ نه شول. موږ دواړه له سړک سره د یوې ویالې په غاړه کې پټ شوو، کله چې د جرمني پوځیانو کنډک تېر شو، دواړه یوځای د شمال په لور رهي شوو.
دوه ځلې په باران کې له جرمنیانو سره بیخي نژدې مخ شوو، خو موږ یې ونه لیدو. د کوم ایټالوي سره د مخ کېدو پرته له ښاره تېر او شمال ته واوښتو. له ښه مزله وروسته بیرته د شاتګ عمومي لارې ته ورسم شوو او ټوله شپه مو د ټګلیامنتو په لور مزل وکړ. د شاتګ غټواله او لوی واله مې هیڅ په تصور کې نه شوای راوستلای. د پوځ په ګډون ټول هیواد په خوځښت کې وو. شپه مو ټوله په ولاړه او تګ تیره کړل. د موټر په نسبت پلی تګ ښه وو. لینګي مې کا کول او ستړی هم وم، خو سفر مو ښه وو. د بونلو د ځان زنداني کولو پریکړه مې په نظر ډېره بې عقله ښکاره شول. هیڅ خطر نه وو. له کومې پېښې پرته له دوو پوځونو څخه تیر شوو. که ایمو وژل شوی نه وای، د خطر هیڅ نښه نه وه. موږ چې ان کله د اورګاډي پر پټلۍ روان وو، بیا هم هیڅ چا راته کوم ضرر ونه رساوه. مرګ ناڅاپه او بې دلیله راغلی. د بونلو په اړه اندیښمن وم. هغه به چیرې وو؟

پیاني "بریدمنه، طبیعت دې څنګه دی؟" پر کوم سړک، چې موږ اوس روان وو، د موټرونو او پوځیانو ګڼه ګونه پکښې زښته ډېره وه.

"تراوسه خو لا ساه راپکښې چلیږي".

"دې پلي تګ خو له اخه و ټوخه واچولم".

"که مړه کیږو، که رغیږو اوس به ځانونه باسو، له دې پرته بله لار نه لرو. د اندیښنې کومه خبره نشته".

"بونلو بیخي نادان وو".

"ریښتیا هم ډیر نادان وو".

"بریدمنه، تاسي به د هغه په اړه څه وکړئ؟"

"تراوسه مي کوم تصمیم نه دی نیولی".

ketabton.com - The Digital Library

"ته د ده نوم د بنديانو په ليست کي نه شي ليکلای؟"

"نه راته معلوميږي".

"دې خبرې ته دي بايد پام وي، چي که جګړه دوام وکړي، حکومت به يې پر کورنۍ زيات مشکلات او فشار راولي".

له مور سره په خوا کي روان يوه پوځي وويل "جګړه نور دوام نه کوي. مور کورونو ته ځو. جګړه پايته ورسيدل".

"ټوله کور ته ځي".

"مور ټول کورو ته ځو".

پياني"بريدمنه، راځه". ده غوښتل چي له دوی څخه مي ليري کړي.

"بريدمن؟ کومه دی بريدمن؟ د خدای قهر و غضب دي وي پر افسرانو. مرګ پر افسرانو!"

پياني له بازو ونيولم."ښه به وي چي زه تا په خپل نامه وبولم. کيدای شي له دوی سره په ستونزه واوړو. ځيني افسران يې وژلي هم دي". چابک شوو او له دوی څخه تېر شوو.

وه خپل مجلس ته مو دوام پسي ورکړ"زه به داسي ريپورټ ونه ليکم، چي د ده د کورنۍ لپاره د ستونزو جرړه شي".

پياني وويل "که جګړه پايته ورسيږي بيا پروانه لري، خو فکر نه کوم چي همدا دی يې پای وي. البته که ختمه شي، بيا نو د زوی زيری دی".

ما ورته وويل "په ختم يا نه ختم به يې ژر پوه شو".

"د جګړې ختمېدل! زما خو زړه ته نه لوېږي. دوی ټول فکر کوي چي جګړه نوره پايته رسيدلې، خو ما ته خيال پلو ښکاري".

يوه عسکر نارې کړه "ژوندۍ دي وي سوله! مور کورو ته ځو".

پياني وويل "که ټوله وه کورو ته تلای ښه به وای. ستا وه کور ته زړه نه غواړي؟"

"ولي نه".

ketabton.com - The Digital Library

“موږ به کله هم ولاړ نه شو. فکر نه کوم چي دغه به يې پای وي”.

يوه پوځي ناري کړې “موږ کورو ته ځو!”

پياني “دوی خپل ټوپکان غورځوي. د نارو پرمهال خپل ټوپکان له اوږې رااېسته کوي او بيا يې ايسته غورځوي”.

“خپل ټوپکان بايد له ځان سره وساتي”.

“دوی فکر کوي چي که خپل ټوپکان ايسته وغورځوي، بيا يي څوک جګړې ته نه شي مجبورولای”.

په تياره، باران او شپه کي، چي نور هم وړاندي تلو اوس هم ډېر شمير پوځيان ښکاريدل، چي وسلې اوس هم ورسره وې او د خپلو کوسيانو له پاسه يې جوخت نيولي ول.

يوه افسر وويل “تاسي د کومي لوا ياست؟”

زما پر ځای بل يوه جواب ورکړ “د سولې لوا! د سولې لوا”. افسر څه ونه ويل.

“څه وايي؟ افسر څه وايي؟”

“مړه دي وي افسران. سوله دي ژوندۍ وي”.

پياني “راځه”. له دوو بريتانوي امبولانسونو څخه، چي د نورو موټرونو په منځ کي بند ول، تېر شوو.

پياني “له موټرونو څخه يې ښکارې، چي د ګوريزيا دي”.

“دوی له موږ وړاندي راغلي دي”.

“هو، له موږ وړاندي رارهي شوي”.

“خبر نه يم چي موټروانان يې چيري دي؟”

“کيدای شي وړاندي وي”.

ما ورته وويل“جرمنيانو له يوډين بهر سنګرونه نيولي. دغه خلک ټول بايد تر سيند پوريوزي”.

ketabton.com - The Digital Library

پیاني "هو، خو همدا لامل دی، چي وایم جګړه به نوره هم وغځیږي".

ده ته مي وویل "جرمنیان کولای شي، چي دلته هم راشي. خو نه پوهېږم، چي تراوسه لا ولې نه دي راغلي".

"زه هم نه پوهیږم. زما په دې ډول جګړو هیڅ سر نه خلاصیږي".

"فکر کوم، ترانسپورټ ته به منتظر وي".

پیاني "زیات مي سر نه په خلاصیږي". دی، چي به هر کله تنها شو، ډیر به غلی وو، خو د مجلس پر مهال به ډیر پوچ خولی وو.

"لوییجي، تا واده کړی؟"

"تاسي خو خبر یاست، چي ما واده کړی".

"ښه نو په همدې خاطر تا نه غوښتل، چي زنداني شي؟"

"له لاملو څخه یې یو همدا وو. بریدمنه تاسي واده کړی؟"

"نه".

"بونلو هم واده نه دی کړی".

ما وویل که څه هم واده والا د خپل زړه خبره نه کوي، خو زما په ګمان د واده والا سړي بیړه وي، چي ځان ژر میرمنې ته ورسوي". دغه ډول مجلس مي په طبعه لګیده.

"هو".

"ستاسي پښه څنګه ده".

"ډیره خوږینه شوې".

د رڼا تر خپرېدو وړاندي د ټګلیامنټو تر ساحله ورسیدو. د سیند په څنګ کي روان وو او هغه قطار ته مو ورو ورو ځان وردننه کاوه، چي د سیند له پاسه پر پله باندي تېریده.

پیاني "له دې سیند سره نو باید د دښمن مخه ډب کړي". په تیاره کي مي سیند ته وکتل، بیخي تر غاړې غاړې بهېده. اوبو به یو څرخک وخوړ او بیرته به خپرې شوې. د پله څلور

ketabton.com - The Digital Library

پر دریمه حصه پر سیند باندي پرته وه. د سیند یاغي څپې تر پله پوري لوړي راغلي وې. د دې سیند اوبه بیا تر پله ښه ورکښته په کوچنیو ویالو کي پر پراخ ډبرین بستر باندي بهېدې. د سیند پر څنډه باندي روان وو او کرار مو په هغه ډله کي ځانونه ورګډ کړل، چي له سیند څخه په پورېوتو وه. تر سیلابي څپو لړ لوړ، تر باران لاندي او د خلکو په ګڼه ګوڼه کي د میړي په قدم وړاندي روان وو. د پله په هاغه بل سر کي توپچیانو سنګر نیولی وو. شاوخوا او سیند ته مي وکتل. ورو ورو تګ ډېر راباندي وغمېد او بیخي زهره چاوده کړم. له ځان سره مي وویل، که الوتکه د ورځې له خوا دغه پل بمبار کړي، څه حال به وي؟

ناري مي کړل "پیاني".

"دغه یم، دلته یم بریدمنه". په همدې ګڼه ګوڼه کي تر ما لږ وړاندي وو. ټول پټه خوله ورو ورو وړاندي روان ول. ټول په دې هڅه کي ول، چي له پله څخه په بېړه پوریوزي. په دماغ کي یې یوازي همدا فکر راتاوېده. موږ ته هم ډېره لار پاتې نه وه. د پله په سر کي څو تنه افسران له ټوپکوالو عسکرو سره ولاړ ول. څراغونه ورسره ول او د هر یوه پر مخ به یې ورنیوه. د دوی سایه مي لاندي ولیدل. څنګه چي دوی ته ورنژدې شوو، یو افسر د لاس په اشاره په قطار کي یو نفر په ګوته کړ. ټوپکوال د هغه په راوستو پسي د قطار مینځ ته ور په هوا شو او له هاخوا یې هغه نفر لاس نیولی راوست. له سړکه یې وه ایست او یوې ګوښې ته یې کړ. اوس نو زموږ او د دوی تر مینځ هم چنداني واټن پاتې نه وو. په قطار کي هر یو پورېوتونکی کس یې په ډېر دقت سره څاره. ځیني وختونه به دوه افسران په خپل مینځ کي په بوښېدو شول؛ بیا به قطار ته ښه ورنژدې شول او د یو کس پر څیره به یې څراغ ورونیو. زموږ تر رسیدو وړاندي یې یو بل نفر هم له قطاره وه ایست. دی مي هم ولید، په رتبه ډګرمن وو. پر ده باندي له څراغ اچولو سره مي د ده پر لستوڼو ټومبل شوي ستوري ولیدل. وربښتان یې خړ، کوتاه قده او پنډ سړی وو. ټوپکوالو دی د افسرانو تر لین شاته ودرواه. چي څنګه موږ ورسره مخ په مخ شوو، له دوی څخه یوه افسر ما ته وکتل؛ بیا یې ما ته ګوته ونیول او ټوپکوال ته یې یو څه وویل. ټوپکوال ته مي کتل، چي زما پر لور راپه هوا شو. د قطار په څنډه کي زما لور ته راتیر شو. داسي مي احساس کړل، لکه زه چي یې تر کالر ونیولم.

ورته ومي ویل "څه خبره ده؟" او په یوه څپېړه مي ونازاوه. تر خولې لاندي مي د ده مخ ولید، لوړي خوا ته تاو شوي بریتونه او پر باړخو یې د وینې داړې ښکاره شوې. یو بل نفر هم زما په لور راوالوت.

ما ورته وویل"خبره څه ده؟" زما د سوال جواب یې رانه کړ. زما سره د پنجې نرمولو ته یې شیبې شمیرلې، خپلې توپنچې ته مې لاس وراوږد کړ.

"ته نه یې خبر چې افسر ته څوک لاس لا نه شي وروړلای؟"

یوه بل نفر د شا له خوا ونیولم او لاس یې په اوږه کې راوپیچئ. چې څنګه مې مخ راوګرځاوه یوه بل نفر تر غاړې ونیولم. ما هم ډېل ونه کړ، لمړی مې په لینګیو کې په لغته وواهه او بیا مې پښه په تشي کې ورکښېښوول.

د یو چا اواز مې تر غوږو شو "که زور وهې ډز پرې وکړئ".

"دا اوس تاسې څه کوی؟" نیت مې وکړ، چې په زوره نارې ووهم، خو له ستوني څخه مې اواز نه راوتی. زه یې هم د سړک ګوښې ته کړم.

یوه افسر وویل "که زور وهي ډز پرې وکړئ، ستوني ستخ یې پرې باسئ".

"تاسې څوک یاست؟"

"اوس به پوه شې".

"تاسې څوک یاست؟"

یوه افسر وویل "نظامي پولیس".

"ولې په سمه نه وایاست؟ تاسې وار له مخه الوتکې راپسې راولیږلې".

جواب یې رانه کړ. اړتیا یې هم نه درلودل چې جواب راکړي. نظامي پولیس ول.

افسر وویل "دی هم له هغه نورو سره ودروئ. تاسې د ده خبرو ته متوجه شئ، په بېله لهجه خبرې کوي".

ما ورته وویل"ستا د ...."

لمړي افسر بیا وویل "له هغه نورو سره یې یو ځای کړئ". زه یې د افسرانو تر کرښې لاندې د هغو خلکو په لور رهي کړم چې د سیند له غاړې سره یې راټول کړي ول. د دوی پر لور ورروان وم، چې د ټوپک ډز مې واورېد. د مرمۍ د رڼا او بړغ پرته مې بل څه ونه لیدل. زه یې هم د دوی په ډله ورګډ کړم. څلور افسران یو ځای ولاړ ول. شاوخوا ټوپکوال

ketabton.com - The Digital Library

پرې راچاپېره شوي ول. يوه بله ډله خلک، چې ټوپکوال پرې راچاپېره وه منتظر ولاړ وه. څلور نور ټوپکوال پر هغو افسرانو چې تحقيقات يې کول ماشه په لاس پيره وه. څلورو واړو افسرانو غټي خولۍ په سر کړې وي. هغو دوو نفرو چې زه يې راوستی وم، د ولاړو خلکو مينځ ته يې ورټيله کړم. تر څو له ما هم تحقيقات وکړي. هغه سړي ته مي، چې اوس تحقيقات څيني کېدل وکتل، پنډ او خړ وريښتان يې ول. هماغه ډګرمن وو، چې له قطاره يې رااېستلی وو. تحقيق کونکي افسران د هغو باکفايته، خونسرده او د امر خاوندانو له جملې څخه ول، چې ډزې يې کولې؛ خو ډزې نه پرې کيدې.

"د کومي لوا ياست؟"

وه هغه ته يې وويل.

"کوم غنډ؟"

بيا يې وه هغه ته وويل.

"له خپل غونډ څخه ولي رابېل شوي ياست؟"

هغه يې مخاطب کړ.

"ستا تراوسه په دې سر نه خلاصيږي، چې يو پوځي بايد له خپلي ډلې بېل نه شي؟"

هغه پوځي په دې قانون پوهېده.

خبره خلاصه شول. يو بل افسر په خبرو شروع شو.

"ته او ستا په شان خلک وه، چې دې وحشيانو ته يې اجازه ورکړه، چې پر دې سپېڅلې مځکه خپل ناپاک قدمونه کښېږدي".

ډګرمن وويل "بخښنه غواړم، تاسي څه وويل؟"

"ستاسي د بې سارې خيانت له امله موږ د بري ميوه له لاسه ورکړل".

ډګرمن وپوښتل "تراوسه دي په يوه شاتګ کي برخه اخيستې؟"

"ايټاليا بايد هيڅکله شاتګ ونه کړي".

ketabton.com - The Digital Library

د باران تر څاڅکو لاندي د دوی وه باندار ته غوږ وو. موږ او افسران مخ په مخ ولاړ وو. زندانیان له موږ نه لږ وړاندي ولاړ ول.

ډګرمن "که مو زما وژل هدف وي، د مهربانۍ له مخي له دې بېځایه پوښتنو تېر شئ او خپل کار مو په بېړه وکړئ. دا د وړوکو په څېر سوال و جواب پرېږدئ". د صلیب نښه یې پر ټټر وکښل. افسران په خپل مینځ کي سره وبنیدل، یوه یې پر کاغذ باندي یو څه ولیکل.

ویې ویل "خپله ډله یې ترک کړي، باید وویشتل شي".

دوو ټوپکوالو ډګرمن تر باران لاندي د سیند غاړې ته رهي کړ. پوخ عمره وو. په لڅ سر له دوو ټوپکوالو سره رهي شو. د ده ویشتل مي ونه لیدل، خو د ډزو ږغ مي واورید. څنګه چي د ډګرمن کار خلاص شو، له یوه بل نفر نه یې تحقیقات پیل کړل. دغه افسر هم له خپلو پوځیانو رابېل شوی وو، خو بیچاره یې خبرو ته پرېښښود. د مرګ د حکم په اورېدو په ژړا شو. دی یې د ویشتلو لپاره بوت او له بل نفر څخه یې تحقیقات پیل کړل. د مخکني پوښتل شوي کس د ویشتلو پر مهال، له یوه بل نفره پوښتني ګروېږني کول یې د ځان ژمنتیا ګڼل. له دې طریقې څخه دا واضح کېدل، چي دوی ته له وژلو پرته بل څه ورپاتي نه وه. زه دوه زړی شوم، چي تحقیقاتو ته منتظر شم او که د خلاصون یوه لار وسنجوم؟ د دوی په نزد دا یوه ښکاره حقیقت وو، چي زه په ایټالوی جامه کي یو جرمنی وم. پوهیدم چي د دوی دماغونه څه ډول کار کوي، که یې دماغ درلودای او که یې دماغ کار کولای. هغوی ټول ځوانان ول او خپل هیواد یې ساته. دوهم پوځ د ټګلیامنټو شاته د بیا راټولیدو او منظمیدو په حال کي وو. د رتبې په لحاظ له تورن څخه کښته ټول اشخاص، چي له پوځ څخه بېل شوي ول، د اعدام حکم پرې صادریده. په ایټالوی جامه کي د راغلو جرمنیانو کیسه یې په څو شېبو کي پایته رسول. د دوی فولادي خولی په سر وې. په موږ کي یوازي دوو نفرو فولادي خولی په سر کړي وې. ځینو ټوپکوالو هم په سرکړي وي. پاتي ټوپکوالو غټي خولی په سر کړي وې. دوی ته به موږ الوتکې ویل.

تر باران لاندي ولاړ وو، له موږ څخه یې یو یو بېلاوه، تحقیقات به یې ځیني کول او بیا به یې د ویشتلو حکم پرې کاوه. تراوسه چي یې له کومو کسانو څخه تحقیقات کړي ول، ټول د ټوپک په مرمۍ سوري شوي ول. تحقیق کونکي د هغه ډول انصاف او عدل لرونکي وه چي له مرګ سره یې نیغه اړیکه لرل کار وو او بېله دې، چي راتلونکو خطراتو ته پام وکړي، امر یې کاوه. د جبهې له یوه ډګرواله یې پوښتني کولې. درې نفره نور یې هم راوستل او له موږ سره یې یو ځای کړل.

ketabton.com - The Digital Library

“د ده غنډ چيري وو؟”

پر ټوپکوالو مي يو نظر وځغلاوه. نوي راغلي کسان يې په ځير تر ځارنې لاندي نيولي ول. پاتو ټوپکوالو بيا وه ډګروال ته کتل. زه يوناڅاپه خم شوم. د دو نفرو له منځه د سيند په لور په ځړيدلي سر په منډه شوم. د سيند پر ژۍ ودريدم او له يوه شړپ سره مي ځان اوبو ته وغورځاوه. اوبه ډيري يخي وې او تر څو چي طاقت مي کيده لاندي پاتي شوم. اوبو تاو راتاو کړم. په اوبو کي دومره پاتې شوم، ان فکر مي وکړ، چي نور به هيڅکله راپورته نه شم. يو ځلي راپورته شوم، ساه مي واخيستل او بيرته په بېړه اوبو کي غوټه شوم. له دومره زياتو جامو او بوټانو سره تر اوبو لاندي پاتېدل اسانه وه. کله چي دوهم ځلي راپورته شوم د سر له پاسه مي يوه لرګينه ټوټه وه. لاس مي ورو‌غځاوه او راکش مي کړل. تخته مي د سر له پاسه ونيول او آن وه دې ته مي د کتلو هڅه هم ونه کړل. ما نه غوښتل چي د سيند غاړې ته وګورم. زما له ځغاستي او د لمړي ځل راپورته کيدو پر مهال شاوخوا د ډزو ږغونه ول.

چي کله مي سر راپورته کړ ډزې وي، خو اوس ډزې نه وې. د لرګي ټوټه په اوبو کي ښرخيدل البته په يوه لاس مي تکيه کړې وه. د سيند ژۍ ته مي وکتل داسي ښکاريدل چي په تيزی سره ځيني روان يم. د اوبو پر سر ښه ډير خس خاشاک راټول شوي وه. اوبه ډيري يخې وې. د اوبو له پاسه، چي خاشاک پرې راجمع شوي ول، روان وم. تخته مي په غبرګو لاسو نيولې وه او ځان مي دې ته ورسپارلی وو. د سيند ژۍ اوس نه ښکاريده.

يوديرشم فصل

کله چي د اوبو جريان ورو وي، څوک نه پوهيږي، چي څومره وخت په اوبو کي پاتې شوی. ته به وايي چي ډېر وخت به دننه پاتي شوی يم، خو دومره وخت نه وي تېر شوی. اوبه يخې او سيلابي وې. د سيند له يوې څېې سره د اوبو له پاسه ټول خس و خاشاک ښه ليري ولاړل. زه نيکمرغه وم چي د ځان پرې تکيه کولو لپاره يوه غټه تخته په لاس راغلې وه. د يخو اوبو په مينځ کي وم. پر تخته مي زنه لګولې وه او په نرمۍ مي په دواړو لاسو تخته نيولې وه. پر دې بيريدم، چي ستړی نه شم؛ خو هيلمن وم چي ځان به تر ساحله پوري ورسوم. اوبو تختې ته يو اوږد څرخ ورکړ او ښه ډېر يې مخ ته بوتلم. د رڼا له خپريدا سره مي د ساحل پر غاړه، چي کوم خس او خاشاک وه، وليدل. بره خوا کي د خاشاکو يوه جزيره وه. اوس د ساحل پر لور روان وو. فکر مي وکړ، چي جامې او بوټونه به وباسم او ځان به تر ساحله په لامبو ورسوم، خو نيت مي بدل شو. د بل هيڅ شي فکر راسره نه وو، پرته له

ketabton.com - The Digital Library

دې چې تر ساحله ځان ژر ورسوم. که چیري په لځو ښنو هواري ته ختلی وای، امکان وو، چې ژوبل شم. ما باید په یو ډول نه یو ډول ځان (میستريې) ته رسولی وای.

د سیند غاړې ته مي وکتل، ورو ورو رانژدې کیدل. په همدې وخت کي اوبو لرګي ته څرخ ورکړ او لیري شوم، خو بیرته ژر ورنژدې شوو. د اوبو له پاسه کرار روان وو او د سیند غاړه هم وار په وار رانژدې کېدل. د سیند پر ژۍ باندي ولې ولاړې وې. تخته یو ځلي بیا وڅرخیدل، د سیند غاړې ته مي شا شول او پوه شوم، چې په ګرداب کي یم. یو وړوکی څرخ یې راکړ. دا ځلي چې مې د سیند غاړې ته وکتل، بیخي رانژدې شوي وه، ځکه مي نو په خپل وس، لاس و پښې وهل پیل کړل، خو هڅې مي بې ثمره پاتي شوې. وبیریدم چې له څرخک نه رابهر نه شم، په یوه لاس مي تخته ونیول پښې مي پرې راپورته کړې او وه تختې ته مي سیخي کړي. ځان مي په زوره د ساحل وه لور ته ورټیله کړ. زما له مسلسلو هڅو او لامبو وهلو باوجود اوبو زه پر خپله مخه پسي واخیستم. فکر مي وکړ چې د درنو بوټو له لاسه به غرق شم، خو لاسونه او پښې مي اخوا دیخوا وهل او مبارزې ته مي دوام ورکړ او په عین حال کي، چې کله مي ساحل ته وکتل، زه ورته د نژدې کیدو په حال کي وم. څومره چې مي وس کیده، هغومره په تیزی مي لامبو پیل کړل؛ څو چې ځان مي سیند تر ژۍ پوري ورساوه. لاسونه مي د ولې پر یوه راځړیدلي ښاخله پوري ټینګ کړل، خو دومره سبک راپکښې پاتې نه وو، چې وه وچې ته ورپورته شم. البته دومره پوهیدم، چې نور نو له خطرې خلاص شوم. د ډوبېدو بېره مي هغه وخت لا لیري شول، چې کله مي په لمړي ځل پر تخته لاس ټینګ کړ. د پرله پسې لامبو له امله مي سینې درد کاوه. دلته مي نو، پر ښاخلو لاسونه ونیول او د دمه کېدو په نیت تم شوم. په ځان کي له لږ سبک احساسولو سره مي ښاخله راکش کړل، لاسونه مي پرې نور هم ټینګ کړل او د ولې په مرسته باندي وه هوارې ته ورپورته شوم. نیمه روښنایې وه. د انسان ذات څرک نه وو. همدلته د سیند پر غاړه پرېوتم، د سیند د یاغي څپو شرهاري او باران ته غوږ شوم.

شیبه وروسته راپاڅیدم او د سیند پرغاړه روان شوم. پوهیدم چې تر لاټیسنا پوري د سیند له پاسه بل پل نشته. به ګمان اغلب اوس به د سان ویټو پر مخامخ وم. له ځانه سره مي وویل، باید له دې زندان څخه د وتلو یوه لاره چاره وسنجوم. وړاندې یوه ویاله وه چې سیند ته وربهیدل. همالته ورغلم. سیند ته تر غورځېدو وروسته مي د انسان ذات بوی لا نه و حس کړی. همالته د وښو په مینځ کي کښېناستم، بوټونه مي وکښل او له اوبو څخه مي وڅنډل. کوټ مي وکیښ، له جیبه مي لنده بټوه، اسناد او پیسې رابهرکړې او کوټ مي ونښتېځه.

ketabton.com - The Digital Library

پټلون مي هم ايسته کړ او ومي نښتيځه. بيا مي انګيا او لاندنی جامې وچې کړې. په لاسو مي بدن مالش کړ او بيا مي جامې واغوستې. خولۍ مي بې وفايې راسره کړې وه.

د کوټ له اغوستو وړاندې مي له لستونيو نه ستوري ايسته کړل او په جيب کې مي له پيسو سره کېښېښودل. پيسې مي که څه هم لندې وې، خو سلامتې وې. شمېر مي کړې، درې زره او څو ليرې وې. د جامو لوندواله مي پر بدن احساساوه. بدن ته مي بيا مالش ورکړ تر څو د وينې جريان پکښې روان پاتې شي. يو نخې نيکر مي هم اغوستی وو. زه ډاډه وم که چيرې روان وه اوسم له يخ نه به په امان يم. توپنچه يې همالته پر سړک رانه اخيستې وه او کمربند مي له کوټ نه لاندې تړلی وو. کوسۍ مي نه وه اغوستې، څنګه چې به باران شو، يخ به هم حاضر شو. د سيند پر ژۍ وړاندې روان وم. ورځ روښانه وه او شاوخوا علاقه لنده، کښېناستلې او مړاوې ښکاريدل. شاوخوا کښتونه سپيره ښکاريدل. ښه ليرې، د يوې غونډۍ له پاسه مي يو څلی وليد. وه سړک ته راپورته شوم. لږ وړاندې پر سړک يو څو پوځيان راروان ول. له دوی څخه د پټېدو په خاطر د سړک يوې ډډې ته شوم. دوی تېر شول، خو زه يې ونه ليدم. د مشين ګڼو په ټولۍ پورې مربوط ول، چې د سيند وه پاس خواته تلل. نور نو پر سړک د خپل مزله په لور رهي شوم.

په هماغه ورځ د وينيشن له هوارې نه تېر شوم. دا يوه کښته سيمه وه، په باران کې به نوره هم کښته کېدل. له درياب سره په خوا کې د وښو ډمونه او څو سړکونه غځېدلي ول. سړکونه ټول له رود سره اوږه پر اوږه تللي ول، چې دغه رود بيا وه درياب ته تويېده. له دې دښتو او باندو څخه د وتو يوازينی لار دا وه، چې زه بايد د ويالو پر ژۍ ژۍ وړاندې تللی وای او ځان مي تر هدفه رسولی وای. زه له شمال څخه د جنوب په لور پورېوتم. له ګڼو وړوکو سړکونو، د اورګاډي له دوو پټليو او ښه مزل طی کولو نه وروسته د يوې بلې اورګاډي پټلۍ ته راووتم، چې له يوې زيمناکي ساحې سره په خوا کې تېره شوې وه. دغه عمومي پټلۍ له وينيس نه تر تريست پورې تللې وه. د پټلۍ دواړو اړخو ته محکمه پټم[24]، تر اوسپنيزې پټلۍ لاندې کلک بستر او له پاسه پرې د اورګاډي ډبله کرښه پرته وه. د کرښې د ساتنې پوسته له ما څخه لږ څه وړاندې وه، پر پيره ولاړ عسکر مي هم وليدل. د کرښې په هاغه بل اړخ کې يوه وياله وه، چې وه مرداب ته تويېدل او له پاسه پرې يو پل پروت وو. د همدې پله له پاسه هم يو پيره دار ولاړ وو او ما ليده. زه له دې کښت و کروندو څخه د شمال په لور پورېوتم چې پر پټلۍ باندې پر راروانې اورګاډي مي سترګې ولګېدې. سيمه هواره وه، ځکه نو اورګاډي تر ليرې ليرې پورې له کومې ستونزې پرته معلومېدل. زه له (پورتوګرارو) نه د

[24] Embankment پښتو کې پټم يا بند هغه ځای ته ويل کيږي، چې د اورګاډي پټلۍ يا هم سړک پرې سپور وي. ډبل اړخونه يې وي.

ketabton.com - The Digital Library

یوې بلې اورګاډي په تمه وم. پیره دار عسکر ته مي وکتل او له پټم سره داسي پریوتم، چي د پټلۍ دواړه اړخه مي تر نظر لاندي وه. د پله له پاسه ولاړ عسکر د پټلۍ هغه ځای ته، چي زه پروت وم رارهي شو؛ خو د لار په نیمایي کي بیرته وګرځېد او پله ته ولاړ. زه وړی تږی پروت وم او اورګاډي راتګ ته مي شیبې شمېرلې. په راروانی اورګاډي پسي دومره ډېې تړلي وې، چي په کشولو کشولو یې په لوکوموټیو[25] باندي ستمهاری کاوه. اورګاډي ته په ورختو کي مي کومه ستونزه نه لرل. د اورګاډي له رارسېدو مي نږدې امید ختلی وو، چي یو ناڅاپه مي پر راروانی اورګاډي سترګې ونښتې. لوکوموټیو نیغ زما لور ته راروان وو او ورو ورو نور هم رانږدې کیده. د پله له پاسه ولاړ پیره دار عسکر ته مي وکتل. د پټلۍ له هاغاړي سره نږدې د پله له پاسه یې ګزمه کول. بخت مي په دې هم یاري راسره کول، چي کله اورګاډي راورسېدل زما او د ده تر مینځ حایل شول او ده زه نه لیدم. لوکوموټیو چي ګڼې ډبې پرې تړلي وې، وار په وار رانږدې کیده. بیچاره خورا په تکلیف راروان وو. دلته مي بیا دا ډار په زړه کي راولوېد، چي کیدای شي په اورګاډه کي ساتونکي هم وي، ځکه مي نو د هغوی په لټه پسي سترګې ورغړولې، خو و مي نه لیدل. په هر حال لوکوموټیو تر ما پوري ځان راورساوه، ډبې په چغ و بغ وړاندي رواني وې. د اورګاډي انجنیر ته مي یې وکتل، تیر شو. زه له خپل سنګره راپاڅیدم او روانو ډبو ته ورنږدې شوم. البته که پیره دارانو له پټلۍ سره نږدې؛ ولاړ لیدلی وای، کیدای شوه، راباندي شکمن شوي وای. څو باربري ډبې مي پرلپسې له مخي تېري شوې. بیا مي یوه وړوکې ډبه چي دوی (ګنډولا) بلل او له پاسه ټاټ پرې هوار وو؛ مخي ته په تېریدو شوه. ګنډولا له نیمایې تیر شوې نه وه، چي ورټوپ مي کړل. پر دستګیر باندي مي لاسونه ټینګ کړل او ځان مي لوړ ورټیله کړ. د ګنډولا په منځ او د باربري ډبو تر شا پر سینه باندي وڅکیدم. فکر نه کوم چي چا دي لیدلی وم. پر دستګیر مي لاس نیولی وو، خم شوم او د اتصال پرځای باندي مي پښې کښېښودې. موږ نو اوس تقریباً پله ته رانږدې شوي وو. د پله له پاسه ولاړ پیره دار مي تراوسه یاد دی، له پله نه د تیریدو پر مهال یې ما ته کتل. ځوان وو، غټه خولۍ یې پر سر وه. په یوه تحقیر امېزه نظر مي سترګې پرې وګنډلې، خو مخ یې رانه واړاوه. کیدای شي د ده په نظر زه د اورګاډي یو کارمند وم.

له ده راتېر شوو، ما چي ورته وکتل، په لړمانه کي څه نا څه ناارامه غوندي راته ښکاره شو او د اورګاډي پر نورو ډبو یې سترګې وګنډلې. ما له ده څخه مخ راوګرځاوه او ټاټ مي وکتل، چي څه ډول یې تړلی. څنډه یې په ګورمیټ باندي په رسۍ تړل شوي وه. له جبهه

---

[25] پر پټلۍ باندي هغه تلونکی موټر، ماشین او یا هم مخکنی ډبه ده چي د اورګاډي نوري شاتنی ډبې ورپسې کشیږي.

ketabton.com - The Digital Library

مي چاړه راوايسته، رسۍ مي پرې کړل او لاس مي تر ټاټ لاندي کړ. تر ټاټ لاندي چي د باران له امله کلک شوی وو، لکي و بوکي موجودي وي. د اورګادي پر مخکنيو ډبو مي يو سرسري نظر راتېر کړ، په مخکنيو ډبو کي د يوې باربري ډبې له پاسه يو ساتونکی ناست وو، خو هغه هم مخامخ کتل. ما دستګيرونه ايله کړل او تر ټاټ لاندي ورغړيدم. وچولی مي له کلکي اوسپنې سره ونښت، سخت يې خوږ کړم. ګړی وروسته مي د وينې تود جريان پر مخ حس کړ. خو له ځنډه پرته وښکيدم او اوږد وغځيدم. بيا راوښرخيدم او ټاټ مي په ځان پسي ټينګ وتاړه.

تر ټاټ لاندي له وسلو سره يو ځای پرېوتم. له دوی نه د تېلو او تازه ګريسو بوی راته. تر ټاټ لاندي غلی پروت وم. د باران ښاڅکو او پر پټلۍ باندي د رواني اورګاډي کړپهاری مي اورېده. د ټاټ له سوريو څخه لږ لږ رڼا دننه راتله. زه پر خپل ځای بت غوندي پروت وم او وسلو ته مي کتل. هره يوه يې جلا جلا په پراشوټ کي ترلې وه. ممکن دغه وسلې له دريم لښکر نه راليږل شوي وې. د وچولي ګږل شوې ناحيه وپړسېدل. تر هغو چي پر وچولي مي وينه پرندېدل، غلی پروت وم. کله چي وينه کلکه شوه، په احتياط مي د ژوبل ځای له شاوخوا ناحيي نه د وينې خورونه ايسته کړل. کومه خاصه خبره نه وه. د وچولي د پاکولو لپاره دستمال راسره نه وو، د ټاټ له سوريو نه اوبه څک څک راتويېدې. هغوی ته مي لاس ونيو او پر وچولي باندي وچه شوې وينه مي پرې پاکه کړل او وروسته مي د کوټ په لستونې، لوند ځای وچ کړ. ما نه غوښتل يو څوک راباندي شکمن شي. دماغ مي اشارې راته کولې، چي بايد مسترې ته تر رسېدو وړاندي له اورګاډي کښته شم، ځکه د دې شونتيا وه چي د اورګاډي ساتونکي د وسلو په ښار پسي دلته راشي. پوځ د هېرولو يا هم له لاسه ورکولو لپاره وسلې نه درلودې. معده مي يو مخ خالي وه.

دوه دېر شم فصل

د موټر په مينځ کي تر ټاټ لاندي د وسلو په ګاونډ کي، لوند، يخ وهلی او سخت وږی پروت وم. په اخره کي ورغړيدم، پړمخي پريوتم او سر مي پر ځنګلو باندي کښېښود. ځنګون مي کلک، خو تر پخوا ښه وو. ولانتيني ډېر ښه عمليات کړي وه.

د شاتګ نيمايي لار مي په پښو طی کړې وه او د تګلیامنتو يو څه حصه مي د ده په پښه لامبو وهلي وه. ريښتيا هم، دا ځنګون د ډاکټر ولانتيني وو، خو هغه بل زما خپل وو. ډاکټران د ناروغ عمليات کوي، له هغه څخه وروسته بيا دا بدن د ده نه وي. سر او ګېډه زما

ketabton.com - The Digital Library

خپله وه، خو په ګېډه کي د لوړې له لاسه طاقت نه کېده. داسي مي احساسول لکه معده، چي مي خپله پر سپېره ډاګ باندي خود بخوده څرخي. سر مي خپل وو، خو د کار نه وو. د فکر کولو لپاره نه، یوازي د یادولو،هغه هم زیات یادول نه.

د کاترین یادونه مي ذهن کي اخوا دېخوا کېدل، خو دا چي زما او د دې بیا ځلي ملاقات په شک کي وو، نو که مي د دې په اړه فکر کولای، لیونی کیدم. د هغې په اړه مي فکر نه کاوه. یوازي لږ غوندي فکر. یوازي د هغې په خاطر. ډېه ورو ورو له کړپهاري سره یو ځای وړاندي تلل. تر ټاټ لږ رڼا راتلل. د ډبې په کلک غولي کي پروت وم او زه چي له ډیر وخته اوږد غځیدلی وم، فکر مي نه کاوه، یوازي مي احساس کاوه. کالي مي لانده وه او د موټړ غولی هم هرځلي ورو خوځیده. له دننه زړه تنګه او یوازي وم. د میرمنې پر ځای له سخت او کلک غولي او لندو جامو سره پروت وم.

نه د اورګاډي د ډبې پراخ غولی، نه په پراشوټ کي پیچل شوي وسلې، نه هم د غوړي شوي اوسپنې بوی او نه هم هغه ټاټ چي سوری وي او اوبه ځیني راڅاڅي د چا په طبیعت لګیږي؛ خو بیا هم تر ټاټ لاندي له وسلو سره یو ځای، ښه خوند یې کاوه. خبره دلته دا وه چي زما مینه او علاقه له یوه داسي چا سره وه، چي دلته یې د موجودیت تصور لا نه شوای کیدای. اوس هرڅه روښانه او یخ ښکاریدل، خو دومره یخ هم نه لکه روښانه او خالي ګیډه. پر تشه ګېډه باندي پړمخي پروت وم، سترګې مي رغړولې او وینې چي یوه پوځ میدان پرېښود او بل پوځ راوړاندي شو. خپل مال و سامان د هغه شاګرد په څېر داسي له لاسه ورکوې، چي د دوکان ټول هست و نیست یې په اور کي لولپه شي او جالبه لا دا چي دوکان بیمه شوی هم نه وي. نور اوبه له ورخه تېري دي هیڅ مسولیت یې ستا پر غاړه نشته. که له اورلګېدني وروسته شاګردان، په دې ګناه چي هغوی په یوه بېله لهجه باندي خبرې کولې وویشتل شي؛ بیا نو چي کله دوکان بیرته خلاص شي باید د دې شاګردانو د راتګ انتظار ونه شي، ځکه هغوی به په یو بل کار پیل کړي وي. هغه هم په هغه صورت کي که بل کار وي او پولیسو نیولي نه وي.

غصه او د مسؤلیت تعهد دواړه د سیند په اوبو کي پرېولل شوي ول. تعهد هغه وخت لا پایته رسیدلی وو، کله چي تورپکوال زه ترغاړې ونیولم. نیت مي وکړ، چي اغوستی یونیفورم هم وکاږم، خو ما د یونیفورم وه ظاهر ته چنداني اهمیت نه ورکاوه. له لستونو مي هم ستوري ځکه ایسته کړل، چي څوک خند راته جوړ نه کړي. چنداني د ویاړ نښه هم نه وه. البته زه د هغوی مخالف نه وم. هرڅه یو سرګذشت وو. د دوی د نیکمرغۍ په هیله وم. د دوی په مینځ کي پاک زړي، دلاوره، ارام، غلي او احساس لرونکي خلک موجود ول، چي دوی یې

ketabton.com - The Digital Library

مستحق وه؛ خو له جګړې سره زما اړیکه نوره پایته رسېدلي وه او زړه مي غوښتل چي دغه لعنتي اورګاډي ژر مسترۍ ته ورسیږي، چي ډوډۍ وخورم او نور له فکر نه خلاص شم. باید بس کړي مي وای.

پیاني به ټولو ته ویلي وي، چي زه مړ شوی یم. زما ملګري و دوستان به د وژل شوو کسانو جیبونه پلټي، چي زما درک معلوم کړي؛ خو زما اسناد به هغوی ته په لاس ور نه شي. کیدای شي دوی فکر وکړي، چي زه په سیند کي غرق شوی یم. اندیښمن وم، چي په امریکا کي زما کورنۍ به زما په اړه څه اوریدلي وي. هغوی به دا فکر کاوه، چي زه د سختو ټپو او یا هم د یوه بل علت له امله وژل شوی یم. اوه، خدایه وږی یم. نه پوهیدم چي له پادري سره به په خوړنځای کي څه شوي وي. او رینالډي، هغه به ممکن په (پوردینون) کي وو؛ خو په دې شرط که یې نور شاتګ نه وو کړی. په هر حال، زه او دوی د تل لپاره سره بېل شوو. بیا به یو بل هیڅکله سره ونه وینو. د ژوند هغه پړاو نور پایته ورسېد. فکر نه کوم، چي رینالډي دي سفلس وو. ډاکټرانو به ویل که یې پر وخت درملنه وشي، دومره د اندیښني وړ ناروغې نه ده. خو دی به هر وخت اندېښمن وو. که زه د ده پر ځای وای زه به هم اندېښمن وای. هر یو باید د خپل ځان په اړه فکرمند وه اوسي.

زه د فکر کولو لپاره نه وم پیدا شوی. زه د خوراک لپاره پیدا شوی وم. زما خدایه، هو. خوراک، څیښاک او له کاترین سره ناسته پاسته. نه دا ممکنه نه وه، خو سبا ماښام. موږ دواړه یو ځای، په هوټل کي، خوندور خواړه به وي او بیا به د بېلتون نوم و نښان لا نه وي. کیدای شي له ناچارۍ نه په بیړه ولاړ شو؛ خو دا ځلي به زه یوازي نه یم، دا به هم راسره مله وي. زه پوهیدم چي دا به هم ولاړه شي. خو څه وخت؟ پر دې خبره باید غور شوی وای. تیاره ورو ورو خپرېدل. زه د ډبې پر غولي باندي ارام پروت وم او په دې اړه مي فکرونه وهل، چي چیري به ځو او کوم ځای کي به اوسو؟ ځایونه بې شمېره ول.

دري دیرشم فصل

سهار له لمر راختو وړاندي، چي کله اورګاډي په میلان کي ورو شول، زه ځیني راوغورځېدم. له پټلۍ واوښتم او د دنګو تعمیراتو له منځه کوځې ته ور ووتم. هماالته یوه فعال کافي شاپ ته د ناشتي لپاره ورغلم. اوس لا ګهیځ وو. د کافي شاپ مخ یې جارو کړی وو او د راولاړ شوي ګرد او د قهوې بوی مي تر سږمو راورسېد. د دوکان څښتن د کاونټر شاته خزه وو. کافي شاپ کي دننه پر یوه مېز باندي دوه پوځیان ناست ول. کافي شاپ کي

ketabton.com - The Digital Library

کښېناستم کي؛ قهوه او يوه ګوله ډوډۍ مي وخوړل. قهوه په شيدو خړ رنګه شوې وه. په ګوله مي د قهوې پاسنی برخه راپورته کړل. دکاندار ته مي پام شو، په ځير ځير يې راکتل.

"يو ګيلاس ګراپا څيښې؟"

"نه. مننه".

"يو ګيلاس زما لپاره". يو وړوکی ګيلاس يې ډک کړ او زما لور ته يې راتېل واهه.

"په جبهه کي څه کيسې وې؟"

"د جبهې په اړه په هيڅ شي نه يم خبر".

"هغوی نشه دي". وه پوځيانو ته يې اشاره وکړل. باور پرې کيدای شوای. نشه ښکاريدل.

ده وويل "راته ووايه. په جبهه کي څه حالات دي؟"

"زه په ټکي لا نه يم خبر".

"له ديوال نه د راکښته کيدو پرمهال مي وليدلې. له اورګاډي نه راکښته شوې".

"ډير ستر شاتک پيل شوی".

"زه اخبارونه لولم. څه پيښيږي؟ جګړه پايته رسيږي؟"

"فکر نه کوم".

له يوه وړوکي بوتل نه يې خپل ګيلاس ډک کړ.

بيا يې وويل "که په کومه ستونزه کي يې، زه دي مرسته کولای شم".

"مننه. تراوسه خو لا کومه ستونزه نشته".

"بيا هم که چيري په يوه ستونزه کي يې، همدلته پاتيدای شې".

"کوم ځای کي؟"

"په همدې بيلډينګ کي. ګڼ کسان همدلته اوسيږي. هرڅوک چي په ستونزه کي يې همدلته اوسي".

ketabton.com - The Digital Library

“ډیر خلک دي؟”

“دا نو بیا په ستونزه پوري اړه لري. ته د سهیلي امریکا یې؟”

“نه”.

“په اسپانوي خبري کولای شې؟”

“لږ لږ”.

پر کاونټر یې صافه راکش کړل.

“په اوسنیو شرایطو کي د هیواد پرېښوول له ربړو خالي نه دي؛ خو ناشوني هم نه ده”.

“زه له هیواده د تېښتي هوډ نه لرم”.

“ته هره وخته چي خوښه دي وي، همدلته پاتېدای شي. ما به هم وپېژنې، چي څنګه سړی یم؟”

“نن باید ولاړ شم، خو د بیا راتلو په خاطر به ستاسي پته له ځان سره وساتم”.

سر یې وښوراوه “که دي دا ډول خبرې کولې فکر نه کوم چي بیا دي راشې. ما فکر کاوه چي ته په کومه ستونزه کي یې”.

“که څه هم زه په ستونزه کي نه یم، خو د یوه ملګري پته یاد ساتل ما ته ارزښت لري”.

پر کاونټر مي د قهوې څېښلو، په خاطر لس لیرې ورته کښېښودې.

ما ورته وویل “له ما سره یو ګیلاس ګراپا وڅښه”.

“تشکر”.

“فقط یو ګیلاس”.

دوه ګیلاسه یې ډک کړل.

ده وویل “زما خبره یاد ساته، د دې ځای دروازه هر وخت ستا مخي ته خلاصه ده. نورو ته وخت مه ورکوه چي تا بوزي. دلته تا ته هیڅ مشکل او خنډ نشته”.

ketabton.com - The Digital Library

"زه پر تا باور لرم".

"باور لرې؟"

"هو".

دی جدي وو. "یوه مشوره درکوم. دغه کوټ چي تا اغوستی، له دې سره یوځای دباندي مه وزه".

"ولي؟"

"د کوټ پر لستوڼي دي له ورایه معلومېږي چي ستوري ترې ایسته شوي. ټوکر یې بل ډول رنګ لري".

ما څه ورته ونه ویل.

"که اسناد نه لرې، زه یې درکولای شم".

"د څه شي اسناد؟"

"د رخصتۍ اسناد".

"زه وه اسنادو ته هیڅ اړتیا نه لرم. زما سره خپل اسناد شته".

ده وویل "ډېر ښه. خو که چیري وه اسنادو ته محتاج شوې، زه یې درکولای شم".

"په څو دي؟"

"د هغوی پر نوعیت پوري اړه لري. قیمت یې مناسب دی".

"في الحال خو اړتیا ورته نه لرم".

اوږې یې پورته واچولې.

ما ورته وویل "د شیطان غوږونه دي کاڼه وي، تراوسه خو لا کومه ستونزه نشته".

د وتلو په حال کي یې تر غوږ راتیره کړل "دا مه هیروه چي زه ستا ملګری یم".

"نه".

ketabton.com - The Digital Library

ده وویل "که ژوندي وو، بیا به سره وینو".

ما ورته وویل "له خیره".

بهر له تمځای نه چیري چي نظامي پولیس ولاړ ول، لیري ولاړم. د یوه وړوکي پارک وه څنګته مي یو ټکسي والا ته لاس ورکړ. وه موټروان ته مي د روغتون پته وروښوول. په روغتون کي نیغ د چوپړوال کوټې ته ورغلم. میرمنې یې چي څنګه ولیدم غیږ یې راباندي راتاو کړل. له خاوند سره مي یې ستړي مشي وکړل.

"تاسي پخیر راغلاست؟"

"هو. خیر دي په نصیب شه".

"ناشته دي کړي؟"

"هو".

میرمنې یې له ما څخه وپوښتل "بریدمنه تاسي څنګه یاست؟ حالات څنګه دي؟"

"زه ښه یم".

"ناشته به په ګډه وکړو".

"نه، مننه. دارته وواياست چي مس بارکلي په روغتون کي ده؟"

"مس بارکلي؟"

"هغه بریتانوی نرسه".

میرمنې یې وویل "هغه د ده میرمن". پر لاس یې وټکولم او راته مسکی شول.

چوپړوال "نه. هغه ولاړل".

سرسامه شوم "ریښتیا وایې؟ هغه قدبلنده او طلایي وریښتان لرونکې میرمن درته ښیم".

"زه ریښتیا وایم. هغه وه ستریسا ته ولاړل".

"څه وخت؟"

“دوې ورځې وړاندي له يوې بلي بريتانوی سره ولاړل”.

ما ورته وويل “ښه. له تاسي دواړو يوه غوښتنه لرم، انسان ذات ته لا ونه واياست، چي زه مو ليدلی يم. او دا خبره ښه سمه ياد ساتئ”.

چوپړوال “موږ به هيڅ چا ته هيڅ ونه وايو”. ده ته مي لس ليره يي نوټ ورکړ، خو بيرته يې راواپس کړ.

وې ويل “زه ژمنه درسره کوم چي وه هيچا ته به نه وايم. پيسې نه غواړم”.

ميرمنې يې وپوښتل “ښاغلی بريدمنه، ستاسي څه ډول خدمت کولای شو؟”

ما ورته وويل “بس هماغه”.

چوپړوال “موږ ګونګيان يو. واوره، ورور دي ستا لپاره سر ورکولو ته لا تيار دی”.

ما ورته وويل “ژوندي اوسئ. د خدای په امان. که خدای کول بيا به له خيره سره ووينو”.

تر دروازې يې بدرګه کړم، په دروازه کي ودرېدل او ما پسي يې کتل.

زه وه ټکسي ته ورپورته شوم او زما د ملګري، سيمونز پته مي ورکړل. دی مي هماغه ملګری؛ سيمونز وو، چي د سندرو په زده کړه بوخت وو.

سيمونز له ښاره ليري په پورتامګينتا کي هستېده. زه چي د ده کره ورغلم، دی لا د خوب په بستره کي وو او له سترګو يې ښکارېدل، چي خوب يې لا نه دی سر شوی.

سيمونز “زما له غرونو پناه ياره، بيخي وختي دي راوپاځولم”.

“زه په وختي اورګاډې کي راغلم”.

“د غټې شاتګ اوازې دي. آ ښه دا بيا کوم کيسه ده؟ ته په جبهه کي وې؟ سګرېټ څکوې؟ د ميز پر سر په قوطی کي پراته دي”. غټه خونه وه، له ديواله سره په خوا کي يو کټ، پاس يوه پيانو، ليري په يوه کونج کي يو شوکېز او يو ميز پروت وو. يوه چوکۍ مي راکش کړل له کټ سره مي نژدې کښېښوول او پرې کښېناستم. سيمونز پر بالښت څنګ واچاوه او سګرېټ يې بل کړ.

ketabton.com - The Digital Library

ما ورته وویل ”سیمه، وایي یار د یار لپاره خوري د غوایي غوښې. اوس په یوه مصیبت کي راګیر یم“.

”زه هم. زه هم تل په ستونزو کي راګیر یم. سګرېټ نه څکوې؟“

ما ورته وویل ”نه، وه سویزرلنډ ته څه ډول تلای شم؟“

”ته ځې؟ ایټالویان به تا له هیواده بهر پرېږدي“.

”هو پوهیږم. خو سویس، دوی به څه وکړي؟“

”که هغوی ته په لاس ورشې، زندان ته به دي ولیږي“.

”پوهیږم. خو سویس ته څنګه تلای شم؟“

”ډیر اسانه. اصول یې ډیر اسانه دي. ته هرځای تلای شې. فکر کوم چي یوازي باید یو ریپورټ یا بل څه وکړي. ولي؟ له پولیسو تښتې؟“

”تراوسه لا معلومه نه ده“.

”که دي خوښه نه وي، مه یې راته وایه؛ خو اوریدل به یې پر غوږو ښه ولګیږي. دلته هیڅ څه نه شي کولای. په پیاسینزا کي د مینه والو په راجلبولو کي پاتي راغلم“.

”ډیر خواشینی شوم“.

”اوه، له همدردۍ دي مننه.... که څه هم ما ښې سندرې وویلي، خو بیا هم کارونه خراب شول. په لایریکو کي یې یوځلي بیا امتحانوم“.

”کاشکي همالته درسره تللای وای“.

”ته ډیر مودب یې. صحت خو به دي ښه وي. که څنګه؟“

”نه پوهیږم“.

”که نه غواړي مه راته وایه. له دي پدرلعنته جبهې څخه څنګه راليري شوې؟“

”هوډ مي کړی، چي بیا به د جګړې او جبهې نوم په خوله لا نه اخلم“.

ketabton.com - The Digital Library

"شاباس. زه پوهیدم چي ته هوښیار یې. په هرحال زه کومه مرسته درسره کولای شم؟"

"ته خو بیخي ډېر بوخت ښکارې".

"زما ګران انډیواله، محض امر کوه. زه به ډېر خوشحاله شم چي ستا لپاره یو څه وکړم".

"زما و ستا قد یو شان دی. ته به له خیره داسي وکړي، چي بازار ته به ولاړ شي او زما لپاره به یوه جوړه ملکي جامې وپیرې. زه جامې لرم، خو هغه په روم کي دي".

"تا په روم کي ګذاره کړې؟ بیخي چټل ښار دی. هلته دي څنګه ګذاره کول؟"

"ما غوښتل له ځانه معمار جوړ کړم".

"هغه ځای د دې لپاره نه دی. جامې مه رانیسه، زه به ستا تر بسه کالي درکړم. زه به دي په جامو داسي پټ کړم چي خپله به وایې شپاړس. کالو اغوستلو کوټې ته ولاړ شه؛ هلته یوه الماریۍ ده، هرڅه چي دي پر زړه ولګیدل ځیني راویې خله. زما ګران ملګرې د جامو وه رانیولو ته هیڅ اړتیا نه لرې".

"سیمه، زه وایم که یې وپیرم ښه به وي".

"زما ګران ملګرې، زما لپاره د بازار تر تګ دا اسانه ده چي زه خپلي جامې درکړم. پاسپورټ درسره شته؟ بیله پاسپورټه به ولاړ نه شې".

"هو، پاسپورټ اوس هم راسره شته".

"نو بیا زما خوړ. ملګرې، ورشه ځان تیار کړه او سویس ته له خیره ولاړ شه".

"سویس ته تګ دومره اسان هم نه دی لکه ته چي وایي. لمړی باید ستریسا ته ولاړ شم".

"سویس ته تګ نو څه زور غواړي؟ په کښتۍ کي سپور شه او په پارو وهلو وهلو ولاړ شه. که زه وزګار وای، زه هم درسره تلم. په هرصورت، زه بیا وروسته درپسي درځم".

"نارې وهلای شې؟"

"زما ګران ملګرې، نارې هم وهلای شم او زما دا خبره د زړه له تله ومنه، زه رېښتیا هم سندرې ویلای شم. هغه یوه جلا برخه ده".

ketabton.com - The Digital Library

"زه سل په سلو کي او په ډاډ سره ویلای شم، ته یو ښه سندرغاړی یې".

سګرېټ په لاس بیرته پر کټ اوږد اوږد وغځېد.

"که څه هم زه سندرې ویلای شم، خو له حده زیات پر ځان باوري کېدل هم ښه نه دي. سندرې هم هر څوک نه شي ویلای، خو هغه کوم چې سر و لای یې ورسره برابر کړم. سندرې ویل مي خوښېږي. غوږ شه". په غړمبیدو یې پیل وکړ."افریکانا..." غاړه یې د ډېر زوره له لاسه سره شول او رګونه یې وپړسېدل. بیا یې وویل "سندرې ویلای شم. نور نو که د هغوی خوښیږي که نه". ما له کړکۍ نه بهر وکتل "زه به لاندي ورشم او ټکسي والا به رخصت کړم".

"زما خوږ انډیواله بیرته ژر راشه. ناشته به یوځای وکړو". له کټ نه راکوز شو. سیخ ودرید، یوه ژوره ساه یې واخیستل او په تمرین یې پیل وکړ. زه کښته ولاړم او ټکسي والا ته مي د هغه کرایه ورکړل.

څلور دیرشم فصل

په شخصي جامو کي ځان بیخي بل ډول راته ښکاره شو. له ډېره وخته مي نظامي جامې اغوستې، اوس مي عادت ورسره نیولی وو او که ریښتیا شي، اوس د دې نورو جامو رنګ لا رانه هیر شوی وو. پتلون راباندي غټ وو. په میلان کي مي د ستریسا ټکټ واخیست. یوه نوې خولۍ مي رانیول. د سپږ خولۍ مي پر سر نه سمیدل، خو جامې یې ښکلې وې او د تمباکو بوی هم ځیني راولاړیده. څنګه چي په اورګاډي کي کښېناستم، په کړکۍ کي مي دباندي وکتل، خولۍ ته مي پام شو، هغه نوې وه، خو جامې زړې وې. ځان مي د لمپارډ د باران وهلي مځکي په څیر چي د اورګاډي تر کړکۍ دباندي ښکاریدل خفه احساساوه. زموږ په ډبه کي څو پیلوټان هم راسره ول، خو ما ته یې چنداني پام د اهمیت په نظر نه کتل. هغه یې کول، چي ما ته ونه ګوري. ځکه زما په عمر نفر یې په ملکي جامه کي خورا حقیر ګانه؛ خو خپله مي ځان سپک نه احساساوه. که پخواني وختونه وای، کیدای شوای دوی مي سپک کړي او جګړه مي ورسره کړي وای. پیلوټان په ګالاریټ کي پلي شول، د دوی په پلي کیدو خوشاله شوم. اخبارونه راسره ول، خو ما ځکه نه ویل چي نه مي غوښتل د جګړې په اړه کوم څه ولولم. غوښتل مي، جګړه هیره کړم. ځانته مي د سولې یوه بېله نړۍ

ketabton.com - The Digital Library

جوړه کړې وه. ځان مي ډېر يوازې احساساوه. څنګه چي اورګاډې ستېريسا ته ورسيدل، د ارامۍ ساه راېکښې وچلېدل.

په تمځای کي يو ګړی ودريدم او منتظر وم، چي د هوټل کوم خادم يا چوپړوال به راشي، خو څوک رانغلل. ډېر وخت يې کيده چي موسم يې تېر شوی وو، نو ځکه د مسافرو ښه راغلي ته هم څوک نه راوتل. له خپلې غوټې سره چي سېم راکړې وه له اورګاډي نه پلی شوم. ډيره سپکه وه، د دوو جامو پرته بل څه پکښې نه وه. زه له باران نه نهام تر سايوان لاندي ودريدم. اورګاډي پخپله مخه ولاړل. همالته په تمځای کي مي له يوه نفر نه د فعالو هوټلو په اړه وپوښتل. (ګراند)،(ديس اسلز بوروميز) او څو نور وړوکي هوټلونه چي ټول کال خلاص وي، فعال ول. په باران کي د اسلز بوروميز په لور روان شوم. په لار کي له يوې بګۍ سره مخ شوم، چلونکي ته مي يې لاس ورکړ. فکر مي وکړ، چي که هوټل ته په بګۍ کي ورشم ښه به وي. بګۍ د يوه غټ هوټل په دخولي دروازه ورننوتل. خادم سايوان په لاس زموږ. هرکلي ته راودانګل.

يوه ښه کوټه مي ونيول. ډيره لويه، روښانه او د سيند پر مخ وه. د سيند له پاسه غونډۍ غونډۍ وريځ ګرځېدې، چي ښکلا يې بيا د غروب پر مهال دوه برابره کيدل. هوټل والاو ته مي وويل چي ميرمن مي هم راسره ده. په کوټه کي يو لوی کټ چي له پاسه پرې ساټني روجايي هواره وه، پروت وو. ډېر عصري هوټل وو. تر اوږده دهليز تېر شوم، پر پراخو زينو کښته شوم او د کوټو له لارې مي ځان تر باره ورساوه. مشر ساقي مي شناخته وخوت. پر يوه غټه چوکۍ ورته کښېناستم، مالګه وهلي بادام او چيپس مي نوش جان کړل. مارټيني ډير ښه او مزه دار وه.

ساقي د دوهم ځلي د مارټيني له ګډولو وروسته وپوښتل "تاسي دلته څه کوی؟"

"په رخصتۍ راغلی يم. د صحت موندلو رخصتي".

"دلته هيڅوک نشته. زه نه پوهيږم چي دوی هوټل ولي فعاله ساتلی".

"د ماهيانو په نيولو پسي نه يې وتلی؟"

"څو ډوله ښکلي ماهيان مي نيولي. هرڅوک چي د کال په دې موسم کي د ماهيانو په مېله وځي، ډير ښکلي ډولونه په لاس ورځي".

"هغه زما راليږلي تمباکو درته راورسيدل؟"

"هو، هغه زما کارډ تا ته در ونه رسيد؟"

ketabton.com - The Digital Library

ما وخندل. زه د تمباکو په پیداکولو ونه توانیدم. ده پیپ والا امریکایي تمباکو غوښتل، خو هغه له دې امله هیڅکله زموږ تر ګوتو را ونه رسیدل چي یا خو زما کورنۍ له ځان سره ایښي وه یا خو هم ضبط شوي وه.

ما ورته وویل "زه به یې له یوه ځای نه درته راوړم. خیر، ته اوس ما ته دا ووایه چي په ښار کي دي دوې بریتانوۍ نجونې لیدلي؟ پرون نه وړمه ورځ راغلي دي".

"په هوټل کي نشته".

"هغوی نرسانې دي".

"دوې نرساني مي لیدلي، ته صبر وکړه، زه یې ولټوم چي چیري دي".

ما ورته وویل "یوه یې زما میرمن ده. زه یې لیدو ته راغلی یم".

"هغه بله یې بیا زما میرمن ده".

"زه ټوکې نه کوم".

ده وویل "بخښنه غواړم. پوه نه شوم". پاڅید او ښه شیبه غایب وو. ما زیتون، مالګه وهلي بادام او چپس وخوړل. د بار وه شاته په راځوړند هنداره کي مي خپل ځان په ملکي جامه کي ولید. ساقي بیرته راستون شو."له تمځای سره نژدې، په یوه وړوکي هوټل کي دي".

"سانډویچ شته؟"

"زه به زنګ ووهم چي رایې وړي. ته به هم معلومات لرې، په ښار کي اوس ډیر کم خلک شته. اوس په سل کیلومترۍ کي هم څوک نه تر سترګو کیږي".

"ریښتیا هم څوک نشته؟"

"ریښتیا وایم. که وي هم، شمېر یې ډیر لږ دی".

سانډویچونه هم راورسیدل، درې داني مي له څو ګیلاسه مارتیني سره یوځای چټ وهل. دغه ډول خوندور خواړه مي تراوسه نه وه خوړلي. له دې وړاندي مي ښه ډیر شراب، ډوډۍ، پنیر، بدخونده قهوه او ګراپا څیښلي وه. د ښکلي شیشم ونې او په ژیړو کي د نیول

ketabton.com - The Digital Library

شوي هنداري پر مخامخ د کوم فکر او اندیښنې پرته ناست وم. ساقي یو څو سوالونه راباندي عطا کړل.

ما ورته وویل "د جګړې په اړه بحث مه کوه". جګړه له ما نه ډیره لیري وه. کیدای شوه جګړه ګرد سره وه نه. البته دلته اوس جګړه نه وه. بیا مي ځانته قناعت ورکړ چي جګړه یوازي زما لپاره پایته رسیدلې. په سلو رګو کي مي یوه رګ لا نه ویل، چي جګړه دي ختمه شي. زما حالت د هغه زده کونکي په څیر وو، چي له ښوونځی نه تللی وي، خو بیا هم په دې فکر کي وي چي اوس به په ښوونځی کي څه روان وي؟

هوټل ته چي ورغلم کاترین او فرګوسن ماښامنی ډوډۍ خوړل. له دهلېز نه مي د دوی میز تر سترګو شو. د کاترین څیره مي سمه نه شوای صحیح کولای. خو د وریښتانو لیکې، ښکلې څیره، اوږې او غاړه مي یې ولیدل. فرګوسن خبري کولې. څنګه چي یې زه ولیدم، باندار یې بس کړ.

دې وویل "اوه، زما خدایه! ته او دا ځای!"

سلام مي ادا کړ "سلام".

کاترین "دا تاسي یاست!" څیره یې وغوړیدل. له خوښی نه یې هیڅ باور نه کیده. ښکل شول. کاترین شرم غړانده شول او پر چوکی باندي ننوتلې غوندي کښېناستل.

فرګوسن "ته هم له کوم سرخوږي نه کم نه یې. دلته څه کوې؟ ډوډۍ دي خوړلې؟"

"نه". د هوټل خادمې ته مي، چي پر میزو یې غابونه یې ایښوول، د خوړو د راوړلو وویل. کاترین له ما څخه ګردسره سترګې نه اړولې.

فرګوسن "په دې ملکي جامو کي دلته څه کوي؟"

"د کابیني غړی شوم".

"فکر کوم بیا دي له ځان سره کوم سرخوږی راوړی".

"وخانده فرګې. په ژوند کي خوشالي ته هم یو څه ځای ورکړه".

"زه، چي تا وینم، زما څخه خندا هېره شي. زه پوهیږم چي دغه نجلی تا د ستونزو په ډم کي غورځولې. زما له تا نه کرکه کیږي".

ketabton.com - The Digital Library

کاترین راته مسکۍ شول او تر میز لاندي يې په پښه وښورولم.

کاترین "فرګي، زه هیڅ په ستونزو کي نه یم اچولې، ما خپل ځان په خپله په ستونزو کي غورځولی."

فرګوسن "زه نور دی نه شم زغملای. ده پخپلو ایټالوي چلوټو ستا د تباه کولو پرته بل څه کړي؟ امریکایان تر ایټالویانو ډیر ناوړه دي".

کاترین "سکاټلنډیان ډیر مهذب دي".

"زما موخه هغه نه ده. زما هدف د ده ایټالوي پست فطرتي ده".

"فرګي، زه پست فطرته یم؟"

"هو ته يې. ته تر پست فطرته لا ورهاخوا يې. ته د مار په څېر يې. په ایټالوی جامه کي یو مار او له پاسه پرې کوسۍ".

"نور مي ایټالوی یونیفورم هم په تن نه دی".

"همدا دي د پست فطرتۍ یوه بله نښه ده. ټوله دوبی دي د مینې تارونه ورسره غځولي وو، حامله دي کړل او اوس فکر کوم، چې پر سپیره ډاګ به يې پریږدې".

زه وه کاترین او کاترین وه ما ته مسکۍ شول.

کاترین "موږ دواړه به ولاړ شو".

فرګوسن "تاسي دواړه یو شان یاست. کاترین بارکلي، زه په تا شرمیږم. ته هیڅ شرم و حیا نه لرې. ته هم د ده په شان ذلیله يې".

کاترین ورو د دې پر لاس لاس ورکښېښود. "فرګي، داسي مه وایه. پر ما تهمت مه وایه. ته پوهیږې، چې موږ یوه له بل سره مینه لرو".

فرګوسن "لاس دي ایسته کړه". څیره يې سره واوښته."که تا شرم درلودای اوس به حالات بل ډول وای. خو اوس خدای خبر څومره وخت کیږي چې حامله ګرځې او دا هرڅه تا ته ټوکې ښکاري. تاسي وه دې ته خوښ یاست چې یو بل غولونکی راځي. تاسي هیڅ شرم او حیا نه لرئ". په ژړا يې پیل وکړ. کاترین ورنژدې شول او لاسونه يې پرې راچاپیره کړل.

ketabton.com - The Digital Library

کله چي دا د فرګوسن د دلاسايي لپاره ورپاڅيدل، په هيکل کي مي يې کوم توپير تر سترګو نه شو.

فرګوسن په سلګيو کي وويل "زما يې په څه، نتيجه که يې ښه وي که بده هر څه به ستاسي په برخه کيږي".

کاترين دا دلاسا کړل "سمه ده، سمه ده. فرګي زه شرم کوم. فرګي مه ژاړه، مه ژاړه زما ګراني فرګي".

فرګوسن بيا په سلګيو کي وويل "زه نه ژاړم. زه نه ژاړم، زما ژړا يوازي ستاسي پر دې ناوړه حالت ده". ما ته يې وکتل او ويې ويل "له تا مي نفرت کيږي. دا نه شي کولای ما ستا څخه د نفرته راوګرځوي. بې غيرته امريکايي ايټالويه". له ژړا سره يې پزه او سترګې سرې شوي وې.

کاترين ما ته مسکی شول.

"پر ما لاس چاپيره، وه ده ته مه خانده".

"فرګي، ته بيخي بې منطقه خبرې کوي".

فرګوسن په داسي حال کي چي سلګۍ يې وهلې وويل "پوهيږم. تاسي بايد له ما څخه خفه نه شئ. زه ګنګسه يم. دليل و منطق نه لرم. ما ته معلوميږي. زه ستاسي دواړو ښېګڼه غواړم"

کاترين "موږ دواړه يو له بله راضي يو. فرګي، ته ډيره ښه يې".

فرګوسن بيا په ژړا ژړا کي وويل "زه په دغه ډول رضايت خوښه نه يم. تاسي واده ولي نه کوئ؟ بله ښځه خو به دي نه وي کړې؟"

ما ورته وويل "نه". کاترين وخندل.

فرګوسن "دا د خندا خبره نه ده. ډېر خلک شته، چي څو څو ميرمنې لري".

کاترين "که ته په دې خوشاليږي، موږ به همدا اوس واده وکړو".

"زما د خوښۍ لپاره نه، بلکي د خپلو ځانو په خاطر".

"موږ له ډیره وخت مصروفه وو".

"هو، پوهیږم. مصروفیت اولادونه هم زیږوي". فکر مي وکړ چي بیا به په ژړا شي، خو پر ځای یې ترخې پیل کړې "نن شپه هم غواړې، له ده سره ولاړه شې؟"

کاترین "هو، که د ده خوښه وي".

"نو بیا زه؟"

"ته له یوازیتوب نه ډاریږې؟"

"هو".

"نو بیا به زه له تا سره پاتې شم".

"نه، له ده سره همدا اوس ولاړه شه. زه ستاسو دواړو له دیدن نه مړه شوې یم".

"لمړی به ډوډۍ وخورو بیا به ولاړ شو".

"نه. همدا اوس".

"فرګي، په هوښ کي شه".

"زه وایم همدا اوس ولاړ شئ. دواړه ولاړ شئ".

ما ورته وویل "نو بیا درځه". زه هم له فرګي څخه موړ شوی وم.

فرګوسن بیا موږ مخاطب کړو "تاسي غواړی، چي ولاړ شی. ورته وګوره، ډوډۍ لا نه راسره خورئ. ما تل غوښتل چي د ایټالوي جهیلونو سیل وکړم، خو اوس حالت دا ډول دی. اوه، اوه". په سلګۍ شول، بیا یې وه کاترین ته وکتل او ټوخی یې وکړ.

کاترین "موږ تر ډوډۍ خوړلو وروسته هم پاتیږو او که چیري ته غواړې له هغه نه وروسته به هم تا یوازي پرېږدو. فرګي، زه به تا یوازي پرېږدم".

"نه. نه. تاسي ولاړ شئ. زه ستاسي په تګ راضي یم". سترګې یې پاکې کړې"زه ډیره بې عقله یم، لطفاً له ما مه خفه کیږئ".

ketabton.com - The Digital Library

هغې نجلۍ، چې خواړه يې ايښوول، له دې ژړا څخه متاثره شوي وه، اوس چې بيا ځلي راغلل او ويې ليدل، چې حالات عادي شوي نو د ارامۍ ساه يې واخيستل.

هماغه شپه په هوټل کې په خپله کوټه کې وو. دهليز لوی، خو خالي وو. زموږ بوټونه بهر له دروازې سره پراته ول. د کوټې په غولي کې يو نری کارپيټ هوار شوی وو. له کړکۍ نه مې دباندې وکتل، باران وريده. خونه روښانه، ښکلې او زړه وړونکې وه او بيا چې کله، څراغونه ګل شول ښايستو روجايانو او ښکلي کټ بيخي بېل ډول ښکاريد. داسي لکه خپل کور ته چې راغلي يو. نور نو د يوازيوالي احساس زموږ له زړونو نه کډه کړې وه. د شپې چې به په موږ دوو کې هر يو راويښ شو، يو بل مو نژدې موندل او ليدل مو چې څوک چيرې نه دی تللی. له ټولي نړۍ رابېل وو او په خپله نړۍ کې ګرځېدو. له ستړيا سره بيديدو او کله چې به يو راپاڅيد؛ هغه بل به هم راپاڅيد او زړه ته مو دومره وخت نه ورکاوه، چې د يوازيتوب احساس وکړي. ځيني وختونه نارينه غواړي چې يوازي وه اوسي او نجلۍ هم غواړې يوازي وه اوسي، خو که يوله بل سره مينه ولري په دې اړه يو له بل سره حسد کوي، خو زه په ډاډ سره ويلای شم چې زموږ په برخه کې داسي نه وه. کله چې به يو له بل سره وو د يوازيوالي احساس به مو کاوه. د نورو په وړاندې يوازيوالی. يوازي يوځلي دغه ډول حالت پر ما راغلی. ما له ډيرو ښځو سره د يوازيوالي احساس کړی، خو موږ چې به هر کله يوځای وو، هيڅکله يوازي او ترهېدلي نه وو. زه پوهيږم چې ورځ د شپې په څېر نه وي. هرڅه توپير کوي او په ورته وخت کې شپنې موضوعات په ورځ کې نه شي بيانيدلای، ځکه هغه مسايل نور وجود نه لري او شپه ممکن د هغه چا لپاره کوم چې يوازيوالی يې پيل شوی وي، ډيره دردونکې وي. خو کله چې به له کاترين سره وم وضعيت هيڅ توپير نه درلود، لا چې تر پخوا به ښه وم. که خلک نړۍ ته بېشانه زړه ورتوب راوړي، نړۍ هغوی له پښو غورځوي. هغوی وژني. بيا نو طبيعي ده چې محوه کيږي. نړۍ ټول له پښو غورځوي، خو ځيني بيا هم پر خپل ځای ولاړ وي، خو که له پښو ونه غورځي، بيا يې وژني. د نړۍ ډير ښه ښاغلي او زړور خلګ يو شان وژني. که له دې ډول خلګو څخه نه يې نو يقين وکړه چې وژني دي؛ البته په دې اړه به کومه خاصه بيړه نه وي.

ياد مې دي، په هماغه سهار، کله چې راپاڅيدم کاترين بيده وه. لمر راختلی وو او وړانګې يې د کړکيو له لارې کوټې ته راتلې. باران دريدلی وو. له کټه راکوز شوم او د کړکۍ خوا ته ورتېر شوم. لاندې باغونه ښکاريدل. ونې که څه هم، اوس سپيرې ښکاريدې خو د هغوی ښه ترتيب يې ښکلا ساتلې وه. فرش شوي لار، ونې، له جهيل سره په څنګ کې ډبرين ديوال او پر سيند باندې د لمر ژړې وړانګې؛ بيخي ښه خوند يې کاوه. د سيند په هاغاړه کې

ketabton.com - The Digital Library

غرونه ښکاریدل. ګړی همدلته ولاړ وم او یوه شیبه مي د دباندي منظره وکړل. بیرته راتېر شوم، کټ ته چي راغلم کاترین راویښه شوي وه او ما ته یې کتل.

"ګرانه څنګه يې؟ ورځ څنګه ده؟"

"ته څنګه يې؟"

"زه بیخي ښه یم. ښکلې شپه وه".

"ناشته کوې؟"

موږ دواړه وږي وو. د نومبر د لمر وړانګي له کړکۍ څخه راتلې، د ناشتې پتنوس لاندې پروت وو.

کاترین "اخبارونه نه لولې؟ په روغتون کي خو دي هروخت لوستل".

"نه. اوس مي علاقه ورسره نشته".

"یعني جګړه دي دومره بده ایسي، چي په اخبارو کي دي هم نه خوښیږي؟"

"نور نه غواړم د جګړې خبرونه ولولم".

"کاشکې زه هم د جګړې په ډګر کي درسره وای، اوس به زه هم په هر څه خبره وای".

"پروا نه لري. که مي تیري شوي کیسې ذهن ته راغلې، بیا یې درته وایم".

" که یې ته په دې ملکي جامه کي ونیولې، زنداني ته دي اچوي؟"

"کیدای شي سیده ډزې راباندي وکړي".

"نوبیا دلته نه پاتېږو. له دغه هیواده باید وزو".

" زما هم همدا نظر دی".

"له هیواده وزو. خو تر څو چي په دې هیواد کي یو، باید ډیر احتیاط وکړو. ښه داراته ووایه، له مسترې نه میلان ته څنګه راغلې؟"

"په اورګاډي کي راغلم. هغه مهال په پوځي جامه کی وم".

"نو هغه وخت په خطره کي نه وې؟"

ketabton.com - The Digital Library

“ډير نه. ځکه ما د تګ يو زوړ امر درلود. تاريخ مي په ميسترۍ کي ورتبديل کړی وو”.

“ګرانه، هره شيبه د دي امکان شته چي تا ګرفتار کړي او زه دا هرڅه نه غواړم. د احتياط په خاطر بايد اوس سترګې ځلور کړي. ښه ته داراته ووايه که يې ونيولې، څه به کوو؟”

“دغه بحث به پريږدو. زه نور تر پزې ځيني راغلی يم”.

“که دوی ستا د نيولو لپاره دلته درپسي راشي، بيا څه کوې؟”

“ډزې ورباندې کوم”.

“ورته وګوره، بيخي بې منطقه. تر څو چي په دې هيواد او دغه ښار کي يو، ته به له هوټله ګردسره نه وزي”.

“کوم هيواد دي له خيره په نظر کي دی؟”

“اوه، زما مجنونه دغه ډول خبرې مه کوه. هر ځای چي ستا خوښ وو، هماغته ځو، خو اوس سمدستي يو ځای وټاکه”.

“له سينده ورهاخوا سويس دی، هماغته به ولاړ شو”.

“سويس ډير ښکلی ځای دی”.

پر اسمان بيا ورځي اخوا ديخوا کيدې او پر جهيل خو اوس لا تياره وه.

ما ورته وويل “کاشکې مو د مجرمينو په څېر ژوند نه کولای”.

“ګرانه، دا ډول خبرې مه کوه. ستا ډير وخت نه کيږی چی ده يوه تورن په حيث اوسې. بل دا چي موږ به هيڅکله د مجرمينو په څېر ژوند ونه کړو، موږ د ځپل ښه ژوند په لور د سفر په نيمايې کي يو”.

“ځان د يو مجرم په څير احساسوم. له پوځه تښتيدلی يم”.

“ګرانه منطقې اوسه. دا له پوځه تيښته نه ده، دا يوازي ايټالوی پوځ دی”.

ما ورته وخندل “ته ډيره پاک زړه يې. ځای ته راشه هلته زه د راحت احساس کوم”.

شيبه وروسته کاترين وويل “ته خو به ځان يو مجرم نه احساسوې؟”

ketabton.com - The Digital Library

“نه، کله چې له تاسره يم دا ډول احساس نه کوم”.

“ته هم عجبه يې. خو ته به زما تر څار لاندې يې. ښه ګرانه داراته ووايه دا بيخي عجبه نه ده، زه سهارنی مريضي[26] نه لرم”.

“ريښتيا هم. بيخي عجبه ده”.

“ته بايد په ما غوندې، يوې ښې ميرمنې وويارې، خو کومه خبره نه ده. زه به تا ستا د دښمنانو له ګرفت څخه ډېر ليرې بوزم. همالته به يو ښکلی ژوند ولرو”.

“درځه همدا اوس به ولاړ شو”.

“له خيره ولاړ به شو، صبر وکړه. ټولو هغو ځايونو ته به ولاړ شو، چې ستا خوښ وي”.

“راځه، د دې غمګينې نړۍ له غمو سره به د يو ګړي لپاره مخه ښه وکړو”.

“سمه ده”.

پنځه دېرشم فصل

کاترين د سيند پر غاړه وه وړوکي هوټل ته د فرګوسن ليدو ته ولاړل. زه ساقې خانې ته ولاړم او هلته مې اخبارونه وويل. کافي شاپ کې ښکلي او پستې چرمي چوکۍ پرتې وې، همالته پر يوه باندی کښينستم او ساقي ته منتظر شوم. پوځ په تګليامنيتو[27] کې تر ډېره مقاومت ونه شوای کړای. (پياو) ته يې شا تګ راکړی وو. پياو مې څه نا څه په ياد وو. د جبهې اورګاډي له دغه ښار سره نژدې په سان ډونا کې تيريده. د اورګاډي پټلۍ په هغه ځای کې ګړنګ وزمه او بر يې تنګ وو. تر پټلۍ کښته په ويالو کې د غوماشو د لښکرو حساب نه وو. ځيني ښکلي مانۍ هم وې. يو وخت د جنګ ترمخه چې وه کورټ ډې امپيزا ته تلم څو ساعته مو د غونډيو په لمن کې مزل وکړ. پاس د اوبو جريان داسې ښکاريد لکه د ماهيګر جال. په کم عمقه ساحه، د صخرو په مينځ او سايه کې اوبه ډېري ورو تلې. سړک په کادور کې ترې تاويده. زه حيران دې ته وم، چې پاس په غره کې پوځيان به لاندي څه ډول راتا کيږي. په همدې فکرې نړۍ کی ګرځيدم چې ساقې راننوت.

[26] په حامله ښځو کې د استفراق او ګنګسيت ناروغي ته وايي.
[27] تګليامينتو او پياو ده ايټاليا ښارونه دي

ketabton.com - The Digital Library

ساقي راته وويل "کانت ګريفي ستا پوښتنه کول".

"چا؟"

"کانت ګريفي. هماغه سپين ږيری سړی. هغه تير ځل چي ته راغلی وې او بانډار مو سره وکړ".

"آ، هاغه. هغه تراوسه لا ژوندی دی؟"

"هو. دا ځلي له خپل وراره سره راغلی. ما ستا له راتګه خبر کړ. غوښتل يې چي له تا سره بيليارډ لوبه وکړي".

"چيرې دی؟"

"هغه اوس قدم وهلو لپاره تللی".

"اوس څنګه دی؟"

"ډير نه دی زوړ شوی، البته نور هم ځوان شوی، برايي شپه يې تر ماښامنی مخکې درې بوتله چامپنه[28] وڅيښل".

"د هغه د بيليارډ لوبه څنګه ده؟"

"بيخي عجبه لوبه کوي. درې ځلي مي لوبه ورسره کړې، دري سره واره يې مات کړی يم. ستا د راتګ چي مي ورته وويل، خورا خوشاله شو. ځوک نشته چي لوبه ورسره وکړي".

کانت ګريفی څلورنوې کلن وو. د مترنيخ هم عصره وو. سپين بريتونه يې وه او ښکلي اخلاقي سړی وو. په ايټاليا او اتريش دواړو هيوادو کي يې ديپلوماتيکي دندې مخته وړې وې. د ده کليزه په ميلان کي په خورا شاندارو مراسمو لمانځل کيده. تر سل کلنی پوري بې د ژوند کولو هوډ وو. ډير ښه او منظمه بيليارډه لوبه يې کول چي د ده د څلور نوی کلنيتوب او له کاره لويدو سره په مغايرت کی وه. ما يوځل په ستريسا کی چي بي وخته تللی وم دی وليد. د بيليارډ لوبې پرمهال مو چامپن هم څيښه. زما په نظر دا يوه ښه طريقه وه. ده په هغه وخت کي ما ته له سلو څخه پنځلس نومرې راکړې او لوبه يی رانه وګټل.

ساقي ته مي وويل "تا ولي ما ته نه ويل چي دی همدلته دی؟"

[28] يو ډول اروپايی مشروب دی

ketabton.com - The Digital Library

"هیر مې شول".

"نور څوک شته؟"

"ستا ملکري نشته. ټوله شپږ نفره دي".

"ته اوس څه کوې؟"

"هیڅ نه. بیکاره یم".

"راځه چي ماهیان ونیسو".

"زه یوازي یو ساعت وزګار یم".

"راځه، جال هم درسره راواخله".

ساقي کوټ واغوست او په ګډه رهي شوو. د سیند له غاړې سره مو یوه کښتۍ پیدا کړل. ما پارو وهی او ساقي د کښتۍ په شا کي راته ناست وو. د ماهیانو د جلبولو لپاره یې یو لرګی، چي یوه ټوټه دروند تور پرې ځوړند وو، لاندي اوبو ته ځړولی وو. له ساحل سره نژدې مو ماهیان ټینګول. ساقي جال په لاس د کښتۍ په پای کي ناست وو او ګړی په ګړی به یې جال ته ځنډ ورکاوه. ستریسا له ساحل نه ډیره لیري ښکاریدل. د سپیرو ونو اوږده قطارونه، غټ هوټلونه او بندي مانۍ مو لیدې. د (ایزولا بیلا) له لارې تر دیواله پوري ولاړو، له دیواله سره یو دم اوبه ژورېدې. په رڼو اوبو کی ډبرین دیوال، چي لاندي کج و وج تللی وو، ډیر واضح ښکاریده. د سیند په پاسنی برخه کي د ماهیګیرانو جزیره وه. د لمر وړانګې په وریځو کي تتي شوي وې. اوبه یې تاریکي، خو رواني او ډیري یخې وي. د اوبو پر صافه او ښوی سطحه مو څو ځلي د ماهیانو دایروې شکلونه او د تګ راتګ څرک لګولی وو، خو تراوسه مو لا کوم ماهی په ګیر نه وو راغلی.

کښتۍ مي د ماهیګیرانو د جزیرې په لور بوتلل، هغوی هم خپلي کښتۍ له اوبو راویستې وي او خپل جالونه یې ګنډل.

"څیښاک کوو؟"

"هو. ښه نظر دی".

کښتۍ مي د ډبرین میل لور ته بوتلل. ساقي جاله له اوبو نه راوایستل او د کښتی په منځ کي په دایروي شکل ورله ټوله کښېښوول. چنګک یې پر کښتی باندی وځړاوه. زه له کښتی نه

ketabton.com - The Digital Library

راتا شوم او کښتی مي وتړل. وه يوې وړوکي ساقي خانې ته ورغلو. هلته پر يوه خالي لرګينه چوکۍ کښېنستو او د ورموت اډر مو ورکړ.

“کښتۍ خو سترۍ نه کړي؟”

“نه”.

“د دې خوا کښتۍ ما ته راپرېږده او ته ماهيان نيسه”.

“نه زه يې خپله وهم”.

“زما خبره واوره، که دا ځلي جال ته ونيسي، کيدای شي يو دانه مانه په جال کي بند شي.”

“سمه ده”.

“ښه داراته ووايه، جګړه څنګه روانه ده؟”

“حالات ډېر وران دي”.

“په ما نه ورکه ده، نه ودانه. د جګړې نه يم. د کانت ګريفي په څېر بوډا شوی يم”.

“کيدای شي، په همدې بوډاتوب کي دي احضار کړي”.

“ريښتيا هم. اورېدلي مي دي، وايي راروان کال زما په عمر خلګ وه جلب احضار ته ورغواړي؛ خو فکر نه کوم چي زه دي ورشم”.

“نو څه کوي؟”

“هيواد پرېږدم. نه غواړم، جګړه کي ځان ښکېل کړم. زه يو ځلي وه حبشې ته د جګړې لپاره تللی يم. ته ولي تللی وې؟”

“نه پوهېږم. بي عقلي مې وکړل”.

“يو بل ورموت څيښې؟”

“هو، سمه ده چي ته وايې وبه يې وڅيښو”.

د بيرته تګ پر وخت کښتۍ ساقي چلول. له ستريسا سره نژدې او د ساحل سره په کم واټن کي مو په ماهيانو پسي تور اخوا ديخوا کاوه. جال مي په لاس کي نيولی وو او څو ځلي

ketabton.com - The Digital Library

پرلپسې يې ورو ورو ټکانونه وخوړل. موږ نور هم ژورو اوبو ته ور ننوتو او له ساحله ليرې کيدو. ساقي ښه په خلاصو لاسو پارو واهه او وړاندې روان وو، چې جال بيا ټکانونه وخوړل. په همدې ټېل ماتېل کې جاله يو ناڅاپه درنه شول او بيرته يې سمدستي شا خوا ته زور کړ. ما د جال راپورته کولو هڅه وکړه، داسې ښکاريدل، لکه يو غټ ماهی چې پکې بند شوی وي. جالې بيا څو ټکانونه وخوړل، موږ چې ځانونه اماده کول، ښکار مو له لاسه وتلی وو.

"ډير غټ وو؟"

"هو ښه په پوره اندازه غټ وو".

"يوه ورځ يوازې د ماهيانو په نيولو پسې راوتلی وم، جال مې په غابښو نيولې وو. ناڅاپه ماهی پکښې بند شو، نږدې وو، چې زامه يې رانه کښلې وای".

ما ورته وويل "ښه طريقه يی دا ده، چې د جالې تناب دې په پښو کې تړلی وي".

"اوه، هغه مهال د سړي فکر په ماهي کی وي، چې څه ډول يې ونيسې، غابښونه له لاسه نه ورکوې".

لاس مې په اوبو کې ډوب کړ، ډيرې يخې وې. اوس نو تقريباً د هوټل پر برابرې وو.

"هوټل ته د تګ وخت ډير رانږدې شوی. يوولسو بجو ته بايد همالته يم. د لهيورې ډی کوکتيل لپاره".

ما ورته وويل "سمه ده".

رسۍ مې راوکښل او پر لرګي باندې مې چې په دواړو سرونو کې يې سورې درلودل وپيچل. ساقي کښتۍ ډبرين ميل ته رانږدې کړل او په ځنځير يې پسې قلف کړل.

"هر وخت چې دې کښتۍ په کارشول، درسره بيولای يې شې".

"مننه".

له سينده راوختو او د هو ټل ساقي خانې ته راغلو. سهار وختي وو، ځکه مې نو ډير څيښاک ته هم زړه نه کيده. ايله مې هوډ وکړ، چې ځان خپلې کوټې ته ورسوم. کوټې ته چې وردننه شوم، خادمې تازه په تازه منظمه او پاکه کړې وه، خو کاترين لا نه وه راغلې. پر کټ اوږد وغځېدم او کوښښ مې کاوه چې له فکرو نه ځان ليرې وساتم.

ketabton.com - The Digital Library

د کاترین په راتګ سره مي ټولې پریشانی ایسته شوې. فرګوسن یې لاندي ودرولې وه. غرمنۍ یې له موږ سره خوړل.

کاترین "زه پوهیږم، ته به د هغې په راتګ نه خفه کیږې".

"نه، ما ته کومه اهمیت نه لرې".

"څه خبره د ګرانه؟"

"نه پوهیږم".

"زه پوهیږم. ته کومه سرګرمې نه لرې ځکه داسي یې. ستا هست و نیست زه یم او زه هم درڅخه ولاړه شم".

"همداسي ده".

"بخښنه غواړم. فکر کوم دغه ډول چي یو څوک یو ناڅاپه یوازي شي، بیخي ډیر بدخوند کوي".

"ښېله هغه هم زما ژوند ډیر نیمګړی دی او که ته هم رانه ولاړه شې، زه به له یوازیوالي څخه مړ شم".

"خو زه به تل له تا سره یم. یوازي د دوو ساعتو په مخه درنه ولاړم، یو بل کوم مصروفیت نشته، چي لاس دي پرې اخته شي؟"

"له ساقي سره د ماهیانو په نیولو پسې تللی وم".

"څنګه وو ساعت مو تېر شو؟"

"هو ښه پوره".

"زما په نه شتون کي زما په اړه فکر مه کوه".

"چي په جبهه کي وم، همداسي مي کول. خو همالته د کولو لپاره نور ډیر څه هم ول".

کاترین په ټوکو وویل "اوتیلو له خپلو کارونو سره ولاړئ".

"اوتیلو یو تور پوستی وو. خو د هغه ورهاخوا زه بخیل نه یم. په زړه کي مي ستا د محبت پرته بل څه نشته".

"له میس فرګوسن سره به په مخ کیدو کي څنګه یې؟ سم با اخلاقه او نرم اوسه".

"له هغې سره زما راشه درشه ډیره ښه ده، خو که مي دا ونه ښکنځي".

"ارام اوسه. حوصله کوه. دې خبرې ته پام وکړه، مور د هغې په نسبت ډېر څه لرو".

"فکر نه کوم، چي دا دي هغه څه وغواړي، چي مور یې څښتنان یو".

"ته نادان یې، ستا په دې شیانو سم سر نه خلاصیږي".

"ښه سمه ده زه به د دې په وړاندې له حوصلې نه کار واخلم".

"پوهیږم، ته ډیرښه یې".

"فرګي له ډوډوۍ خوړلو وروسته پاتیږي؟"

"نه. ځان به ترې فارغه کړو".

ما ورته وویل "بیا بیرته کوټې ته راځو؟"

"هو ولي نه. ستا په نظر نور باید څه وکړم؟"

مور له فرګوسن سره د غرمنۍ خوړلو په نیت راکښته شوو. د هوټل مجلل والي او ښکلا خورا تر تاثیر لاندي راوستې وه. د خوندوري ډوډۍ له پاسه مو دوه بوتله سپین کاپري وڅیښل. کانت ګریفي هم همالته وو. د ده حال و احوال مي واخیست. وراره یې هم ورسره وو، هغه خاص زما د انا په څېر وو. کانت ګریفي مي بارکلي او فرګوسن ته ورمعرفي کړ په اوریدو یې فرګوسن خورا ځیني متاثره شول. هوټل ډیر غټ او پراخه، خو خالي وو. البته خواړه یې ډیر خوندور ول. شراب ډیر خوندور وه چي په څیښلو یې د ټولو طبیعتونه ور واړول. کاترین نورې خوشالۍ ته اړتیا نه درلودل. اوس ډیره خوشحاله وه. فرګوسن هم اوس په سد شوې وه، زه هم خوشاله وم. د ډوډۍ له خوړلو وروسته فرګوسن د خپل هوټل په لور رهي شول. د رخصت پر مهال یې مخاطب کړو، ویل یې اوس ځم او بیدیږم.

ماپښین ناوخته وو، چي دروازه وټکېدل.

"څوک یې؟"

"کانت ګریفي تا ته منتظر دی، هغه غواړي ستا سره بیلیارد لوبه وکړي".

ketabton.com - The Digital Library

ساعت ته مي وکتل نه وو، تربالښت لاندي مي ايښی وو.

کاترين ورو وويل "ته خامخا ځې؟"

"چي ولاړ شم، ښه به وي". په ساعت کي پاوباندي بالا څلور بجې وې. يوځه په لوړ اوازمي ورته وويل "کانت ګريفي ته ووايه پر پنځه بجې لاندي درځم".

پاو کم پنځه بجې وې چي کاترين د خدای په امانی په دود ښکل شول. تشناب ته د کالو اغوستلو لپاره لاړم. نيکټايې مي تړل ځان مي په هنداره کي وليد، ځيره مي بيخي عجيبه غوندي راته ښکاره شوه. د نوو جرابو او کالو رانيول مي بايد له ذهنه نه وای ايستلي.

کاترين "تر ډېره دباندي پاتېږي؟" په ځای کي ښکلې ښکارېده "ږمنځ به يو ځل رانکړې؟"

وربښتان يې ږمنځول او ما ورته کتل. سر يې پر يوه اړخ ځړولی وو، ټوله وريښتان يې پر همدې اړخ راتوی شوي وو. بهر تياره وه، خو په کوټه کي د څراغ رڼا چي د دې پر وريښتانو او غاړه لګيدل، وريښتانو ته يې پړکا ورکول. ور تير شوم او د ښکليدو هڅه بې وشوه، له هغه لاس نه مې چي ږمنځ يې په نيولې وه ونيول. سر يې لاندي وځړيد. ځان مي د دې سره په بيحده مينه کولو له امله کمزوری احساساوه.

"د ليلا و مجنون تر مينځ فراق مي نه دی خوښ. زړه مي نه غواړي چي ورشم".

"زما هم نه ده خوښه چي ولاړ شې".

"نو بيا نه ځم".

"نه، ولاړشه. يو څو شيبې تيرې کړه بيرته بيا راشه".

" د ماښام ډوډۍ به همدلته په کوټه کي وخورو".

"سمه ده. ته اوس ژر ولاړشه او بيرته ژر راشه".

کانت ګريفي د سنوکر لوبې په کوټه راته منتظر وو. خپله نښه يې پخول. د سنوکر ميز د پاسه د ځوړند څراغ په رڼا کي خورا ضعيفه ښکاريده. له څراغه لږ ها خواته پرميز باندي يو له يخي څخه ډک يو سلور رنګه سطل ښکاريد، چي له ليري لا د چامپن د بوتلانو راوتلي سرونه پکي ښکاريدل. د ده پر لور ورهي شوم، کانت زما په ليدو پر خپل ځای باندي راجست شو. لاس يې راوړاندي کړ. "ډير د خوښۍ ځای دی چي تاسی دلته ياست. تاسي زما سره د لوبې لپاره ډير لطف وکړ".

ketabton.com - The Digital Library

“دا ستاسو پيرزوينه وه، چي مور ته مو د لوبې کولو بلنه راکړل”.

“ستاسي صحت خو به ښه وي؟ خبر شوم چي په ايسونزو کي زخمي شوی واست. ستاسي د روغتيا په هيله”.

“اوس حاضردمه د خدای پاک فضل دی ښه يم. تاسي څنګه ياست؟”

“اوه، زه خو نه مريضيږم، هر وخت ښه يم. خو ستونزه دا ده چي زړيږم. د زړښت علامې اوس کرار کرار احساسوم”.

“داسي ژر زړه مه اچوه. تراوسه لا ځوان يې”.

“ياره څه درته ووايم؟ غواړې په ثبوت يې درته ورسوم؟ زه په ښه اسانی سره په ايټالوي خبرې کولای شم، خپل ځان د ډيسپلين په چوکاټ کي ساتم، خو کله چي بيا ستړی يم په ايټالوي خبرې کول خورا راته اسانه شي، نو همدا مي د بوډاتوب يوه نښه ده”.

“په ايټالوي خبري کوو کوم مشکل نشته، زه هم لږ غوندي ستړی يم”.

“اوه، خو ته چي بيا ستړی يې، ستا لپاره به په انګليسي خبرې کول اسانه وي”.

“په امريکايې ژبه”.

“هو. مهرباني به دي وي، که په انګليسي خبرې وکړې. ډيره ښکلې ژبه ده”.

ما ورته وويل “امريکايان دلته يوه دانه په ټکټ نه پيدا کيږي”.

“ياديږی به دې هم. د هر چا خپل هيوادوال په تيره بيا هيوادواله ډيره ياديږي. دا ما تجربه کړې. لوبه کوو که ستړی يې؟”

“نه ستړی نه يم. هغه مي محض يوه ټوکه درسره وکړل. څومره وخت به ما ته راکړې؟”

“له هغه راهيسي به دي ګڼې لوبې کړي وي؟”

“نه، ما بيا ګردسره دې لوبې ته لاس لا نه دی وروړی”.

“ته به ښه لوبه وکړي. لس نمرې په سلو کي؟”

“ته زما ستاينه کوې”.

" پنځلس؟"

"ښه خبره ده، خو فکر کوم، شکست به زما په برخه وي".

"خوښه دي نه ده، چي شرطي لوبه وکړو؟ ستا خو هر وخت داهیله وه چي شرطي لوبه وکړې".

"هو فکر کوم ښه به وي".

"سمه ده. اتلس نمرې درکوم، پر هره نمره باندي یوه یوه افغانۍ".

ډیره خوندوره سنوکر لوبه یې وکړل. په هغه چانس کي، چي ما په پنځوسو کی درلود زه یوازي تر ده څلور نمرې مخکي وم. کانت ګریفی د ساقي د راغوښتلو لپاره پر دیوال ځوړند زنګ وواهه.

هغه چي راغلی، ورته وې ویل"که تکلیف نه وي، یو ځلي خو دا د بوتل سر خلاص کړه". شیبه وروسته یې ما ته مخ کړ "څیښاک ښه دی، ستړیا پرې لیري کیږي". شراب د یخي د ټوټو په مینځ کي یخ شوي ول او زبردست خوند یې کاوه.

" راځه په ایټالوي به خبري سره کوو. ستا خو به ډیره خوا نه بدیږي؟ دا مي اوس ستره کمزورې ګرځیدلې".

لوبې ته مو ادامه پسي ورکړه. بوتل مي څنګته راته ایښی وو او په غوړپ غوړپ به مي ځیني څیښه. په ایټالوي کي مو یو له بل سره خبرې کولې، هغه هم زیاتي نه؛ ځکه ډیر فکر او تمرکز مو په لوبه کي وو. کانت ګریفي خپلي سل نمرې پوره کړې. ما ته چي کوم وخت راکول شوی وو، څلور نیوې ته پکي رسیدلی وم. دی راته مسک شو او پر اوږه یې وټکولم.

"اوس به هغه بل بوتل وڅیښو او ته به هم ورو ورو د جګړې کیسې راته کوې". زما تر ناستې پوري منتظر شو.

"پر یوه بله موضوع به مجلس وکړو، خوښه دي نه ده؟"

"فکر کوم د جګړې خبرې دي نه خوښیږي؟ سمه ده، په اخبارو کي څه چاپ شوي؟"

ما ورته وویل "هیڅ نه. پر خپل ځان باندی بیریږم یو ډول ګنګس یم".

ketabton.com - The Digital Library

“ته خو باید د ښار له اوضاع نه باخبره اوسې”.

“په جګړه ایزو حالاتو کې پر کومه موضوع ډیرې لیکنې کیږي؟”

“د باربیوس په نامه یوه لیکوال (تر اور لاندې) او هربرت جورج ویلز د (میستر بریټلینګ سز ترو ایټ) تر عنوان لاندې، کتابونه لیکلې.”

“نه، هغه نه یکې ګورې”.

“څه شې؟”

“هغه یې په دې کې نه ګورې. هماغه کتابونه ما په هغه ما په روغتون کې لیدلې وه”.

“نو تر اوسه یې مطالعه کوې؟”

“هو، خو کومه ګټه مې یکې نه ده لیدلې”.

“ما فکر کاوه، چې میستر بریټلنیګ د انګلیس د منځنۍ طبقې د خلکو د روحیاتو په اړه ښه اثر دی”.

“د روح په اړه معلومات نلرم”.

“بیچاره. موږ دواړه د روح په اړه معلومات نه لرو. ته پر خدای عقیده لرې؟”

“د ماښام له طرفه”.

کانت ګریفی مسک شو او په ګوتو یې ګیلاس ته څرخ ورکړ.

کانت “له ځان سره به مې ویل، چې څومره مې عمر ډیریږي، هغومره به مې عقیده سمه شي، خو داسې ونه شول. ډیر د تاسف خبره ده”.

پوښتنه مې ترې وکړل “غواړې له مرګه وروسته ژوند وکړې؟” ځان مې ناڅاپه د مرګ د لفظ په استعمال سره بل ډول احساس کړ، خو ده کوم ارزښت ورته ور نه کړ.

“دا نو بیا د ژوند پر کیفیت اړه لري. کوم ژوند چې اوس یې زه لرم، غواړم تل مدام ژوندی وه اوسم او دا دی تقریباً اوس مې هم ډیر ژوند کړی”. بیا مسک شو. موږ په پراخو چرمي چوکیو کې تکیه وهلې ناست وو. د چامپن بوتلان د مېز له پاسه پراته ول، خو زموږ ګیلاسونه موږ ته نژدې پراته ول.

“ که زما په څیر اوږد ژوند وکړې، نو له ډیرو عجبه او غریبو حالاتو سره به مخ شې”.

“ته خو د ډیر عمر نه یې”.

“دا ظاهري بدن دی چي زړیږي. ځینی وختونه پر دې بیریږم چي ګوته مي د تباشیر په څیر ماته نه کړم، خو زما روح نه دی زوړ شوی او نه تر دې هوښیار شوی”.

“تاسي هوښیار یاست”.

“نه. د بوډاګانو همدا ستره اشتباه ده. هغوی نور نه هوښیاریږي بلکي احتیاط یې ډیریږي”.

“شونې ده، چي همدا هوښیارې وي”.

“دا یو ډول غیر جذابه هوښیارې ده. ته په ژوند کي څه شي ته ډیر ارزښت ورکوې؟”

“هغه چا ته چي مینه ورسره کوم”.

“ما هم همداسي فرض کړه. دا دانایې نه ده، ښه داراته ووایه چي ژوند ته ارزښت ورکوې؟”

“هو”.

“زه هم. ځکه چي همدا زما ټوله دارایې ده او زما د کلیزو میلمستیاوې”. بیا یې وخندل.”ته کیدای شي تر ما پوه او دانا یې. ته خپله د زوکړې کلیزه نه لمانځې”.

له ده مي پوښتنه وکړل “ښه د جنګ په اړه راته ووایه، د جګړې په اړه څه نظر لرې؟”

“زما په فکر دا یوه بیځایه جګړه ده”.

“ستا په نظر دغه جګړه به څوک وګټي؟”

“ایټالیا.”

“لامل یې څه دی؟”

“ځکه چي ایټالیا یو ځوان ملت او ولس دی”.

“ځوان ملت او ځوان ولس هر وخت جګړه ګټي؟”

“دوی تر یو وخته د بري او سوبې لایق وي”.

ketabton.com - The Digital Library

"له هغه وروسته څه پېښيږي؟"

"بيا نو همدغه ځوان ملت زېږيږي".

"تاسي ويل، چي تاسي هوښيار نه یاست".
"ګوره ځوانه، دا پوهه او دانايي نه ده. دې ته وايي(له مايوسوونکو فکرو تېښته)".

"ما ته خو همدا دانايې ښکارې".

"نه داسي نه ده. نور مثالونه هم درکولای شم. بد نه دي. فکر کوم چامېن خلاص شول".
"هو تقريباً خلاص شوي دي".

"نور څیښنو؟ له هغه وروسته بيا نو زه کالي اغوندم".

ما ورته وويل "فکر کوم د اوس لپاره همدا کفايت کوي".
"د زړه څخه وايې؟ نور نه څيښې؟"
"هو". او پاڅيد.

"هيله لرم بريالی، صحت مند، قوي او بياهم صحت مند اوسې".

"مننه. په دې هيله يم، چي دا مځکه وي او تاسي پرې ژوندي ګرځئ".

"مننه. که چيري دي يو وخت بيا عقيده جوړه شول؛ بيا که زه مړ وم په دعاو کي مي يادوه. له تا پرته مي له نورو ملګرو هم دا غوښتنه کړې. په دې ارمان وم، چي عقيده به مي جوړه شي، خو دا ارمان مي پوره نه شو". پر څيره مي يې يوه دردناکه مسکا په نظر راغلل. د ده څيره دومره ګونجي ګونجي وه، چي د خندا په تفسيرولو يې ونه توانيدم. البته د څيرې ګونجواله به يې هغه مهال لا پسي زيات شول، کله چي به په خندا شو.

ده ته مي په جواب کي وويل "کيدای شي عقيده مي جوړه شي، په هر حال په دعاوو کي به دي تل ياد ساتم".

"ما هم همدا ارمان درلود. ټوله کورنۍ مي پر عقيده باندي مړه شول، خو زما تقدير بيا بل ډول دی".

"اوس هم وخت شته".

ketabton.com - The Digital Library

“کیدای شي ډېر ناوخته وي. کیدای شي ما دومره ژوند کړی وي چې مذهبي احساسات مې له لاسه ورکړي وي”.

“زما عقیده یوازې دشپې لخوا جوړه وي”.

”نو بیا تاسي هم مین یاست. دا مه هیروئ، چې مینه مذهبي احساسات دي”.

“تاسې دغه ډول نظر لرئ؟”

“هو، مننه کوم چې لوبه دې راسره وکړه”. د میز لور ته ورتیر شو.

“ ډېر ښه خوند یې وکړ”.

“دواړه به یو ځای ولاړ شو”.

شپږدیرشم فصل

یوه طوفاني شپه وه. کله، چې راپاڅیدم د باران د څاڅکو ږغ مې، چې پر کړکۍ نښتل واورید. کړکۍ خلاصه وه، ځکه یې نو څاڅکي پرته له کوم خنډ نه کوټې ته راتلل. دروازه وټکېدل. ورو په داسې ډول چې کاترین راویښه نه شي، له کټ نه راکښته شوم او د دروازې لور ته ورتېر شوم. دروازه چې مې خلاصه کړل، پر ساقي مې سترګې ونښتې. لوی بارانې کوټ یې اغوستی وو. په لاس کې یې لنده خولۍ نیولې وه.

“ښاغلي، ستا لپاره مې یو خبر راوړی”.

“خدای دې خیر پیښوي، څه خبره ده؟”

“خبره تر خبرې اوښتې ده”. شا وخوا مې وکتل. کوټه تیاره وه. د کوټې پر غولي مې له کړکۍ نه پر راغلو اوبو باندې سترګې ونښتې “دننه راشئ”. له لاسه مې ونیو او تشناب ته مې دننه بوت. دروازه مې قلف کړل او څراغ مې ولګاوه. زه د حمام د ټپ پر څنډه ورته کښېناستم.

“ایمیلیو څه خبره ده؟ ستونزه کې خو نه یې؟”

ketabton.com - The Digital Library

"ستونزه کي زه نه، تاسي یاست".

"څه وایې؟"

" پولیسو ستا د نیولو پلان جوړ کړی او سهار به یې په عملي کیدو پسي راشي".

"دا اوس ته څه وایې؟"

"زه د دې لپاره راغلم، چي تا ته خبر درکړم. د ښار په یوه کافې شاپ کي د دوی له دغه پلانه خبر شوم".

"پوه شوم".

ساقي پر خپل ځای د بت په څېر له څه ویلو پرته له لانده کوټ او لندې خولۍ سره ولاړ وو.

" زما د نیولو لامل څه دی؟"

"فکر کوم، له جګړې سره کوم ارتباط لري".

"مشخص لامل یې درته معلوم دی؟"

"دقیقاً نه. خو فکر کوم، وړاندي یې په پوځي جامو کي لیدلی وې. له کله چي دغه شاتګ پیل شوی دوی ټوله نیسي".

یوه شیبه مي فکر وکړ.

"پولیس څه وخت راپسي راځي؟"

"کهیځ مهال، خو دقیق وخت یې نه دی راته معلوم".

"ستا په نظر، باید څه وکړم؟" خپله لنده خولۍ، چي اوس هم څاڅکي ترې تویېدل په دوشۍ کي واچول.

"که له کومي خبرې څه بیره نه لرې، زنداني کیدل دومره خبره نه ده، البته زنداني کیدل ښه نه دي، په تیره بیا اوس".

"نه غواړم، چي زندان ته ولاړ شم".

"نو بیا سویزرلنډ ته ولاړ شه".

“ځنګه؟”

“زما په کښتۍ کي”.

“اوس خو هوا طوفاني ده”.

“طوفان ختم شو. که څه هم لار به تکليفي وي، خو ميوه به يې خوږه وي”.

“څه وخت بايد حرکت وکړو؟”

“همدا اوس. کيدای شي پوليس ستا نيولو ته ډير وختي راشي”.

“زموږ د غوټو اوسامانو په اړه څه واياست؟”

“ټول سره يو ځای کړئ. ميرمن دي تياره کړه. زه د هغو څارنه پخپله کوم”.

“ته به چيري يې؟”

“تر هغو چي تاسي ځانونه اماده کوی، زه همدلته په تشناب کي ستاسي انتظار کوم. نه غواړم دباندی په دهليز کي مي څوک ووينې”. دروازه مي خلاصه کړل راووتم بيرته مي په ده پسي بنده کړل او د خوب کوټې ته ولاړم. کاترين راپاڅيدلې وه.

“ څه خبره ده ګرانه؟”

“هيڅ نه. غواړې، همدا اوس سويس ته ولاړه شې؟”

“ته ځې؟”

“نه. زړه مي غواړي چي همدلته ښه ډير خوب وکړم”.

“خبره څه ده؟”

“ساقي وايې چي پوليس سهار زما په نيولو پسي راځي”.

“هغه خو به ليونی نه وي؟”

“نه”.

“نو بيا ګرانه بيړه وکړه. ځان تياروه چي حرکت کوو”. دا د کټ پر څنډه کښيناستل، تراوسه ګنګسه وه. “ساقي تراوسه په تشناب کي دی؟”

ketabton.com - The Digital Library

"هو".

"نو زه به نه لمبيږم. زه جامې تبديلوم، ګرانه که دي مخ واړوې ښه به وي. په يوه دقيقه کي ځان تياروم". څنګه چي نايټ ګون يې ايسته کړ واورين کمر يې وليدل شول. بيا مي د دې په غوښتنه مخ واړاوه. د حاملګۍ له امله يې ګېډه لويه ښکاريده، ځکه يې نه غوښتل چي ورته وکتل شي. ما هم ځان اماده کاوه او پر کړکۍ د باران څاڅکو ته غوږ وم. زما غوټه وړوکې وه، په يوه شيبه کي ټوله سره يوځای شول. "کاترين که ستا شيان ډير دي، زما په غوټه کي ځای شته".

"زه اماده يم. اوه، ګرانه څومره بي عقله يم. ساقي ولي په تشناب کي دی؟"

"شش ـــ هغه زموږ غوټو وړلو لپاره منتظر دی".

"اوه، ساقي ډير نامي سړی دی".

"هغه متل يې ناحقه نه دی کړی چي وايي، زوړ يار زين کړی اس دی. دی مي له ډيره وخته ملګر دی. يوځلي مي ده ته پايپ والا تنباکو راليږلي ول". له کړکۍ مي بهر وکتل، تياره وه. سيند مې نه شوای ليدای. دباندي تر شنه اسمان لاندي له تيارې او بارانه پرته بل څه نه ول. باد لا اوس خاموشه شوی وو.

کاترين "زه تياره شوم".

"سمه ده". زه وه تشناب ته ورغلم "ايمليو غوټې دغه دي". ساقي دواړې غوټې واخيستې.

کاترين "ستاسو له مرستې مننه".

"نه اغلې دا څه دي. ستاسي سره په مرسته ډير خوشحاليږم. او بله خبره دا، چي ستاسي سره په مرسته زه خپل ځان له ستونزو خلاصوم". ما ته يې وويل "غوږ شه زه دغه غوټې د مزدورانو د زينو له لارې لاندی وړم بيا له هغه لارې وه کښتۍ ته ځم، تاسي هم، چي بهر راځئ، ځانونه داسي واچوئ، لکه قدم وهلو لپاره چي بهر وزئ".

کاترين "د قدم وهلو لپاره ډيره ښکلې شپه ده".

"په هر صورت بيا هم نحصي ده".

کاترين "له ما سره خو لا شکر دی سايوان شته".

ketabton.com - The Digital Library

له کوټې رابهر شوو. دهلېز ته راووتو. په پراخو او نریو کارپېټ شوو زینو کي لاندي ولاړو. کښته له زینوسره خادم د میز تر شا ناست وو. زموږ له لیدو سره حیران شو.

خادم "تاسي دباندي وزئ؟"

"هو. موږ غواړو، په سیند کي راغلی طوفانووینو".

"مشره، له تاسي سره سایوان شته؟"

"نه. دغه کوټ د اوبو د مخنیوي لپاره کافي دی". کوټ ته یې له شک سره وکتل " ښاغلي، تاسي تم شئ، زه همدا اوس تاسي ته سایوان راوړم". خادم له دې ویلو سره ولاړ او شیبه وروسته له یوه غټ سایوان سره راستون شو."یو څه غټ دی". لس لیرې مي ورکړې.

"اوه، صاحبه تاسي ډېر مهربان یاست. ډیره زیاته مننه". دروازه یې همداسي خلاصه پریښودل موږ نو نور د خپل مزله په لور تګ پیل کړ. ده کاترین او کاترین وه ده ته مسکی شول.

خادم "په طوفان کي تر ډیره مه پاتیږئ، تاسي او آغلې به لانده شی". دی دوهمه درجه خادم وو، انګلیسي یې هم ماته ګوډه زده وه.

ورته ومي ویل "موږله خیره بیرته ژر راستنیږو". تر غټ سایوان لاندي په تیاره او لانده باغ کي روان شوو. له باغه چي راووتو، پر یوه سایوان لرونکې لار باندي وربرابر شوو. د سیند له پاسه ښه تند باد چلیده. هوا یخه وه او پوه شوم، چي په غرونو کي واوره ووري. د کښتیو له قطار څخه تیر او لنګر ته، چي ساقي راته منتظر وو، ولاړو. اوبه تاریکي ښکاریدې. ساقي د شا له خوا د ونو له قطاره راووت.

ساقي مخاطب کړو "ستاسي غوټې په کښتۍ کي دې".

"ستا د کښتۍ پیسې به درکړم".

ساقي "اوس څومره پیسې درسره دي؟"

"ډیرې نه دي".

"اوس پروانه لري بیا یې وروسته راولیږه".

"څومره راولیږم؟"

ketabton.com - The Digital Library

“هر څومره، چي ستا راباندي پيرزو وي”.

“نه، راته ووايه څومره؟”

“كه له خيره ورسيداست نو پنځه سوه فرانكه راوليږه، چي ورسيږي دا دومره شی نه دي”.

“سمه ده”.

يوه كڅوړه يې په لاس كي راكښېښودل “په دې كي سنډويچ دي. په ټول هوټل كي همدا وه. يو بوتل برانډي او يو بوتل شراب هم پكښې شته”. دغه شيان مي په خپله غوټه كي كښېښودل. ”د دې شيانو پيسي به دركړم”.

“سمه ده، پنځوس ليرې راكړه”. پيسي مي يې وركړې.”دغه برانډې اعلی درجه دي. وه اغلې ته يې په وركړه كي مه شرميږه”. ساقي كښتۍ نيولې وه، خو د ډبرين ديوال په خوا كي يې بيا هم جل واهه. له كاترين سره مي كښتۍ ته په ورختو كي مرسته وكړل. دا د كښتۍ په پای كي كښېناستل او كوسۍ يې پر ځان ټينګه راونغاړل.

“ته پوهيږې چي چيري ځې؟”

“ده سيند وه لوړې خواته”.

“د لارې واټن درته معلوم دی؟”

“تر لوينو تيريږو”.
“تر لوينو، كانيرو، كانوبايو، او ترانزانو تيريږئ. څو چي وه بريساګو ته نه ياست رسيدلي تاسي له سويس څخه دباندي ياست تر مونټې تاماري بايد تير شئ”.

كاترين “څو بجې دي؟”

“يوولس”.

“تاسي به د سهار اوو بجو ته ورسيږئ، په شرط د دې چي كښتۍ به مسلسله روانه وي”.

“لار څومره ده؟”

“پنځه ديرش كيلومتره”.

“څنګه به ځو؟ په دې باران كي يوه قطب نما هم بايد وي”.

ketabton.com - The Digital Library

“نه. تاسي به لمړی ایزولا بیلا ته ولاړ شئ. بیا به د ایزولامدرې په هاغه بل اړخ کي د باد په ملګرتیا مخ په وړاندي ولاړ شئ. باد به تاسي وه پالنزا ته ورسوې. همالته به تاسي رڼاوې ووینئ. له هغه وروسته پر ساحل ورپوریوزئ”.

“کیدای شي، د باد لوری بدل شي”.

“نه. باد تر درو ورځو پوري پر همدې مسیر چلیږي. له (مټرون) نه سیده راالوزي. په کښتۍ کي یو دبلی هم شته، کیدای شي له کښتۍ نه د اضافي اوبو د پاشلو لپاره مو اړتیا ورته پیدا شي”.

“د کښتۍ یوڅه پیسې به اوس درکړم”.

“اوس نه. کله، چي خپل منزل ته ورسیداست بیا یې راولیږه”.

“ سمه ده”.

“د غرقېدو خطرت لږ دي”.

“دا یې بیا بله خوشالي”.

“ورځئ له خیره. له باد سره په ملګرتیا کي ولاړ شئ”.

“سمه ده”. زه هم وه کښتۍ ته ورپورته شوم.

ساقي “د هوټل کرایه دي پریښودل؟”

“هو. زموږ په خونه کي مي په یوه پاکټ کي ایښي”.
“سمه ده. ښه بخت مشره”.

“نیکمرغه اوسئ او ډیره زیاته مننه”.

“که غرق شوې، بیا به مننه راڅخه ونه کړې”.

کاترین “دی څه وایې؟”

“وایي ښه سفر ولرئ”.

کاترین ده ته وویل “ښه بخت او ډیره زیاته مننه”.

ketabton.com - The Digital Library

"تاسي اماده یاست؟"

"هو".

دی را چوک شو او کښتۍ یې راټیله کړه. ما اوبو ته پاروګان ورواچول. وه ساقي ته مي لاس وښوراوه. ده هم لاس راته وښوراوه. له هوټل نه راوتونکي رڼاګانې مي ليدلې او پارو مي واهه. تر هغو مي سيده پارو واهه، چي رڼاګانې مي له سترګو نهامي شوې. سيند ارام او خاموشه وو، خو موږ له باد سره په ملتيا وړاندي روان وو.

اوه ديرشم فصل

په تياره کي مي پاروګان وهل او وړاندي روان وو. باران اوس دريدلی وو، خو کله چي به سيلۍ راوالوته د باران څاڅکي به هم ورسره مله ول. بيخي تپه تياره وه او له بلي خوا بيا د يخ باد له لاسه هم طاقت نه کېده. کاترين د کښتۍ په پای کي ورله ټوله ناسته وه. دا مي ليدل؛ خو د پاروګانو سرونه مي نه ليدل چي چيري ډوبېدل. اوږده اوږده پاروګان ول، خو په چرم کي نه وو نيول شوي، چي له خوړلو او ګړلو څخه ژغورل شوي وي. زه به يو ځلي ټيټ شوم، بيا به راپورته شوم، بيا به مي ځان مخ ته ټيله کړ او هڅه مي کول چي په ارامۍ پاروګان ووهم. پاروګان مي د باد له امله پر نه کړل. پوهيدم چي لاسونه به مي تناکي کيږي، خو دومره ژر مي تناکي کېدو ته نه پرېښودل. کښتۍ سپکه وه په اسانی وړاندي تلل. په تاريک سيند کي په تياره اوبو کي روان وو. په تياره کي د لاس ګوتې له نه ښکاريدې، خو دعا مي کول چي له خيره ژر پالنزا ته ورسيږو.

پالنزا مو ګردسره ونه ليدل. باد له کښي نه پورته چلېده. خپل تګ ته مو ادامه ورکړه، چي خبريدو له پالنزا نه تېر شوي وو او د ښار رڼاګانې مو هيڅ ونه ليدلې. په سيند کي له ښه مزله وروسته، د رڼا يوڅه څرک ولګېد. ساحل ته چي ورنژدې شوو، هغه(انترا) وه. له دې رڼاګانو چي تېر شوو، بيا مو تر ډيره نه کومه رڼا او نه هم ساحل وليد. بس يوازي موږ وو او د څپو له پاسه ښه په زور پارو وهل وه. ځيني وختونه به څپو کښتۍ پورته کړل او وچ پاروګان به مي په لاسو کي پاتې شول. زښت په زحمت او تکليف وو، خو موږ هم همت نه بايلوده او پارو مو واهه. په لار کي د يوې صخرې له برامدګۍ سره، چي زموږ په خوا کي وه، مخ په مخ شوو. اوبه به پر صخره لګيدلې، شړپهاری به يې کاوه، پاس به تللي بيا به بيرته يو ناڅاپه لاندي راتلي. ښی پارو مي په زوره راکش کړ او په چپ پارو مي اوبه

ketabton.com - The Digital Library

پوري وهلې، او دوهم ځلي بيا سيند ته ورداخل شوو. صخره ورو ورو له موږ څخه ليري کيدل او وروسته له سترګو پناه شول او موږ د سيند د هاغاړې په لور حرکت کاوه.

کاترين ته مي وويل "د سيند په څنډه کي روان يو".

"له پالنزا راتېر شوو؟"

"هو. داسي ښکاري، لکه ځيني راتېر شوي يو".

"ګرانه ستړی شوی خو به نه يې؟"

"تراوسه لا نه".

کاترين "پاروګان ما ته راکړه، يو ګړی به يې زه ووهم".

"نه. تراوسه خو لا زه پرې غښتلی يم".

کاترين "بېچاره فرګوسن، سهار چي کله زموږ ليدو ته راشي، ځای به وي جولا به نه وي".

"په هغه خبره مي لا چنداني فکر نه دی خراب. زه غواړم، وړاندي له دې چي سهار شي او ساحلي ساتونکي مو ووينې، ځان سويس ته ورسوم".

"اوس څومره لار پاتې ده؟"

"تقريبا ديرش کيلومتره".

ګرده شپه په پارو وهلو راباندي تېره شول. په اخر کي مي د بدن سېک بيخي ختم شو. ان پاروګان مي يو له بل سره نژدې کولای نه شوای. څو ځلي د سيند له غاړې سره ښه ټينګ ټکر شوو. له دې بيرې چي په سيند کي ورک نه شو، د سيند پر څنډه څنډ روان وو. په تګ تګ کي به يو ځلي د سيند څنډې ته دومره ورنژدې شوو، چي د سړک اړخو ته ولاړ، د ونو قطارونه او د غره ډډې به لا معلوميدې. وريځي له اوبو نه خالي شوي وې، ځکه نو باد په وريځو پسي رااخيستې ول او اسمان يې په يوه شيبه کي صاف کړ. د اسمان له صافېدو سره سپينه سپوږمۍ راښکاره شوه. شاته مي وکتل، د کستاګنولا[29] له پاسه تپه تياره وه. د سيند واورو ته ورته څپو کي د سپوږمۍ انځورو او د واورينو غرو له پاسه اصلي سپوږمۍ زموږ سيل کاوه. دې هرڅه تر ډېره دوام ونه کړ، وريځ بيا پر اسمان خپره شول او په څو

[29] د سويس د لوګانو ساحلي ښار پر څنډه يو پروت کلی دی.

شيبو کي يې سپوږمۍ، غرونه او د سيند څپې زموږ له سترګو پناه کړې. البته رڼا د پخوا په نسبت زياته شول او ساحل راته ډېر واضح ښکاريد. هر څه ډېر واضح ښکاريدل. هڅه مي کول، کښتۍ له دغه ځايه ليري بوزم، ځکه که پر سړک باندي پوليس وای موږ يې ليدلو او ما نه غوښتل، چي پوليس مو ويني. اسمان چي بيا ځلي صاف شو، د غره په ډډو کي ولاړي سپيني او دنګي ماڼۍ او د ونو د قطارو له مينځه سپين سړک راښکاره شو. خو زه لا تراوسه مقصد ته رسيدلی نه وم او پارو مي واهه.

سيند برداره شو او له ساحله ورپورته، د غره له ډډې سره بيا د رڼا څرک راښکاره شو. به ګمان اغلب همدا لويينو وه. د ساحل په هغه بل اړخ کي مي د غرو په منځ کي يوه خاليګاه غونډې ځای تر سترګو شو، فکر مي وکړ، چي همدا به لوينو وي. که چيري هغه لوينو وه، نو زموږ سفر په ښه حالت کي وو. پاروګان مي له اوبو راوکښل او د کښتۍ په سيټ کي مي ځان وغورځاوه. پاروګانو خورا او بېحده ستړی کړم وم. بازوګانو، اوږو او شا مي درد کاوه. لاسونه مي د حرکت نه ول.

کاترين "زه به سايوان پاس ونيسم، باد هم چليږي د باد په مرسته کولای شو، وړاندي ولاړ شو".

" ما ته لار راښوولای شې؟"

"هو، کومه ستونزه به نه وي".

"نو بيا دغه پارو درواخله. له بازو سره يې جوخت ونيسه او د کښتۍ له ژۍ سره کښېنه. زه به سايوان ونيسم". د کښتۍ پای ته ورغلم او پارو نيولو چم مي وروښود. د خادم راکړی لوی سايوان مي راواخيست، د کښتۍ په مخ کي کښېناستم او له يوه کړېپ سره مي خلاص کړ. دواړې پښې مي خلاصې کړي، په سيټ کي کښېناستم او په دواړو لاسو مي سايوان ښه محکمه ونيو. باد چي څنګه تر سايوان لاندي شو، پرته له ځنډه کښتۍ په حرکت شول. تر خپله وسه مي هڅه کول، چي سايوان د کښتۍ له دواړو څنډو سره ښه سم ونيسم. ده بېحده زور واهه او ورسره کښتۍ هم ښه په سپېږ روانه وه.

کاترين "وا وا، ډېر ښه روان يو". د سايوان د لاستي پرته مي بل هيڅ شی نه ليدل. ده زور واهه او کشېده، ورسره موږ هم وړاندي روان وو. پښې مي راټولي کړې او سايوان ته مي سيخي کړې. که مي کتل، سايوان يو ناڅاپه راکوږ او يوه څنډه يې زما پر ټنډه باندي ولګيدل. کوښښ مي وکړ، چي سايوان بيرته نېغ ودروم، خو باد تر لاندي وو او ما ته يې د

ketabton.com - The Digital Library

سمېدو وخت رانه کړ. سایوان له سره تر پایه پوري په ښور کي وو. د ده له سمېدو چي ناامیده شوم، باره مي نو له چوکۍ نه راخلاص کړ او په کښتۍ کي مي کښېښود. زه بیرته کاترین ته ورغلم، چي پارو ځیني واخلم، خو د هغې خوله له خندا نه ډکه کېدل. زما لاس یې ونیو او لا یې خندل.

پارو مي ځیني واخیست او ورتهومي ویل "څه خبره ده؟"

"سایوان چي دي نیولي وو، بیخي بل ډول ښکاریدې".

"ریښتیا هم".

"ګرانه، غصه کیږه مه. واقعاً جالبه وه. سایوان چي دي نیولی وو، ډیر برداره او معصوم ښکاریدې". له خندا یې ستونی وچ شو.

"زه به کښتۍ وچلوم".

" ته یو ګړی استراحت وکړه. یو څه څیښاک هم وکړه. ډیره اوږده شپه ده او ډیره لار مو وهلې".

"کښتۍ باید د سیند له څپو وباسم".

"زه به مشروب درته راوړم. یوه شیبه هوسایي ښه ده ګرانه".

پاروګان مي راواخیستل او بیا رهي شوو. کاترین بیک خلاص کړ، د براندي بوتل یې ځیني راوایست او ما ته یې راکړ. له بوتله مي سرپوښ ایسته کړ او یو غټ غوړپ مي ترې وکړ. غوړپ خوندور او ګرم وو. ګرمواله یې زما په ټول بدن کي غځوني وکړې او یو نوی روح یې راپکښې پوه کړ "براندي ډیر ښه خوند کوي". سپوږمۍ بیا د وریځې تر شا پټ پټانی کاوه، خو بیا هم ساحل ښکاریده. داسي ښکاریدل چي یوه بله دماغه هم تر ډیره په سیند کي ننوتي وه.

کاترین ته مي وویل "کاترین، یخ خو دي نه کیږي؟"

"نه زه ښه یم. خو یو څه خسته غوندي یم".

"تر پښو لاندي اوبه سیند ته واچوه او پښې دي لاندي کښېږده".

له څیښاکه وروسته، مي بیا پارو ته کش ورکړ او کاترین بیا له کښتۍ نه اوبه لاندي پاشلې.

ketabton.com - The Digital Library

"دبلې خو راکړه، یو څه اوبه پکښې ځینم".

"هغه بیخي چټل دی".

"پروا نه لري، زه به يې پریولم".

کاترین لمړی دبلی پریولی او بیا يې له اوبو ډک ما ته ونیو. د برانډي له ځینلو وروسته تږی شوی وم، اوبه هم یخي زمریني وې، چي ومي ځینلې غاښو مي ځانګې ورسره وکړې. ساحل ته مي وکتل، اوس نو دماغې ته ورنږدې شوي وو. له وړاندي پراته خلیج نه رڼاوي ښکاریدې.

کاترین ته مي وویل "مننه". دبلی مي بیرته ورکړ.

"تشکر. نوري هم شته، که یې ځینې".

"د خوراک یو شی درکړم؟"

"اوس نه. یو څه وخت وروسته، چي وږي شوو، وبه یې خورو".

"سمه ده".

په سیند کي وړاندي روان وو او هغه څه چي موږ ته له لیري ښخه یوه دماغه ښکاریده یوه کوچنی شانته جزیره وه. د سیند په هغه برخه کي چي موږ پکښې روان وو، ورو کمبره کېده. سپوږمۍ یو ځلي بیا راپورته شول، اوس نو که ساحلي ساتونکي پر ګزمه باندي وای، موږ يې په ډیره اسانی لیدای شوای.

کاترین مي وپوښتل "څنګه یې؟"

"ښه یم. څومره لار لا پاتې ده؟"

"تقریباً اته میله به پاتي وي".

"اوس هم ډیر لار ده. خوارکیه، بیچاره. ته لا ژوندی یې؟"

" هو. تراوسه خو لا ساه راپکښې چلیږي، خو لاسونه مي یو څه درد کوي".

په سیند کي نور هم وړاندي ولاړو. د سیند په ښي اړخ کي د پراته غر په مینځ کي یوه سوړه وه. د سیند له دغې ځنډې سره د مځکي او اوبو تر مینځ چنداني ډیر واټن نه وو.

ketabton.com - The Digital Library

همدا کانوبیو وه. موږ چې د سیند له څنډې سره ښه نژدې روان وو، د ساحلي ساتونکو له بیرې بیرته له څنډې لیرې شوو. په مخکې مو یو بل لوی غر پروت وو. که څه هم د حرکت نه وم، خو بیا مې هم ځانته ډاډ ورکاوه، چې اوس نو دومره لار نه ده پاتې. البته بیا هم له کاره وروسته، چې کله څوک ستړی شي، وړوکې ستونزه ورته لویه ښکاري. پوهیدم، چې لمړی باید له هماغه لوی غره نه تیر شم او له پنځه میله تګ وروسته به سویسي اوبو ته ورداخلیږو. سپوږمۍ ورو ورو په کښته کیدو وه، خو وړاندې له دې چې بشپړه کښته شي، وریځ پرې راغلل او پټه یې کړل. بیا تیاره شوه. اوس به مې نو یوه شیبه پارو واهه او بیا به مې یوه شیبه هوسایې کول.

کاترین "اوس به نو یو ګړی زه پارو ووهم. پارو راکړه".

"تراوسه لا زه پرې غښتلی یم".

"بیخي نه. ما ته یې راکړه زما به هم یوه شیبه پام په بله شي".

"وایم ما ته یې راپریږده".

"بلکل نه. ورو ورو پارو وهل د حامله میرمنې لپاره ګټه لري".

"سمه ده. خو احتیاط کوه. زه به همالته درشم. او ته د کښتۍ پر دواړو څنډو لاس نیسه او راشه".

د کښتۍ پای ته ولاړم او همالته کښېناستم. د کوټ کالرونه مې راجګ کړل او کاترین ته مې کتل چې پارو یې واهه. ښه پارو یې واهه، خو پاروګان ډیر لوی ول او همدې لویواله دې ته مزاحمت کاوه. ما خپل بیګ خلاص کړ، یو څو سنډویچه مې ترې راوایستل او له برانډي نه مې غوړپ وکړ. دومره خوند یې وکړ، چې وایم شپاړس. بل ګیلاس مې هم ډک کړ.

"هر وخت چې ستړې شوې، بیا رارګ کړه". شیبه وروسته مې بیا ورته وویل "پام کوه چې پارو دې له نس سره ونه نښلي".

کاترین په داسې حال کې چې پاروګان یې په لاس کې نیولي وو، وویل "که ونښلي نو ژوند به نور هم اسانه شي".

یو بل ګیلاس برانډي مې ځانته ډک کړ.

ما ورته وویل " ته څنګه یې؟"

ketabton.com - The Digital Library

"بيخي سمه يم".

"که سترې شوې، بيا بړغ راباندي وکړه".

"سمه ده".

له لږ براندې څيښلو وروسته مي د کښتۍ دواړې څنډې ونيولې او وړاندي ورغلم.

"اوس نه. ډېر ښه روان يو".

"ته بيرته خپل ځای ته ولاړه شه. ما ځان هوسا کړ".

يو څو شيبې د براندې په زور ښه په بيړه او سرعت وړاندي ولاړو. شيبه وروسته مي نو د بدن سيک ورو ورو مخ په ختميدو شو. په څو لحظو کي مي ژامي په لړزه شوې. له براندې څيښلو نه وروسته له مسلسل پارو وهلو له امله مي د ژړو د راپورته کيدو احساس کاوه.

کاترين ته مي وويل "په ګيلاس کي يوڅه اوبه راکړه".

"همدا اوس به يې درکړم".

له صبح دم سره لږ لږ باران پيل شو. باد نه وو، که وو هم پر موږ نه لګيده، ځکه شاته مو غر وو. پوه شوم، چي نور نو سهار کيدونکی دی، نو ګونډې مي ورته ووهلې او داسي ښه سم مي پارو ته کش ورکړ. نه پوهيدم، چي چيري او په کوم ځای کي يو؛ خو زما هدف د سيند سويسی برخې ته ځان رسول وو. ګهيځ وختي ساحل ته نژدې راورسيدو. د سيند ډبرينه څنډه او له هغې سره ولاړي ونې له کومي ستونزې پرته ښه سمي معلوميدې.

کاترين "دا د څه شي بړغ دی؟" پر پاروګانو مي تکيه وکړل او غوږونه مي څرک کړل. په سيند کي يوه ماشيني کښتۍ راروانه وه. خپله کښتۍ مي لږ څه ګوښې ته کړل او دواړه غلي کښيناستو. د کښتۍ بړغ ورو ورو رانژدې کيده. ورته کتل مو په باران کي له موږ لږ شاته تېره شول. د کښتۍ په پای کي څلور ساحلي ساتونکي ولاړ ول. الپيني ډوله فولادي خولۍ يې پر سر کړي وې. د باراني کوټ کالرونه يې جګ درولي ول. ټوپکان يې شاته پسي ځوړند ول. ګهيځ وو، دوی ټول خوبوړي ښکاريدل. پر خولۍ او د باراني کوټ پر کالر باندي يې ژړ ډوله کرښې ګنډل شوي وې. کښتۍ په خپل برهاري کي نوره هم وړاندي ولاړل او بيا له سترګو پناه شول.

ketabton.com - The Digital Library

بیرته په سیند ورګډ شوم. اوس موږ وه سرحد ته دومره نژدې وو چې د ساتونکو وه ښه راغلاست ته اړتیا نه وه. تر باران لاندې مو درې پاوه نور مزل وکړ. د ماشیني کښتۍ برهارۍ مې یو ځلې بیا واورید، دا ځلې هم تر هغو غلي وو، څو چې کښتۍ ښه را نه لیرې او برهارۍ یې د سیند په څپو کې نهام شو.

ما ورته وویل " کاترین، فکر کوم سویس ته له خیره راورسېدو".

"ریښتیا؟!"

"هر وخت چې مو له سویسي پوځیانو سره ولیدل، باور به مې راشي".

"یا هم د سویس له سمندري پوځیانو سره".

"د سویس سمندري پوځ کوچنۍ خبره نه ده. کیدای شي، هغه کښتۍ چې اوس تیره شول د سویس د سمندري پوځ وي".

"که سویس ته راغلي یو، نو ناشته به وکړو. د دې ځای رولونه، کوچې او مربا ډیره خوندوره ده".

تازه سهار او ښکلی باران وریده. له موږ نه ښه لیرې د سیند په مینځ کې لا اوس هم باد چلیده او د اوبو له پاسه یې له موږ نه لیرې سپینو سپینو حبابو موجونه وهل. اوس له خیالې نړۍ پرته په حقیقي نړۍ کې باوري وم، چې په سویس کې یم. ساحل سره د ولاړو ونو تر شا ګڼ کورونه ښکاریدل. لږ ورهاخوا یو کلی وو، د غونډۍ له پاسه څو ډبرین کورونه، مانۍ او یوه کلیسا له ورایه معلومېده. د سیند له څنډې سره پر تېر شوي سړک باندې مې په پولیسو پسې وکتل، خو څوک مې تر سترګو نه شو. اوس نو سړک ته ډېر ورنژدې شوي وو. یو عسکر مې چې له خوړنځای نه راووت، ولید. خړه دریشي او د جرمنیانو په څیر فولادي خولۍ یې په سر کړې وه. ځوان، او تکړه ښکاریده. د چارلي چاپلین په څیر بریتونه یې پرې ایښې ول. پر موږ یې هم یو نظر راعطا کړ.

کاترین ته مې وویل "لاس ورته وښوروه". کاترین هم لاس ورته وښوراوه، هغه ورته مسک شو. کښتۍ مې پر هماغه ځای ودرول، اوس نو د کلي پر برابري رارسیدلې وو.

کاترین مې مخاطب کړل "درځه له خیره، نور به نو سویس ته ورداخل شو".

"له ډیر احتیاط سره باید وړاندې ولاړ شو، زه نه غواړم، چې سرحد ته مو بیرته واپس کړي".

ketabton.com - The Digital Library

“ سرحد اوس له دې ځایه ډېر لیري دی. زما په نظر دا یو سرحدي ښار دی. زه په داډ سره ویلای شم، چي همدا بریساګو ښار دی”.

“دلته به ایټالویان نه وي؟ په ګمرکي ښارو کي تل دواړه اړخونه وي”.

“البته په جګړه ایزو حالاتو کي نه. فکر نه کوم، چي دوی دي ایټالویانو ته، سرحد ته د رااوښتو اجازه ورکړي وي”.

د ښار په لیدو نه مړېدم. په لنګر کي د ماهیګیرانو ګڼي کښتۍ او د ماهیانو نیولو جالونه پراته ول. ښکلی باران وریده.

“څنګه نور نه کښته کیږو؟ سهارنی به هم وخورو”.

“سمه ده”.

په چپ پارو مي کښتۍ وه ساحل ته نژدي کړل. بیا وه لنګر ته نژدي ورغلو. کښتۍ مي سیده کړل او یوه څنګته شوو. پاروګان مي په کښتۍ کي پریښوول. یوه اوسپزه تړته مي رااخیستل، پر یوه لنده ډبره می کښیښوول، پښه مي پر تکیه کړل او د سویس په خاوره کي مو قدم کښېښود. کښتۍ مي وتړل او کاترین ته مي د مرستې لپاره لاس وروغځاوه.

“راځه له خیره. ډېر خوشحاله یم”.

“هغه زموږ سامانونه؟”

“همدلته یې په کښتۍ کي پرېږده”.

له کاترین سره مي په ګډه د سویس پر خاوره قدم کښېښود.

کاترین “ډېر ښکلی هیواد دی”.

“ ښه ځای نه دی؟”

“راځه، له خیره اوس به ناشته وکړو”.

“ښه هیواد نه دی؟ تر قدمو لاندي مځکه یې لا یو ښېل ډول خوند لري”.

“زه ډیره ستړې یم، احساسات مي چنداني په مزه کي نه دي، خو بیا هم ښکلی هیواد معلومیږي. ګرانه، ته ریښتیا هم داډه یې چي موږ له هماغه خونړي هیواده راوتلي یو؟”

ketabton.com - The Digital Library

“بلکل. زه ډاډه یم. البته زما هم وړاندي هیڅ باور نه کیده”.

“هغه کورو ته وګوره. عجب ښکلی هیواد! همالته به یو ځای ناشته هم وکړو”.

“باران یې لا خوند کوي. دا ډول باران په ایټالیه کي نه وو. ډیر خوندور باران دی”.

“او موږ هم راورسیدو! ستا ریښتیا هم باور کیږي، موږ سویس ته راغلي یو؟”

ریستورانت ته دننه ورغلو او یوه پاک لرګین میز ته کښیناستو. موږ دواړه له خوښۍ نه په جامو کي نه ځایېدو. یوه نفیسه میرمن چي پیش بند یې تړلی وو، زموږ خواته راغلل او د اډر په اړه یې پوښتنه رانه وکړل.

کاترین “رول، مربا او قهوه”.

“ د بخښني په غوښتو سره باید درته ووایم، چي په جګړه ایزو حالاتو کي موږ رول نه لرو”.

“نو بیا ډوډۍ راوړه”.

“ډوډۍ به برشته کړو”.

“سمه ده”.

کاترین ورته وویل “زما لپاره یو څو هګۍ هم درسره راوړه”.

“او د ښاغلي لپاره څومره هګۍ؟”

ما ورته وویل “درې دانې”.

“څلور دانې ګرانه”.

“څلور دانې”.

میرمن ولاړل. کاترین ښکل شول او لاس مي یې ټینګ ونیو. په ریستورانت کي ناست او یو بل ته مو کتل.

“څومره مینه ناکه ځای دی”.

“ریښتیا هم مینه ناک دی”.

ketabton.com - The Digital Library

کاترین وویل "که رول نشته، پروانلري. ټوله شپه مي د رول په اړه فکرونه وهل. خو کومه خبره نه ده. زما هیڅ فکر نه دی په خراب".

"فکر کوم، ډیر ژر به مو گرفتاره کړي".

"فکر مه خرابوه. له هر څه نه وړاندي به ناشته وکړو. ناشته چي مو وکړل، که مو بیا ونیسي هم کومه خبره نه ده. بیا دوی په موږ څه کولای هم نه شي. ځکه بریتانوي او امریکایي تابیعتونه لرو. هغه هم له ښه شالید سره".

"له تا سره پاسپورټ شته؟"

کاترین "هو. دغه بحث به پریږدو. د خوښی او خوشالی نړی ته راشه".

ما ورته وویل "تر دې زیاته خوشحالي نه شم کولای".

یوه پنډه، خړه او لکۍ داره پیشي مي راښکاره شوه. زموږ د میز لور ته رارهي شول. لکۍ یې پورته نیولې وه، ځان یې زما پر پښه باندی ومښه له هر ځل مښلو سره یې پرهاری کاوه. لاس مي وروغځاوه او ومي رټل. کاترین راته پام شو او ویې خندل.

"کافي هم راورسیدل".

له ډوډۍ خوړو وروسته زموږ د هرکلي لپاره پولیس راغلل. زموږ سامانونه په کښتۍ کي پراته ول، نو ځکه لمړی د کلي له لارې کښتۍ ته ولاړو، هماالته مو عسکر ولید، چي له کښتۍ سره اخوا دیخوا کیده.

" دا کښتۍ ستاسي ده؟"

"هو".

"له کومه راغلي یاست؟"

"ده سیند له ها غاړې".

"له ما سره راځئ".

"هغه زموږ غوټې او سامانونه؟ "

"هغه هم درسره راواخلئ".

ketabton.com - The Digital Library

غوټې مي راواخیستې. زه او کاترین څنګ په څنګ د ګمرک د زړې ودانۍ په لور روان شوو. عسکر زموږ تر شا راپسې ول. په زاړه ګمرک کي یوه ډنګر او نظامي دوهم بریدمن له موږ څخه پوښتني ګرویږنې پیل کړې.

"د کوم هیواد یاست؟"

"د بریتانیا او امریکا".

" پاسپورټونه مو راکړئ".

ما خپل پاسپورټ ورته ورکړ. کاترین هم خپل پاسپورټ له لاسي بټوې نه راوایست. ښه ګړی یې پاسپورټونه مخي ته نیولي ول.

"تاسي سویس ته په کښتۍ کي ولي راغلاست؟"

ما ورته وویل "زه یو لوبغاړی یم. کښتۍ چلول زما ذوق دی. کله چي وخت پیدا شي بس کښتۍ چلوم".

"نو دا ځای مو ولي غوره کړ؟"
"د ژمنیولوبو لپاره. موږ سیاحان یو او دلته د ژمنیو لوبو په نیت راغلي یو".
"دلته خو د ژمنیو لوبو لپاره ځای نشته".
"خبر یو. موږ غواړو هغه ځایو ته چي همالته ژمنۍ لوبې کیږي ولاړ شو".
"تاسي په ایټالیا کي څه کول؟"
"زه خپله هلته د معمارۍ زده کړه کوم او د خاله لور مي هنر وایي".

"د هغه ځای د پریښودو لامل څه وو؟"

"غواړو ژمنۍ لوبې وکړو. دا چي اوس په ایټالیه کي جګړه روانه ده، ځکه نه شو کولای خپلو درسو ته دوام ورکړو".
دوهم بریدمن موږ مخاطب کړو "تاسي همدلته تم شئ". دی زموږ له پاسپورټو سره یو ځای تعمیر ته ولاړ.
کاترین "ډیر ښه. همدغه چل ته نور هم ادامه ورکړه. ته غواړې، چي ژمنۍ لوبې وکړې".

ketabton.com - The Digital Library

“ته د هنر په اړه یو څه معلومات لرې؟”
“ربنز[30]”.

ما ورته وویل “هغه لویه او پیړه ښځه”.

“ټیټیان[31]”.
“هغه طلایي وریښتانو والا، د مانتیګنا په اړه څه وایاست؟”
“سخت سوالونه مه را نه کوه. که څه هم په اړه یې پوهیږم —— ډیر تریخ”.
دې ته مې وویل “ډیر تریخ. د میخو له سوریو نه مالامال”.
کاترین “ورته وګوره، ته څومره لایقه میرمن لرې. زه به له دې ګمرکیانو سره د هنر په اړه ښه ډیري خبرې وکړم”.

ورته ومې ویل “هاغه دی راروان دی”.

ډنګر دوهم بریدمن د ګمرک له ودانۍ نه زموږ پاسپورټونه په لاس راروان وو.

دوهم بریدمن “تاسي به په یوه بګۍ کې له ساتونکي سره یوځای وه لوکارنو ته ولاړ شئ”.
ده ته مې په جواب کې وویل “سمه ده. هغه زموږ کښتۍ به څه په وکړو؟”
“هغه زموږ سره ضبط ده. له تاسي سره په دې غوټو کې څه دي؟”

زموږ دواړه بیکونه یې وپلټل او نیمه ډک د برانډي بوتل یې ځیني راوایست.

بریدمن مې مخاطب کړ “که دي خوښه ده وبه یې څیښو”.
“نه مننه”. راپاڅید او سیخ ودرید.

“دا راته ووایاست، څومره خوشمړي درسره دي؟”

“دوه زره پنځه سوه لیرې”.

ډیر زیات تر تاثیر لاندي راغلی. ”د خاله لور نه دي هم وپوښته. له هغې سره څومره ورسره دي؟”

له کاترین سره څه باندي ۱۲۰۰ لیرې وې. دوهم بریدمن په بریتو کې خورا خندنی وو. له موږ سره یې چلند هم توپیر وموند.

30. پیټرپاول ربنز(۱۵۷۷-۱۶۴۰) د اوسني هالنډ یو رسام وو، چي د ۶۲کلنو په عمر کي مړ شوی دی.
31. ټیټیان(ټیزیانو ویسلي) د اوسنی ایټالیې یو مشهور رسام تیر شوی دی. په انګلیسي کي په ټیټیان نامه مشهور دی.

ketabton.com - The Digital Library

"که تاسي د ژمنيو لوبو په نيت راغلي یاست. نو وینګن يې مرکز دی. زما پلار په وینګن کي خورا ښکلی هوټل لري، بله داچي هغه هوټل هر وخت خلاص وي".
"ډير ښه. هوټل په کوم نامه مشهور دی؟"
"زه به يې پر يوه کاغذ درته وليکم". په ډير احترام يې کارډ راکړ.

مور يې مخاطب کړو "عسکر به مو وه لوکارنو ته ورسوي. ستاسي پاسپورټونه به هم له هغه سره وي. د دې هرڅه په اړه معذورت غواړم، خو دا مراحل ډير اړين دي. هيله من يم، چي دوی به په لوکارنو کي وه تا ته ويزه يا د اوسيدو اجازه درکړي".

پاسپورټونه يې عسکر ته ورکړل او له غوټو سره د کلي په لور روان شوو، چي له هماغه ځای نه بيا په بګۍ کي لوکارنو ته ولاړ شو.
دوهم بريدمن په عسکر پسي راناري کړل "هی". په جرمني باندي يې يوڅه ورته وويل.
عسکر خپل ټوپک شاته واړاوه او زمور غوټې يې راڅخه واخيستې او خپله يې پر اوږو پورته کړې.

کاترين ته مي وويل "ډير ميلمه پال هيواد دی".

"وايم هيڅ ويل پکښې نشته".

بريدمن ته مي وويل "کور دي ودان". لاس يې راته وښوراوه.
"ستاسي په خدمت کي يو". په خپل محافظ پسي ورپسې شوو.

په بګۍ کي د لوکارنو په لور رهي شوو. عسکر په مخ کي سيټ کي له ګاډیوان سره ناست وو. په لوکارنو کي له کومې ستونزې سره مخ نه شوو. سوال و جواب په ډير ادب او اخلاقو وشول، ځکه له مور سره هم پاسپورټونه ول او هم پيسې. هيڅ فکر مي نه کاوه، چي زمور پر دې له ځانه جوړه شوې کيسه دي باور وکړي. فکر می وکړ چي دا مي بي عقلي وه، خو دا داسي ښکاريدل لکه يوه محکمه، منطقي دلايلو کار نه کاوه. يو څه چالاکي او هنر پکار وو، چي انسان ځان ورباندي ونښلوي او ځان خلاص کړي، بيله دي چي ځانته يې واضح کړي. بله دا چي له مور سره پاسپورټونه وه او پيسې مو هم مصرفولې. په هرحال، مور ته يې موقتي ويزې راکړې. دغه ويزې هر وخت فسخه کيدای شوای او هر وخت چي مور يو ځای ته تلای، نو اړ وو چي پوليسو ته مو اطلاع ورکړي وای.

ايا مور د خپل خوښي ځای ته تلای شوای؟ هو. خو چيري؟

ketabton.com - The Digital Library

(په دې ځای کې د دوی او د پولیس مامورینو تر مینځ بحث پیلیږي).

"کاترین، ستا په نظر موږ باید چیرې ولاړ شو؟"
کاترین "مونټریکس."

یوه مامور وویل "هغه ډیر ښکلی ځای دی، زما په نظر هغه ځای به مو خامخا خوښ شي."

بل مامور"همدلته په لوکارنو کې ښه ځایونه شته. زه ډاډه یم، چې همدلته په لوکارنو کې به دې پام ډیر په بله شي. ډیر ښه ځایونه شته".
"موږ غواړو یوه داسې ځای ته ولاړ شو، چې ژمنۍ لوبې پکښې کیږي".
"په مونټریکس کې ژمنۍ لوبې نشته".
"بخښنه غواړم. زه د مونټریکس څخه راغلی یم. له مونټریکس اوبیرلند برنویس ریل پټلۍ سره ګڼې ژمنۍ لوبې کیږي. فکر کوم چې که زما مشوره ونه منې ډیره لویه غلطي به دې وي".
"زه یې نه ردوم. ما صرف دا ویل، چې همالته ژمنی لوبې نشته".

"زه ستاسو پر دې ادعا او ستاسو پر خبرو نیوکه لرم".

"زه پر خپله خبره باندې ولاړ یم".
"زه پر دغه نظر باندې نیوکه لرم. ما خپله د مونټریکس په کوڅو کې لوژینګ کړی. یوځل نه بلکې په سلهاو ځله. لوژینګ خپله یوه ژمنۍ لوبه ده".

هغه بل مامور ما ته مخ راوګرځاوه.
"ښاغلې، ستاسې په نظر لوژینګ یوه ژمنۍ لوبه ده؟زما په نظر دلته په لوکارنو کې به دې ډیر ساعت تیر شي. د دغه ځای اب و هوا او چاپیریال ډیر جذاب دی. خلص به درته ووایم، چې ډیر ښه ځای دی".
"د مشر هیله داده، چې مونټریکس ته ولاړ شي".
پوښتنه مې ځیني وکړل " لوژینګ څه شی دی؟"

"ورته وګوره، ده تراوسه د لوژینګ نوم لا نه دی اوریدلی!"

په دې پوښتنه سره هغه بل مامور چې د موقع په لټه وو، ډیر خوشحاله شو.

لمړني مامور وویل "لوژینګ، توبوګان سورلي کول".
لمړي مامور سر وښوراوه "ستاسې په اجازه. زه د دې مخالفت کوم. بیا هم باید مخالفت

ketabton.com - The Digital Library

وکړم. توبوګان له لوژینګ سره ډیر توپیر لري. توبوګان په کاناډا کي په غټو لرګیو سره کوي. لوژینګ یو معمولي لرګی دی. دقت هم یو شی دی".
پوښتنه مي تري وکړل "موږ لوژینګ کولای شو؟"
"ولي نه. ډیر ښه توبوګان کولای شې. په مونټریکس کي ډیر ښکلي کاناډایي توبوګان لرګي پیداکیږي. (اوک برادرز) ډیر ښه توبوګان خرڅوي، هغوی یې خپله راواردوي".

دوهم مامور مخ رواړاوه "توباګان لوبه یو ډول خاص پیست غواړي د مونټریکس په لارو کوڅو کي توبوګان نه کیږي. دلته نو ته دریږي چیري؟""

ورته ومي ویل "موږ نه پوهیږو. له بریساګو نه دلته په بګۍ کي راغلو، هغه هم تراوسه بهر ولاړه ده".
لمړي مامور بیا موږ مخاطب کړو "که زما مشوره منې، مونټریکس ته ولاړ شه. د هغه ځای ښکلې هوا به دي پر صحت ډیره ښه ولګیږي. بله دا چي که وه ژمنیو لوبو ته تللې هم، دومره فاصله به نه وي".
دوهم مامور بیا په راګډ شو "که ریښتیا هم غواړې، چي ژمنۍ لوبې وکړې، نو (اینګادین) یا هم (مورین) ته ولاړ شه. زه د مونټریکس پر تجویز، چي د ژمنیو لوبو لپاره شوی انتقاد لرم".
"تر مونټریکس لږ څه ورهاخوا په لیس کي د هر ډول ژمنیو لوبو لپاره ځای شته". هغه مامور چي د مونټریکس پر لور یې زور وو، خپل رقیب ته وکتل.

ما ورته وویل "ښاغلو، بخښنه غواړم موږ باید نور ولاړ شو. د خاله لور مي ډیره خسته شوې. وه مونټریکس ته به هم یو ځل بیا سر ورښکاره کړو".

لمړي مامور زما لاس وښوراوه او وې ویل "تبریک، خو دا یاد ساته، چي د لوکارنو په پریښودو سره به ارمان وکړې".

دوهم مامور هم خپل وار تیر کړ "په هرحال هر ځلي باید په مونټریکس کي وه پولیسو ته خبرتیا ورکړې".
لمړي مامور راته وویل "همالته به دي له پولیسو سره کومه اوقات تلخي رامنځته نه شي. له هغوی سره تر ګذارې وروسته به درته معلومه شي، چي هغوی څنګه خلک دي".
ما ورته وویل "له تاسو دواړو نه مننه. ستاسي له ګټورو مشورو نه زیاته مننه".
کاترین "ستاسي په اجازه. له تاسو دواړو نړۍ نړۍ مننه".

ketabton.com - The Digital Library

تر دروازې يې بدرګه کړو. د لوکارنو پلوي رويه يو څه سړه غوندي ښکاريدل. تر زينو راکښته شوو او بګۍ ته وختو.

کاترين وويل "اوه خدايه. لږ په بيړه نه شو تلای؟" د يوه هوټل نوم مي، چي مامورينو راښوولی وو، ګاډيوان ته ورکړ. ده هم کيزه راپورته کړل.

کاترين "ساتونکی دي هير کړ". دی د بګۍ څنګ ته ولاړ وو. د ده په لاس کي مي د لسو ليرو يو نوټ ورکښېښود. ده ته مي وويل "تراوسه لا سويسی پيسې راسره نشته". له مننې او سلامي کولو وروسته پر خپله مخه رهي شو. بګۍ هم په حرکت شول او د هوټل په لور رهي شوو.

له کاترين څخه مي وپوښتل "مونټريکس دي څنګه غوره کړ؟ ته ريښتيا هم غواړي هلته ولاړه شې؟"

کاترين "ما له لمړي سر نه د دغه ځای په اړه فکر کاوه. ښه ځای دی. لوړ په غره کي يو کور پيداکولای شو".

"تا ته خوب درځي؟"

"زه دادی همدا اوس بيده يم".

"ښه ډير خوب به وکړو. بيچاره کاترين ټوله شپه دي په ويښو تيره کړل".

کاترين "زما خو خپله ډير پام په بله شو. په تيره بيا کله، چي دي سايوان لوړ نيولی وو".

ما ورته وويل "ستا باور کيږي، چي موږ دي په سويس کي يو؟"
"نه، بيريږم، داسي نه دا هر څه يو خوب وې، چي په راپاڅيدو سره به هر څه له منځه ولاړ شي".
"زه هم".
دې راته وويل "دا ريښتيا دي که څنګه؟ زه خو به اوس د ميلان[32] وه تم ځای ته له تا سره د خداي امانی لپاره نه ځم؟"
"زه خو په دې اميد يم چي داسي نه وي".

---

[32] ميلان د ايټاليا يو ښار دی

کاترین "داسي مه وایه، زه بیریږم. کیدای شي دا هغه ځای وي".

"زه له خپل عادي حالته ورو ورو وزم، په هیڅ شي نه پوهیږم".

"ته دي لاسونه رانژدې کړه، چي وې ګورم".

لاسونه مي ور وړاندي کړل. دواړه لاسونه مي تڼاکې تڼاکې ول.

ورته ومي ویل "لاسونه مي لا تراوسه سوري شوي نه دي".

"مقدساتو ته سپکاوی مه کوه".

زیات خسته او یو ډول ګنګس وم. خوښي مي له سره الوتې وه. بګۍ لا رهي وه.

کاترین وویل "سولیدلي او ځوربدلي لاسونه".

"لاس مه ور وړه. اوه، خدایه دا اوس موږ چیري یو؟ ګاډیوانه دا اوس موږ چیري ځو؟" ده بګۍ ودرول.

"وه میټروپول هوټل ته، ولي هلته نه ځې؟"

"هو، سمه ده درځه".

کاترین "سمه ده درځه. مه پریشانه کیږه. په خوب به ښه ارمان وکاږو، کله چي سهار راپاڅیدې، بیا به تر و تازه یې".

"زه بیخي ګنګس یم. داسي ښکاري لکه یو ټوکیز پرو ګرام. اوه، زه خو وږی هم یم".

"ته ستړی یې. اوس چي ولاړو ښه ډېر استراحت به وکړې".

بګۍ د هوټل مخي ته ودریدل. یو نفر زموږ د غوټو وړلو لپاره راغلی.

ورته ومي ویل "زه اوس ښه یم".

له بګیه راکښته او د هوټل په لور روان شوو.

"زه پوهیږم چي ښه به شې. ته یوازي ستړی یې".

"په هر صورت، موږ دغه دی راورسیدو".

ketabton.com - The Digital Library

"هو ریښتیا مور دا دی په ریښتیا سره راورسیدو".

په هلک پسي چي زمور غوټي ورسره وي، روان شوو.

اته دیرشم فصل

په هماغه مني کي واوره وځنډېدل. مور د غره په ډډه کي په یوه خړ لرګین کور کي اوسیدو. د شاه بلوط ونو یوځنګل رابانديې راچاپېره وو. په شپه کي به پرخه وریدل. سهار چي به کله راپاڅیدو په قفسچه کي د پرتو منګیانو د اوبو له پاسه به د یخي یو نازک ورغ پروت وو. اغلې ګوتینګن ګهیځ مهال د کړکیو بندولو او په نغري کي د اور بلولو لپاره کوټې ته راغلل. د اور لپاره به يې د جلغوزیو بوټې کارول. لرګو ته يې خاشه ووهل له بڅرکو غورځولو وروسته اور ښه په زور کي بل شو. ګوتنګن بیرته دباندي ولاړل له ها خوا نه يې د نغري لپاره نور لرګي او یوه بدنۍ ګرمي اوبه راوړې. کوټه، چي ګرمه شول د سهارنۍ تیارولو پسي ولاړل. پر کټ به کښېناستو او ډوډۍ به مو خوړل. له دې ځایه به مو سیند او ورهاخوا فرانسوی اړخ هم لیده. د غرو څوکي سپینو واورو پوښلي وې او د غره په ډډه کي بهاند سیند اسماني ښکاریده.

زمور د کور پر برابري باندي، یو سړک پاس په غرو کي تللی وو. پر سړک باندي د تیرو شوو وسایطو د پلونو مورې د یخ له لاسه د اوسپنې په شان کلکي شوي وې. سړک پاس په غره کي په مارپیچ شکل وړاندي تللی وو. په شنه چمن او زرغون بستر کي ښکلي وړوکي کورونه له غوجلو سره یو ځای اباد ول. د کورو پر مخامخ یوه ژوره دره وه. د درې په مینځ کي یوه ښکلې ویاله بهېدل، دغه ویاله په پای کي په سیند باندي ورګډیدل. کله چي به پر دره باد راوالوت نو د اوبو شړپهاری به زمور تر غوړو رارسېده.

ځیني وختونه د جلغوزیو ځنګله ته تلو. مځکه يې پسته وه. د یخ تاثیر تر سړک دلته کم وو. که څه هم سړک ښوی وو، خو مور ته يې کومه ستونزه نه وه جوړه کړې ځکه زمور د بوټو تر تلیو لاندي میخونه ول. میخو به خوله پر یخي لګول او وړاندي به روان وو. له دې سره به مو لا ډېر توان په خپل ځان کي احساساوه. د ځنګله سیاحت ښه خوند کاوه.

ketabton.com - The Digital Library

زموږ د کور پر مخامخ غر، د سیند وه څنګته درې ته ګړنګ وزمه کښته شوی وو. موږ به په برنډه کي د لمر پتاوي ته ناست وو او د غره په ډډه کي به مو د سړک کږلیچو او د انګورو وچو شوو تاکانو ته کتل. د دې باغو تر مینځ د حایل په ډول ډبرین دیوالونه پورته شوي ول. ورلاندي په وړوکې دره کي کورونه اباد وه. د سیند په مینځ کي یوه جزیره وه، چي یوازې دوې ونې پکښې ولاړې وې. دغه دوې ونې خاص د ماهي نیونکو د دوو کښتیو په څیر ښکاریدې. د سیند په هاغه غاړه کي غرونه دنګ او لاندي بیا ډیر ګړنګ وزمه ول. د سیند سره د څنګ دښتي په پای کي د رون دره وه، چي د غرو د دوو لړیو په منځ کي وه. د درې په پای کي چي هلته بیا غرونو یو له بل سره قطعه کېدل، ډینت ډو میډي یو په واوره پوښلی غر وو. پر دره باندي راچاپیره شوی وو، خو سایه یې ځکه پر دره باندي ډیره نه وه، چي یو څه لیري وو.

کله چي به هوا صافه او لمرینه وه نو غرمنۍ به مو په برنډه کي خوړل، خو د نورو وختو ډوډۍ به مو پاس په یوه لرګینه کوټه کي، چي یو غټ نغری یې هم درلود، خوړه. په ښار کي مو ګڼ کتابونه او مجلې رانیولې. یوه له هغو نه "هویل" وه چي ښه ډیري دوه نفري د ورقو لوبې مو ترې زده کړې. وړوکې خونه چي نغری پکښې وو، زموږ د اوسیدلو کوټه وه. په همدې کوټه کي دوې ښه غټي چوکۍ او د کتابو لپاره یو ښکلی میز پروت وو. له ډوډۍ خوړو وروسته چي به کله غابونه او لوښي ایسته شول، نو پر هماغه به مېز به مو د ورقو لوبه پسي پیل کړه. اغلې ګوتنګن او خاوند یې کښته اوسیدل. دواړه پر خپل حال راضي ښکاریدل. ماښامي مهال چي فارغه به شول، باندار به یې کاوه؛ ځیني وختونه به یې خبرې موږ هم اوریدې. دوی دواړو په یوه هوټل کي چي خاوند یې هماالته سرخادم وو کار کاوه. پیسې یې سره رایوځای کړي وې او بیا یې همدا کور پرې رانیولی وو. د دوی زوی هم د خپل پلار پر نقش قدم د دوام لپاره زده کړې کولې. زوی یې د زیوریخ په یوه هوټل کي کار کاوه. زموږ تر چت لاندي یو میلمستون غوندي ځای وو، چي شراب او بیر یې پکي پلورل. ځیني وختونه به مو بهر د ګاډیانو کړپهاری او د ګڼي ګوڼي اوازونه اوریدل. له ګاډیانو به خلک راکښته کېدل او میلمستون ته به دننه ورتلل.

د کوټې له دروازې سره له بوټو نه ډک یو کارټن پروت وو. له همدې کارټن څخه به مو بوټي رااخیستل او کوټه به مو پرې ګرمه ساتل. د شپې به تر ډیره ویښ نه پاتیدو. د تیارې له خپریدو سره به د خوب د لویي کوټې په لور رهي شوو. جامې به مي وکښلې، له خلاصي کړکۍ سره به ودرېدم، په اسمان کي به یخ ستوري او کښته به د شاه بلوط ونو ځنګل معلومېده او بیا به مي په بېړه ځان تر بسترې رساوه. بسترې ته تر راتګ وړاندي یخي او

ketabton.com - The Digital Library

صافي هوا او له کړکۍ دباندي شپې، ډېر ښه خوند کاوه. د شپې به مو ډېر ارام خوب کاوه، خو که د يوه لامل په وجه به راپاڅېدم، روجايي به مي ډېره ورو، چي کاترين راويښه نه شي پر ځان بيا سمه کړل او بيرته به مي له يوه نوي کيفيت سره ځان د خوب غېږي ته وسپاره. موږ اوس له جګړې نه ډېر ليري وو، خو بيا هم له حالاتو نه د خبرو په واسطه خبرېدم او داسي ښکارېدل، چي د واورې د نه ورښت له امله اوس هم په غرو کي جګړه دوام لري.

ځيني وختونه به له غره راکوزيدو او مونټريکس ته به تلو. د غره په کږليچو کي يوه لار کښته تللې وه، دا چي هغه بيخي ګړنګ وزمه وه، ځکه نو زموږ تګ و راتګ پر يوه ښوی او برداره سړک باندي وو. دغه سړک د کروندو په مينځ کي له تيرېدو وروسته، د انګورو د باغو په مينځ کي تيرېده، چي هر يو باغ د ډبرين ديوال په مرسته يو له بل نه بيلېدل، له دې وروسته نو بيا دغه سړک د لارې په اوږدو کي پر پرتو کليو باندي سپور وو. په لار کي درې کلي ول، چيرنيکس، فونټان وينټ او د وروستي کلي نوم مي د دماغ له ډکشنرۍ نه ډيليټ شوی. بيا به په لار کي د غره په لمن کي له يوې زړې ډبريني کلا څخه تيرېدو، چي مخي ته يې د انګورو يوه وړوکې باغچه وه. د انګورو ډېری تاکان په نورو وړوکو لرګيو باندي تړل شوي ول، چي کاږه نه شي. تاکان له يوې مخي ټول خړپړ ښکارېدل، لکه د مني باد چي وهلي وي. مځکې د واورې راتګ ته شيبې شميرلې او د سيند تل داسي ښکارېده لکه زنګ وهلې وسپنه. سړک د زړې کلا له مخي تر تيرېدو وروسته کښته تلی، بيا ښي اړخ ته تاويده او بيا ګړنګ وزمه نور هم لاندي تلی. لار تر مونټريکس پوري کرېږ شوي وه.

په مونټريکس کي نه چاپېژاندو او نه موږ څوک پيژانده. په لار کي به د سيند په څنده څنډه باندي ميده ميده روان وو. د سيند له پاسه قاز، ګول[33] او ټرن[34] ښکاريدل، سيند ته په رانژدې کيدو سره به يې ريز کاوه. د سيند په مينځ کي کي ګريب[35] په ډله ډله ګرځيدل کله چي به په سيند کي لمبيدل اوږدې کرښې به يې د اوبو پر سر پرېښوولې. د ښار په عمومي واټونو کي به ګرځېدو او د هټيو سيل به مو هم کاوه. د ښار مرکزي او لوی هوټلونه ټول بند ول، خو هټۍ فعالي او پير و پلور يې کاوه. هټيوال زموږ په ليدو من من غوښه اخيستل. په ورځو کي يوه ورځ کاترين په بازار کي د وريښتانو لنډولو لپاره يو سينګارځای ته ورپورته شوه. د دوکان څښتنه يوه ډېره بااخلاقه ميرمن وه. په ټول مونټريکس کي مو يوازي همدا

---

33 يو ډول سمندري مرغان دي، په فارسي کي ورته مرغ نوروزي ويل کيږي. په شمالي اروپا او اسيايي هيوادونو کي پيدا کيږي.
34 د ګول کورنۍ يو ډول مرغان دي، په فارسي کي ورته چلچله دريايي وايي. په ټوله نړۍ کي په تيره بيا په ساحلونو کي ډېر پيداکيږي.
35 دا هم يو ډول مرغان دي، په فارسي کي ورته کشيم ويل کيږي. ماهيان او حشرات يې خوراکه ده. د اوبو پر سر ګرځي.

پېژندل. کاترین مي همدلته پرېښووول او د بیر څېښلو په نیت یوې هټۍ ته ورپورته شوم. هټۍ کي مي د میونیخ تاریک بیر وڅیښل او د اخبار سرټکي مي هم څه ناڅه ولوستل. له پاریس نه راغلي (کوریرې دی سارا)، انګلیسي او امریکایي اخبارونه مي تر نظر تېر کړل. اعلانات او اشتهارات یې له دښمن سره د اړیکو د نیولو د مخنیوي له امله بند کړي وو. اخبارونه مي هم ښه ونه ایسیدل. حالات ډېر نازک ول. زه د بیر له یوه غټ منګي او په کاغذه کي د پیچلي مالګیني ډوډۍ سره پر یوه چوکۍ کښېناستم. او د دې ګډوډو حالاتو په اړه مي څه مطالعه کړل. زه د کاترین په انتظار ناست وم، خو هغه وځنډېدل او درک یې معلوم نه شو. د تګ په نیت راپاڅیدم، اخبارونه مي پر میز کښېښول، د بیر پیسې مي ورکړې او د کاترین په لور وررهي شوم. سړه، یخه او خوپه ورځ وه. په لار کي مي د کورو دیوالو ته وکتل، فکر مي وکړ چي د دوی هم لکه چي یخ شوی. کاترین لا تراوسه په سینګارځای کي وه. ارایشګرې یې ورېښتان تونې کول. زه همالته ورته کښېناستم او سیل مي یې کاوه. هر څه بیخي عجبه ښکارېدل، کاترین راته مسکۍ شول او خبرې یې راسره پیل کړې. اواز مي د یوه عجبه احساس له امله بیخي نرۍ شوی وو. له نوسي نه یو زړه راښکونکی اواز وته. کاترین می په درو هندارو کي لیدل. دباندي که څه هم یخ وو، خو دلته هوا بده نه وه. ارایشګرې د کاترین ورېښتان سره ورسم کړل. کاترین په هنداره کي وکتل او یو ګړی یې ګوتې پکي ووهلې، بیا په سنجاق کي بند کړل او راولاړه شول. "بخښنه غواړم. پر تا مي ډېر ناوخته کړ".

ارایشګره مسکۍ شول او وې ویل "میسیر[36] یې خورا جذب کړی وو. همداسې نه ده؟"

ورته ومي ویل "همداسي ده".

دباندي وه کوڅې ته راووتو. له یوې خوا هوا یخه وه او له بلي خوا بیا ښه تند باد هم چلیده.

کاترین ته مي وویل "اوه، ګراني مینه درسره لرم".

"ما ته غوږ شه، راځه نن به له خیره د چایو پر ځای بیر وڅیښو. د ماشومې کاترین لپاره هم ګټور دی، نوره یې هم وړوکې ساتي".

ما ورته وویل "کوچنی کاترین، ناشولته".

[36] په فرانسوي ژبه کي د نارینه د احترام لپاره کارول کیږي. په پښتو کي لکه ښاغلی.

ketabton.com - The Digital Library

کاترين راغبرګه کړل "تر اوسه خو لا ښه ده. لږ و ډېر مي تکليفوي. ډاکټر ويل چي بير ستا لپاره ښه دي او بله دا چي دا هم وړوکې ساتي".

"که يې ډېره وړوکې کړي او هغه هلک شو، کېداى شي ښه اس سپور تري جوړشي".

کاترين وويل "زما په نظر وړاندي تر دې چي ماشوم مو وشي، بايد واده وکړو". د بيرو د دوکان په پاى کي پر يوه ميز ناست وو. ورو ورو تياره کيدل. که څه هم اوس لا وختي وو، خو ورځ تاريکه وه. ترغونى هم وختي راپورته شوى وو.

ما يې په جواب کي ورته وويل "راځه، همدا اوس به واده وکړو".

کاترين "نه. اوس يې لا وخت نه دى. ګېډه مي بيخي راوتي ده او په دې راوتلې ګېډه خو ګردسره نه غواړم، چي واده وکړم".

"کاشکي مو واده کړى واى".

"زه هم همدا ارمان لرم، خو څه وخت مو کړى واى؟"

"نه پوهيږم".

"زه په يوه شي پوهيږم. په دغسي حالت کي له يوه کورداره سره واده نه شم کولاى".

"ته داسي نه ښکاري لکه يوه کورداره".

کاترين "اوه يم. په سينګارځاى کي ارايشګرې پوښتنه راځخه وکړل، ويل يې دا مو لمړى اولاد دى؟ درواغ مي ورته وويل. ما ورته وويل دوه هلکان او دوې نجونې هم لرو."

"په هر صورت داراته ووايه، واده کله کوو؟"

"د ماشوم له زيږيدو وروسته. بيا چي دي زړه شو هغه وخت. زه غواړم داسي واده وکړو، چي ټوله ګوته په غاښ ورته پاتي شي".

"يعني ته اوس پريشانه نه يې؟"

"اوه ګرانه، زه نو ولي پريشانه شم؟ يو ځل چي ځان راته سپک ښکاره شو هغه په ميلان کي وو، چي يوازي يې اوه دقيقي طول ونيو. او هغه هم له اثاث البيت له امله. ولي زه ستا لپاره يوه ښه ميرمن نه يم؟"

ketabton.com - The Digital Library

"نه. ته یوه ډیره ښه میرمن یې".

"بس يې ده. نور ډیر مه علمي کیږه. چي څنګه مو ماشوم پیدا شو، واده به وکړو".

"سمه ده".

"یو بل بیر وځیینم؟ ډاکټر زما د ملا په اړه راته وویل، ویل ملا دي نسبتاً نرۍ ده. هر څومره چي ځوانه کاترین وړوکې ساتو ښه دی".

د دې خبرو په اندېښنه کي کړم، ځکه مي نو پوښتنه ورنه وکړل "ډاکټر نور څه وویل؟"

"هیڅ نه، ګرانه زما د وینې فشار بیخي ښه وو. بیخي ورته ګوته په غاښ وو".

"ستا د نرۍ ملا په اړه یې څه وویل؟"

"هیڅ نه. هیڅ یې ونه ویل. خو دا یې راته وویل چي باید سکې ونه کړم".

"ډیر ښه".

"هغه راته وویل چي د شروع کولو لپاره یې اوس ډیر ناوخته دی. دا یې هم راته وویل چي سکې کولای شم، خو په دي شرط چي پر مځکه ونه لویږم".

"ډاکټر هم بلا کوي".

"رېښتیا هم، خو ډیر ښه سړی وو. د زیږون پر مهال به همدا ډاکټر راوغواړو".

"د واده په اړه دي پوښتنه نه ځني وکړل؟"

"نه. ډاکټر ته مي وویل، چي زموږ د واده څلور کاله کیږي. دې ټکي ته متوجه شه، که چیري زما او ستا واده تر امریکایي قوانینو لاندي وشي زه به هم امریکایي تبعه شم او اولاد به مو هم قانوني وي".

"دا هر څه دي چیري زده کړل؟"

"په نیویارک ورلډ المناک کتابتون کي".

ما ورته وویل "ته هم بیخي عجبه یې".

ketabton.com - The Digital Library

“زه به ډېره خوشحاله شم که امریکایي تابعیت واخلم. امریکا ته به ولاړ شو که څنګه؟ غواړم چې دنیګارا ځړوبی ووینم”.

“ته ډېره ښه یې”.

“یو بل ځای هم دی، چی باید یوه لیدنه ځیني وکړم، خو نوم می یې ذهن ته نه راځي”.

“مسلخ؟”

“نه، نوم مي يې ذهن ته نه راځي”.

“ولورت تعمير؟”

“نه. هغه هم نه دی”.

“ستره دره؟”

“نه. هماغه هم نه، خو غواړم، چي ستري درې ته هم په منظره ولاړ شم”.

“کوم ځای دی؟”

“طلايې دروازه. دا هغه ځای دی چي باید ویې وینم. طلایې دروازه چیري ده؟”

“په سانفرانسیسکو کي”.

“نو بیا درځه چي هلته ولاړ شو. سانفرانسیسکو به هم ووینو”.

“سمه ده، هلته به هم ولاړ شو”.

“اوس راځه چي پاس وه غره ته ولاړشو. که څنګه؟”

“تر پنځو بجو لږ څه وروسته اورګاډي حرکت کوي”.

“نو بیا درځه. داسي نه چي اورګاډي رانه ولاړه شي”.

“سمه ده. زه به یو څه بیر لا وڅښنم”.

له هټۍ نه بهر کوڅې ته راووتو او تمځای ته رهي شوو. هوا ډېره سړه وه. له رون درې نه د باد یوه یخه څپه راالوتې وه. په ډبرینو زینو کي پاس تمځای ته روان وو. په لار کي مو هټیو ته کتل، له کړکیو نه یې د څراغانو رڼاګانې راوتې. برقي اورګاډي د تګ لپاره شیبې

ketabton.com - The Digital Library

شمیرلې. بټۍ یې ټولي روښانه کړي وي. د اورګاډې د تګ مهال ویش معلوملو لپاره یې یوه پاڼه ځړولې وه. ټول وختونه پرې لیکل شوي ول. خپل لاسي ساعت ته مي وکتل لس بالا پنځه بجې یې ښودلې. بیا مي د تمځای وه ساعت وکتل، پنځه بالا وي. وه اورګاډي ته چي وروختم ډریور او کلینر مي یې ولیدل، چي له ساقي خانې نه راووتل. موږ کښېناستو او کړکۍ مو خلاصه کړل. اورګاډې په برق سره تودیدل، یو څه تربوختي یې جوړه کړې وه. خو له کړکۍ نه بیا تازه هوا راتلل.

کاترین مي وپوښتل "کاترین، ستړې خو نه شوې؟"

کاترین "نه، تراوسه خو لا ښه یم".

"فکر کوم اورګاډي سفر به ډیر وخت په بر کي ونه نیسي".

"زما سفر خوښ دی. ګرانه زما په اړه تشویش مه کوه، زه ښه یم".

له کریسمس نه درې ورځې وړاندي لا واوره نه وه، خو یوه ورځ سهار، کله چي راپاڅیدو واوره وریدل. له بسترې نه ونه خوځیدو. په ځای کي همداسي غلي پاتې شوو. په نغري کي د اور لمبې تاو راتاو کیدې او کوټه یې ښه ګرمه ساتلې وه. د واورې سپینو او پر مځکه راپرېوتونکو غټیو ته مو کتل. اغلې ګوتینګن د سهارنۍ لوښي یووړل، خو له تګه وړاندي یې نغري ته نور بوټي ورواچول. د واورې یو لوی طوفان راالوتی وو. د دې له خولې خبر شوو، چي واوره د شپې په نیمایي کي پیل شوې وه. د کړکۍ لور ته ورتیر شوم، خو د سړک ها خوا نه ښکاریدل. واوره او باد ښه په درز کي راالوتي ول. بیرته خپل ځای ته د باندار لپاره راستون شوم.

کاترین "کاشکي مي سکې کولای شوای. خو افسوس چي چل یې نه راته راځي".

"یوه دانه بوبسلیډ به رانیسو، وروسته به وه سړک ته ووزو. د موټر تر سورلی زیات مضر نه دی. د دی ضرر له موټر چلولوزیات نه دی".

"هوا خو به ډېره خرابه نه وي؟"

ما ورته وویل "د طوفان د زور تر لږېدو پوري به یو څه صبر وکړو".

کاترین "خدای دي وکړي، چي طوفان ډیر قوي نه وي".

"ګړی وروسته به د سپیني واورې په مینځ کي ګرځو".

ketabton.com - The Digital Library

کاترین "ډوډۍ به اوس نه خورو. له دباندي چې کله راغلو، ښه به ستړي يو او اشتها به مو هم ښه خلاصه شوي وي".

"زه خو هر وخت وږى يم".

کاترين "زه هم ستا په څېر يم".

بهر چې واورې ته ورووتو، يو څو قدمه به وړاندي تللي وو، چې باران پیل شو. نور هم وړاندي ولاړم او تر تمځايه مي يو خط ډوله کرښه پر ځاى پرېښوول، چې په ځان خبريدو ډيره لار مو وهلې وه. د واورې د طوفان له لاسه مو په ډيره سختى لار صحيح کولاى شواى. د اورګاډي له تمځاى سره په خوا کي يوه ميلمستون ته ورننوتو. همالته مو جامې له واورې څخه وڅنډلې، پر يوه ميز کښېناستو او د ورموت اډر مو ورکړ.

د ميلمستون خادمې مخاطب کړو "د واورې طوفان رااالوتی".

"ريښتيا هم".

"واوره سږ کال ناوخته شول".

"هو".

"يو دانه چاکليټ وخورم؟ غرمنۍ څه وخت خورو؟ زه خو هر وخت وږې يم".

ما ورته وويل "سمه ده، يو دانه وخوره".

کاترين "ګورګورې والا چاکليټ خورم".

خادمه "هغه ډير ښه خوند کوي. زما خپله ډير خوښ دي".

ما ورته وويل "زه به يو بل ورموت هم وڅيښم".

کورته د ستنېدو پر مهال مي په لاره کى زموږ د پښو پلونو ته پام شو، چې واورې پټ کړي ول، خو لږ نښې نښانې يې اوس هم ښکاريدې. واوره مخامخ راباندي وريدل، ورسره موږ په سختى سره کولاى شواى، چې لار ووينو. کور ته له رسېدو سره سم مو له واورې ځانونه وڅنډل او د غرمنۍ خوړلو په نيت لوړ کوټې ته پورته شوو. د اغلې ګوتنګن خاوند ښاغلي ګوتنګن غرمنۍ تياره کړې وه.

"سبا له خيره سکې لوبې کيږي. ښاغلى هنري تاسي ګډون پکي کوى؟"

ketabton.com - The Digital Library

"نه. خو غواړم چي زده يې کړم".

"زده کړه يې ډيره اسانه ده. زما زوی په کرسمس کی له خيره راځي.هغه به يې درته وښيي".

"ډير ښه، نو هغه له خيره څه وخت راځي؟"

"سبا ماښام".

له غرمنۍ وروسته په کوچنۍ کوټه کي په نغري کي بل اور ته ناست وو او له کړکيه دباندي مو وريدونکي واورې ته کتل.

کاترين "دباندي تګ ته خو به دي زړه نه کيږي؟ غواړې له نارينه و سره سکي وکړي؟"

"نه. ولي؟"

"همداسي مي ويل. ځيني وختونه له ځان سره فکر کوم، کيدای شي، له ما پرته دي د بل چا ليدو ته هم زړه کيږي".

"ولي؟ دلته خو به دي نفس نه وي تنګ شوی؟"

"نه".

" ما هم همداسي وګڼه".
"پوهيږم. خو زما و ستا تر مينځ توپير شته. زه ځانته په دې قناعت ورکوم، چي حامله يم ځکه نو چنداني هوا خوردني او دباندي تګ ته مي هوا نه کيږي. ما ته معلوميږي اوس بي عقله شوي يم او کيدای شي په ډيرو خبرو مي ته هم يو څه تنګ کړی يي، نو په زړه کي مي راوګرځيدل ما ويل که ته يو څه وخت دباندي تېر کړي، يو څه پام به دي په بله شي، بيا نو زه هم نه درباندي غميږم".

"ستا خوښه ده، چي دباندي ولاړ شم؟"

"نه. زما خوښه دا ده، چي زما مجنون له ما سره پاتې شي".

"زما هم همداسي خوښه ده".
کاترين "دلته راشه. غواړم په وريښتانو کي دي ګوتې ووهم". په وريښتانو کي يې ګوتې وهلې. "ګرانه، ښه به نه وي، چي ږيره پريږدې؟"

ketabton.com - The Digital Library

“ستا همداسي خوښه ده؟”

“ډير به ښه وي. زما داسي خوښه ده، چي ږيره پريږدې”.
“سمه ده. پرې به ايږدم. له همدې شيبې نه مي پريښوول. ښه نظر دى. زما هم همداسي خوښه ده”.
“بيکارې خو به غمېدلې نه وي؟”

“نه. تراوسه لا نه. تراوسه خو لا له کومي ستونزې سره نه يم مخ شوى. ته څه نظر لرې؟”

“زه هم له خپله ژونده راضي يم. خو زه د خپلي ګيډې غټواله په فکر کي اچولې يم. هسي نه چي تا ته مي کوم سرخوږى جوړ کړى وي”.

“اوه، کاترين ته نه پوهيږې، زه تر خپل ځان زيات له تا سره مينه لرم”.
“په اوسني حالت کي هم؟”

“هو. په همدې حالت کي هم. زه له خپله ژونده راضي يم. ته پر خپل ژوند راضي يې؟”

“هو، خو زما سره بيا ستا د نفس تنګى فکر راسره وي”.
“زه نفس تنګه نه يم. البته ځيني وختونه د جبهې او زما د جګړې د مهال د ملګرو په اړه فکر کوم، خو طبيعيت مي نه په خرابوم. دا مي عادت دى چي د هيڅ شي په اړه ډير فکر نه کوم”.
“په ملګرو کي دي کوم يو ډير ياديږي؟”

“رينالډي، پادري او ځيني نور ملګري. خو په اړه يې ډېر فکر نه کوم. که ريښتيا درته ووايم، ګردسره د جګړې په اړه فکر لا نه کوم”.

“اوس د څه شي په اړه فکر کوې؟”

“د هيڅ شي په اړه”.
“ستا له ځيرې نه ښکاري، چي ته يو څه پټوې. راته ووايه خبره څه ده؟”

“د رينالډي په اړه مي فکر کاوه، چي هغه په سفليس ناروغي اخته وو که يا”.

“همدومره؟”
“هو”.
کاترين “رينالډي سفليس وو؟”

ketabton.com - The Digital Library

"خبر نه یم".

"ډیره خوشحاله یم، چي ته نه یې پرې اخته. تراوسه دي دا شان ناروغې تیره کړې؟"

"یو ځلي ګونوریهی[37] وم".
"نه غواړم په اړه یې واورم. ډیر یې په تکلیف کړی وې؟"

"ډیر زیات".

"کاشکي زه هم په دغه ناروغي اخته وای".
"نه. خداي دي نه کوي".
"هو، کاشکي زه هم وای بیا به نو ستا په څیر وای. کاشکي ستا له ټولو نجونو سره وای چي هغوی مي ستا لپاره مسخره کړي وای".

ما ورته وویل "جالبه ده".

"ستا په ګونورهیا اخته کیدل جالبه نه ده".

"پوهیږم. اوس به دا بحث پریږدو. ښکلې واوره ده، ته ورته وګوره".
کاترین راته وویل "زه د واورې پر ځای تا ته ګورم. وریښتان دي ولي نه غځوې؟"

"څه ډول غځول؟"

"یعني یو څه یې نور هم غټ کړه".
"همدا حالت یې سم دی".
"نه. یو څه یې نور هم غټ کړه، زه به بیا خپل وریښتان یو څه لنډ کړم، باره به نو زه او ته یو شان شو".

"ستا وریښتان پر همدې حالت مناسب دي".

"ګردسره نه. زه بیخي تر پزې ځیني راغلې یم. په شپه کي مي ډېره په تکلیفوي".

"که زما دا مني، پر همدې حالت سم دي".
کاترین "ستا نه ده خوښه چي لنډ یې کړم؟"

[37] یو ډول مریضي ده

ketabton.com - The Digital Library

ورته ومي ویل "خوښ به مي شي، خو دغه اوسني حالت کي هم بد نه دي".

" زه وایم، چي لنډ شي ښه به وي، ځکه باره به زه او ته یو شان شو. اوه ګرانه، بیخي ډیره مینه درسره لرم، غواړم چي زه ته اوسم".
"هو ته یې. موږ دواړه یو، یو".
"شپې ډیري ښې دي".

"غواړم چي موږ دواړه یو په بل کي وه اغښل شو. زه نه غواړم چي له ما نه لیري ولاړ شې. همدومره مي درته وویل. که غواړې، چي ولاړ شې، ولاړ شه خو ژر راستون شه. ځکه کله چي ته نه یې ما ته ژوند معنی نه لري."

"زه اصلاً نه ځم، زه هم له تا پرته ژوند نه شم کولای. له تا پرته ژوند نه ژوند".

"نه. زه غواړم ته ژوند وکړې، هغه هم داسي ژوند، چي له خوښیو مالامال وي. خو موږ به یو ځای یو. که څنګه؟"
ورته ومي ویل "ښه اوس دا راته ووایه، چي ږیره پرېږدم، که یې وخریم؟"

"نه لویه یې کړه. ډیر ښه خوند به وکړي. کیدای شي د نوي کال لپاره هم وي".

"شطرنج نه کوو؟"
"نه. لوبه چي درسره وسي ښه دی".
"نه، شطرنج به وکړو".

"له هغه وروسته بیا لوبه کیږي؟"

"هو".

"سمه ده".

زه پاڅېدم د لوبې لپاره مي شیان میان سره برابر کړل او په داسي حال کي چي دباندي ښه درنه واوره ورېدل، لوبه مو پیل کړل.

یو ځلي د شپې په نیمایي کي راویښ شوم، که مي کتل کاترین هم ویښه وه. سپوږمۍ راختلې وه او له کړکۍ نه یې په راتلونکې رڼا کي په کړکۍ د پرتو شیانو سایه د کوټې په مینځ کي اچولې وه.
"ګرانه، ته راویښ شوې؟"

ketabton.com - The Digital Library

“هو، تا ته خوب ولي نه درځې؟”

“زه همدا اوس راویښه شوم او په دې سوچو کې وم، چې په لمړي ځل چې کله ستا سره مخ شوم؛ نژدې وو لیونۍ شم. ستا په یاد دي؟”
“لږ لیونۍ غوندي وې”.
“اوس د پخوا په شان نه یم. اوس ډیره ښه یم، ګرانه ته ووایه ډیر ښه، ووایه ډیر ښه”.

“ډیر ښه”.

“اوه ګرانه، زما ژوند یې او زه اوس پر سد یم. اوس ډیره ډیره خوشحاله یم”.

“سمه ده. اوس بیده شه”.
کاترین “سمه ده. راشه دواړه به پر یوه وخت بیده شو”.

“سمه ده”.

خو داسي ونه شول. تر ډیره وخته په چورتو کې ډوب وم او د بیدې کاترین ځیرې ته مي کتل. څه وخت وروسته زه هم خوب وړی وم.

نهه دیرشم فصل

د جنوري د میاشتي منځنۍ شپې و ورځې رارسیدلې وې. ږیره مي غټه شوې وه. ژمی له سختو سړو شپو او ورځو سره راته واړول. پر سړکانو مو تګ راتګ بیا پیل کړ. واورې هر څه پوښلي ول. له لرګو نیولې، بیا تر وښو او د غره په ډډه کې تر ولاړو ونو پورې؛ ټول یې سپین ګرځولي ول. واورې تقریباً تر مونټریکس پورې هر څه پوښلي ول. د سیند د ها غاړې ټول غرونه سپین ګرځېدلي ول او د رون درې تپې خو ګردسره په واورو کې غرقې وې. موږ به په هغه بله غاړه کې تر بینز دي الیازه پورې پلی تګ کاوه. کاترین به له میخ لرونکو بوټانو، باراني کوټ او یوې تیرې نوک لرونکي لکړې سره ګرځېده. په باراني کوټ کې چنداني لویه نه ښکارېده. ډیر تېز به هم نه وو روان، خو کله چې به دا ستړې شول، د ونو پر تنو چې د سړک په څنډو کې به پرتې وې، څه ګړی به کښېناستو او یوه شیبه به مو ځانونه دمه کړل.

په بین دي الیاز کې د ونو په مینځ کې یو وړوکی میلمستون وو. محلي لرګي وهونکي به همدې میلمستون ته راتلل، چای مای به یې څښلې او یوه شیبه به یې استراحت کاوه. موږ

ketabton.com - The Digital Library

هم به ځيني وختونه ورتلو، ځانونه به مو تاوده کړل او څو ډوله ګرم سره شراب به مو څښل. دغه سره شراب يې (ګلووين) بلل، چې د بدن د حرارت د معتدل ساتلو لپاره ښه وه. دننه ميلمستون تياره او له دوده ډک وو، بهر، چې به راووتو داسي به ښکاريدل لکه د پړي پر سر، چې غوماشې چيچلی يو. له ميلمستونه چې رابهر شوو، شا ته مي ورکتل، له کړکيو نه يې دباندي رڼاوې راوتې. د ميلمستون مخي ته به لرګي وهونکو خپل اسان تړلي ول او لاندي به يې واښه ورته ايښي ول. اسانو به کله سرونه پورته کړل، کله به يې کښته کړل. د وربوز پر وريښتانو يې پرخه لوېدلي وه، کله چې به يې ساه وکښل، ساه به يې د دود په څېر هوا ته پورته شول. پر سړک د کور په لور روان وو، سړک تر يو ځايه ښوی او صاف وو. اسانو تر هغه ځای چې د لرګيو کرښه نوره تاوېدل، ټول يخی سړک نارنجي کړی وو. په ځنګله کي تير شوی سړک پر هماغه خپل حالت باندي وو. کور ته د راستنيدو پر مهال دوه ځلي له ګيدړو سره مخ شوو.

ښکلی وطن وو. هر ځلي، چې به له کوره دباندي راووتو، خامخا به مو پام په بله کېده.

کاترين "ړيره بيخي ښه خوند درسره کوي، خاص د لرګو وهونکو په څير ښکاري. هغه سړی دي وليد چې کوچني طلايي غوړوالي يې په غوږ کړي ول؟"
"هغه د غرڅو ښکاري وو. دوی په دې عقېده چې د دې غوړوالو په غوږ کولو سره د دوی د اورېدو حس پياوړی کيږي".
"ريښتيا؟ زما خو هيڅ باور نه په کيږي. ما فکر کاوه، چې دوی غوړوالي په دې خاطر په غوږ کوي، چې وښيي، دوی د غرڅو ښکاريان دي. دلته نژدې شاوخوا غرڅې شته؟"

"هو. له دينت دی جامان سره شته".

"د ګيدړو ليدو بيا بېل خوند وکړ".

"دوی چې کله بيديږي، د ځان تودولو په خاطر خپله لکۍ پر ځان راچاپېره کوي".
"بيخي جالبه".

"کاشکي ما هم د دوی په څېر لکۍ درلودای. که موږ هم د ګيدړو په شان لکۍ درلودای ښه به نه وای؟"

"د کالو اغوستلو پر مهال نو له ستونزو سره مخ کيدو".
"متل يې کړی، وايي اړتيا د ايجاد مور ده. باره به مو نو بيا د هغه وخت په څير کالي

ketabton.com - The Digital Library

جوړولای او یا به یوه داسي هیواد ته تللي وای، چي د کالو اغوستنګ یا نه اغوستنګ کومه خبره نه وای".

کاترین "یوه شیبه به دلته کښېنو. یو څه ستړې شوم".

د ونې پر تنه بغل پر بغل کښېناستو. په مخکي مو یو سړک وو، چي ځنګله ته دننه تلی.

"دا خو به زما او ستا تر مینځ بیلتون نه راولي؟ ماشوم دربشیم".

"نه. زما او ستا تر مینځ د نفاق اچولو موقع به ور نه کړو".
"د پیسو له اړخه په کوم حال کي یو؟"

"پیسې ډیري دي. هغه وروستی حواله یې هم رالیږلي".

"کورنۍ به دي هم خبره شوي وي، چي تاسي سویس ته راغلي یاست، نو په تا پسي نه راځي؟"
"کیدای شي، راشي. یو لیک ورلیږم".
"تراوسه دي لیک نه دی ورلیږلی؟"

"نه. یوازي حواله".

"اوه، خدایه شکر چي زه خو ستاسي د کورنۍ نه یم".

"یو تلګراف له خیره ورلیږم".
"د کورنۍ فکر درسره نشته؟"
"ولي نه، خو زموږ په مینځ کي دومره ناندرۍ پیښې شوي، چي د دوی له نظره هرڅه له منځه تللي دي".

"کیدای شي، طبیعت مو سره ولګیږي. کیدای شي ستا له کورنۍ سره ښه مینه ناک ژوند ولرو".

"که مو موضوع ته تغیر ورنه کړ، کیدای شي د هغوی په اړه په اندېښنو کي شم." شیبه وروسته مي ورته وویل "که دمه شوي یې، نو درځه له خیره".

"دمه شوم".

ketabton.com - The Digital Library

پر سړک رهي شوو. ورو ورو تیاره کېده. تر بوټو لاندې واورې شنهارۍ کاوه. هغه شپه وچه، خو یخه او صافه وه.
کاترین "ږیره ښه خوند درسره کوي. ږیره دې ګڼه، ښه پسته او نرمه ده".

"په ږیره کې ښه ښکارم، که له ږیرې پرته؟"

"فکر کوم په همدې حالت کې ښه ښکارې. دا یوه خبره مې واوره تر څو چې وړوکې کاترین نړۍ ته راغلې نه وي، وریښتان نه لنډوم. اوس بیخي غټه او مړوښه ښکارم، البته د دې تر زیږون وروسته یې لنډوم. وروسته به نو په یوه بېل ډول باندې یم. دواړه به یوځای ولاړ شو او وریښتان به لنډ کړو. او یا به زه یوازې ولاړه شم، لنډ به یې کړم او تا به حیران کړم".

د دې د خبرو په جواب کې مې څه ونه ویل.
"ته خو به مې نه مانع کیږې؟"
"نه. او دا به بیخي جالبه وي".

"اوه، ته ډېر ښه یې. زه به بیا په یوه بېل ډول ښکارم. ډېره به ډنګره شم او تا به بیا د مینې په دام کې بند کړم".

"ببخایه خبرې مه کوه، زه اوس هم بېحده مینه درسره لرم. څه رانه غواړې؟ تباه کوې مې؟"

"هو. زه غواړم چې تباه دې کړم".
ورته ومې ویل "ډېر ښه زه هم همدا غواړم".

څلوېښتم فصل

ښه ژوند وو. د جنورۍ او فبرورۍ سړې میاشتې ښه په خوشالۍ تېرې شوې. څو ځلې د باد نرمي او ګرمې څپې راوالوتې، واوره هم ویلې شوه او هوا به خاص د پسرلي په څېر شول، خو هر ځلي به د ژمي سړې څپې بیا بیا راغلې او ژمی به یې بیا راته میشت کړ. اخر په مارچ کې د ژمي لمړنۍ ماته پیل شوه. شپه وه، چې باران پیل شو. راروانه ورځ هم ټوله ورځ وورېد، واوره یې ویلې کړل. پر غره پرتې واورې هم په نه زړه له خپل تمځای سره وداع ته تیارې ونیو غر یې له فراق سره غمجن شو. د سیند او درې له پاسه اوس هم

ketabton.com - The Digital Library

وريځي په ډېر غرور سره اخوا ديخوا ګرځيدې. کاترين خپل غټ باراني بوټونه او ما بيا د ښاغلي ګوتنګين ربړي بوټان په پښو کړل، سايوان مو راسره واخيست او پر هغه ښوی سړک چي د باران اوبو پرېولی وو تر تمځايه ولاړو، په لار کي يوه مېلمستون ته وروګرځېدو، د غرمې ډوډۍ ته لا وخت پاتي وو، ځکه مو نو د ورموت اډر ورکړ. همالته په مېلمستون کي ناست وو او دباندي مو د باران شړپهاری اورېده.

"څه فکر کوې، که په ښار کي هستوګن شو؟"

کاترين په جواب کي راته وويل "ته په دې اړه څه نظر لرې؟"
"که ژمی ختم شوی وي او باران هم دغه شان وريږي نو بيا د دې ځای خوند نشته، د ماشومې کاترين راتګ ته څومره خت پاتي دی؟"
"يوه مياشت يا هم لږ".

"موږ بايد نور له دي ځايه کډه او مونټريکس ته ولاړ شو".

"لوزين ته به ولاړ شو. همالته روغتون هم شته".

"سمه ده. خو فکر کوم هغه بيخي غټ ښار دی".
"څه فرق کوي، همالته به هم د دې ځای په څېر يوازي ژوند کوو. کيدای شي هغه ځای تر دې لا ښه وخيژي".

"نو څه وخت له خيره حرکت کوو؟"

"دغه فيصله ستا په واک کي درکوم. هر وخت چي دي زړه وو هماغه وخت به ولاړ شو. زه خو خپله نه غواړم دغه ښار پريږدم".

"هوا ته به ګورو".

درې ورځې پرلپسي باران وورېد. د واورې زور اوس تر تمځای لاندي پر غر وو. بل اړخ ته بيا سړک خړو اوبو پر سر اخيستی وو. پر سړک باندي بيخي د نه منلو اوبه ولاړې وې. د باران درې ورځې وشوې، په سهار مو يې پريکړه وکړل، چي ښار ته ځو.

ښاغلي ګوتنګن "ښاغلی هنري، کومه ستونزه نشته. تاسي اړ نه ياست چي وار له مخه موږ ته خبر راکړی. فکر نه کوم چي د هوا له خرابيدو سره دي تاسي دلته تم شی".

ketabton.com - The Digital Library

ما ورته وويل "میرمن مي ناروغه ده، نو هرڅومره چي روغتون ته نژدې، یو ښه دی".
ده وویل "ما ته معلومیږي. د ماشوم تر زیږېدو وروسته د راتګ پلان لرې؟"
"ولي نه. په دې شرط که مو تشه کوټه درلوده".
"په پسرلي کي چي کله هوا ښه جانانه وي راشئ. ډیر به مو پام په بله شي. ماشوم او پرستاره به په هغه لویه کوټه کي، چي اوس بنده ده اوسي. تاسي او خانم به په هماغه پخوانۍ کوټه کي واوړئ. له هغه ځایه د سیند ښکلې منظره هم کولای شئ".
ده ته مي وویل "که مو د راتګ پلان درلود، نو وړاندي له راتګ نه تاسي ته خبر درکوو."

غوټې مو سره ټولي کړې او تمځای ته رهي شوو، اورګاډي له غرمنۍ وروسته د تګ تابیا درلودل. اغلې ګوتنګن او خاوند یې دواړه تر تمځایه له موږ سره ولاړل. خاوند یې په دې شرپهاري کي له موږ سره زموږ د غوټو په وړلو کي همکاري وکړل. دوی دواړه د تمځای سره په خوا کي ودریدل او لاسونه یې راته ښورول.

کاترین "دوی ښه خلک وه".
"ریښتیا هم له موږ سره یې رویه ډیره ښه وه".

له مونټریکس نه په اورګاډي کي د لوزیان په نیت رهي شوو. له کړکیو نه مو وه هغه ځای ته چي پکي اوسیدو، کتل. پر غرو باندي وریځ ورو ورو راغونډېدل. اورګاډې یو ځلي په ویوې کي ودریدل. له دې ځایه بیرته رهي شوو. د لارې په یوه اړخ کي مو سیند په بل اړخ کي مو خړ خړ کښتونه، تش ځنګلونه او باران وهلي لانده کورونه ول. لوزیان ته له رارسېدو سره مو په یوه متوسط هوټل کي واړول. له تمځای سره، نژدې یوې بګۍ ته ورپورته شوو او هوټل ته راغلو. باران تراوسه ښه په شرپهاري ورېده. د هوټل د ناظم په چپه ګردن ځوړند کیلۍ، لفټ، په کارپیټ فرش شوی دهلېز، سپینه چیلم چۍ له ښکلو ظرفونو سره، ژړ رنګه کټ او ښکلې لویه کوټه دا هرڅه ډیر زړه راښکونکي او خیالي ښکاریدل. له کړکۍ نه ورلاندي یو لوند بڼ ښکاریده، د دیوال له پاسه یې اوسپنیزه کټارې راتاو شوي وې. زموږ له هوټل نه لږ ورهاخوا دې ته ورته یو بل هوټل وو، چي خاص د دې بڼ په شان بڼ همالته هم وو. تر کړکۍ لاندي مي فوارې ته وکتل، چي د باران څاڅکې پکي رالوېدل.

کاترین څراغان روښانه کړل او د غوټو په خلاصولو یې پیل وکړ. د یوه بوتل ویسکي او سوډا راوړلو اډر مي ورکړ. د ویسکي او سوډا تر رارسیدو پوري پر کټ اوږد وغځیدم او په تمځای کي رانیولی اخبار مي مخي ته ونیو. اوس د ۱۹۱۸میلادي کال د مارچ میاشت

ketabton.com - The Digital Library

وه. جرمني پر فرانسې حمله کړې وه. ويسکي او سوډا مې وڅښل او اخبارونه هم مې هم تر نظر تير کړل. کاترين هم د غوټو له شنلو نه فارغه شوې وه او په کوټه کې شاوخوا راګرځېدل.

کاترين "ستا په نظر اوس باید څه شي رانيسو؟"

"څنګه څه شي رانيسو؟"
"د ماشوم جامې او پوښاک ښيم. خلک وړاندي له دې چي زما حالت ته راورسيږي، د ماشوم ټول اړين مواد يې تيار کړي وي".
"ولاړه شه او ويې پېره".
"همداسي کوم. سبا له خيره بازار ته ځم او ټول اړين شيان رانيسم".
"ستا باید په هرڅه سر خلاص وي، نرسه هم يې".
"البته په جګړه ايزو حالاتو کي ډير کم موندل کيږي، چي پوځيان دي پلرونه شي".
"زه خو دادی پلار شوم".

بالښت يې راباندی راخير کړ، سوډا او ويسکي چپه شول.
کاترين "د يو بل بوتل د راوړلو به ورته ووايم. ډيره بخښنه غواړم اشتباه زما وه".
"بوتل کي ډير څه نه وو پاتې. دلته راشه".

"نه. کوټه ډير کار غواړي، بايد د يوڅه په څير خو ښکاره شي".

"د څه په څير؟"
"زموږ د کور په څير".
"د متفقينو بيرغ پکي را ځوړند کړه".
"غلی شه".
"دا جمله بيا ووايه".
"غلی شه".
"څومره ورو دي وويل، داسي لکه د يو چا ازارول دي نيت کي نه وي".
"هو نه غواړم".
"نو بيا راشه".

"سمه ده". راغلل او د کټ له پاسه کښيناستل "کرانه پوهيږم چي د کوم درد نه دوا کيږم. اوس د اوږو د ګونی په څير شوي يم".

ketabton.com - The Digital Library

"نه. نه یې. ته ډېره ښکلې او ښه یې".
"په هرصورت، بیا هم نادره ده، چي ما غوندي بدقواره دي د خپل ژوند ملګرې وګرځول".
"نه داسي نه ده. ته هر وخت ښکلې وې".
"خو دا خبره واوره، زما ګېډه به بیا له خیره وړوکې شي".
"اوس هم بده نه ایسې".
"ته لا تراوسه ځیښاک کوې؟"
"یوازي سوډا او ویسکي دي".
"هاغه دی، په دهلېز کي د یو چا د پښو کړپهار دی. ورته وبه وایو چي زموږ ماښامنۍ دلته کوټې ته راوړي".
"که داسي وشي، ښه به وي".

کاترین وویل "که مو ډوډۍ همدلته وخوړه، نو بیا دباندي تګ ته اړتیا نشته. همدلته به پاتې شو".

"او لوبه به وکړو".
کاترین "زه به یو څه ځیښاک وکړم. فکر نه کوم، چي مضر دي وي. هماغه پخواني کاپري شراب به وځیښو".
"سمه ده. دلته په هوټلونو کي ایټالوي شراب ډېر پیداکیږي".

خادم دروازه وټکول. دی له یوه پتنوس سره، چي د یخي ټوټې، یو بوتل ویسکي او یو کوچنی بوتل سوډا پکښې وه کوټې ته راننوت.
ده ته مي وویل "مننه. هماالته لاندي یې کښېږده. که تکلیف نه وي، دوه نفري ماښامنۍ له دوه بوتله کاپري او یخي سره راوړه".
"خوښه مو نه ده چي ماښامنۍ په سوپ سره پیل کړئ؟"
"کاترین، ته سوپ خورې؟"
"هو".
"سوپ د یوه نفر لپاره".
"مننه ښاغلي". بهر ووت او دروازه یې بنده کړل. بیرته مي اخبارونه مخي ته ونیول او په اخبارو کي روانې جګړې ته ورستون شوم. ګیلاس کي پراته یخي او ویسکي باندي مي ورو سوډا ورتوی کړل. دا خبره مي هېره شوه، چي خادم ته مي ویلي وای، چي یخی په ویسکي کي وانه چوي، بلکي جلا یې راوړي. پدې سره پوهیږو چي په ګیلاس کي څومره ویسکي شته او ناڅاپه که سوډا ګیلاس ته واچوم ویسکي به نه نرۍ کیږي. ما باید ویسکي د مخه لا

ketabton.com - The Digital Library

رانیولي وای، سوډا او یخی مي له دوی نه غوښتي وای. همدا یې ښه لاره وه. ښه ویسکي خوندوره وي.

"په څه سوچو کي ډوب یې، ګرانه؟"

"د ویسکي په اړه مي لږ فکر کاوه".

"څه فکر دي کاوه؟"
"دا چي څومره ښه خوند کوي".
کاترین په بېل انداز وویل "ډیر ښه".

په هماغه هوټل کي مو درې اونۍ تېري کړې. بد نه وو، خوړنځای به ډیری وختونه تش وو او کله کله به مو د شپې ډوډۍ په خپله کوټه کي خوړه. په ښار کي به ګرځیدو راګرځیدو، ځیني وختونه به په اورګاډې کي (اوچې) ته د منظرې لپاره تلو. هوا خاص د پسرلي په څیر معتدله شوې وه. ارمان مو کاوه چي کاشکي بیرته هماغه غرني کور ته ولاړ شو، خو دې کاذب پسرلي ډیر لږ دوام وکړ او بیرته د ژمي یخي څپې راوالوتې.

کاترین ټول هغه شیان چي د ماشوم لپاره اړین ول، وپیرل. ما د ښار په یوه جمنازیم کي بوکسنګ پیل کړ. سهار وختي به چي کاترین به لا بیده وه کلب ته تلم. په کاذب پسرلي کي تر بوکس کولو وروسته لمبا، بیا په کوڅه کي تګ، د پسرلي ښکلي هوا تنفس کول، په کیفې کي کښېناستل او د خلکو تګ راتګ ته کتل، د اخبار له لارې له نړۍ نه ځان خبرول له دې سره جوخت د ورموت څښنل او بیا په هوټل کي له کاترین سره ناشته کول؛ دا هرڅه ډیر پام اړونکي ول. د بوکس لارښود مو یو بریتور او ډیر باریک بین انسان وو. ډیر چسپانده وو، که به چا هغه په تمرین کي تعقیباوه نو خامخا به ستړی کیده. هماالته جیمنازیم کي به مي پام هم په بله کیده. په ښکلي هوا او تر رڼا لاندي مو سخت تمرینات کول. تر رسۍ اوښتل، شیډو بوکسینګ او د نس حرکات، دې ټولو تمریناتو د لمر د وړانګو په وړاندي، چي له خلاصې کړکۍ نه دننه راتلې ډیر ښه خوند کاوه. ځیني وختونه به مو د تمرین پر مهال زموږ لارښود هم ډاروی. په پیل کي مي د اوږدې او نرۍ هینداري په وړاندي شیډو بوکسینګ نه شوای کولای، ځکه په ږیره کي تمرین راته بیخي بل ډول ښکاریدل. خو وروسته ورسره عادي شوم. کله چي مي بوکس پیل کړ د ږیرې خریلو نیت مي وکړ، خو کاترین راسره ونه منل.

ځيني وختونه به زه او کاترين د اس سورلۍ لپاره د ښار څنډو ته په بګۍ کې تلو. که به هوا سمه او صافه وه نو سورلۍ به ډير ښه خوند کاوه. د خوراک او دمه کېدو لپاره مو دوه ښکلي ځايونه غوره کړي ول. کاترين په دې شپو او ورځو کې ډير پلی تګ نه شوای کولای، زما بيا دا ارمان وو، چي د ښار په څنډو کې د سړک پر ژيو تر ډيره وګرځو. په هغه ورځ چي هوا به سمه او معتدله وه، ډير ساعت به مو تېريده او په خپل منځ کي مو تشويش ته هيڅ ځای نه ورکاوه. په عين زمان کي پوهيدو، چي د ماشوم راتګ ته ډير وخت پاتې نه دی او داسي مو احساسول لکه يو بيړنی کار چي مو پاتې وي، ځکه مو نو يوه شيبه هم يو له بل نه په جدايي کي نه تيرول.

يو څلويښتم فصل

يوه شپه نژدي درې بجې وې، چي راپاڅيدم. کاترين ته چي مي وکتل، په ځای کي پرله اوښتل.

"کاترين، خيريت خو به وي؟"
"له يو ګړي راهيسي مي دردونه کيږي".
"مسلسل او منظم دي؟"
"نه، زيات نه".
"که دردونه مسلسل وي، نو بيا روغتون ته درځه".

ډير خوبوړی وم او په څو شيبو کي بيرته خوب راباندي غالبه شو. شيبه وروسته بيا راپاڅيدم.
کاترين "فکر کوم که ډاکټر ته ټيلفون وکړې ښه به وي. فکر کوم دردونه يې پيل شوي".

د تليفون لور ته ورتېر شوم او ډاکټر ته مي ټيلفون وکړ پوښتنه يې رانه وکړل"دردونه څه وخت راځي؟"

"کاترين، دردونه څه وخت راځي؟"

کاترين "فکر کوم هر پنځلس دقيقې وروسته راځي".

ketabton.com - The Digital Library

ډاکټر "نو بیا په بېره روغتون ته ځانونه رسوئ. زه خپله په بېړه کالي تبدیلوم او هلته درځم".

ټیلفون مي بند کړ او وه ګاراج ته مي په ټکسي والا پسي زنګ وواهه. ښه ډیر زنګونه مي ور ووهل، خو چا جواب رانه کړ. کاترین هم ځان اماده کړ او ټول هغه شیان چي په روغتون کي ورته اړتیا پیښیدل، را واخیستل. ښه ځنډ وروسته یوه سړي وعده راسره وکړل چي لږه شیبه وروسته به یو ټکسي رالستوي. دباندي له چوکیداره پرته بل څوک نه وو. خپله مي لفټ راپورته کړ او د کاترین غوټه او شیان مي پکښې ځای پر ځای کړل. دا هم پکښې سپره شول او راکښته شوو. چوکیدار دروازه خلاصه کړل او بهر پر سړک وه ټکسي ته منتظر شوو. هوا ښه صافه وه، ستوري هم ځلیدل. خو کاترین حیرانه دریانه پاتې وه.
کاترین "په پیلیدو یې خوښه شوم. ښه دی، چي غم یې ژر لنډ شي".
"ته ډیره زړوره یې".

"ډار نه دی په کار. خدای دي وکړي، چي دا ټکسي اوس ژر راشي".

د ټکسي غرهاری مو واورېد. په مخ کي لګیدلي بتۍ باندي مي سترګې ولګیدې. موږ ته رانژدې شو. له کاترین سره مي موټر ته په ورپورته کېدو کي مرسته وکړه. موټروان زموږ غوټې د موټر په مخکني سیټ کي کښېښودې.

موټروان ته مي وویل "وه روغتون ته درځه".

سړک ته ورپورته شوو او د روغتون پر لور رهي شوو. روغتون ته له رسیدو سره سم مي له ټکسي نه غوټې راکښته کړې او روغتون ته دننه ورغلو. روغتون کي د میز تر شا یوه میرمن ناسته وه. د کاترین نوم، عمر، پته، خپلوان او مذهب یې په کتاب کي درج کړل.
کاترین ورته وویل چي لامذهبه ده. هغې هم په کتاب کي د دغه لفظ په مقابله خانه خالي باندي کرښه راوکښل. خپل نوم یې کاترین هنري ورياد کړ.

د میز تر شا ناستې میرمن مخاطب کړو "زه به تاسي ته ستاسي کوټه دروښیم". په لفټ کي لوړ ولاړو. بیا یې لفټ ودراوه، دباندي راووتو او په دهلېز کي په دې پسې شوو. کاترین ټینګ له لاسه نیولی وم.
"دغه ستاسي کوټه ده. جامې تبدیلي کړئ او پر هاغه کټ پریوزئ. شپنۍ جامې هم شته".
کاترین "زما سره خپلي شپنۍ جامې شته".
هغې ورته وویل "که هماغه جامې واغوندې ښه به وي".

ketabton.com - The Digital Library

زه بهر راووتم او په دهلېز کي پر چوکۍ کښېناستم.
میرمنې راته وویل "تاسي اوس دننه راتلای شئ". دننه ورغلم کاترین پر یوه نري کټ باندي پرته وه او غټ چارتراخه کي شپنۍ جامې یې اغوستي وې. له خالص شیټ څخه جوړ شوي وه. زما په لیدو راته مسکۍ شول.
کاترین "دردونه اوس کم شوي". هغې ښځې د کاترین مړوند نیولی وو او په خپل لاسي ساعت باندي یې د دردو وخت اندازه کاوه.
کاترین "اوه، بیا یو غټ درد راغلی". له ځیرې نه یې ښکاریدل، چي څومره تاثیر یې پرې کړی.
زموږ له لاربښودي مي وپوښتل "ډاکټر چیري دی؟"
"بیده دی، که هغه ته اړتیا شول بیا یې راغواړو".
نرسه "د اغلې لپاره اوس په بېړه زه خپله یوه چاره کوم، کیدای شي یو ځلي بیا ووزئ؟"

زه بیا وه دهلېز ته راووتم. دهلېز تش تور ولاړ وو. له دوو بندو کړکیو او بندو دروازو پرته بل څه نه وو. د دواوو بوی مي پزه بوخته ساتلي وه. همدلته پر یوه چوکۍ باندي کښېناستم، سر مي لاندي وځړاوه او د کاترین لپاره په دعاو مشغوله شوم.
نرسه "تاسي راتلای شئ". دننه ورغلم.
کاترین "سلام ګرانه".
"دردونه اوس څنګه دي؟"
"اوس بیا ژر ژر راځي." ځیره یې الوتي وه. راته مسکۍ شول.
"هغه دی بیا راغلی، نرسې کیدای شي چي لاس مو زما وه شاته ونیسئ؟"
نرسه "که ستاسي د درد دوا کیدای شي، ولي نه".
کاترین "ګرانه ته تلای شې. دباندي ولاړ شه او د خوراک لپاره یو څه راوړه. نرسه وایي کیدای شي دا لړۍ ډېر وخت ونیسي".
نرسه "اول واري(لمړنی) ولادت تل تکلیفي وي".
کاترین "لطفا دباندي ولاړ شه او د خوراک یو شی راوړه. زه ریښتیا درته وایم ښه یم".
"زه به یوه شیبه لا ودریږم".

دردونه بیا پرلپسي راغلل، خو بیرته یودم ورک شول. کاترین حیرانه دریانه پاتې وه. کله چي به دردونه سخت وه نو ښه به یې بلل، بیا چي به کله ولاړل نامیده او شرمغړاندې به شول.
کاترین مخاطب کړم "ته ورشه. فکر کوم چي ستا موجودیت مي په تکلیفوي" ځیره یې

ketabton.com - The Digital Library

ننوتې ښکاریده.
"هغه دی. هغه ښه يې دی. زه غواړم چي يوه ښه ميرمن وه اوسم او پرته له کومې ستونزې ماشوم نړۍ ته راوړم. لطفا دباندي ولاړ شه او د سهارنۍ لپاره يو څه درسره راوړه. بيرته بيا راشه، فکر کوم چي ستا کمی به محسوس نه شي. نرسه له ماسره ډيره مرسته کوي".
نرسه "په بيغمه زړه ناشته کولای شئ".

"نو بيا زه ځم. د خدای په امان ګرانې".
"په مخه دي ښه. او ياد يې لره، چي زما سهارنۍ دي هم له ياده ونه وزي".
له نرسې مي وپوښتل "سهارنۍ لپاره چيري ولاړ شم؟"
"له څلور لارې چي تير شوې، همالته په کوڅه کي يو کافي شاپ دی، کيدای شي اوس هم خلاص وي".

ورو ورو سهار کيده. په تشه توره کوڅه کي د کافي شاپ په لور پلی روان شوم. په کړکۍ کي يې څراغ لګيده. دننه ورغلم او يوه زاړه سړي راته يو جام له ډبل روټۍ سره راته وړاندي کړ. ډبل روټي د تيرې ورځې وه. هغه مي په جام کي غوټه کول او خوړل او په پای کي مي يو ګيلاس قهوه هم پسي وڅيښل.
زاړه سړي پوښتنه راڅخه وکړل "په دي سهار وختي څه کوي؟"
"ميرمن مي د کوچني مريضي لري".
"د ښه بخت په هيله يې يم".
"يو بل جام هم راکړه".

بوتل يې پر جام باندي راپورته کړ او تر خولې يې راډک کړ. څو څاڅکي پر ميز هم ترې توی شول. هغه جام مي هم تر ستوني کړ. د سهارنۍ پيسې مي ورکړې او دباندي را ووتم. دباندې په کوڅه کي د کچرې سطلونه، وه مزدور ته په انتظار پراته ول. همالته يوه ولاړ سپي پر يوه سطل باندي پزه راکښل.
له ده مي وپوښتل "څه شي لټوې؟" په سطل کی می وکتل چي که يو شی مي پيداکړ او ورته وريې کړم، خو د قهوې له دبليو او ځينو مړاوو ګلانو پرته بل څه نه ول.
ورته ومي ويل "سپيه دلته خو کوم شی نشته". سپي د کوڅې يو بغل ونيو او ولاړ. په روغتون کي هغه پوړ ته چي کاترين پکښې بستر وه، ورروختم او د کاترين د کوټې دروازه مي وټکول. چا جواب رانه کړ. دروازه مي ور ټيل وهل، د کاترين د غوټو او شپنيو کاليو پرته، چي پر ديوال ګير باندی ځړيدل بل څه نه وو. بيرته وه دهلېز ته کښته شوم او شاوخوا وګرځيدم چي يو څوک پيدا کړم. په اخره کي مي يوه نرسه پيداکړ.

ketabton.com - The Digital Library

"اغلې هنري چیري ده؟"
"یوه خانم یې همدا اوس وه ولادت خانې ته بوتلل".
"ولادت خانه چیري ده؟"
"زه به یې درته وښیم".

زه یې د دهلېز پای ته بوتلم. د کوټې دروازه لږ خلاصه وه. د دروازې له چولې نه مې کاترین ته وکتل، چې پریوه کټ باندی پرته وه او یوه برستن پرې هواره وه. نرسه یې یوه څنګته او ډاکټرېږ وه دا بل څنګته له څو ډبو سره ولاړ وو. ډاکټرله یوه ربړي ماسک سره، چې یو پیپ پرې تړلی وو، ولاړ وو.
نرسه "زه به یوه چپنه درکړم بیا کولای شي چې دننه هم ورشي. مهرباني وکړئ دلته راشئ".

سپینه چپنه مي واغوستل او په سنجاق باندي مي پسي تینګه کړل.
"اوس دننه ورتلای شئ". دننه ورغلم.
کاترین په لړزانده اواز وویل "سلام ګرانه. وضعه مي لا نه ده سمه شوې".
ډاکټر"تاسي ښاغلی هنري یاست؟"
"هو. ډاکټر صاحب د ناروغ وضع څنګه ده؟"
ډاکټر"خدای پاک مهربان دی. دلته ځکه راغلو چې د اړتیا په وخت کي اکسیجن ژر ورکولای شو".
کاترین "رایې کړه". ډاکټر ربړي ماسک د دې پر خوله باندي ورکښېښود او ډایل یې سره وڅرخاوه. کاترین ته مي کتل چي ژوره او په بیړه یې ساه اخیستل. شیبه وروسته کاترین ماسک له مخي لیري کړ. ډاکټر هم اکسیجن پرې بند کړ.

کاترین "دا ځلي دومره غټ نه وو. څو شیبې وړاندي یې ډیره په تکلیف کړم. ډاکټر زه بیخي بیهوښه کړم که څنګه ډاکټر صاحب؟" اواز یې بیخي لړزانده وو، د ډاکټر له ویلو سره یې اواز راپورته شو. ډاکټر مسک شو.
کاترین "هله بیا یې راکړه." ربړي ماسک یې پر خوله باندي جوخت ونیو او په بیړه یې ساه واخیستل. زګیروی مي یې واورید. بیا یې ماسک له مخي لیري کړ او مسکۍ شول.
کاترین "دا یې هم له هغه غټو څخه وو. بیخي غټ. خو ګرانه ته مه پریشانه کیږه. ته ولاړ شه یو ځلي بیا هم ناشته وکړه".
ما ورته وویل"نه زه به همدلته پاتې شم".

ketabton.com - The Digital Library

د سهار نژدې درې بجې به وي، چې موږ روغتون ته ولاړو. تر غرمې پورې لا کاترین په ولادت خانه کې وه. دردونه اوس بیا لږ څه کم شوي وه. دا ډیره ستړې او کوټل شوې ښکاریدل، خو بیا هم همت بایللي نه ښکاریدل.
کاترین "ګرانه زه ښه نه یم. ډیره بخښنه غواړم، ما فکر کاوه، چې دا هرڅه به ډیر ژر ختم شي.اوس ـــــ دادی بیا ـــــ" لاس یې راوړاندې کړ او ماسک یې پر خپل مخ باندې ورجوخت کړ. ډاکټر بیا ډایل وڅرخاوه او دې ته یې وکتل. شیبه وروسته درد بیا ختم شو.
کاترین "دا ډیر غټ نه وو". راته مسکۍ شول"په دغه اکسیجن پسې لیونۍ شوې یم. ډیر ښه خوند کوي".
دې ته مې وویل " کور ته به یې هم له خیره یوسو".
کاترین یو ناڅاپه وویل "هغه دی بیا راځي". ډاکټر بیا ډایل وڅرخاوه او ساعت ته یې وکتل.
ما پوښتنه ځیني وکړل "اوس د دردونو تر منځ فاصله څومره ده؟"
"شاوخوا یوه دقیقه".
ما ورته وویل "د غرمې ډوډۍ کله خورې؟"
ده وویل "اوس به یې وخورم".
کاترین "ډاکټر صاحب تاسي باید ډوډۍ وخورئ. بخښنه غواړم چې تاسي مې ځنډولي یاست. زما خاوند اکسیجن راکولای شي؟"
"که ستاسو خوښه وي بیا نو سمه ده. دغه نمبر پر دوه باندې ودروه".
ما ورته وویل "سر مې په خلاص شو". پر ډایل باندې یوه نښه وه چې په لاس باندې څرخیدل.
کاترین"هله ژر یې راکړه." ماسک یې بیا پر خوله باندې جوخت ونیو. ما نمبر پر دوو باندې ودراوه او چې کله کاترین ماسک ایسته کړ بیرته مې اکسیجن پرې بند کړ. د ډاکټر له خوا راسپارل شوې دنده راته په زړه پورې وه.

کاترین "اکسیجن تا راکړ؟" زما مړوند یې ټینګ ونیوه.
ما ورته وویل "هو".
"ته ډیر ښه یې". اکسیجن پر دې باندې اغیز کړی وو.
ډاکټر وویل "زه به په دا څنګ کوټه کې یو څه ډوډۍ وخورم. که مو زه په کار شوم، راته ویلای شئ".

ډاکټر ته به مې هر ګړی کتل. ډوډۍ خوړلو باندې بوخت وو. څو شیبې وروسته مې، چې کله ده ته وکتل، ډډه یې لګولې وه او سګریټ یې څکاوه. کاترین شیبه په شیبه نوره هم

ketabton.com - The Digital Library

سترې کیدل.
کاترین "څه فکر کوې، ته وا ماشوم به دې نږۍ ته راوړو؟"
"هو. ولي نه".
"زه تر وسه وسه هڅه کوم، چې نژدې راشي. هغه دی بیا راغلی. هله اکسیجن ژر راکړه".

څه کم دوې بجې له روغتونه، د غرمې ډوډۍ په نیت ووتم. کافي شاپ کې یو څو نور کسان هم ناست ول. مخې ته یې د الوبالو او مارک شراب پراته ول. زه هم پر یوه میز باندې کښېناستم. " د خوراک لپاره څه درسره شته؟"
"د غرمنۍ وخت تیر شوی".
"اوس هیڅ هم نه شته؟"
"چکروت شته".
"یو چکروت له بیر سره راوړه".
"نیمایي که بشپړ؟"
"لږ څه نیمایې".

د کافي شاپ خادم له هاخوا نه له یوه لوښي ساورکرات چې له پاسه پرې غوښې اینوول شوي وې او یوه ساسیج سره، راغلی. پر دوی سربېره مې بیر پسې وڅښل. ډېر وږی وم. همدلته مې پر ناستو خلکو یو نظر وځغلاوه. د یوه میز له پاسه ورقې کیدې. زما ګاونډ کې دوو نفرو باندار کاوه او سګرېټ یې څکاوه. دلته د دود له لاسه طاقت نه کېده. په کافي شاپ کې اوس درې نفره په کار بوخت ول. یو بوډا، یوه تورکالی او خړیته میرمن، چې هر څه یې تر خپل ځار لاندې ساتلي ول او یو ځوان چې پیش بند یې تړلی وو. تورکالی میرمن د کاونټر شا ته، تکیه وهلې ناسته وه. دې خبرې ته فکر وړی وم، چې د دې به څومره اولادونه وو؟

ډوډۍ چې مې وخوړل، بیرته روغتون ته راغلم. کوڅه یې پاکه کړې وه او کچره دانۍ یې تولې وړي وې. که څه هم خال خال وریځ وه، خو لمر به بیا هم یو وار وار تر وریځو راوته. روغتون ته له رارسېدو سره په لفټ کې لوړ وختم. د کاترین کوټې ته، چې ما خپله چپنه پکښې پرې ایښې وه، ورغلم. چپنه مې واغوستل او په غاړه کې مې په سنجاق باندې بنده کړل. په هنداره کې چې مې ځان ته وکتل، شکل مې بیخي یوه جعلي ډاکټر ته پاتېده. بیرته راکښته شوم او ولادت خونې ته ورغلم. دروازه یې بنده کړې وه. ما چې وروټکول، چا جواب رانه کړ، خپله مې دروازه خلاصه کړل او وردننه شوم. ډاکټر له کاترین سره نژدې ناست وو. نرسه د کوټې په پای کې په یو څه باندې بوخته وه.

ketabton.com - The Digital Library

ډاکټر کاترین مخاطب کړل "ستاسي خاوند راغلی".
"اوه ګرانه! ډاکټر صاحب ډېر ښه او مهربانه دی." دغه جمله يې په يوه سختی سره وويل.
"دی بيخي ښه خوندورې کيسې راته کوي او چي کله مي دردونه شديد شي، نو مي بيخي بېهوښه کړي. ډاکټر صاحب تاسي ډېر ښه شخصيت ياستی".
دې ته مي وويل "ته په سد کي نه يې".
کاترين "پوهيږم، خو تا ته يې د ويلو اړتيا نشته. هله هغه راکړه. هله هغه راکړه". په بيړه يې ماسک پر خپله خوله باندي جوخت ونيو. څو پرلپسې او ژورې ساه ګانې يې واخيستې. له هر ځل ساه کښلو سره به تنفسي آلې يو ډول اواز کاوه. په اخره کي يې يو غټ اسويلی وکيښ. ډاکټر خپل چپ لاس ور وړاندي کړ او ماسک يې ځيني واخيست.
کاترين "ډېرسخت وو". اواز يې ډېر توپير کړی وو."اوس نو، نه مړه کيږم. د مرګ له ځايه اوس راتېره شوې يم. ګرانه ته خوشحاله نه يې؟"
"بيا يې اړخ ته لا ورتېره نه شې".
"نه مړه کيږم. له مرګه نه ډاريږم. مرګ له ما څه غواړي؟ ګرانه زه نه مړه کيږم".
ډاکټر "داسي نه شي کيدای. ته خپل خاوند يوازي نه شې پرېښودئ".
"اوه، زه نه مړه کيږم. زما مرګ نه دی خوښ. مرګه ته مي لا ډېر وخت پاتي دی. هغه دی بيا راغلی".

څو شيبې وروسته ډاکټر مخاطب کړم "ښاغلی هنري! که تکليف نه وي، د يو څو شيبو لپاره دباندي ولاړ شئ. زه به يوه معاينه وکړم".
کاترين "دی زما سيل ته ولاړ دی. خو ته کولای شې، چي بيا راشې، همداسي نه ده ډاکټر صاحب؟"
ډاکټر وويل "همداسي ده. که تا ته اړتيا پيدا شول، بيا دي مورږ راغواړو".

زه دباندي راووتم او په هغه کوټه کي، چي له زيږون نه وروسته يې کاترين ورته راوستل، کښېناستم. يوه چوکی مي راکش کړل، پرې کښېناستم او شاوخوا مي کتل. غرمه چي د ډوډۍ لپاره بازار ته وتلی وم، بازار کي مي اخبارونه رانيولي وو، له جېبه مي راوايستل او ومي لوستل. ورو ورو تياره کېده. زه پاڅيدم او ګروپ مي ولګاوه. ګړی وروسته مي اخبارونه يوه بغل ته کړل، ګروپ مي خاموشه کړ او دباندي مي کتل. دې فکرو، چي ډاکټر لا ولې تراوسه يو نفر نه راپسي راوليږه، پر سر واخيستم. کيدای شي همالته زما نه شتون تر شتون بهتره وو. کيدای شي د هغه غوښتنه همدا وه، چي زه د يو څو شيبو لپاره بهر ولاړ شم. خپل

ketabton.com - The Digital Library

لاسي ساعت ته مي وکتل. هوډ مي وکړ که تر څو شيبو پوري يو څوک راپسي راونه ليږي، نو له سته پرته به ورځم.

بيچاره، بې وزله زما ګرانه کاترين. دا د يوځاى بيديدو بيه وه، چي اوس مو پرېکول. همدا د لومړ پاى وو. همدا يو له بل سره د مينې کولو پايله وه. په هر صورت بيا هم د خداى پاک شکر دى چي ګاز شته. آ ښه که د بيهوښۍ درمل نه واى، نو؟ دردونه چي به يو ځلي پيل شول نو بيا بيا ځلي به تکرارا راتلل. کاترين تر زيږون پوري له کومې ستونزې سره مخ نه شول. هر څه عادي ول. ان ډيره کمه به ناروغه کېدل. تر دا وروستيو مياشتو پوري خو چنداني په تکليف هم نه وه. له پيښي نه تيښته نشته. څه غضب وهلى تګ! که مو پڼځوس ځله هم واده کړى واى پايله به يې همدا واى. که دا مړه شي نو؟ نه داسي نه شي کيداى. په اوس وخت کي څوک د ولادت پر مهال نه مري. ټوله ميړونه همدا ډول فکر کوي.هو، خو که مړه شي نو؟ دا نه شي مړه کيداى. اول واري ولادت خو همداسي تکليفي وي. دا هرڅه يوازي يو څو شديد دردونه دي. خو کوم شديد دردونه؟ کاترين بيا وايې په ريښتيا چي دومره بد نه وه. ښه که دا مړه شي نو؟ نه داسي نه شي کيداى. هو همداسي ده. خو که مړه شي نو؟ خو زه درته وايم چي دا نه شي مړه کيداى. بې عقل کيږه مه. دا يوازي يو څو دردونه دي. دا يوازي طبيعي تکليف دى چي دې ته ورکول کيږي. لمړى ولادت خو له معمول سره سم تکليفي وي. هو، خو که دا مړه شي نو؟ داسي نه شي کيداى. ولې مړه شي؟ ايا د دې د مرګ کوم لامل شته؟ يو کوچنى دى محض تولد کيږي. د ربړو او مشکلاتو بوجۍ يوازي همدا دى دى. وه دې نړۍ ته راځي، بيا يې پالنه کيږي. ممکن ښه دي هم ترې راشي. خو که مړه شي نو؟ دا هيڅ شونتيا نه لري. خو که مړه شي نو؟ نه داسي نه شي کيداى. هغه سمه دمه ده. خو که مړه شي نو؟ دا امکان نه لري. خير، خو که مړه شي نو؟ که مړه شي نو څه؟

ډاکټر کوټې ته راننوت.
ما ورته وويل "د ناروغ وضعه څنګه ده؟"
ډاکټر وويل "د وضعې خوند نشته".
"څه شي؟"
"بس همدا. معاينات مي يې وکړل....". د معايناتو نتايج يې راته توضيح کړل. "له هغه راهيسي ورته منتظر يم، خو هيڅ توپير تراوسه نه دى تر سترګو شوى".

"ته يې په اړه څه وايې؟"
"اوس دوه لارې پاتې دي. لمړى دا چي زيږون به د انبور په وسيله سرته رسيږي، له دې سره د زياتي ژوبلېدا او د خطر اندازه زياتيږي. د ماشوم لپاره هم زيانمن ثابتيداى شي او بله

ketabton.com - The Digital Library

طریقه یې هم د سزارین عملیات دي".
"د سزارین خطر بیا څه دی؟ که مړه شي نو بیا؟"
"خطر یې تر معمولي زیږون ډیر نه دی".

"عملیات تاسي خپله کوی؟"
"هو. د اړتیا وړ شیانو تیارول نژدې یو ساعت وخت غواړي. کیدای شي تر دې لږ".
"ستا په نظر اوس باید څه وشي؟"

"زما په نظر د سزارین عملیات به یې ښه حللاره وي. که زما خپله ښځه وای، ما به همدا عملیات کول".
"جانبي عوارض به یې څه وي؟"

"جانبي عوارض نه لري. یوازي یو ټپ پاتیږي".

"که مکروبي شي بیا؟"
"خطر یې نسبت وه انبوري عملیاتو ته زیات نه دی".
"که یې پر همدې حالت پسي پریږدو او منتظر شو؟"
"یو څه باید وشي. میرمن دي اوس لا، تر پخوا ډیره کمزوره شوي. هر څومره چي ژر شوني وي باید عملیات شي".

ما ورته وویل "نو بیا چي څومره ژر شوني وي، عملیات یې کړئ".
"زه ځم، وه نرسانو ته لازمې لارښوونې کوم".

ولادت خونې ته ورغلم. کاترین پر یوه کټ باندي پرته وه. له پاسه پرې یوه نازکه روجایې اچول شوې وه. څنګ ته یې یوه نرسه ولاړه وه. رنګ الوتې او خسته ښکاریدل.
کاترین "له ډاکټر نه دي پوښتنه وکړل، هغه یو څه کولای شي؟"

"هو، خدای پاک مهربان دی".
"ډیر ښه. اوس به دا هر څه له خیره ژر پایته ورسیږي. زه یې هم له اخه و ټوخه واچولم. غوټه یې ماته کړم. هله هغه راکړه. آخ دا خو کار نه کوي. اوه خدایه دا خو هم له کاره ولویږد!"

"ژوره ساه واخله".

"سمه ده. اوه دا خو بیا کار نه کوي. له کاره ولویږد!"
نرسې ته مي وویل "یو بله ډبه (سلنډر) راوړه".

ketabton.com - The Digital Library

"دغه ډبه نوې ده. څو شیبې وړاندې مو راوړل".
کاترین "ګرانه، زه بیخي ناکاره یم. دې هم کار پرېښود". په ژړا یې پیل وکړ."اوه خدایه، ما غوښتل چې اولاد مي وشي خو پرته له مشکل نه. اوس خبره خلاصه شوې، زه مړه کیږم، دا هم کار نه کوي. اوه ګرانه. دا خو بلکل کار نه کوي. پروا نه لري چې مړه شم، خو چې دا دردونه مي ارام شي. اوه، خدایه! ګرانه دا دردونه لیري کړه. هغه دی بیا راغلی اوه اوه اوه!". د سلګیو وهلو پر مهال یې په ماسک کې ساه واخیستل."له کاره ولوید. کار نه کوي. بیکاره شو. ګرانه، له ما مه خفه کیږه. لطفا مه ژاړه. زما په خبرو سر مه ګرځوه. زه یې غوټه ماته کړم. زما مجنون بېچاره. مینه درسره لرم زه به ډیر ژر ښه شم. زه به ډیر ژر روغه شم. دوی ما ته یو شی نه شي راکولای؟ فقط یو شی دي راته راکړي".

"زه به یې اوس سم کړم. درجه به یې تر وروستیو پوري وڅرخوم".
"ژر یې راکړه".

ډایل مي تر وروستۍ درجو پوري وڅرخاوه. کاترین له یوه ژور تنفس وروسته ماسک پرېښود. ما ګاز بند کړ او ماسک مي ترې پورته کړ. کاترین له یوه اوږده ځنډ وروسته بیرته په حال شول.
"ګرانه ډیر ښه وشول. ته زما لپاره ډیر ښه یې".

"له همت نه کار واخله. زه یې هر ځلي نه شم کولای. کیدای شي همدا دي ووژني".
"په ما کي نور همت نه شته. زه یې غوټه ماته کړې یم. نور یې نه شم زغملای. زه اوس د دې دردو په سختواله پوه شوم".

"دا دردونه یوازي ته نه، ټول یې زغمي".

"خو زه یې بیخي له حرکته وغورځولم. تر هغو چې څوک ښه ستړی نه کړي، نه یې پرېږدي".
"یو څو شیبې لا صبر شه، هر څه به په خیر شي".
"څومره ښه. ګرانه زه خو نه مړه کیږم. همداسي نه ده؟"
"ته به نه مړه کیږې. له ما سره ژمنه وکړه، چې نه مړه کیږې".

"زه هم نه غواړم، چې مړه شم او تا یوازي پرېږدم. خو زه یې دومره ناهیلې کړې یم، چې اوس مرګ ته په تمه یم".

ketabton.com - The Digital Library

"بېځایه خبرې مه کوه. ته له همداسې فکر کوې".
"ځینې وختونه فکر کوم، چې زه مړه کېږم".

"نه. داسې نه شي کېدای".
"خو که مړه شم نو؟"

"زه به تا د مرګ کومې ته پرېنږدم".

"هله هغه ژر راکړه. ژر کوه".

"نه مړه کېږم. زه ځان د مرګ کومې ته نه سپارم".
ما ورته وویل "بلکل همداسې ده".
"ته له ماسره پاتېږې؟"
"د سیل لپاره نه".

"نه، یوازې همدا ستا د شتون په خاطر".
"ولې نه. زه به هر وخت له تا سره یم".
"ته ډېر زړه سوانده یې. هغه دې بیا راغلی. ماسک ژر اکړه. هله ژر کوه. اوه خدایه دا خو بیا کار نه کوي".

ډایل مې له درو نه وه څلورو ته وځرخاوه. دعاوې مې کولې چې ډاکټر ژر راشي. زه له دوه نه په پورته شمېرې باندې بېریدم.

بنه ګړی وروسته یو نوی ډاکټر له دوو نرسانو سره کوټې ته راننوت. کاترین یې په یوه اربه لرونکې تذکیره کې پرې ایستل او په دهلېز کې رهي شوو. تذکیره په بیره د لفټ په لور روانه وه. لفټ ته ورپورته شوو. له ګڼې ګوښې نه په ډک لفټ کې راټول شوو. لوړ ولاړو، بیا د لفټ دروازه خلاصه او ترې رابهر شوو. تذکیره په ربړې اربو باندې وه عملیات خونې ته وردننه شول. ماسک وهلی او خولۍ پر سر ډاکټر مې ونه پیژاند. همالته یو بل ډاکټر او څو نرسانې هم ولاړې وې.

کاترین "د درد د آرامې لپاره باید یو څه راکړې. اوه ډاکټر صاحب لطفا ما ته تسکینونکې درمل راکړئ".

د ډاکټرانو له مینځ نه یوه د کاترین پر خوله باندې ماسک ورکښېښود. له دروازې نه مې د ولادت خونې وه وړوکې امفي تیاتر ته کتل.

ketabton.com - The Digital Library

یوې نرسي راته وویل "که تکلیف نه وي، له دغه ځایه تیر شئ، همالته په هغه بله کوټه کي کښېنئ". د کټارې تر شا په رڼا کي سپین میزونه ښکاریدل. کاترین ته مي یو نظر کاته وکړل، پر خوله باندي یې ماسک وراینبی وو. اوس د پخوا په نسبت غلې وه. تذکیره یې وړاندي بوتلل. زه بیرته راوګرځیدم او دهلېز کي روان شوم. دوې نرسانې په بیړه د دخولي دروازې په لور رواني وې.

یوې یې وویل "سزارین دی. دوی سزارین عملیات کوي".

هغه بلې یې وخندل "دوی هم پر وخت راورسیدل. بخت یې کار وکړ. که څنګه؟" پر هغه دروازه باندي وردننه شوې چي وه دالان ته ورغلې وه.

یوه بله نرسه راغلل، د دې هم بیړه وه. ما ته یې وویل "همدا اوس له دې ځایه ولاړ شه. همدا اوس ولاړ شه".
"زه بهر تم کیږم".

همداسي په بیړه ولادت خونې ته وردننه شول. زه په دهلېز کي پورته او کښته کیدم. له دننه ورتګ نه بیریدم.. له کړکۍ نه مي بهر وکتل. ماښام وو، خو د څراغانو په رڼا کي د باران وریدونکي څاڅکي ښکاریدل. د دهلېز په پای کي وه یوې کوټې ته ورغلم. هلته مي په یوه ښیښه یې الماری کي پر بوتلانو نوشتې ولوستې. بیا راووتم، بهر په تش دهلېز کي ودریدم او د عملیات خونې دروازې ته مي په برندو سترګو کتل.

له ولادت خونې نه یو ډاکټر، چي نرسه هم ورسره وه دباندي راووت. په دواړو لاسو کي یې یو شی نیولی وو. یوه تازه پوست شوي سوی ته ورته وو. په ډیره بیړه له دهلېز نه ووتل او پر یوه بله دروازه وردننه شول. دوی مي تعقیب کړل، یوې خونې ته وردننه شول همالته په یوه نوي زیږیدلي ماشوم باندي بوخت وه. ډاکټر هغه ما ته د راښکاره کولو په نیت راپورته کړ. تر پوندو یې ونیو او په چپلاخه یې وواهه.

"څنګه دی؟"
"ښه دی. پنځه کیلو دی".

په زړه کي مي ورته کوم احساسات نه درلودل. داسي نه ښکاریدل چي له ما سره دي کومه اړیکه ولري. اصلاً د پلارولی احساس مي نه کاوه.

نرسې پوښتنه رانه وکړل "تاسي د زوی په پیداینت خوښ نه شوی؟"

دوی لمړی ماشوم پریولی او بیا یې په یوه ټوکر کې وپېچه. توربخنه ځیره او لاسونه مې یې ولیدل، خو کوم خوځښت او کړیکه مې وانه وریدل. ډاکټر هغه یوې خوا او بلې خواته کړ او وروسته ماښېچڼ ودرېد.

ما ورته وویل "یا داسي نه شي کیدای. نژدې وه، چې خپله مور یې وژلې وای".
"ګناه د ماشوم نه ده. تاسي اولاد نه غوښت؟"

ما ورته وویل "نه". ډاکټر په هغه مصروفه وو. بیا یې تر پښو ونیو او په چپلاخه یې وواهه. زه یې لیدو ته تم نه شوم. بیرته وه دهلېز ته ولاړم. اوس دننه ورتلای او کتلای مې شوای. په دروازه ورننوتم او په دهلېز کې یو څه وړاندې ولاړم. له کټارې سره پر پرتو میزو څو نرسانې ناستې وې، زما له لیدو سره یې ما ته اشاره وکړه، چې ورشم. ما د نه په دود سر ورته وښوراوه. دوی مې لیدای شوې.

ما چې ویل کاترین مړه شوې. خاص د مړې په څېر ښکاریدل. د ځیرې هغه برخه یې چې ما لیدل خړرنګه وه. ولادت خونه کې ډاکټر وه رڼا ته د یوه اوږد او نري زخم په ګنډلو بوخت وو. یوه بل ماسک تړلي ډاکټر د بیهوښۍ درمل ورکول. له ډاکټرانو سره دوې همکارې نرسانې د هغوی په څنګ کې ولاړې وې. دغه صحنه د منځنیو پیړیو وه بې رحمیو ته ورته وه. څنګه چې مې دوی ته وکتل، فکر مې وکړ چې ټول عملیات زما په وړاندې شوي؛ خو داسي نه وه او خوشحاله هم وه، چې د عملیاتو پر وخت خپله حاضر نه وم. فکر نه کوم، هغه ځای چې ډاکټرانو ځیرلی وو، ما دې لیدلی وي؛ خو د یوه ماهر موچي په څیر باتجربه ټکانو ته مې کتل، چې ټپ یې ګنډه. او ورته خوشحاله هم وم. د ټپ له ګنډلو او پیوستولو وروسته دباندې راووتم. ګړی اخوا دیخوا کېدم، چې ډاکټر هم راووت.
"زما میرمن څنګه ده؟"

"روغه رمټه ده. تا راته کتل؟"

ډاکټر ستړی ښکاریده.

"د ټپ ګنډلو پر مهال مې درته کتل. زخم ډیر اوږد ښکاریده".
"تا همداسي فکر کاوه؟"
"هو، ټپ به یې بیرته هوار شي؟"
"اوه، هو".

ketabton.com - The Digital Library

ځو لحظې وروسته يې اربه لرونکي تذکيره راوايستل او په ډير بېړه يې په دهلېز کې د لفټ په لور روانه کړل. زه هم پسې ورغلم. کاترين زګيروى کاوه. لاندې په کوټه کې يې پر يوه کټ باندې پرې ايستل. زه يې له پښو سره کښېناستم. په کوټه کې يوه نرسه هم وه. لږ وروسته راپاڅيدم او کاترين ته نژدې ودرېدم. په کوټه کې تياره وه. کاترين له روجايې نه لاس راوايست.

کاترين "سلام ګرانه". بږغ يې ډېر بې سېکه او نښتيځلى شانته وو.

"سلام ګرانې".
"نجلۍ وه که هلک؟"
نرسه "شش..... خبرې مه کوه".

"هلک. غټ، اوږد او تور".
کاترين "سم خو به وي؟"

نرسې موږ ته رډ رډ کتل.

کاترين "بدن مې ټوک ټوک دى او سخت درد کوي. ته څنګه يې ګرانه؟"
"ښه يم. نورې خبرې مه کوه".
"ته ډېر ښه يې. اوه ګرانه ډېرسخت درد مې کيږي. کوچنى څنګه ښکاري؟"
"داسې ښکاري لکه د سوى نه چې پوست وکاږې او لکه د يوه بوډا بونجى ځيره".

نرسه "ته دباندې ووزه. اغلې لطفا خبرې مه کوئ".
ما ورته وويل "زه به ووزم".
"ورشه، يو څه ډوډۍ وخوره".

"نه. زه بهر تم کيږم". کاترين مې ښکل کړل. ځېره الوتې، کمزورې او ستړې ښکاريدل. نرسې ته مې وويل "له تاسې سره يو څو خبرې لرم." موږ دواړه دهلېز ته راووتو. له کوټې څو قدمه هاخوا تېر شوو.

له نرسې څخه مې پوښتنه وکړل "په ماشوم څه شوي؟"

"ته نه يې په خبر؟"
"نه."

ketabton.com - The Digital Library

"هغه ژوندی نه وو".
"مړ وو؟"

"دوی یې په تنفس کښلو بریالي نه شول. نه پوهیږم چې پړی یې په غاړه کې تاو شوی وو، او که بله مسله وه".
"نو مړ شو؟"
"هو. ډیر د شرم ځای دی. ډیر تندرست او غټ هلک وو. ما فکر کاوه، چې ته خبر یې".

دې ته مې وویل "زه نه وم خبر. مننه. که اوس بیرته وه اغلې ته ورشې، ښه به وي".

پر یوه چوکۍ باندې کښېناستم. پر مخامخ مې یو مېز او یو چنګک په دېوال کې ټک وهل شوی وو، چې نرسانو به د خپلو کړنو ریپورټ پرې نښلاوه. له کړکۍ مې دباندې وکتل، د ځراغ په رڼا کې د باران د څاڅکو پرته بل هیڅ شی نه ښکارید. ماشوم ومړ. د ډاکټر د ماڼېچن کیدو لامل هم هماغه وو. خو دوی په هماغه کوټه کې له ده سره دا هرڅه نه کول؟ دوی به دا فکر کاوه، چې کیدای شي اوس به ساه اخیستل پیل کړي. زه لادین وم، خو زما په نظر ده ته باید غسل تعمید ورکړل شوی وای. څه پروا لري چې ده ګرد سره تنفس ونه کړی. ماشوم د کاترین د ګېډې پرته ګردسره ژوند ونه کړ. په وارو وارو مې د ده لغتې وهل احساس کړي وه. خو د یوې اونۍ راهیسي دا هرڅه نه وه. کیدای شي په همدې موده کې خفه وو. بیچاره ماشوم. ارمان مې درلود چې زه هم د ده په شان خفه وای. نه، نه مې غوښتل. نور مرګ ګټه نه درلودل چې پناه دي ورورېږ وای. کیدای شي کاترین یې وژلې وای. همدا د عمل جزا وه. مړکیږې، خو نه پوهیږې چې ولې؟ هیڅکله یې د لامل لټولو لپاره ژوندی نه پاتیږې. دوی دي لمړی ننباسي، بیا قوانین درته وایې او له هغه نه وروسته دي وژني او یا هم د ایمو په څېر پرته له کوم دلیله وژل کیږي. یا هم په سفلس باندې مړ کیږي، لکه رینالډي. له مرګه په هیڅ ډول چاره نشته. که نن زما نوبت دی، سبا بیا ستا نوبت دی.

یو وخت مې په کمپ کې له میږیانو نه ډک یو لرګی د اور له پاسه کښېښود. څنګه چې لرګي اور واخیست، میږیان تبجن شول، د لرګي له ګوګ نه راووتل او د اور په لور په ځغاسته شول. همالته له رسیدو سره یې بیرته شاتګ راوکړ او ټول د لرګي په اخره کې راغونډ شول. څنګه چې د لرګي پر اخره باندې د میږیانو شمېر زیات شو، لرګی د اور مینځ ته ولوېد. ځیني یې په سوځلو بدنو اخوا دیخوا په ځغاسته شول، خو نه پوهیدل چې اوس کوم لور ته ولاړ شي. ځیني یې بیرته د اور په لور روان وه، په همدې ټېل ما ټېل کې یې ډیری

ketabton.com - The Digital Library

برخه اور ته ولوېدل. په هماغه شېبه مي فکر وکړ، چي دا د نړۍ پای دی. له ځان سره مي فکر وکړ، چي که غواړم له ځانه مسیح جوړ کړم همدا یې ښه موقع ده، باید دغه لرګی له اور نه راایسته کړم او بیا یې پر مځکه کښېږدم چي میرېیان په اور کي له لولپه کېدو نه په امان شي. خو ما داسي ونه کړل. البته ګیلاس کي موجودي اوبه مي پر اور وپاشلې، هغه هم د دې لپاره چي ویسکي او اوبه سره ګډي کړم او بیا یې وڅیښم. فکر مي وکړ، چي د اوبو له پاشلو سره میرېیان بخار شول.

اوس په دهلېز کي ناست وم او د کاترین په اړه مي غوږونه په بې صبرۍ سره، د یو څه اورېدولو په تمه ول. نرسه تراوسه دننه په کوټه کي وه. د حوصلې کاسه مي ډکه شوه، د دروازې په لور ورتېر شوم او دننه مي وروکتل. لمړی مي څه نه لیدل، ځکه په دهلېز کي څراغ ډېر روښانه او په کوټه کي تیاره وه. وروسته مي نرسه ولیدل، له کاترین سره نژدې ولاړه وه. کاترین پر یوه بالښت سر ایښی وو او یوه نغاړکۍ پرې هواره وه. نرسې د کاترین پر شونډانو ګوتې کښېښودې. بیا راپاڅیده او د دروازې لور ته راغلل.
له دې مي پوښتنه وکړل "دا څنګه ده؟"

نرسه "ښه ده. ته ولاړ شه ډوډۍ وخوره او که دي خوښه وه بیا بیرته راشه".

په دهلېز کي رهي شوم، د زینو له لارې لاندي راکښته شوم او بیا له روغتون نه دباندي ووتم. په تیاره کوڅه کي د باران په څاڅکو کي کافي شاپ ته ولاړم. دننه ښه روښنایي وه، د خلکو شمېر هم زیات وو. په یوه خالي مېز پسي مي یوې خوا او بلې خوا ته وکتل، خو په نظر مي رانغلی. خادم یې زما لور ته راتېر شو له ما نه یې لوند کوټ او لنده خولۍ واخیستل او د یوه نشه بوډا څنګ ته وه پرتې چوکۍ ته یې اشاره وکړل. بوډا بیر څیښل او ماښامني اخبارونه یې لوستل. زه کښېناستم او له خادم نه مي د ورځې د خاصې غذا په باب پوښتنه وکړل.

"د ګیلګي غورمه، خو هغه خلاصه شوي".

"اوس د خوړلو لپاره څه شته؟"

"غوښې، هګۍ، هګۍ له پنیرو سره او ساسیج".

ما ورته وویل "ساسیج مي نن غرمه وخوړل".

ketabton.com - The Digital Library

ده وویل "هو، ریښتیا. تاسي نن غرمه ساسیج وخوړ". دی پوخ عمره، نزله ختلی او ښوی سری سړی وو. مهربانه څیره یې درلودل.
"اوس مو څه شي ته زړه کیږي؟ هګۍ، غوښې او که هګۍ او پنیر؟"

ما ورته وویل "هګۍ او غوښې له بیر سره".
"نیمایي؟"

"هو".

ده وویل "زما یاد دي، غرمه دي هم نیمایې څیښلی وو".

غوښې او هګۍ مي وخوړل او له پاسه مي بیر پسي وڅیښه. غوښې او هګۍ په یوه ګردي غاب کي وي. هګۍ د غوښو له پاسه پرتې وې. خواړه ګرم وه، په دې چي خوله مي ونه سوځي، نو مي په لمړنیو څو ګولو پسي هر ځلي د بیر غوړپ کاوه. ټینګ وږی شوی وم، خادم ته مي د یو بل خوراک د راوړو وویل. څو ګیلاسه بیر مي پرلپسې وڅیښل. د دنیا او مافیها پرېشانۍ او فکرونه مي ایسته کړل. زما پر برابري ناست سړي، اخبار مخي ته نیولی وو، زما چي پام ورواوښت، په شاتنۍ برخه یې ما پیل وکړ. په جبهه کي یې د بریتانویانو د ماتې په اړه یو مطلب لیکلی وو. ده چي ما ته وکتل چي زه یې د اخبار شا لولم؛ اخبار یې کت کړ. فکر مي وکړ چي وه خادم ته د اخبار راوړلو ووایم، خو فکر مي راغونډ نه وو. په کافي شاپ کي ګرمې وه، اصلاً هوا یې د کار نه وه. اکثره کسان، چي دلته ناست ول، یو بل یې پېژندل. د څو مېزو له پاسه د ورقو لوبې کیدې. خادمان سخت لګیا وه. ډک جامونه به یې اېښوول، تش به یې بیرته وړل. دوه نفره پر دروازه رادننه شول، شاوخوا یې په یوه خالي مېز پسي وکتل، خو پیدا یې نه کړ. زما پر برابري باندي راته ودریدل. ما د یوه بل بیر اډر پسي ورکړ. اوس لا وختي وو، د تللو اراده مي لا نه وه کړې. البته اوس لا روغتون ته د تګ وخت نه وو. هڅه مي کول چي له سوچو نه ځان وژغورم او په بشپړه توګه ارام وه اوسم. هماغه دوه نفره اخوا دیخوا شول، خو چا له خپل ځای نه ښور ونه خوړ، بیرته ووتل. ما یو بل بیر هم کورت کړ. اوس مي د نالبکیو یو غونډ وه مخي راټول شوی وو. زما وه مخ ته ناست سړي له سترګو نه عینکې ایسته کړې او په پوښ کي یې واچولې. اخبار یې کت او په جیب کي یې کښېښود. د لیکویر ګیلاس یې په لاس کي نیولی او شاوخوا یې سترګي رغړولې. یو ناڅاپه مي په زړه کي راوګرځیدل چي باید ولاړ شم. خادم مي راوغوښت، خپل حساب مي تصفیه کړ. کوټ مي واغوست، خولۍ مي پر سر کړل او د دروازې په لور رهي شوم. په باران کي د روغتون په لور رهي شوم.

ketabton.com - The Digital Library

په زينو کي له نرسې سره چي لاندي راکوزيدل، مخامخ شوم.

ما ته يې وويل "ما همدا اوس په تا پسي وه هوټل ته ټليفون وکړ". د بدن وجغونې مي زيږې شوې.

"خداى دي يې خير کړي، څه خبره ده؟"
"د اغلي وينه تويېدنه شوې(خونريزي)".

"زه دننه ورتلاى شم؟"
"نه، اوس نه. ډاکټر همالته دى".

له نرسې مي وپوښتل "خونريزي خو به خطرناکه نه وي؟"

"ډيره خطرناکه ده". نرسه کوټې ته دننه شول او دروازه يې بنده کړل. زه دباندي په دهلېز کي کښېناستم. هيڅ په سد کي نه وم. دماغ مي کار پرېښود. بيخي بېحاله غوندي وم. دومره پوهېدم، چي کيداى شي مړه شي، خو دعاوې مي کولې، چي داسي ونه شي. خداي پاک دي يې نه مړه کوي. اوه، خدايه ته خو يې مه مړه کوې. که مړه نه شي زه به ستا لپاره هرڅه وکړم. لطفاً، لطفاً، لطفاً اه خدايه پاکه ته خو يې مه مړه کوې. زه به ستا د خوښۍ لپاره هر څه وکړم. ماشوم دي ځانته در وغوښت خو دا مه راڅخه اخله. هغه پروا نه کوى خو دا مه راڅخه اخله. لطفاً، لطفاً اوه خدايه دا مه راڅخه اخله.

نرسه راووتل. او د ګوتې په اشاره يې ورروغوښتم. زه کوټې ته دننه ورغلم. زه چي ورغلم، کاترين پاس ونه کتل. زه ورتېر شوم او له کټ سره په خوا کي ودريدم. ډاکټر د کټ په بل اړخ کي له کټ سره ولاړ وو. کاترين ما ته وکتل او مسکۍ شول. زه ورخم شوم او ژړه غونی شوم.

کاترين په يوه بې سېکه اواز وويل "زما مجنون بيچاره". ډيره کمزورې ښکاريده.

ما ورته وويل "کاترين، په تا هيڅ نه دي شوي. ته به ډير ژر بيرته جوړه شې".
زه يې مخاطب کړم "زه مړه کيږم". بيا تم شول او وې ويل "نفرت مي ترې کيږي". لاس مي يې ونيو.

وې ويل "لاس مه راوړه". لاس مي يې ايله کړ. مسکۍ شول.
"ګرانه، څومره چي زړه دي وي، لمسولاى مي شې".

"کاترين، ته به ډير ژر بيرته روغه شې. زما زړه راته وايي چي ته به جوړه شې".

ketabton.com - The Digital Library

"ما غوښتل چې يو ليک درته وليکم که داسي وشول له تاسره به وي، خو و مي نه شواى کولاى".

"غواړې چي يو پادري يا بل څوک راولم، چې تا وګوري؟"

ما ته يې وويل "يوازي تا غواړم". شيبه وروسته يې بيا وويل "زه له مرګه نه ډاريږم، فقط کرکه مي ورځني کيږي".
ډاکتر "تاسي بايد دومره زياتې خبرې ونه کړئ".

کاترين وويل "سمه ده".
ما ورته وويل "کاترين، زه ستا لپاره کوم څه کولاى شم؟ يو شی درته راوړلاى شم؟"

کاترين مسکۍ شول "نه". شيبه وروسته يې بيا وويل "زما او ستا تر مينځ چي کوم څه شوي، هغه خو به له يوې بلي نجلۍ سره نه شريکيږي. که څنګه؟"

"داسي به هيڅکله ونه شي".

"خو بيا هم زما رايه دا ده، چي ښځه ولرې".
"هيڅوک مي نه دي په کار".

ډاکتر "تاسي له حده زياتي خبرې کوی. ښاغلی هنري تاسي بايد ولاړ شئ. تاسي بيا وروسته راشئ. ته نه مړه کيږې. بې عقلي مه کوه".
کاترين "سمه ده. زه هم بيا درځم او سره يو ځاى به يو". کاترين په ډېره سختۍ سره خبري کولې.

ډاکتر "لطفا بهر ولاړ شه. تاسي بايد له خبرو نه ډډه وکړئ". کاترين ما ته سترګه ووهل. د خيرې رنګ يې الوتی وو. ورته ومي ويل "زه دباندي درته منتظر يم".

کاترين "تشويش مه کوه. زه هيڅ نه بيريږم. يوازي يوه عجبه لوبه ده".

"زما زړورې مينې".

زه دباندي په دهليز کي منتظر شوم. زما انتظار ډېر وخت ونيو. نرسه له کوټې راووتل او نژدې راتېره شول. بيا يې وويل "زه بيريږم. د اغلې وضعيت ډېر وخيم دی. ډېره بيريږم".

"مړه شول؟"
"نه، تراوسه لا بيهوښه ده".

داسي ښکاريدل چي د کاترين پرله پسي خونريزۍ شوې وه. ډاکټران يې د خونريزي په مخنيوي کي پاتې راغلل. کوټې ته دننه ورغلم او تر هغو چي روح يې له بدنه سره مخه ښه کول، ورته ولاړ وم. ټوله وخت په بېهوښۍ کي پرې تېر شو او روح يې بيخي ژر له بدنه ووت.

له کوټې راووتم او په دهلېز کي مي له ډاکټر سره خبرې وکړې "زما لپاره که کوم امر وي؟"

"نه. نه. هيڅ نشته. زه دې تر هوټله ورسوم؟"
"نه، مننه. زه همدلته يوه شېبه تم کېږم".

"زما سره د خبرو الفاظ نشته. زه نشم ويلای چي.......".

"نه. مننه".

ډاکټر "يوازي همدا لار پاتې وه، عملياتو ثابته کړه چي.........".
ما ورته وويل "زه نه غواړم په اړه يې خبرې وکړم".

"تر هوټله به دي ورسوم".
"نه، مننه".

دی په دهلېز کي رهي شو. زه ولادت خونې د دروازې په لور ورتېر شوم.

يوې نرسي وويل "تاسي دننه نه شئ راتلای".

ما ورته وويل "له مخي مي ليري شئ".

"تاسي لا تراوسه د دننه راتګ اجازه نه لرئ".

ما ورته وويل "تاسي ټول ووزئ".

کله چي دوی ټولې دباندي ولاړې، دروازه مي بنده کړه. څراغ مي ولګاوه، خو کومه فايده يې نه لرل. داسي وه لکه د يوې مجسمې سره چي خدای په امانی کوم. څو شيبې وروسته راووتم، روغتون مي پرېښود او په باران کي د هوټل په لور روان شوم.

پای.

ketabton.com - The Digital Library

د ژباړن لنډه پېژندګلوي

ښاغلی رزاق راحل له نن څخه یوویشت پسرلیه وړاندي د افغانستان په تاریخي ولایت، کندهار کي زیږېدلی.
په کال ۱۳۹۳ کی له ښونځی نه فارغ شوی او سمدستي د کانکور ازمویني له لارې د کندهار پوهنتون د ښووني او روزنې پوهنځی، پښتو څانګي ته بریالی شو. ښاغلی رزاق راحل انګلیسي ژبه په کندهار کي لوستې او له پښتو ادب سره د بې حده میني په خاطر یې (له وسلې سره مخه ښه کتاب) له انګلیسي نه راپښتو کړ. البته همدا یې لمړنۍ ژباړه هم ده. هیله ده، پښتو ژبې ته خپلې دغه هڅې لاپسي پراخي کړي. بریالی دي وي

د خدیجة الکبرا فرهنګي او ټولنیزه ټولنه

ketabton.com - The Digital Library

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English